

MARȚI 9 MARTIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea sesiunii anuale

Președinte. – Declar deschisă sesiunea 2010-2011 a Parlamentului European.

2. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

3. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

4. Graficul de performanță al pieței interne - Protecția consumatorilor - SOLVIT (dezbateri)

Președinte. – Primul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună foarte importantă referitoare la trei rapoarte privind piața internă și protecția consumatorilor:

- A7-0084/2009 elaborat de dna Von Thun Und Hohenstein, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la Tabloul de bord al pieței interne (SEC (2009)/1007 - 2009/2141 (INI)), și

- A7-0024/2010 elaborat de dna Hedh, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la protecția consumatorilor (2009/2137 (INI)), și

- A7-0027/2010 elaborat de dl Bușoi, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la SOLVIT (2009/2138 (INI)).

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, rapoarte. – (PL) Mă bucur de faptul că am ocazia să prezint cel de-al 19-lea Tablou de bord al pieței interne, care a fost creat în iulie, anul trecut. Acest document ne arată că statele membre gestionează din ce în ce mai bine transpunerea legislației UE. Încă o dată, obiectivul a fost atins – obiectivul pe care șefii de stat și de guvern l-au stabilit ei înșiși, astfel încât deficitul mediu de transpunere să nu depășească 1 %. Cu toate acestea, numărul directivelor care nu au fost încă transpuse în unul sau mai multe state membre, cu alte cuvinte fragmentarea pieței, este încă prea mare. Este vorba de peste 100 de directive privind piața internă. În plus, un număr de 22 de directive nu au fost transpuse încă, deși au trecut doi ani de la expirarea termenului de transpunere stabilit. Statele membre trebuie să facă mai multe pentru ca piața internă să fie un avantaj pentru toți europenii.

În momentul de față, în timp ce vă prezint acest raport, am în mână următorul grafic, ediția cu numărul rotund 20, care ne arată că s-au înregistrat în continuare progrese în transpunerea legislației UE. Deficitul de transpunere a scăzut la 0,7 %, fiind mult mai mic decât obiectivul stabilit. Acesta este cel mai bun rezultat de până acum. Se observă foarte clar că activitatea Comisiei Europene, care a avut drept rezultat această publicație, are un efect mobilizator asupra statelor membre. Putem să felicităm călduros Comisia pentru această activitate productivă și dificilă.

O altă veste bună este că fragmentarea pieței a scăzut de la 6 % la 5 %. Cu toate acestea, 74 de directive nu au fost încă transpuse în unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene, iar aceasta înseamnă că există bariere, bariere foarte dăunătoare, care continuă să afecteze cetățenii și antreprenorii de pe piața internă. Trebuie să eliminăm aceste bariere împreună.

În acest scop, raportul Comisiei privind piața internă și protecția consumatorilor propune o cooperare mai strânsă între toate instituțiile care dețin responsabilitatea comună pentru transpunere și părțile interesate. Propunem organizarea unui Forum anual al pieței interne, sau SIMFO, care să reunească toate instituțiile

europene, dar care să reunească și statele membre, membrii parlamentelor naționale și reprezentanții întreprinderilor și consumatorilor. Un astfel de forum ar reprezenta o oportunitate pentru schimbul de experiență și de cele mai bune practici în ceea ce privește transpunerea legislației UE, cât și pentru întâmpinarea provocărilor care încă ne mai așteaptă.

Pentru a scăpa de acele bariere dăunătoare, invităm Comisia Europeană să aplice un „test de compatibilitate cu piața internă” întregii legislații UE, pentru a garanta că noile măsuri nu subminează cele patru libertăți ale Uniunii Europene. De asemenea, este foarte important ca cetățenilor să li se ofere informații clare referitoare la modul în care operează piața internă, reținând faptul că aceasta a fost stabilă în urmă cu 20 de ani tocmai pentru ei.

În vederea prezentării unei imagini mai complete a evoluției pieței interne, Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor solicită ca Tabloul de bord al pieței interne, raportul SOLVIT, Serviciul de orientare pentru cetățeni și Tabloul de bord al piețelor de consum să fie publicate în același timp.

În final, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au lucrat la acest raport și să-i rog pe colegii deputați să voteze în favoarea acestuia, deoarece sunt convinsă că acesta va duce, în viitor, la o transpunere mai rapidă și corectă a legislației UE în cadrul sistemului juridic al statelor membre. Grație acestui raport, europenii vor întâlni mai puține bariere pe piața internă, iar acest lucru este, cu siguranță, fundamental pentru dezvoltarea economiei noastre europene, precum și a identității noastre europene.

Anna Hedh, raportoare. – (SV) Dle președinte, în primul și în primul rând, aș dori să încep prin a le mulțumi raportorilor alternativi și tuturor celor implicați pentru buna cooperare de care ne-am bucurat în perioada în care am lucrat la Tabloul de bord al piețelor de consum. Mă bucur, de asemenea, că, încă o dată, am creat un raport care se bucură de susținerea unei majorități copleșitoare a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor.

Am fost întotdeauna de părere că avem nevoie de consumatori încrezători și mulțumiți în UE pentru ca piața internă să funcționeze în mod corespunzător. De aceea, a fost pozitivă numirea, în 2007, a unui comisar cu responsabilitate specifică în ceea ce privește aspectele legate de consumatori. În parte, datorită puternicului angajament personal și a deosebitei deschideri ale dnei Kuneva, politica privind protecția consumatorilor și aspectele legate de consumatori au evoluat. Tabloul de bord al piețelor de consum a apărut, de asemenea, ca urmare a eforturilor dnei Kuneva.

În ciuda preocupărilor referitoare la faptul că responsabilitatea privind aspectele legate de consumatori este împărțită de doi comisari, sperăm că această activitate va funcționa și va da roade în continuare și că atenția asupra consumatorilor nu va fi diminuată din cauza noii Comisii. Această responsabilitate este, de fapt, și mai mare acum, având în vedere că articolul 12 din Tratatul de la Lisabona prevede că cerințele din domeniul protecției consumatorilor trebuie luate în considerare în definirea și punerea în aplicare a celorlalte politici și acțiuni ale Uniunii. Acest lucru reprezintă un pas important pentru consumatori și nu intenționez, în continuarea activității mele politice, să permit nimănui să uite de acesta.

Salut din toată inima cea de-a doua ediție a Tabloului de bord al piețelor de consum. Acesta reprezintă unul dintr-o serie de instrumente de care dispunem pentru a îmbunătăți piața internă și sunt de părere că perspectiva pe care se bazează tabloul de bord este deosebit de interesantă, deoarece se referă la așteptările și problemele cetățenilor și îmbunătățește piața internă, în special pentru consumatori. Tabloul de bord a analizat piața de consum pe baza aceluiași indicatori ca și data trecută, și anume preț, posibilitatea de a schimba furnizorii, siguranță, plângeri și satisfacția consumatorului.

Într-un final, aceștia vor trebui, fără îndoială, să fie dezvoltați și îmbunătățiți și, în plus, va fi necesară includerea a noi indicatori. Cu toate acestea, sunt de părere că, în momentul de față, acești indicatori oferă o bază corespunzătoare pentru stabilirea priorităților și formularea unor concluzii cu privire la următoarele analize care trebuie realizate. Este extrem de important să avem răbdare și să-i acordăm tabloului de bord timpul necesar pentru a se dezvolta. Acesta se află încă la început de drum.

În cel de-al doilea Tablou de bord al piețelor de consum, am văzut, printre altele, indicații clare potrivit cărora consumatorii au mai multe probleme cu serviciile decât cu bunurile și potrivit cărora prețurile cresc mai rar în sectoarele în care consumatorii își schimbă în mod frecvent furnizorii. Comerțul electronic transfrontalier se dezvoltă și el mai încet, din cauza obstacolelor care îi îngrijorează pe consumatori și îi determină să-și piardă încrederea. Mai mult, putem observa că aplicarea eficientă a legislației și mecanismele de redresare efective sunt de o importanță vitală pentru funcționarea adecvată a pieței.

Datele ne arată, de asemenea, că există diferențe majore între statele membre și aspecte care pot fi îmbunătățite în ceea ce privește mecanismele de redresare. Prin urmare, solicit Comisiei să pună în aplicare Cartea Verde privind recursul colectiv pentru consumatori.

Aplicarea eficientă și supravegherea prevederilor UE cu privire la protecția consumatorilor sunt esențiale dacă dorim să sporim încrederea consumatorilor. Însă supravegherea în UE este departe de a fi uniformă, iar, potrivit statisticilor, există diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește bugetele pentru supravegherea piețelor și numărul inspectorilor activi. Atât Comisia, cât și autoritățile naționale de supraveghere trebuie, așadar, să-și sporească eforturile în cazul în care se dorește atingerea obiectivului de a garanta o bună protecție a consumatorilor și de a asigura că aceștia au suficientă încredere pentru a putea exploata toate posibilitățile oferite de piața internă.

Este extrem de important să consolidăm mecanismele de supraveghere și control ale pieței, pentru a spori încrederea consumatorilor. Consumul va fi, până la urmă, un factor esențial pentru redresarea economică a Europei.

Cristian Silviu Bușoi, Raportor. – Doresc să mulțumesc în primul rând celor cu care am avut ocazia să lucrez pe raportul SOLVIT, Secretariatului Comisiei IMCO, tuturor raportorilor din umbră, precum și celorlalți colegi care și-au manifestat interesul pentru acest dosar și care au avut o contribuție importantă la rezultatul final.

SOLVIT este o rețea care oferă soluții informale problemelor care pot apărea din cauza implementării necorespunzătoare a legislației privind piața internă. Este o inovație deosebit de utilă pentru consumatorii europeni și întreprinderile din Uniunea Europeană, în vederea obținerii beneficiilor pe care legislația europeană le aduce. Avem deseori probleme de implementare a legislației europene privind piața internă, iar SOLVIT mi se pare o alternativă viabilă la calea judiciară, tribunalele fiind și așa aglomerate cu tot felul de cauze diferite.

Nu putem trece cu vederea faptul că SOLVIT se confruntă cu un număr de cazuri în creștere constantă și că, din acest punct de vedere, este, oarecum, victima propriului succes. Pentru ca SOLVIT să poată oferi asistență de calitate cetățenilor și întreprinderilor din Uniunea Europeană, e necesar ca în acele centre SOLVIT care nu dispun de personalul necesar, acesta să fie suplimentat.

Suplimentarea trebuie să se facă în mod rațional și controlat, ținând cont de populația țării și de numărul anterior de cazuri cu care centrul s-a confruntat în trecut. Această analiză trebuie făcută pentru a suplimenta personalul, exclusiv acolo unde este realmente nevoie. Bineînțeles că suplimentarea personalului SOLVIT implică și niște costuri. Raportul invită statele membre să recurgă la toate mijloacele disponibile pentru finanțarea suplimentării personalului, inclusiv la modalitățile alternative de finanțare.

O altă axă a acestui raport este promovarea rețelei SOLVIT, pe care, personal, – și cred că toți sunteți de acord cu mine – o consider de o importanță majoră. Apelând la SOLVIT, IMM-urile pot economisi sume importante pe care să le investească în alte domenii generatoare de creștere economică și mai utile pentru dezvoltarea acestora decât asistența juridică de care ar avea nevoie pentru soluționarea unor probleme, iar în ceea ce privește consumatorii individuali, SOLVIT le oferă acestora avantajul evitării procedurilor judiciare lungi și costisitoare.

Însă, pentru a beneficia de avantajele SOLVIT, cetățenii și întreprinderile trebuie în primul rând să cunoască eficiența rețelei. De aceea, consider că ar trebui să avem o implicare activă, atât a autorităților naționale, cât și a Comisiei Europene și a membrilor acestui Parlament, pentru promovarea SOLVIT. Mijloacele sunt multiple: de la mass-media la campanii de informare organizate de statele membre, până la crearea unui portal unic SOLVIT. De asemenea, serviciile publice care se ocupă de implementarea legislației europene în domeniul pieței interne ar putea desemna un responsabil pentru comunicarea SOLVIT, ceea ce, din nou, ar spori eficiența rețelei și ar contribui la promovarea ei. În calitate de deputați europeni, putem lua noi înșine inițiativa promovării SOLVIT și putem contribui la sensibilizarea colegilor noștri la nivelul parlamentelor naționale.

Schimbul de bune practici între statele membre în ceea ce privește promovarea SOLVIT și soluționarea problemelor de funcționare a acestei rețele este un alt element pe care prezentul raport îl încurajează puternic. Astfel, ideile bune pot fi difuzate și aplicate la nivel european în beneficiul tuturor.

În fine, nu putem să ignorăm faptul că uneori SOLVIT se confruntă cu numeroase cazuri care nu sunt de competența sa sau care sunt deosebit de complexe, ce își cer soluții pe alte căi. Petițiile adresate Comisiei pentru petiții a Parlamentului European pot fi o soluție pentru acele cazuri care sunt prea complexe pentru

a fi rezolvate la nivelul SOLVIT. De aceea, una dintre propunerile acestui raport este ca portalul SOLVIT să facă trimitere la website-ul Comisiei pentru petiții a Parlamentului European, precum și către comisiile de specialitate din parlamentele naționale.

Acestea sunt doar câteva dintre ideile pe care se bazează raportul SOLVIT. Consider că aceste propuneri au capacitatea de a îmbunătăți funcționarea rețelei, în vederea unei asistențe de calitate oferite consumatorilor și întreprinderilor. SOLVIT are un potențial enorm, trebuie să analizăm însă continuu performanțele acestuia pentru a valorifica la maxim potențialul

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, cred că este foarte important să stăm cot la cot cu colegul meu, dl Dalli, pentru a răspunde întrebărilor dvs. și pentru a vă oferi informații cu privire la punerea în aplicare a acestor instrumente și texte diferite.

În viața mea politică, doamnelor și domnilor, am fost adeseori de părere că efectul monitorizării este cel puțin la fel de important ca efectul anunțării. Prin urmare, consider că este foarte important ca, atunci când faci parte dintr-un parlament național, sau din Parlamentul European, atunci când faci parte din Comisie, trebuie să dispui de instrumente pentru a controla și pentru a evalua punerea în aplicare concretă, efectivă a textelor pe care le votezi. Consider, de asemenea, că pentru a acționa în mod adecvat, trebuie să înțelegi corect, iar tocmai asupra acestui lucru s-au concentrat raportorii dvs. cu mult talent și vigilență.

Aș dori să-mi exprim mulțumirile sincere față de dna Thun Und Hohenstein și dl Bușoi pentru chestiunile care mă privesc în mod direct, precum și față de dna Hedh, pentru calitatea rapoartelor dumneaei.

Despre ce vorbim? Vorbim despre piața internă. Spuneam aseară în acest Parlament, destul de târziu, că, în aceste vremuri de criză și de dificultate economică, nu ne putem permite să facem uz de toate posibilitățile. Dacă piața internă, marea piață europeană, ar funcționa normal, așa cum ar trebui să funcționeze, am putea să realizăm noi înșine, între noi înșine, o creștere suplimentară cuprinsă între 0,5 și 1,5 %.

În acest moment, nu ne putem permite să pierdem această oportunitate. Piața internă trebuie, prin urmare, să funcționeze pe deplin în toate dimensiunile sale, iar aceasta este, bineînțeles, sarcina pe care Președintele Barroso mi-a încredințat-o, sub controlul dvs. De aceea, acord importanță acestui tablou de bord și acestui instrument SOLVIT, precum și bunei funcționări ale acestora. Cred că dl Dalli va spune exact același lucru despre problema importantă a consumatorilor.

Dna Thun Und Hohenstein tocmai a vorbit despre veștile bune și cele mai puțin bune legate de acest tablou de bord. Vorbim aici despre 1 521 de directive sau texte care permit funcționarea pieței interne, iar aceasta este o cifră considerabilă. Există în momentul de față un deficit de transpunere care, așa cum ați spus, se află la cel mai scăzut nivel de până acum. Aceasta este o veste bună și trebuie să le mulțumim tuturor celor care, în statele membre, și câteodată în regiuni, sunt responsabili pentru punerea în aplicare a acestei directive. Aș dori să-i includ în aceste mulțumiri și pe colegii mei din Direcția Generală Piața Internă.

Mai există o veste mai puțin bună – calitatea transpunerii, calitatea punerii în aplicare nu este satisfăcătoare. Prin urmare, trebuie să colaborăm cu toții, cu Parlamentul European, cu parlamentele naționale, cu funcționarii din fiecare stat membru. Acesta este, după cum v-am spus când am fost audiat de Parlament, scopul vizitelor pe care le voi face începând de acum – deja am început – în fiecare dintre cele 27 de capitale, pentru a întâlni personal, sub autoritatea miniștrilor competenți, funcționarii responsabili pentru punerea în aplicare a directivelor privind piața internă, elaborarea punctelor din acest tablou de bord și punerea pe picioare a SOLVIT, după cum a precizat foarte clar dl Bușoi.

Acesta este motivul pentru care i-am spus dnei Thun Und Hohenstein că sunt de acord cu această idee a unui forum; este o idee foarte bună. Trebuie să reunim oamenii, și vom face acest lucru împreună, aici în Parlament, cu Comisia, parlamentele naționale și toți cei responsabili din fiecare stat membru pentru partajarea, evaluarea și schimbul bunelor practici. Cred cu tărie în avantajul reunirii celor responsabili: acordul în favoarea constrângerii, acordul mai întâi, încredere reciprocă și muncă depusă în comun.

În ceea ce privește SOLVIT, dl Bușoi a subliniat importanța acestui instrument, care începe să funcționeze bine. Avem la ora actuală 1 500 de cazuri care au fost rezolvate prin cooperare, soluționare, mediere, în general în numele cetățenilor, dar și în numele a unui număr mare de întreprinderi. După cum a precizat foarte corect dl Bușoi, acest lucru permite economisirea de bani și de timp, iar în acest fel, cetățenii, consumatorii și întreprinderile își redobândesc locul lor, în centrul pieței unice, nefiind nevoite să recurgă la proceduri excesiv de greoaie, cu scopul de a se găsi, a include și a asigura o soluție la problemele lor în punerea în aplicare a diferitelor prevederi care îi privesc din domeniul pieței interne.

Același spirit animează, într-o oarecare măsură, planul de acțiune pentru serviciile comunitare de asistență pentru piața unică, planul SMAS, al cărui obiectiv este de a asigura o informare mai bună și servicii mai bune pentru cetățeni și întreprinderi. Și aici s-au înregistrat progrese. Acest plan a permis apropierea diferitelor servicii și formulare online comune dintre SOLVIT și Serviciul de orientare pentru cetățeni.

După cum s-a sugerat de către raportorii noștri, cred că, sub controlul dlui Dalli, am putea face un efort, trebuie să facem un efort de a prezenta toate aceste documente, toate aceste rezultate și toate aceste comunicări în același timp, pentru a apropia și a coordona mai bine aceste instrumente diferite care descriu punerea în aplicare a textelor sau directivelor legate de piața internă.

În orice caz, sunt în favoarea acestei coordonări îmbunătățite și îmi confirm angajamentul personal de a utiliza aceste diferite instrumente pentru evaluarea și monitorizarea celor 1 500 de directive asociate cu funcționarea pieței interne.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, voi vorbi despre raportul referitor la aceste două politici europene cheie – Tabloul de bord al piețelor de consum și Pachetul privind protecția consumatorilor – care a fost prezentat de către dna Hedh. Aș dori să-i mulțumesc dnei Hedh pentru excelența sa activitate ca raportoare.

Politica de protecție a consumatorilor se află în centrul provocărilor economice și sociale cu care ne confruntăm astăzi. Este vorba despre oameni. Consumatorii informați și puternici încurajează inovația și competitivitatea, însă – poate cel mai important – atuul nostru pentru restabilirea unei legături cu cetățenii este acela de a face ca piața internă să lucreze pentru consumatori. Rolul central acordat politicii de protecție a consumatorilor se reflectă într-o serie de portofolii. Într-adevăr, membrii Colegiului vor colabora strâns pentru a se asigura că normele adoptate se vor transforma într-un avantaj practic pentru consumatori. Mă aflu astăzi aici împreună cu prietenul meu Michel Barnier, numai ca o indicație a colaborării strânse dintre noi. Astfel se va desfășura munca noastră.

Dimensiunea privind consumatorii urmează să fie dezvoltată în toate portofoliile și se vor adopta anumite puncte de referință în cadrul Comisiei, pentru a măsura progresul înregistrat sau lipsa acestuia. Tabloul de bord al piețelor de consum servește drept sistem de alarmă, anunțându-ne chiar și atunci când piața internă îi dezamăgește pe consumatori. Tabloul servește, de asemenea, la monitorizarea progresului în ceea ce privește integrarea sectorului cu amănuntul al pieței interne pentru consumatori, a IMM-urilor și a altor comercianți cu amănuntul. În plus, acesta indică faptul dacă statele membre depun suficiente eforturi pentru a aplica noua legislație privind consumatorii și pentru a-i informa și educa pe aceștia, consolidându-le poziția.

Revenind la aplicare, mă bucur să văd că Parlamentul împărtășește opinia Comisiei referitoare la importanța de a le acorda oamenilor în practică drepturile de care aceștia se bucură pe hârtie. Avem multe de făcut în acest sens. Comunicarea din iulie 2009 a avut ca scop identificarea căilor de a crește efectivitatea, eficiența și consecvența punerii în aplicare în întreaga Uniunea Europeană. Aceasta trebuie să se transforme acum în acțiuni concrete. Una dintre priorități va fi aceea de a consolida eforturile de creștere a eficienței rețelelor noastre transfrontaliere, care trebuie să transmită comercianților mesaje puternice cu privire la faptul că în UE nu există adăposturi în care s-ar putea ascunde de control. Același lucru se aplică și cooperării cu autoritățile din țări terțe. Pentru a realiza acest lucru, cei care se ocupă de punerea în aplicare la nivel național au nevoie de suficient personal și resurse. În vremuri economice dificile, toate serviciile publice se află sub presiune, însă reducerea punerii în aplicare a drepturilor consumatorilor nu poate fi decât o economie falsă. Piețele libere, deschise, bine controlate încurajează concurența la nivel de calitate și preț și stimulează competitivitatea. Acest lucru constituie un avantaj nu numai pentru consumatori, ci și pentru întreaga economie UE. Atât Comisia, cât și Parlamentul, ar trebui să colaboreze pentru a se asigura că acest mesaj va răsună puternic în statele membre.

Intenționăm, de asemenea, să continuăm treaba bună, stabilind o aplicare coordonată la nivel european – așa-numitele acțiuni periodice concertate de supraveghere a pieței („sweeps”). Acestea au arătat însă că, uneori, nu este suficientă doar îmbinarea eforturilor naționale. Este nevoie de soluții europene. Prin urmare, voi da cu plăcere curs invitației dvs. de a explora temeiul juridic din tratat, în scopul consolidării protecției consumatorului, în special prin consolidarea capacităților Comisiei, însă acest lucru se va face, iar noi vom merge pe această cale numai dacă vom fi, mai întâi, convinși că va adăuga valoare activităților la nivel național.

Revenind la redresare, sunt de acord că mecanismele alternative de soluționare a litigiilor pot oferi o redresare convenabilă, simplă și rapidă pentru consumatori, păstrând în același timp reputațiile întreprinderilor. Un element al acestei strategii se referă la gestionarea cerințelor colective. În acest caz, doresc să mă asigur, împreună cu vicepreședinții Almunia și Reding, că Comisia va acționa într-un mod coordonat.

În final, mă bazez pe sprijinul dvs. de a asigura că vor fi puse la dispoziție suficiente fonduri post 2013, anul în care expiră actualul program referitor la consumatori, pentru a susține ambițioasa politică a protecției consumatorilor și, nu în ultimul rând, furnizarea continuă a unui tablou de bord consolidat. Sunt încrezător că, împreună, putem face față provocărilor complexe din prezent și din viitor și că putem lucra în cadrul unui parteneriat, pentru a garanta că piața le va oferi tuturor cetățenilor noștri potențialul său complet.

Simon Busuttill, raportor pentru aviz al Comisiei pentru petiții. – (MT) În numele Comisiei pentru petiții, am elaborat un aviz cu privire la rețeaua SOLVIT, pe care o susțin pe deplin, deoarece este un mijloc care îi ajută pe cetățenii care întâmpină dificultăți. Aș dori însă să mă refer la un punct important, pe care îl voi dezvolta ulterior: necesitatea unei cooperări depline între toate părțile interesate care sunt contactate de către cetățean. Care sunt opțiunile pe care le are un cetățean care întâmpină o dificultate? Poate fie să depună o petiție în fața Parlamentului European, care beneficiază de această competență în temeiul articolului 194 din tratat, fie să depună plângere în fața Comisiei Europene, sau, dacă nu, să depună plângere la SOLVIT. Cetățeanul poate, de asemenea, să obțină despăgubiri prin prezentarea unei plângeri Ombudsmanului European, însă acest lucru creează multă confuzie în ceea ce privește rezultatul, astfel încât cetățeanul nu va ști exact unde va putea solicita reparații și asistență. În consecință, după părerea mea și în numele Comisiei pentru petiții, fac apel la o cooperare mai strânsă între toate instituțiile implicate, astfel încât cetățeanul să știe exact unde trebuie să solicite reparații.

Zuzana Roithová, în numele Grupului PPE. – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, portalul SOLVIT funcționează deja de opt ani și a reușit să rezolve, și anume într-un interval de zece zile, 83 % dintre plângerile cetățenilor și întreprinderilor, depuse ca urmare a punerii incorecte în aplicare a legislației comunitare în statele membre. În 2008, disputele judiciare și daunele de până la 32 milioane de euro au fost evitate grație soluțiilor informale oferite de SOLVIT.

Problema relevată de cele trei rapoarte ale noastre prezintă două niveluri: în primul și în primul rând este vorba despre întârzierea unei serii de state membre de a pune în aplicare la nivel național legislația comunitară, cu un deficit de 100 de directive în domeniul pieței interne care nu au intrat pe deplin în vigoare. Știu că acesta este un procent scăzut, însă este un procent important. În al doilea rând, SOLVIT se utilizează foarte puțin ca instrument practic. În Republica Cehă, de exemplu, este foarte cunoscut în rândul profesioniștilor, însă numai 7 % dintre antreprenorii înregistrați au cunoștințe despre existența acestui serviciu. Situația din Franța este mult mai proastă. Potrivit statisticilor, SOLVIT este gestionată doar de către un stagiar.

Mă bucur că și comisia noastră a susținut propunerile pe care le-am prezentat în calitate de raportoare alternativă; de exemplu, măsura de creștere a personalului administrativ profesionist al rețelei SOLVIT în statele membre. Cu toate acestea, este, în general, o chestiune de promovare a rețelei în rândul antreprenorilor, expatriaților, diferitelor asociații, parlamentelor naționale și, de asemenea, în cadrul acestui Parlament. Aș dori să menționez nevoia de a lega SOLVIT de punctele unificate de contact și de serviciile de consultanță ale Comisiei și, bineînțeles, este important pentru Comisie să informeze la timp toate țările cu privire la chestiunile rezolvate prin intermediul rețelei SOLVIT. Comisia ar trebui să prezinte aceste analize în rapoarte anuale și, în acest fel, am putea, desigur, să îmbunătățim utilizarea rețelei SOLVIT.

Sunt încântată de faptul că comisia a susținut toate cele trei rapoarte într-o asemenea măsură și sper ca și plenul să le susțină. Doresc să le mulțumesc tuturor raportorilor pentru efortul depus.

Evelyne Gebhardt, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dle comisar Barnier, dle comisar Dalli, doamnelor și domnilor, astăzi vorbim despre piața internă, protecția consumatorilor și mobilitatea persoanelor în cadrul Uniunii Europene. Acestea sunt aspecte cheie atunci când vorbim despre aceste trei instrumente și la ele doresc să mă refer în mod special.

Îmbinarea acestor trei subiecte ne oferă astăzi un avantaj foarte mare, deoarece economia și drepturile consumatorilor și ale lucrătorilor nu sunt intrinsec opuse unele față de celelalte; acestea trebuie să fie conectate. Aici trebuie să progresăm în viitor. De aceea este bine că avem astăzi această dezbatere comună.

Pentru a transforma acest lucru în realitate, trebuie, în primul rând, să ne concentrăm asupra a trei principii politice. În primul rând – iar dl comisar Barnier a pus problema foarte bine mai devreme – este necesar ca protecționismul, care încă este un fenomen foarte des întâlnit în guvernele naționale ale statelor membre, să fie depășit. Acest lucru este esențial și se află pe ordinea de zi.

Cel de-al doilea principiu politic este că trebuie să garantăm un nivel înalt de protecție atât a drepturilor consumatorilor, cât și a drepturilor lucrătorilor. Cu alte cuvinte, piața internă nu înseamnă suprimarea drepturilor și nu înseamnă dereglementare. Înseamnă asigurarea faptului că ne vom menține nivelul foarte

ridicat al drepturilor comune în aceste domenii. Din acest motiv, există un punct în raportul dnei Von Thun Und Hohenstein cu care nu suntem de acord. Acesta se referă la așa-numitul Tablou de bord al pieței interne sau testul pieței interne. Este o abordare greșită. Aceasta lasă impresia că singurul lucru important ar fi modul de funcționare al pieței. Nu este așa. Trebuie să ne intereseze impactul pe care legislația Uniunii Europene îl va avea asupra drepturilor lucrătorilor și asupra drepturilor consumatorilor. Prin urmare, respingem acest concept, pentru că este unul greșit.

În al treilea rând, avem nevoie de o bună punere în aplicare a acestor drepturi la nivel european. Pentru a realiza acest lucru, este necesar un sistem al recursului colectiv, astfel încât consumatorii să nu fie lăsați singuri în această piață internă, ci să fie capabili să-și exercite drepturile.

Robert Rochefort, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să vă spun mai întâi că sunt foarte bucuros să văd această schimbare referitoare la piața internă și la protecția consumatorilor prezentată ca fiind o dezbatere prioritară în această dimineață.

În contextul crizei economice, dle Barnier, piața internă este un avantaj pe care trebuie neapărat să-l dezvoltăm. Bineînțeles că în cadrul acestei piețe interne, consumul este probabil cel mai important motor pe care trebuie să-l susținem pe termen foarte scurt. Nu orice tip de consum, însă. Avem nevoie de un consum care să pregătească viitorul, care să fie în armonie cu provocările dezvoltării durabile, un consum responsabil care nu caută mereu să promoveze produsele cu discount care sunt menite să crească puterea de cumpărare a familiilor, dar care, de fapt, sunt adesea de o calitate mediocră și rezultă dintr-o relocare aproape sistematică a fabricării lor în afara Uniunii. Știm care sunt victimele principale: consumatorii cu veniturile cele mai mici, consumatorii cei mai vulnerabili.

Pe scurt, trebuie să restabilim încrederea între consumatori și întreprinderi, în special întreprinderile de distribuție, pentru a consolida și promova dezvoltarea pieței noastre interne în cadrul UE. Aș dori să adresez un mesaj foarte clar Comisiei. Da, dle Dalli, veți beneficia de sprijinul nostru, însă simțim acea neliniște născută din riscul asociat cu distribuirea competențelor între dvs. Ne este teamă că acest lucru va duce la fragmentarea responsabilităților dvs. În același timp, vom fi extrem de vigilenți pentru a vedea dacă într-adevăr colaborați într-un mod coordonat. Ne așteptăm ca interesele consumatorilor să fie realmente luate în considerare în toate politicile Uniunii Europene, în spiritul Tratatului de la Lisabona.

Vă voi oferi imediat un exemplu care se referă nu numai la dl Barnier și la dl Dalli, ci și la dna Reding. Este timpul să acționăm în virtutea Cărții Verzi privind recursul colectiv. Ne așteptăm să înregistrați progrese în acest domeniu. Având în vedere că v-ați referit deja la acest lucru, dle Dalli, aș dori să vă întreb dacă ați stabilit deja un calendar privind acest aspect. Ne așteptăm, de asemenea, să veniți cu o formă specifică europeană nouă, astfel încât acest recurs colectiv să evite abuzurile atât de cunoscute ale sistemului american și astfel încât să venim cu o soluție care să fie în beneficiul tuturor și care să nu se opună intereselor unora sau altora.

Aș dori să felicit pe colega noastră, dna Hedh, pentru raportul foarte complet. Aș dori să insist asupra accentului pe care îl pune dumneaei, pe bună dreptate, asupra educației consumatorilor, care este esențială și care trebuie să continue de-a lungul vieții, deoarece nu este numai o chestiune care îi privește pe copii, ci și pe consumatori, având în vedere măsura în care produsele se schimbă, iar forțele pieței devin mai sofisticate.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

În concluzie, aș dori doar să vă spun că indicatorii, tablourile de bord, toate acestea sunt foarte bine-venite – lucru afirmat de un fost statistician-economist – însă nu substituie voința politică, care ar trebui să fie adevărata forță mobilizatoare a acțiunii noastre.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, aș dori să continui ceea ce a spus dl Barnier la început despre importanța deosebită pe care o are piața internă în contextul actualei crize. Aceasta a fost demonstrată, încă o dată, în mod foarte clar. Însă piața internă pretinde, bineînțeles, ca cetățenii să aibă încredere în ea. Numai atunci va funcționa așa cum trebuie. Iar acest lucru încă lipsește la multe niveluri. În dezbaterile din propriile noastre țări, noi parlamentarii, în mod special, observăm foarte des că aceste temeri ale pieței interne sunt în continuare foarte accentuate la nivelul publicului larg și că subiectele precum protecționismul sunt, din păcate, de asemenea bine primite, deoarece aceste lucruri nu sunt propuse numai de către guverne, ci sunt susținute și de către mulți cetățeni. Este, așadar, cu atât mai important pentru noi, în Parlament, să facem tot posibilul pentru a crește încrederea în piața internă. Politica consumatorilor este, desigur, un element cheie în acest sens. Politica din domeniul protecției consumatorilor care asigură un nivel ridicat al acestei protecții poate întări și garanta încrederea oamenilor în piața internă. De aceea, trebuie să depunem mai multe eforturi în acest domeniu.

Mă bucur că ambii comisari se află astăzi aici. Știți, desigur, că și grupul nostru a criticat faptul că nu mai există doar un singur comisar responsabil pentru politica consumatorilor, deoarece mesajul transmis de dna Kuneva a fost unul foarte pozitiv. Salutăm, prin urmare, faptul că ne dați aici un semnal foarte clar că doriți să cooperați în acest domeniu. Am fost, de asemenea, preocupați de faptul că, prin divizarea responsabilităților între diferiți comisari, protecția consumatorilor ar beneficia în final de prea puțin atenție. Sper, însă, că nu va fi ceva trecător, ci că veți coopera foarte strâns cu noi, pentru că avem de tratat probleme importante; de exemplu, trebuie să încheiem dezbateră subiectelor referitoare la legislația în domeniul acțiunilor colective și al recursului colectiv și trebuie să înregistrăm progrese în această privință. Bineînțeles că acest lucru va juca un rol important în creșterea încrederii cetățenilor.

Avem nevoie de mai multe instrumente care să precizeze că cetățenii sunt protejați în cadrul pieței interne. SOLVIT este un instrument foarte important în acest sens. Prin urmare, susținem pe deplin raportul dlui Bușoi. SOLVIT, care oferă ocazia unor soluții extrajudiciare, oferă încredere în piața internă și le asigură consumatorilor o mai bună cunoaștere a pieței interne, lucru care lipsește foarte des din partea autorităților din statele membre. SOLVIT poate oferi aici o completare importantă și esențială. Anul acesta, sunt raportoare pentru buget și pot să-l asigur pe dl Dalli că vom fi vigilenți în chestiunile bugetare și în alocarea resurselor în domeniul politicii consumatorilor. Am abordat deja Comisia noastră pentru bugete și am subliniat faptul că, bineînțeles, dorim continuarea alocării fondurilor și utilizarea sumelor corespunzătoare de bani. În această privință, puteți conta pe sprijinul nostru.

Pentru a rezuma încă o dată, cred că, în general, aceste rapoarte transmit un semnal foarte important și foarte pozitiv. Chiar dacă le susținem, avem de făcut o observație critică. Aceasta se referă la controlul pieței interne, pe care îl considerăm destul de unilateral. Dacă vom revizui directivele, acestea trebuie revizuite din diferite puncte de vedere. Sustenabilitatea este foarte importantă aici, la fel ca și problemele sociale. Dacă va fi realizată, o revizuire nu trebuie să se concentreze numai pe singurul aspect al pieței interne. Trebuie să fie o revizuire cuprinzătoare. Subsidiaritatea trebuie, de asemenea, să se bucure aici de o atenție corespunzătoare. Prin urmare, considerăm că menționarea unilaterală a controlului pieței interne este regretabilă. Cu toate acestea, în principiu, susținem abordarea raportoarei, inclusiv cu privire la controlul pieței interne, și vom vota în favoarea raportului.

Adam Bielan, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, procesul de creare a pieței comune pe baza celor patru libertăți – libera circulație a persoanelor, a bunurilor, a capitalului și a serviciilor – este încă un proces neterminat, în special dacă ne gândim la cea de-a patra libertate, libera circulație a serviciilor, și mai avem foarte multe de făcut. Este un proces extrem de important, în special într-o perioadă de regres economic și în contextul crizei economice cu care ne confruntăm în Europa. Într-adevăr, într-o perioadă de declin economic ar trebui să vorbim despre meritele pieței comune și probabil că atunci vom vedea voința politică pe care a solicitat-o dl Rochefort.

Din acest motiv, aș dori să felicit Biroul Parlamentului European pentru faptul că a conștientizat importanța acestui subiect și a decis să transforme dezbateră cu privire la cele trei rapoarte într-o dezbateră prioritară pentru această sesiune a Parlamentului. Mulțumirile și felicitările mele se datorează și dlui Harbour, președintele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, pentru eficiența eforturilor sale în acest domeniu. Aș dori, de asemenea, să-i felicit pe cei trei raportori pentru aceste trei rapoarte deosebit de importante. Nu pot, totuși, să nu observ o anumită absurditate. În sesiunea plenară de astăzi, discutăm raportul dnei Thun – un raport excelent, doresc să adaug – dar este un raport cu privire la Tabloul de bord al pieței interne pentru 2008. În urmă cu câteva zile, Comisia a publicat însă Tabloul de bord al pieței interne pentru 2009. Cred că acesta este un alt motiv pentru care, în viitor, Comisia ar trebui să publice toate cele patru rapoarte de monitorizare a pieței interne în același timp. Tabloul de bord al pieței interne, Tabloul de bord al piețelor de consum, raportul SOLVIT și Serviciul de orientare pentru cetățeni se referă, până la urmă, la același lucru și ar trebui să le primim în același timp.

În final, aș dori să-mi exprim susținerea față de cele două propuneri principale pe care le conține raportul Thun. Susțin în totalitate atât propunerea de a organiza un forum anual al pieței interne, cât și, mai important decât atât, propunerea unui test obligatoriu, „testul pieței interne”, care ar trebui să însoțească în viitor toate propunerile Comisiei Europene.

Kyriacos Triantaphyllides, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dle președinte, există la ora actuală un punct de vedere insistent, care este confirmat în Tratatul de la Lisabona și de către poziția pe care însăși Comisia a adoptat-o, potrivit căruia politica de protecție a consumatorilor trebuie să se concentreze asupra consolidării unei piețe sănătoase în care consumatorii să poată acționa în siguranță și cu încredere.

Acest raționament se bazează pe faptul că, dacă consumatorii se simt liniștiți și încrezători față de piață, iar comerțul transfrontalier este încurajat, competitivitatea va crește și consumatorii vor avea la dispoziție o selecție mai largă de produse și servicii la prețuri mai competitive.

Nu suntem de acord cu poziția și viziunea potrivit căreia piețele de consum mai eficiente și flexibile sunt factori fundamentali pentru competitivitate și pentru prosperitatea cetățenilor. Criza economică demonstrează că trebuie să ne ghidăm mai ales după condițiile speciale din fiecare stat în parte, și nu după aplicarea dogmatică a unui singur standard, și anume cel al concurenței pure. Din punctul nostru de vedere, competitivitatea nu este interconectată cu prosperitatea cetățenilor, deoarece tinde să favorizeze întreprinderile, având în vedere faptul că, până acum, reducerile de prețuri nu au fost, în ansamblu, în beneficiul consumatorilor.

Avem nevoie de controale ale prețurilor pentru bunurile de bază, spre binele claselor mai sărace și al societății în general. Singura politică care poate consolida și crește nivelul protecției consumatorilor este una care gravitează în jurul omului și al prosperității sale, și nu în jurul concurenței din ce în ce mai mari.

Astfel stând lucrurile, suntem de acord cu un tablou de bord pentru înregistrarea și evaluarea satisfacției consumatorilor europeni față de funcționarea armonioasă a pieței, însă, pe de altă parte, nu ar trebui să ne îndepărtăm de esență și de obiectivul nostru, care nu este altul decât acela de a administra o piață orientată către consumator, care să graviteze în jurul prosperității persoanelor, nu în jurul cifrelor. Considerăm că un tablou de bord reprezintă un instrument pentru înregistrarea nivelului de satisfacție a consumatorului într-un anumit cadru și într-un anumit moment. Totuși, această evaluare și aceste documente nu sunt suficiente pentru a le aduce cetățenilor mai multă prosperitate pur și simplu pentru că, aparent, le vor oferi consumatorilor mai multă încredere și siguranță de sine.

În plus, orice evaluare trebuie să se facă pe baza unor obiective sociale cuantificabile. Observăm, de asemenea, că, având în vedere faptul că obiectivul primar al tabloului de bord este acela de a înregistra plângerile consumatorilor, trebuie să se acorde o atenție specială măsurilor necesare pentru prevenirea speculelor.

Oreste Rossi, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi discutăm trei măsuri referitoare la sănătatea și protecția consumatorilor, în favoarea cărora am votat deja în cadrul comisiei și în favoarea cărora vom vota și în plen.

Suntem de partea cetățenilor, care sunt mult prea des afectați în mod negativ de deciziile luate de către organismele europene: mă gândesc la decizia luată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului de a nega libertatea de expunere a crucifixului; la incapacitatea de a gestiona în mod eficient imigrații ilegali; la fluxul continuu de persoane provenite din țări terțe, care le iau cetățenilor noștri locurile de muncă; la reticența de a le furniza consumatorilor informații corespunzătoare cu privire la ceea ce cumpără sau la locul de proveniență al alimentelor.

Raportul Hedh acordă importanță punctului de vedere al cetățenilor europeni, care experimentează în fiecare zi avantajele și dezavantajele pieței interne și subliniază inspirația de a numi, în 2007, un comisar pentru protecția consumatorilor. Raportul evidențiază, de asemenea, nevoia de a armoniza structurile de supraveghere și monitorizare ale statelor membre, precum și pe cele ale țărilor terțe.

Raportul Thun Und Hohenstein critică anumite atitudini adoptate în trecut și face apel la partajarea acestei responsabilități între statele membre și Comisie.

Raportul Bușoi se referă la rețeaua SOLVIT, creată de către Comisia Europeană pentru a le acorda cetățenilor și întreprinderilor asistență gratuită în exercitarea drepturilor lor în cadrul Uniunii, în special în caz de litigii. De asemenea, raportul critică anumite deficiențe ale rețelei și recomandă o mai bună informare a cetățenilor și întreprinderilor, care adesea nu sunt la curent cu existența acestei structuri. În calitate de legiuitori, principala noastră preocupare trebuie să fie cetățenii și consumatorii.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, SOLVIT poate și ar trebui să contribuie în mod substanțial la o mai mare transparență în punerea în aplicare și exercitarea drepturilor personale și civile în cadrul pieței interne. Rețeaua online SOLVIT de soluționare a problemelor se bazează pe o abordare pragmatică care va constitui un beneficiu atât pentru cetățeni, cât și pentru întreprinderi, fără a ajunge la niveluri uriașe de birocrație.

Cu toate acestea, raportul din 2009 arată, de asemenea, că aproape 40 % dintre întrebările adresate de cetățeni erau legate de condițiile de reședință într-o altă țară UE. Astfel, se pune problema dacă drepturile de reședință sunt în continuare puse în aplicare într-un mod netransparent.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi vom vota raportul din proprie inițiativă privind protecția consumatorilor, un instrument foarte important pentru care, printre altele, trebuie să le mulțumesc raportoarei, dna Hedh, și celorlalți raportori, pentru atmosfera excelentă în care am reușit să lucrăm împreună.

Au existat multe puncte în privința cărora am fost complet de acord și altele la care sper că vom putea lucra în viitor: în mod special, tabloul european de bord al piețelor de consum promovat de către Comisia Europeană, un instrument foarte important care însă, după părerea mea, încă nu asigură date standardizate care să le permită oamenilor să ia decizii clare. Dacă am fi o întreprindere și am lua decizii cu privire la viitorul acesteia, pe baza unor date încă imprecise, am putea să dăm faliment. De aceea, sper ca în viitor să putem lucra la o bază de date care să le permită oamenilor să ia decizii clare.

Trebuie, de asemenea, să luăm în considerare, inclusiv în acest raport, deosebita povară pusă pe umerii consumatorilor, dar, după părerea mea și în numele grupului, cred că este nevoie de un echilibru mai bun în viitor, deoarece cetățenii europeni nu sunt doar consumatori, ci și angajați ai întreprinderilor care operează pe piața internă. Prin urmare, trebuie să luăm mereu în considerare echilibrul care trebuie să existe între cei care furnizează servicii și bunuri și între consumatorii înșiși, întrucât acesta este obiectivul nostru.

Un consumator informat este un consumator liber – orice inițiativă de a oferi informații suplimentare este, așadar, bine-venită – însă am fost împotriva schemelor școlare, deoarece nu trebuie să luăm locul consumatorului atunci când vine vorba despre exercitarea propriei libertăți de alegere și suntem de părere că, în materie de educație de consum, părinții ar trebui să fie primul punct de referință pentru copiii mici. În plus, părinții dețin controlul asupra consumului copiilor lor, mai ales atunci când aceștia sunt mici.

În ceea ce-i privește pe adulți, este adevărat că, uneori, consumatorii au dificultăți în a se proteja prin intermediul canalelor juridice corespunzătoare, motiv pentru care suntem în favoarea recursului non-juridic, însă credem că s-ar putea face un efort mai mare, în special în vremuri de criză, pentru a face ca ceea ce există deja să funcționeze, ceea ce ar fi o soluție mai bună decât încercarea de a crește numărul mediatorilor din domeniul protecției consumatorilor.

Voi încheia cu serviciile oferite de administrația publică. Regret că nu s-a acordat suficientă atenție faptului că administrația publică, municipalitățile, organismele, provinciile și chiar statele reprezintă și ele un punct de referință pentru consumator. Sper ca, în viitor, să putem face mai multe, pentru că trebuie să existe posibilitatea ca consumatorii să fie protejați și față de acele servicii care nu funcționează bine și pe care le furnizează administrația publică.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Dle președinte, dnă președintă, îi mulțumesc dnei Thun Und Hohenstein pentru conștiinciozitatea cu care și-a desfășurat activitatea și pentru calitatea generală a raportului său.

În calitate de raportor alternativ al Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, mă bucur că votul din cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor a permis integrarea în raportul final a unei serii de idei pe care doream să le vedem.

Prima este necesitatea de a adopta o abordare mai calitativă în ceea ce privește punerea în aplicare a Tabloului de bord al pieței interne, permițând astfel identificarea cauzelor deficitului de transpunere. Nu subestimăm utilitatea datelor statistice și presiunea care rezultă din promovarea studenților buni și mai puțin buni ai UE, însă, după părerea noastră, Comisia ar trebui să fie mai ambițioasă și să încerce să facă din acest tablou de bord un instrument menit să aprecieze dificultățile cu care se confruntă statele membre în contextul procesului de transpunere. Acest lucru cu atât mai mult cu cât știm cu toții că deficitul de transpunere se poate datora uneori nu relei-voințe a statelor membre, ci calității mediocre a legislației europene care urmează să fie transpusă.

Cel de-al doilea aspect asupra căruia am insistat este nevoia de a consolida, pe durata întregii perioade de transpunere, dialogul dintre Comisie și statele membre. Cu cât au loc mai multe schimburi de informații în amonte, cu atât va fi posibilă o mai bună prevenire a riscului lipsei de transpunere sau a transpunerii incorecte.

Raportul ridică însă o problemă cu privire la un anumit punct: este vorba despre punctul 10, care inițial nu apărea în proiectul de raport al dnei Thun Und Hohenstein. Acest punct propune crearea unui test de compatibilitate cu piața internă pentru toate actele legislative noi care sunt propuse. Ne opunem în mod ferm acestui lucru, deoarece un astfel de test ni se pare, în cel mai bun caz, inutil, iar în cel mai rău caz, periculos.

De fapt, examinarea oricărei bariere a pieței interne are deja loc în cadrul studiilor de impact realizate de Comisia Europeană cu ocazia fiecărei propuneri legislative noi. Nu ne-am dori ca acest test de compatibilitate cu piața internă să fie utilizat ca un pretext pentru subminarea evoluțiilor sociale și ecologice. Nu l-am putea accepta în aceste circumstanțe.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Dle președinte, dle comisar Barnier, dle comisar Dalli, faptul că astăzi discutăm trei rapoarte din proprie inițiativă referitoare la protecția consumatorilor și la piața internă demonstrează că, în ciuda tuturor succeselor noastre în acest domeniu, există încă multe lucruri care pot fi îmbunătățite. Sigur că transpunerea de către statele membre a directivelor privind piața internă s-a îmbunătățit, în medie, în mod considerabil, însă șapte state membre nu au reușit să atingă obiectivul stabilit de Comisie de a reduce deficitul de transpunere pentru directivele privind piața internă la 1 %.

Problema principală se referă însă mai mult la aplicarea legislației UE, nu la transpunerea acesteia. Astfel, în cazurile de încălcare a tratatelor de către statele membre, durează, în medie, 18 luni – cu alte cuvinte, încă mult prea mult – până când acestea execută hotărârea Curții Europene de Justiție. Acest lucru rezultă din actualul indicator al pieței interne, iar Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa consideră acest fapt ca fiind inacceptabil. Acest deficit va crea probleme pentru cetățeni și, în special, pentru întreprinderile mici și mijlocii, care depind de normele armonizate din cadrul pieței interne, dar care atunci când doresc să opereze în afara granițelor întâlnesc obstacole neașteptate, birocratice și care necesită timp.

Din acest motiv este importantă continuarea dezvoltării SOLVIT. SOLVIT este o rețea online de soluționare a problemelor, în cadrul căreia statele membre conlucrează într-un mod pragmatic pentru a rezolva problemele rezultate în urma punerii incorecte în aplicare a normelor pieței interne de către autoritățile publice. Toate statele membre trebuie, în cele din urmă, să asigure resursele financiare și personalul bine pregătit pentru centrele SOLVIT. Grupul ALDE solicită insistent ca SOLVIT să se facă mai cunoscută în statele membre, pentru a facilita vânzările transfrontaliere ale produselor și serviciilor lor. În acest scop, implicarea asociațiilor relevante în campaniile de informare la scară largă este la fel de necesară ca și un portal de internet uniform, ușor de înțeles și ușor de găsit, unde pot fi adresate diferite tipuri de plângeri.

Malcolm Harbour (ECR). – Dle președinte, în calitate de președinte al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, îmi face deosebită plăcere, în primul rând, să spun cât de mult apreciem cu toții faptul că dl comisar Barnier și dl comisar Dalli sunt astăzi prezenți aici, astfel cum au observat unii dintre colegii mei, și, în al doilea rând, să spun că sunt de părere că aceasta este o ocazie extraordinară pentru Parlament.

Avem o comisie care a întocmit trei rapoarte din proprie inițiativă care se concentrează asupra monitorizării și punerii în aplicare a instrumentelor legislative cheie și, după cum ați spus dvs., dle comisar Barnier, o parte din succesul dvs. va fi evaluat nu numai în funcție de numărul de propuneri legislative pe care le prezentați, ci și după modul de funcționare al acestora.

Consider că aceasta este o evoluție cu adevărat importantă, față de care ar trebui să se angajeze toate comisiile din acest Parlament. Doresc în mod special să le mulțumesc tuturor coordonatorilor din comisie care au lucrat împreună cu mine pentru a progresa în activitățile noastre și, de asemenea, pentru a implica parlamentele naționale, cu scopul de a avea forumuri ale parlamentelor naționale.

Sper foarte mult, așa cum au precizat cei doi comisari, că vom avea un forum mai larg pentru piața internă, dar ne-am dori ca rapoartele dvs. să fie reunite, astfel încât acesta să poată deveni, în Parlament, un eveniment anual pentru acest subiect atât de important.

Cred că este semnificativ – dacă ne uităm la propunerea UE 2020 – faptul că realizarea pieței unice este acum limitată la un punct care face referire la legături ce lipsesc și rețele care urmează să fie finalizate. Sper că toți colegii mei sunt de acord că este ceva absolut inacceptabil. Inițiativa UE 2020 solicită statelor membre să contribuie și am auzit de la raportori (cărora le mulțumesc mult pentru rapoartele lor) că statele membre trebuie să contribuie la realizarea pieței unice.

Aceasta trebuie să fie o inițiativă emblematică și nu una limitată așa cum este cazul inițiativei UE 2020, și sper că dvs. ne veți ajuta, amândoi, să ne asigurăm că acest lucru va avea loc în următoarele săptămâni.

Trevor Colman (EFD). – Dle președinte, prima neînțelegere din această dimineață: aceste rapoarte susțin pe deplin punerea în aplicare a normelor UE cu privire la protecția consumatorilor în statele membre și monitorizarea procesului de integrare a piețelor, care va fi prezentat într-un raport anual.

Una dintre principalele recomandări este stabilirea unui Tablou de bord al piețelor de consum cu privire la subiecte precum plângeri, prețuri, satisfacție, posibilitatea de a schimba furnizorii și siguranță, plus o întregă serie de indicatori suplimentari pe termen lung. Comisia intenționează să realizeze analize aprofundate ale așa-numitelor sectoare problematice identificate în Tabloul de bord al piețelor de consum.

Această rețea birocratică de adoptări interconectate și de reglementări care se prelungesc automat va avea același efect pentru comerțul cu amănuntul din Marea Britanie ca și cel pe care l-a avut politica comună în domeniul pescuitului pentru industria pescuitului din Marea Britanie: îl va ucide.

Din nou, micii întreprinzători sunt vizați și dezavantajați din cauza interferențelor birocratice și a reglementării excesive. Oricât de bine intenționate ar fi aceste propuneri – și sunt convins că sunt – aceasta este, din nou, o soluție UE care caută cu disperare o problemă.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, susțin pe deplin contribuțiile apreciabile ale colegilor mei – cu excepția celei din urmă – și aș dori, prin urmare, să trec direct la punctele cele mai importante.

Raportul dnei Von Thun este un exemplu de succes al modului în care noi, Parlamentul European, putem arăta că vorbim serios atunci când dorim să punem în aplicare ceea ce am hotărât împreună cu Consiliul, iar această punere în aplicare este sarcina statelor membre. De aceea, este necesar ca noi, Parlamentul, să ne asigurăm mai bine, împreună cu Comisia, că în următorii ani, această punere în aplicare va fi, într-adevăr, o reușită.

Cel de-al doilea lucru pe care îl relevă acest raport este faptul că divizarea pe care și-o doresc în mod evident socialiștii, și anume ca ei să fie responsabili pentru faptele bune, pentru protecția consumatorilor și pentru protecția lucrătorilor, în timp ce Comisia ar trebui să țină piața internă sub control, nu va funcționa.

De aceea, solicitarea noastră, pe care raportul o preia prin testul pieței interne, este aceea de a reuni toate elementele esențiale pe care le apreciem în cadrul pieței interne, pe care consumatorii le doresc și de care întreprinderile au nevoie, precum și de a realiza o evaluare clară.

Nu dorim să distrugem drepturile lucrătorilor, însă ne dorim ca acești lucrători să poată, la rândul lor, să cumpere produsele pe care le apreciază. Nu dorim să cauzăm probleme structurilor sociale din statele membre, dar ne dorim ca aceste structuri sociale să se adapteze la viitor. Acest lucru necesită un echilibru, pe care Parlamentul trebuie să-l găsească în colaborare cu Comisia. Nu se poate ca Comisia să fie responsabilă pentru probleme, în timp ce Parlamentul promite faptele bune.

În al doilea rând, raportul dnei Hedh, care, la fel ca toate rapoartele pe care le dezbaterem aici, a fost completat în mod excelent de către raportorii alternativi, ne arată necesitatea de a acorda la fel de multă importanță încrederii consumatorilor ca și încrederii antreprenorilor. Aceasta va fi o sarcină pentru viitor, care va putea fi îndeplinită numai dacă ne vom concentra pe termen lung asupra obiectivului privind realizarea pieței interne, punând capăt fragmentării în direcții generale individuale și în abordări politice diferite, și dacă vom privi piața internă ca pe obiectivul suprem al proiectului european, pe care l-am cam neglijat în ultimii ani.

Sunt foarte mulțumit, domnilor comisari, că sunteți amândoi aici și că veți lua acest impuls cu dvs. în Comisie pentru următorii cinci ani.

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, aș dori să le mulțumesc comisarilor și raportorilor. Eu am fost raportorul alternativ pentru SOLVIT, și aș dori să mă concentrez asupra acestuia, în numele grupului meu, Grupul Socialiștilor.

SOLVIT este un concept extraordinar și cred că dl comisar Dalli l-a rezumat foarte bine atunci când a spus că se referă numai la oameni. Se concentrează asupra cetățenilor și încearcă să-i ajute pe cei care întâlnesc bariere și probleme create de către UE și să soluționeze problema în zece săptămâni. Știu că anumite persoane s-ar eschiva de la ideea că „sunt de la guvern și sunt aici ca să ajut”, însă SOLVIT este, în esență, o rețea ce acoperă 27 de state membre și care există tocmai pentru a face acest lucru: pentru a ajuta.

Aș dori să-i menționez și să le aduc un omagiu tuturor celor care lucrează în centrele SOLVIT din statele membre. Chiar anul trecut, am cunoscut echipa redusă ca număr care conducea centrul SOLVIT din Regatul Unit. Modul în care funcționează centrul SOLVIT din Regatul Unit este un model al celor mai bune practici, deoarece încearcă și utilizează un model SOLVIT+, mergând mai departe în sprijinirea întreprinderilor și a persoanelor care îi contactează cu o problemă. Echipa este integrată în Divizia europeană de reglementare

din cadrul Departamentului pentru comerț și industrie. Unul dintre numeroasele mele amendamente încerca să se asigure că centrele au un personal corespunzător în cadrul UE, fără excepții.

Dle comisar Barnier, în decembrie, am ridicat problema SOLVIT în Parlament când ați fost prezent și am menționat că în toamnă, în comisie, ni s-a spus că în propriul dvs. stat membru, persoana care conducea centrul SOLVIT era un stagiar. Membrii comisiei au fost oripilați. Pot să întreb, la fel cum am făcut-o în decembrie, dacă această situație s-a schimbat? Dacă nu-i puteți furniza Parlamentului această informație, pot să vă rog să clarificați problema? Este important ca centrele SOLVIT să aibă un personal de calitate.

Piața internă este ceea ce ne leagă. Este important ca legislația noastră să fie mai clară și mai ușor de interpretat pentru statele membre, astfel încât piața internă să poată funcționa în cel mai armonios mod, iar consumatorii să se poată bucura de beneficiile celui mai bun preț și ale celei mai înalte calități.

Prin urmare, de ce nu există o zi SOLVIT în Parlamentul European? De ce nu avem postere SOLVIT lipite pe toate ferestrele birourilor din circumscripțiile noastre electorale? Ce putem face pentru a informa toți politicienii naționali și birourile politice ale acestora cu privire la beneficiile SOLVIT? Sper că vom continua să susținem SOLVIT și să-i ajutăm pe oamenii pe care îi reprezentăm aici.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Dle președinte, sunt raportor alternativ pentru raportul privind Tabloul de bord al pieței interne și, prin urmare, mă voi concentra asupra acestuia, iar, în acest context, ziua de astăzi este o zi de bucurie. Este o zi în care putem să fim cu toții de acord că aceste tablouri de bord funcționează extrem de bine. Ele reprezintă un mare succes la un nivel fundamental și, prin urmare, presupun că nu putem decât să fim de acord că trebuie să se facă mai multe lucruri pentru a le promova. Mă bucur, de asemenea, să observ că, aparent, social democrații au descoperit că nu ar fi, în niciun caz, o idee bună să voteze împotriva acestora. În ceea ce privește faimosul test care a fost propus, noi, cei din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, vom sprijini, desigur, această propunere; mai mult, ni se pare puțin dificil de înțeles la ce se referă, de fapt, argumentul ușor defensiv împotriva acestei propuneri. Putem însă să revenim la această chestiune. Voi mai adăuga, ca observație generală, că este excelent faptul că există un acord larg cu privire la propuneri și la raport.

Mă voi axa pe ceea ce consider a fi câteva dintre lucrurile bune care au fost incluse în raport. În primul rând, am reușit să ne concentrăm asupra necesității de a avea mai multe competențe în administrațiile statelor membre, nu numai la nivel național, ci și la nivel regional și local. Sunt de părere că una dintre problemele tablourilor de bord este că anumite competențe încă lipsesc în ceea ce privește felul în care facem ca lucrurile să funcționeze. Prin urmare, este bine că am inclus acest lucru în raport.

Un alt aspect pozitiv este atenția acordată punerii în aplicare. Centrele SOLVIT au primit multe laude și sprijin pe deplin acest lucru. După cum am menționat și ultimul vorbitor, am putea, de fapt, să declarăm o zi SOLVIT aici în Parlament. Cred că cea mai mare problemă pe care o are SOLVIT la ora actuală este aceea că nu este suficient de cunoscut. Există, cu adevărat, o mare nevoie de a aduce SOLVIT în centrul atenției mult mai mult decât se întâmplă în momentul de față – ceea ce mă trimite la ultimul meu punct, care se referă la necesitatea de a sublinia faptul că aceasta este o chestiune de comunicare, ceea ce reiese în mod clar și din raport. Trebuie să ne asigurăm că vom bate tobele în ceea ce privește presa și restul publicului și să ne asigurăm că va exista o atenție mult mai mare asupra unor domenii, precum SOLVIT și tablourile de bord.

În general, aș dori să spun, în numele grupului meu, că mă bucur foarte mult să-i pot acorda acestui raport sprijinul nostru deplin și, bineînțeles, sper ca Comisia – și...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep spunând un lucru care încă nu s-a spus aici în acest Parlament, și anume că ar trebui, desigur, să-i mulțumim dnei comisar Kuneva. Ca și alți deputați, sunt încântat că cei doi comisari sunt astăzi aici, dl Dalli și dl Barnier, care a fost un membru al comisiei noastre înainte de numirea sa.

Am cunoscut personal echipa responsabilă pentru SOLVIT din Republica Cehă. Trebuie spus că aceasta este, cu siguranță, o ocazie foarte bună pentru piața internă, însă este necesar să se menționeze în același timp diferențele de abordare care există între țări. Este, în mod evident, important să avem aici un element transfrontalier și sper ca ambii comisari să contribuie la deschiderea pieței transfrontaliere de consum și, în special, la eliminarea barierelor sub forma diferitelor scutiri naționale, și ca noi să realizăm, astfel, armonizarea completă a pieței de consum.

Personal, cred că deschiderea pieței transfrontaliere va favoriza concurența și va servi, în cele din urmă, ca un instrument eficient pentru combaterea crizei economice cu care ne confruntăm la ora actuală.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, haideți să punem în aplicare declarația pe care a făcut-o comisarul Barnier în audierea sa și să ne facem din piața internă un prieten. Dacă luăm această sarcină în serios, trebuie să facem din piața internă o piață domestică. Dacă transformăm piața internă într-o piață domestică, o vom transforma într-un loc în care cetățenii Uniunii Europene vor putea trăi. Noi suntem Europa. O vom transforma într-un loc în care se poate trăi, nu într-o patrie, este ceva cu totul diferit.

Piața internă încă nu este completă. Are încă foarte mult potențial de dezvoltare. Comisia trebuie să sublinieze toate obstacolele și să propună măsuri pentru eliminarea acestora. Moneda euro și piața internă reprezintă răspunsul nostru cel mai reușit la provocările, atât interne, cât și externe, ale globalizării. Atuurile pieței interne sunt calificările cetățenilor europeni și ale întreprinderilor mici și mijlocii, care reprezintă 90 % din economie. De aceea, trebuie să transpunem cât mai rapid cu putință „Small Business Act” în statele membre. Să facem din acesta un punct de referință al pieței interne. Cu toate acestea, un procent de 80 % din economia din Uniunea Europeană este finanțat prin credite, iar numai 20 % prin piața de capital. Trebuie să ținem seama de acest lucru în momentul re-reglementării pieței financiare.

Al treilea atu este economia competitivă de export. Avem, de asemenea, câteva tensiuni de rezolvat. Acestea includ abordarea orizontală versus preocupările sectoriale, cele patru libertăți versus diferitele realități sociale, dezechilibrul competențelor, mai ales în domeniul fiscal, al educației și al cercetării, și economia socială de piață durabilă, care încă nu a fost pusă în aplicare. Avem nevoie de un ghișeu unic pentru informații din domeniul comercial și al protecției consumatorilor, informații care să fie relevante pentru piața internă.

Forumul pieței interne și dezbateră comună cu privire la aceste trei rapoarte, care are loc anual, în aceeași zi, ne vor oferi ocazia de a ne pune toate aceste întrebări și de a transforma piața internă într-o piață domestică pentru toți cetățenii.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Dle președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, mă bucur că am ocazia de a menționa, în cadrul unei dezbateri prioritare, aceste trei rapoarte referitoare la viața de zi cu zi a cetățenilor. Aș dori, în plus, să-i felicit pe raportori pentru munca lor și, în special, să menționez rețeaua SOLVIT.

Rețeaua are acum opt ani de existență; a soluționat numeroase probleme în mod eficient și, cu toate acestea, este complet necunoscută. De câte ori nu am fost nevoită să le recomand cetățenilor această rețea, a cărei existență nici măcar nu o bănuiau, deși acest instrument ar fi putut să consolideze imaginea unei Europe care protejează drepturile cetățenilor săi.

Trebuie să recunosc – și mă bucur foarte mult că dl Barnier este aici – că înțeleg că guvernul țării mele nu-l promovează cu adevărat. Numărul din ce în ce mai mare de cazuri ar fi, așadar, foarte greu de gestionat de singurul stagiar care, acum în 2010, este responsabil pentru rețeaua SOLVIT din Franța, o țară care, într-adevăr, are numai 60 de milioane de locuitori și care este numai cel de-al doilea stat membru al UE ca număr de cazuri prezentate în 2009.

Este adevărat că rata soluționărilor este extraordinar de bună, însă întârzierile sunt îngrozitoare, cu o medie de 15 săptămâni până la deschiderea unui caz, adică cinci săptămâni peste termenul limită.

Aș dori, prin urmare, să invit Comisia și statele membre să aloce resurse financiare și umane reale și să organizeze campanii vaste de informare, adresate în special întreprinderilor, care în 2009 nu au prezentat mai multe cazuri decât în 2004.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, domnilor comisari, aș dori să le mulțumesc raportorilor pentru munca lor constructivă. În ciuda defectelor sale, piața internă a UE reprezintă un mare succes, iar criticismul dlui Colman mi se pare greu de înțeles. Scopul pieței interne este de a le oferi consumatorilor o gamă largă de bunuri și servicii de înaltă calitate la prețuri bune, garantând în același timp un nivel adecvat de protecție a consumatorilor. Prin urmare, cred că ar trebui să lucrăm la armonizarea completă a drepturilor consumatorilor asigurând un nivel înalt de protecție, astfel încât consumatorii să poată într-adevăr să exploateze avantajele pieței interne. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere creșterea comerțului transfrontalier și a comerțului electronic.

Sunt convins că acțiunea populară ar fi o modalitate eficientă pentru binele consumatorilor europeni – bazată nu pe modelul american, ci pe un model european. În acest sens, trebuie să punem un capăt ezitărilor și să trecem, în sfârșit, la acțiune. Mă bucur că dl comisar Dalli se va ocupa de acest lucru.

Cu toții știm că, în perioada actuală, cele mai multe locuri de muncă sunt create în sectorul serviciilor. De aceea, este important ca UE să aibă un sector al serviciilor cu adevărat european, în care antreprenorii și consumatorii să poată acționa liber nu numai la nivel național, ci în cadrul pieței interne. Avem nevoie de o piață funcțională a serviciilor de securitate socială. Aceasta va duce la o mai bună îngrijire, la mai multă libertate de alegere și la perioade mai scurte de așteptare. În momentul de față, avem o situație aproape nereglementată și mă bazez pe dl comisar Dalli că se va ocupa de soluționarea acestei probleme.

Un alt domeniu căruia trebuie să-i acordăm mai multă atenție este cel al serviciilor financiare, în care știm că există încă probleme. Prin urmare, avem nevoie de norme clare și credibile, nu în ultimul rând în contextul turbulențelor financiare, iar comisarul Barnier va face față acestei provocări. Normele echilibrate, rezonabile și corecte sunt bune pentru consumatori.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Este bine că Parlamentul a elaborat un raport cu privire la SOLVIT, care conține sugestii pentru Comisia Europeană și pentru statele membre.

În calitate de raportor alternativ pentru Conservatorii și Reformiștii Europeni, am subliniat, când raportul era încă la stadiul de comisie, importanța de a promova SOLVIT în rândurile locuitorilor UE și, în special, posibilitatea cetățenilor și, în special a întreprinderilor de a-și apăra drepturile. Suntem probabil cu toții de acord că este esențial să desfășurăm o campanie de informare care să promoveze rețeaua SOLVIT ca pe un mecanism alternativ de soluționare a litigiilor. Scopul este ca informațiile cu privire la existența SOLVIT să ajungă la părțile interesate. Internetul este un element esențial aici, prin urmare ar fi bine dacă Comisia ar răspunde la sugestiile Parlamentului și ar iniția crearea unei adrese comune de internet cu domeniul solvit.eu pentru toate centrele naționale SOLVIT, iar statele membre care, până acum, nu au făcut acest lucru, ar crea pagini de internet cu domenii naționale legate de portalul european SOLVIT.

Bineînțeles că promovarea nu este suficientă. Este importantă și creșterea eficienței centrelor naționale SOLVIT prin punerea la dispoziție a unor funcționari publici competenți și prin subvenționarea SOLVIT la nivel european.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Îi felicit călduros pe toți raportorii, deoarece rapoartele pentru care sunt responsabili au două caracteristici foarte importante. În primul rând, ele apară, de fapt, în mod foarte consistent, piața internă, subliniind deficiențele legate de vizibilitatea acesteia, însă, în același timp, o apară foarte puternic. Cea de-a doua mare calitate a acestor rapoarte este faptul că ele sunt în general acceptate. Vreau să spun că ne confruntăm cu o situație în care întreg Parlamentul European, inclusiv acei deputați care sunt foarte sceptici în ceea ce privește piața liberă, apară, în general, piața internă și valorile acesteia – aceasta este o calitate deosebită a acestor rapoarte.

Aș dori să atrag atenția asupra câtorva aspecte specifice. În ceea ce privește SOLVIT, ne confruntăm cu situația paradoxală, după cum a precizat dl Kurski, în care chiar instrumentul care ar trebui să compenseze acele diferențe funcționează în mod diferit de la o țară la alta, în materie de eficiență. După părerea mea, acest lucru necesită o oarecare coordonare, deoarece trebuie să avem un sistem cuprinzător, care nu numai că trebuie să funcționeze bine, ci trebuie să funcționeze peste tot în același fel. Ceea ce este foarte important în raportul dnei Thun este modalitatea pe care Comisia trebuie s-o găsească pentru ca, până la urmă, să se poată dezvolta un model care să asigure că legislația pe care o creăm nu va fi incompatibilă cu piața internă liberă. Acesta se pare că este un aspect esențial al raportului. Dacă am reuși să construim un astfel de mecanism, nu ar mai trebui să ne facem griji cu privire la viitorul noii piețe.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Dle președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, dezbateră comună din această dimineață și calitatea înaltă a tuturor celor trei rapoarte indică prioritatea deosebită care li se acordă în Europa pieței interne și politicii consumatorului. Aș dori să le mulțumesc tuturor celor trei raportori și numeroșilor raportori alternativi și colegi care au contribuit la această activitate comună.

Aș dori să mă axez pe două puncte esențiale. Primul este că noi, Comisia și cei din Parlament, plecăm de la ideea că lucrurile funcționează relativ armonios pe piața internă și că avem consumatori informați și furnizori corecți. Acesta este de multe ori cazul, dar nu întotdeauna. Există furnizori iresponsabili care se gândesc doar la profiturile lor pe termen scurt și, prin urmare, este necesară o supraveghere mai solidă a pieței și monitorizarea acesteia. Cu toate acestea, există și consumatori neinformați. Avem nevoie de o mai bună informare. Nu este suficient ca prospectul să fie lizibil. Avem nevoie de o informare continuă.

Cineva tocmai a spus că avem nevoie de încredere. Încrederea vine însă din știință. Am auzit că, în Germania, numai unul din doi adolescenți între 14 și 15 ani înțelege semnificația cuvântului inflație. Nici nu vreau să întreb care ar fi rezultatele sondajului dacă ar fi vorba despre cuvântul „deflație”. Trebuie să existe o interconectare mai bună între școli, precum și informații cu privire la conflictul dintre interesele furnizorilor și ale consumatorilor. Acest lucru este menționat în rapoartele colegilor mei...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Theodor Dumitru Stoilojan (PPE). - Este un drept fundamental al cetățenilor europeni în cadrul pieței unice ca, atunci când doresc să cumpere un produs sau un serviciu, indiferent în ce stat membru se află, să beneficieze de aceleași prețuri sau comisioane, iar atunci când diferențele există, să poată fi explicate.

Cred că trebuie să ne aplecăm mai mult asupra problemelor din domeniul serviciilor bancare și financiare, deoarece astăzi în piața unică există mari diferențe în comisioanele percepute în domeniul acestor servicii. Dacă te afli, de exemplu, în România și dorești să apelezi la un serviciu bancar prestat de bănci – aceleași bănci care operează și în România, și în Franța, și în Italia, și în Austria –, în România plătești mai multe comisioane și mult mai mari. O asemenea situație nu este corectă și cred că este îndreptățită speranța cetățenilor, nu numai din România, ci și din alte state membre, ca instituțiile europene să aibă un rol mai activ în clarificarea acestor diferențe. Repet, este vorba de comisioane, și nu de dobânzi bancare.

Vă mulțumesc.

Alan Kelly (S&D). – Dle președinte, aș dori să-i felicit, în mod special, pe toți colegii mei din Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor care au lucrat la viitorul Tabloului de bord al pieței interne. Este o chestiune importantă pentru mine, deoarece prin acesta se asigură un instrument excelent de comunicare pentru felul în care statele membre tratează directivele.

Este atât de importantă pentru mine, pentru că aud în mod constant vorbindu-se despre reglementări excesive UE, mai ales în țara mea, în Irlanda, iar acest lucru trebuie digerat. O privire scurtă asupra tabloului de bord vă va arăta că Irlanda a aplicat de 67 de ori în mod greșit directive UE și se află în pericolul de a nu îndeplini obiectivul convenit de 1 % al deficitului de transpunere.

Astfel, se ridică întrebarea: cine este de vină pentru această presupusă reglementare excesivă? Dacă un stat membru nu transpune o directivă în mod corect sau adaugă mai multe reglementări în directive, atunci este vina UE sau vina statului membru? Cred că, probabil, este vina celui din urmă.

Poate că o idee pentru tabloul de bord în viitor ar fi abordarea directă a problemei reglementării excesive, așa-numita practică de „gold plating”. Cred că acesta ar fi un rezultat pozitiv.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în primul rând, aș dori să felicit persoana care a avut ideea titlului de „SOLVIT”: este simplu, este clar și, după cum se spune, „face exact ceea ce scrie pe prospect”.

De la înființarea SOLVIT în 2002, volumul de lucru al acestui portal a crescut în mod exponențial an de an, atât de mult încât în 2008, a existat o creștere de 22 % a numărului cazurilor pe care le-a avut de rezolvat, ajungându-se la 1 000 de cazuri, iar procentul de soluționare a atins 88 %, economisindu-se 32,6 milioane de euro. Sunt statistici impresionante. Cu toate acestea, dezavantajul este că, în medie, numărul de zile necesare pentru rezolvarea problemelor a crescut de la 53 la 69 de zile. Acest lucru ne duce la soluțiile de care avem nevoie.

În mod evident, există o lipsă de personal. Aceasta trebuie rezolvată. Trebuie să existe resurse corespunzătoare. Este nevoie de o formare continuă în conformitate cu strategia UE 2020 privind formarea continuă și de un schimb al celor mai bune practici, reuniunile regulate fiind, de asemenea, importante. Aș mai dori să sugerez că, având în vedere că multe dintre probleme sunt locale, ar putea exista un sector local care să se ocupe din timp de cereri.

Consumatorii trebuie, de asemenea, să fie mai conștienți. Cred că o adresă online ar fi benefică în acest sens și ar crea mai multă încredere. Cred că este important, astfel cum a precizat unul dintre antevorbitori, să se analizeze îndeaproape ceea ce se întâmplă în diferitele state în domeniul transpunerii normelor UE.

În cele din urmă, un antevorbitor a spus că aceasta este o „soluție UE care caută cu disperare o problemă”; eu aș spune că este o problemă UE care se bucură de succes în găsirea unei soluții.

Sylvana Rapti (S&D). – *(EL)* Dle președinte, felicitări și mulțumiri raportorilor și raportorilor alternativi ai celor trei rapoarte. Existența unui acord mă face să fiu optimistă cu privire la viitorul pieței interne.

Aș dori să subliniez două puncte: primul se referă la punctul 10 al raportului Thun. Consider că este fundamental și cred că cel mai bun lucru care s-ar putea întâmpla ar fi să se clarifice faptul că drepturile lucrătorilor, drepturile sociale și protecția mediului nu reprezintă obstacole în calea progresului pieței interne.

Cel de-al doilea punct se referă la SOLVIT. Este un mecanism extraordinar, însă acesta are încă nevoie de mult ajutor. Sinceră să fiu, mă gândeam să îndemn guvernul meu din Grecia să facă ceva în această privință, deoarece nu avem decât doi angajați. Însă când am auzit că Franța nu are decât un stagiar, m-am gândit să aștept mai întâi ca dl Barnier să exercite presiune asupra guvernului său.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Dle președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, noua rețea online de soluționare a problemelor, care se ocupă de cazuri de aplicare greșită a legislației privind piața internă, cunoscută ca SOLVIT, este până acum un sistem de succes, deoarece oferă o remediere fără proceduri legale, într-o perioadă de până la zece săptămâni.

Creată în 2002, rețeaua a fost subiectul unei creșteri de 22 % a volumului său de lucru în 2008. Chiar dacă rata de soluționare rămâne destul de ridicată, la 83 %, numărul cazurilor rezolvate scade. Ar fi timpul, opt ani după înființarea sa, să ne gândim la consolidarea acestei instituții, oferindu-i mijloacele necesare pentru ca aceasta să funcționeze în mod eficient.

Aceste noi măsuri ar ajuta cetățenii europeni și întreprinderile europene să-și exercite drepturile, în special în ceea ce privește recunoașterea calificărilor și a drepturilor lor sociale și de ședere.

Susțin, prin urmare, ideea potrivit căreia nu numai că ar trebui să existe mai mult personal SOLVIT în statele membre, dar ar trebui luate măsuri de sprijin și de formare profesională, astfel încât personalul să poată funcționa cât mai eficient posibil.

Consider că este esențial ca guvernele și noi, în calitate de reprezentanți aleși ai circumscripțiilor noastre electorale, să promovăm rețeaua SOLVIT, care a permis economisirea a 32,6 milioane de euro în 2008. În plus, promovarea acestui instrument ar limita recurgerea excesivă la sistemul judiciar. Prin urmare, fac apel la statele membre să transpună toate directivele europene și să informeze cetățenii și întreprinderile cu privire la drepturile pe care le au în cadrul pieței interne, cu ajutorul susținerii mediatice și a campaniilor de informare.

În încheiere, în numele grupului meu politic din cadrul Comisiei pentru petiții, sper ca cooperarea dintre SOLVIT și comisia noastră parlamentară să fie consolidată, pentru a facilita activitățile acestor două organisme.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Dle președinte, aș dori să-i felicit pe raportori pentru rapoartele foarte bune. În ultima vreme, am vorbit mult despre nevoia de a revigora piața internă. Dl comisar a vorbit și dumnealui despre aceasta în cadrul audierii în fața Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. Acesta va fi și cazul raportului dlui profesor Monti, pe care îl așteptăm. După părerea mea, nu găsim suficiente elemente ale pieței interne în sine în strategia UE 2020. Avem nevoie de piața internă. Însă nu de o piață internă doar ca nume, ci de una care să fie cu adevărat operațională. Nu se poate spune că, în momentul de față, avem acest lucru. Există prea multe bariere în calea exercitării libere a celor patru libertăți, iar acestea limitează potențialul pieței, în timp ce politicile protecționiste ale statelor membre nu respectă principiile pieței libere. Pe de o parte, avem nevoie de o punere în aplicare adecvată a legislației de către statele membre și de instrumente de sprijin care să funcționeze, precum SOLVIT, însă avem nevoie și de (...).

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, nu pot decât să fiu de acord cu concluziile din raportul colegei noastre, dna Hedh, mai ales în ceea ce privește nevoia unei politici active în domeniul protecției consumatorilor, direcționată în mod special către protecția consumatorilor vulnerabili și a celor cu venituri mici.

Doresc să mă axez pe câteva alte puncte esențiale ale acestei politici. Tabloul de bord al pieței interne este, cu siguranță, un bun instrument statistic, însă este complet neadecvat, deoarece se concentrează în mod exclusiv asupra funcționării sectorului de consum, fără să încerce să rezolve problemele consumatorilor UE din cadrul acestei piețe.

Tabloul de bord al pieței interne nu ar trebui să privească cererea pieței și consumatorii ca pe niște destinatari pasivi aflați la capătul celălalt al lanțului. Devine din ce în ce mai clar faptul că, de acum înainte, consumatorii trebuie să joace un rol responsabil și activ, angajându-se într-un consum durabil, etic, responsabil din punct de vedere social și ecologic. Tabloul de bord ar trebui, prin urmare, să fie revizuit și să i se adauge indicatori referitori la aspectele sociale și ecologice ale acestor alegeri, care devin din ce în ce mai importante.

În încheiere, normele privind consumul de energie, transportul, mediul, tehnologia digitală etc. trebuie să fie incluse în revizuirea *acquis*-ului.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, aș dori să vorbesc despre propuneri legate de protecția consumatorilor și aș dori, bineînțeles, să menționez mai întâi aspectele pozitive: modul de a-i informa și de a le conferi mai multe drepturi consumatorilor prin furnizarea mai multor informații la toate nivelurile, de la cel municipal, local și regional la cel al afacerilor transfrontaliere UE, promovarea consumatorilor – așa cum se prevede la noi în Austria în legislația antitrust – și, bineînțeles, sancțiuni mai dure pentru băncile neatente care acordă credite riscante. Un formular standardizat pentru credite este, de asemenea, un lucru foarte pozitiv.

Doresc să mă refer însă și la anumite chestiuni problematice, și anume la prejudiciile serioase din legislația referitoare la garanții și la clauzele contractuale improprii, care sunt pedepsite mai sever în locuri precum Austria. Propun aplicarea principiului normei mai favorabile, astfel încât, atunci când normele naționale oferă o mai bună protecție pentru consumatori, acestea să fie utilizate în mod corespunzător.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, protecția consumatorilor: cu toții suntem în favoarea acesteia. Dificultatea este ca anumite state membre să vorbească despre mecanismul SOLVIT, așa cum au spus și alți vorbitori. Acest lucru trebuie abordat, astfel încât să existe un personal adecvat.

Dar să vă dau câteva exemple practice de probleme ale consumatorilor care ajung la biroul meu. Chiar în această dimineață, am avut o problemă legată de tranzacțiile de proprietate din Uniunea Europeană. Știu că UE nu are competențe în acest domeniu, dar aș putea să solicit statelor membre în care există probleme să se ocupe de cetățeni așa cum s-ar ocupa de ai lor și cred că acesta este un aspect în privința căruia sunt necesare măsuri.

Cea de-a doua are legătură cu registrele de afaceri. „European City Guides” a cauzat dureri de cap enorme în Parlament și continuă să opereze, deoarece beneficiază de un anumit nivel de protecție în statele membre în care se află în prezent. Această chestiune trebuie abordată, deoarece atitudinea cetățenilor față de piața internă este afectată de experiența lor în aceste domenii, chiar dacă UE nu are competențe cu privire la acestea.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Dle președinte, mulțumesc pentru dezbateră fructuoasă de astăzi. Mă bucur că dl Barnier și dl Dalli au sprijinit în această măsură nevoia de protecție a consumatorilor în cadrul pieței interne. Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția asupra unui anumit punct din raportul dnei Hedh – și anume punctul 40 în care propunem înființarea unei Agenții europene pentru protecția consumatorilor. Îmi pot imagina că este un lucru la care ați dori să lucrați. O astfel de agenție ar contribui la colectarea datelor, la pregătirea studiilor privind comportamentul consumatorilor și, bineînțeles, ar putea avea un rol de control față de activitățile Comisiei și ale Parlamentului cu privire la chestiuni legate de consumatori. Aș dori, prin urmare, să aud părerea dvs. cu privire la această idee, dacă este ceva la care ați dori să lucrați – în ceea ce mă privește, am putea crea cu ușurință o astfel de agenție în Malta sau Franța, dacă acest lucru fi în sprijinul procesului.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, dna Schaldemose tocmai a subliniat calitatea acestei dezbateri, în special în ceea ce privește punctul specific referitor la agenția pentru protecția consumatorilor care, dacă nu greșesc, deja există în Canada, iar dl Dalli ne va spune cum stau lucrurile în prezent. Sunt de acord cu această evaluare a calității dezbaterii și a calității tuturor discursurilor constructive și critice, precum și a propunerilor care s-au făcut cu privire la punerea în aplicare, la evaluarea și monitorizarea acestor 1 500 – repet, pentru toți cei care ne ascultă – 1 500 de directive sau texte care reglementează această vastă piață europeană. Aș adăuga că nu sunt sigur dacă prefer să vorbesc despre marea piață europeană în locul pieței unice, având în vedere că ar fi mai clar pentru cetățeni și pentru consumatori.

Sub supravegherea președintelui, dl Harbour, care m-a auzit spunând aceasta în Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, și ca răspuns la discursul dlui Triantaphyllides, aș dori să vă reamintesc principiul care se stă la baza acțiunii pe care o voi iniția cu Comisia în următorii cinci ani.

Doamnelor și domnilor, scopul meu este, zi de zi, legislație de legislație, să asigur că piața europeană va fi din nou în slujba femeilor și bărbaților care locuiesc pe continentul nostru. Am și un al doilea scop, și anume de a garanta că piețele – având în vedere că sunt responsabil și pentru reglementare și supraveghere – că piețele financiare, despre care s-au spus multe în ultimele luni, vor servi, din nou, economiei reale, bărbaților și femeilor.

Vreau ca cetățenii, consumatorii și micile întreprinderi să-și însușească din nou această piață. Acest lucru va ghida acțiunea pe care voi avea onoarea s-o conduc în cadrul Colegiului. Este o chestiune de încredere, pentru a adopta cuvântul pe care dl Rochefort și dna Rühle tocmai l-au utilizat, de încredere reciprocă. De aceea îi mulțumesc, încă o dată, dnei Thun Und Hohenstein pentru raportul dumneaei de foarte mare calitate cu privire la tabloul de bord publicat de Comisia Europeană.

Există multe idei, în acest raport și în tot ceea ce am auzit, care merită să fie adoptate sau examinate. Dl Bielan a sprijinit ideea indicatorilor referitori la aplicarea regulilor incluse în raportul dnei Thun Und Hohenstein. Dna Gebhardt a menționat și evaluarea economică și socială a directivelor și a studiilor de impact. Poate că, în această etapă, aș răspunde criticismului constructiv al dlui Harbour cu privire la strategia 2020. În plus, am auzit-o pe dna Handzlik spunând că nu am vorbit suficient de mult despre piața internă.

Sincer vorbind, la citirea strategiei 2020 pe care Comisia a publicat-o săptămâna trecută, piața internă se află în centrul acestei abordări și se află peste tot: creștere inteligentă prin brevete și alte instrumente; creștere ecologică prin utilizarea adecvată a contractelor de achiziții publice; și creștere inclusivă, echitabilă, justă. Piața internă este peste tot – trebuie să fie peste tot – dar, dle Harbour, textul 2020 nu este menit să discute despre toate lucrurile. De exemplu, în raport nu se discută despre politica externă și politica de apărare și nici nu este menit să elibereze Comisia de sarcina ei, care este aplicarea adecvată, supravegherea și monitorizarea punerii corecte în aplicare a tuturor textelor. Vă rog să credeți că nu mă simt eliberat de necesitatea de a verifica și de a acționa, câteodată chiar prin intermediul procedurilor de încălcare a dreptului comunitar, pentru a garanta buna punere adecvată în aplicare a pieței interne. Cu toate acestea, repet, voi privilegia întotdeauna acordul, încrederea și explicația în favoarea constrângerii.

Există și alte idei bune în raportul dnei Thun Und Hohenstein: parteneriatul cu statele membre și crearea acestui forum al pieței interne pe care îl susțin. Poate că am putea să reunim celelalte inițiative de astăzi referitoare la aceleași subiecte de care ne ocupăm împreună cu dl Dalli, cum ar fi punerea în aplicare sau sublinierea și promovarea rețelei SOLVIT, și să rezolvăm lucrurile în același timp.

Am vorbit despre acordarea aceleiași importanțe efectului de monitorizare ca și efectului de anunțare. Acesta este felul meu de a face politică și, din acest punct de vedere, cred că tabloul de bord, evaluarea, trebuie să ne permită nu numai să facem o evaluare cantitativă – câte directive sunt transpuse – ci și una calitativă.

Cred că dl Hoang Ngoc a menționat, și anume în mod foarte clar, calitatea punerii în aplicare a normelor, calitatea transpunerii și, astfel cum ați spus, calitatea normelor în sine, care, pentru un legiuitor sau comisar, reprezintă un bun exercițiu de claritate. În orice caz, toate aceste idei sunt utile, după cum tocmai au spus dl Schwab și dna Roithová.

În ceea ce privește SOLVIT, pentru a încheia cu câteva observații succinte, sprijin ideea – ideea bună – de a menționa crearea unei pagini de internet SOLVIT.EU. Aceasta va disemina informații sau va trimite utilizatorul către site-urile naționale. Vom lucra foarte rapid cu departamentele mele la acest site SOLVIT.EU, în mod concomitent cu un alt proiect legat de site-ul Your Europe. După cum a spus dl Kelly și după cum ați precizat și dvs., cuvântul SOLVIT este, cel puțin, un cuvânt clar și simplu și aprob această evaluare pozitivă.

SOLVIT funcționează bine, dar ar putea funcționa și mai bine. Există în continuare prea mulți cetățeni și prea multe întreprinderi care nu sunt încă la curent cu drepturile lor și cu mijloacele în care și le pot afirma și susțin observația dnei Werthmann, care solicită mai multă transparență. Cred și că mulți dintre dvs., dna Vergnaud, dl Rossi, dna Stihle, dna Rapti, ați menționat insuficiența resurselor puse la dispoziția SOLVIT, nu numai în Franța, chiar dacă am auzit foarte clar ceea ce ați spus. Acum nu vă vorbește un ministru francez, chiar dacă sunt un fost ministru francez, și vă rog să mă credeți că voi examina îndeaproape ceea ce se întâmplă în acea țară – al cărei cetățean sunt în continuare – astfel încât să funcționeze așa cum trebuie, la fel cum o voi face și în cazul altor țări.

Într-adevăr, solicităm resursele corespunzătoare, necesare, și voi verifica acest lucru cu ocazia fiecărei vizite pe care o voi face la fața locului. Încă o dată, aceste instrumente sunt necesare pentru a verifica în mod adecvat modul în care funcționează piața internă; această piață, o spun la rândul meu, nu este completă. Trebuie s-o relansăm și s-o dezvoltăm în continuare – mai multe persoane au indicat acest lucru, dl Stolojan, dna Gebhardt, dl Karas, dl Kožušník – din perspectiva transfrontalieră sau chiar în interiorul fiecărei țări. Trebuie să eliminăm barierele, iar din acest motiv, dle Harbour, este important să stabilim unde se află legăturile lipsă, aspect care poate că este subliniat încă suficient de mult, dar este prevăzut în strategia 2020. Intenționez să mă ocup de acest lucru cu cei 12 sau 15 colegi din Colegiu care sunt responsabili, într-un fel sau altul, de punerea în aplicare a acestor directive privind piața internă.

Dle președinte, voi încheia prin menționarea a trei puncte specifice. Da cooperării strânse – dl Busuttill a fost cel care a deschis acest subiect – dintre SOLVIT, Ombudsmanul European și activitățile Comisiei pentru petiții. Aceasta va fi abordarea mea.

Le mulțumesc dnei Rühle și celorlalți membri ai Comisiei pentru bugete pentru bunăvoința de a apăra bugetul SOLVIT. Sprijin ideea dnei Gruny de a organiza consultări și seminarii. Deja avem una sau două pe an - însă voi verifica dacă este suficient – între toți agenții din statele membre, câteodată chiar și din regiuni, care se ocupă de proiectul SOLVIT.

În încheiere, în ceea ce privește subiectul care a fost criticat de mai mulți membri ai Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, și anume testul pieței interne, fără a dramatiza acest subiect, vă reamintesc, doamnelor și domnilor, că orice propunere legislativă trebuie să respecte tratatul. Asta este ceea ce dorește să spună raportorul; cu alte cuvinte, trebuie să se supună unui test de compatibilitate cu principiile pieței interne. Acesta este un lucru, și, în plus, voi supraveghea o serie de criterii sociale, ecologice și economice, având în vedere că m-am angajat ca toată legislația să fie evaluată în prealabil.

Acestea sunt obligațiile în amonte și în aval ale oricărei legislații, dacă încercăm să construim cel mai bun corp legislativ care să le servească cetățenilor, consumatorilor și întreprinderilor care lucrează și care locuiesc pe teritoriul european.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

John Dalli, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, precum colegul meu, Michel Barnier, consider că este foarte încurajant să fac parte dintr-o dezbatere atât de aprinsă și să aud opinii atât de avizate referitoare la problemele consumatorilor. Acest lucru este de bun augur pentru activitatea noastră împreună în spiritul parteneriatului și pentru atingerea obiectivului de a pune consumatorii pe primul loc.

Dacă îmi permiteți, voi repeta o observație pe care am făcut-o în discursul meu inițial. În plus față de argumentele economice pentru o politică privind consumatorii, puternică, eficientă și adecvată, ar trebui să ne concentrăm intens asupra rolului principal pe care aceasta îl poate juca în refacerea legăturii dintre Europa și cetățenii săi – care este probabil cea mai importantă răsplată. Știu că una dintre atribuțiile mele principale este să coordonez acest efort în cadrul Comisiei, iar vigilența dumneavoastră este binevenită și liniștitoare.

Tabloul de bord al piețelor de consum este un instrument ce ne permite să detectăm anomalii ale pieței și să trecem la o analiză avansată referitoare la modul în care am putea aborda astfel de anomalii. Consider că este un mecanism crucial, care deservește un scop absolut real și că avem de câștigat de pe urma continuării dezvoltării și consolidării acestuia.

Tabloul de bord al piețelor de consum va fi ochii și urechile noastre, care vor semnaliza problemele stringente. O reflectare mai bună a perspectivei consumatorului în politicile UE și angajamentul nostru comun față de punerea în aplicare eficientă a acestora vor avea drept rezultat un consumator al UE mai puternic și la beneficiile economice aferente.

Ca urmare a unei consultări publice desfășurate anul trecut, Comisia evaluează comentariile referitoare la recursul colectiv și intenționează să găsească o soluție care să vină în întâmpinarea nevoilor consumatorilor europeni, fără a importa practicile SUA. Găsirea de căi alternative pentru soluționarea litigiilor va fi principala noastră strategie promovată în această privință.

Prietenul meu, Michel Barnier, a explicat deja poziția centrală pe care o are piața internă în cadrul strategiei UE 2020. Dacă priviți cu atenție textul, se înțelege clar că în centrul pieței unice trebuie să rămână consumatorii. Consumatorii reprezintă motorul pieței unice și intenționăm să continuăm consolidarea poziției centrale a acestora.

Consider că problema educației consumatorilor este un factor cheie pentru abilitarea acestora. Analizăm, într-adevăr, modul în care ar putea fi extins Programul Dolcetta pentru a cuprinde noi domenii.

În legătură cu ultimul punct referitor la o autoritate europeană pentru protecția consumatorilor, trebuie evidențiat faptul că punerea în aplicare reprezintă obligația exclusivă a statelor membre, iar acestea trebuie să ofere resursele adecvate pentru funcționarea sa corespunzătoare. Însă tratatul oferă un temelie juridic pentru ca Uniunea să le susțină și să le completeze eforturile. Trebuie să se analizeze cu atenție în ce domenii poate

UE să completeze punerea în aplicare a legislației de către autoritățile naționale și care este structura instituțională potrivită pentru acest lucru. Comisia va evalua cu atenție diferitele alternative.

Aștept cu nerăbdare să facem progrese semnificative și susținute împreună în timp și sunt responsabil pentru acest sector.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, *raportoare*. – (PL) Mai presus de toate, aș dori să mulțumesc tuturor pentru această dezbateră interesantă, pentru reacțiile energice și pentru observațiile importante. Declarațiile ambilor comisari și prezența unui număr mare de membri ai personalului Comisiei arată că acest nou Parlament și noua sa Comisie vor lucra îndeaproape și bine în ceea ce privește continuarea dezvoltării pieței comune.

Piața comună reprezintă una dintre cele mai mari realizări ale Uniunii Europene și aș vrea să-mi exprim mulțumirile pentru reacțiile pozitive la propunerile pe care le-am inclus în raportul meu. Colegilor deputați care sunt socialiști și sunt îngrijorați în privința punctului 10 – „testul pieței interne” – aș dori să le reamintesc, în primul rând, că acesta nu este ceva nou. Această propunere a fost aprobată de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor încă din 2003 și face parte din strategia pentru piața internă. Nu ar trebui să ne temem de acesta. Testul nu amenință realizările sociale ale Uniunii Europene. La urma urmelor, puțin mai devreme, am auzit aici de la comisar că noile directive sunt evaluate de către Comisie din punct de vedere social, economic și ecologic, așadar nu trebuie să intrăm în panică. Ceea ce ne preocupă pe toți este faptul că piața comună ar trebui să își continue dezvoltarea și ne preocupă, de asemenea, menținerea la distanță a protecționismului de către Comisia Europeană.

Integrarea europeană va crește doar atunci când cetățenii vor fi informați și activi, iar instituțiile publice sunt competente, eficiente și mai aproape de cetățeni. În acest raport, am propus o serie de soluții, astfel încât dvs. – colegi deputați – să vă puteți angaja electoratul în mod efectiv și optim în procesul integrării europene și, în acest caz, să le sporiți contribuția la piața comună, această mare realizare a Uniunii Europene, prin consolidarea reală a acesteia. Trebuie să continuăm să elaborăm instrumente care vor contribui la dezvoltarea pieței comune. Publicarea simultană a celor patru rapoarte este un element foarte important, așa cum este și mai buna coordonare și transpunere a legislației. Nu ar trebui să reacționăm negativ la cuvântul „piață”. Acolo de unde vin eu nu am putut folosi această piață zeci de ani și știm la ce a dus acest lucru.

În sfârșit, le aducem aminte cetățenilor că în centrul conceptului de piață comună se află patru libertăți, iar acest lucru este evidențiat în raportul meu. Este extrem de important să nu limităm libertățile acestei pieți, să ajutăm cetățenii să facă uz din ce în ce mai mult de acestea, să le dezvolte și să nu distrugă nimic din ceea ce am realizat până acum.

Anna Hedh, *raportoare*. – (SV) Dle președinte, am ascultat cu interes toate contribuțiile inteligente și interesante la această dezbateră. Sunt, de asemenea, foarte mulțumită că ambii comisari responsabili promit să lucreze împreună pentru a dezvolta și pentru a îmbunătăți politica UE de protecție a consumatorilor. Aș dori să adaug câteva observații proprii.

Organizațiile consumatorilor au de jucat un rol foarte important în atragerea atenției autorităților către problemele de zi cu zi cu care se confruntă consumatorii. Drept urmare, instrumentele care sunt disponibile pentru organizațiile consumatorilor ar trebui îmbunătățite pentru a facilita funcționarea eficientă a acestora la nivelul UE și la nivel național.

În plus, trebuie să invităm statele membre să consulte organizațiile consumatorilor cât mai mult posibil în cadrul tuturor etapelor procesului decizional ce țin de politica de protecție a consumatorilor. De asemenea, sunt încântată că dl comisar Dalli a adus în discuție tema importanței asigurării unei finanțări corespunzătoare și a personalului disponibil de către statele membre în vederea continuării dezvoltării Tabloului de bord al piețelor de consum.

În sfârșit, tabloul de bord al piețelor de consum nu ar trebui folosit doar pentru a asigura o mai bună politică de protecție a consumatorilor, ci acesta trebuie mai degrabă să influențeze toate domeniile de politică importante pentru consumatori și să asigure integrarea în mai mare măsură a problemelor consumatorilor în toate politicile UE. Mai mult decât atât, tabloul ar trebui să stimuleze o discuție mai generală referitoare la chestiunile de politică privind consumatorii, atât la nivelul UE, cât și la nivel național. Aștept cu nerăbdare o altă dezbateră privind piața internă și protecția consumatorilor în acest Parlament peste un an.

Cristian Silviu Bușoi, *Raportor*. – Îi mulțumesc domnului comisar Barnier și colegilor care au făcut aprecieri pozitive despre primul meu raport, dar și despre rețeaua SOLVIT în sine. Cred că SOLVIT este o soluție

practică pentru consumatori și, de aceea, cred că ea trebuie îmbunătățită și promovată de către noi și de către statele membre, pentru ca un număr cât mai mare de cetățeni europeni să știe despre existența SOLVIT și să își poată apăra drepturile recurgând la asistența SOLVIT.

Cred că rezultatul la care am ajuns, atât în Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, cât și în Comisia pentru petiții, este unul satisfăcător. SOLVIT este deja o rețea care funcționează bine, însă avem nevoie de soluții pentru câteva dificultăți pe care le întâlnesc atât cei care apelează la SOLVIT, cât și personalul acestuia. În raport se regăsesc o parte dintre aceste soluții, altele au fost puse în discuție în această dezbateri.

Mai mult decât faptul că trebuie o creștere a personalului în unele centre SOLVIT, pentru eficiența SOLVIT, personalul trebuie să fie unul calificat corespunzător și să beneficieze de formare privind normele pieței interne. Tot la fel de important este ca personalul SOLVIT să poată beneficia de asistență juridică, atât din partea funcționarilor din administrațiile publice, cât și din partea Comisiei Europene, dat fiind gradul de complexitate al cazurilor care ajung la cunoștința SOLVIT. Uneori Comisia Europeană răspunde cu întârziere solicitărilor de asistență juridică venite din partea personalului SOLVIT, ceea ce duce la unele întârzieri pentru întreaga procedură de soluționare a cazurilor.

Îi mulțumesc domnului comisar Barnier că s-a angajat în fața Parlamentului European că în cel mai scurt timp va face posibilă existența site-ului <http://www.solvit.eu>”.

Cred cu tărie, dragi colegi, că acest raport este un pas important spre ameliorarea funcționării SOLVIT și, de aceea, rog toate grupurile să voteze în favoarea acestui raport.

Vă mulțumesc

Președinte. – Dezbateri comună a fost închisă.

Votul va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (S&D), în scris. – Este incredibil că în două domenii esențiale precum sănătatea și protecția consumatorilor, autoritățile din Malta și din Gozo sunt absolut pasive, în ciuda încălcărilor flagrante.

În insulele malteze, medicamentele sunt mai scumpe decât într-o altă țară UE, și anume Belgia. Vă voi da următoarele exemple:

Galvus 50 mg (pilule pentru diabetici)

Prețul în Malta pentru o cutie de 28 de pastile: 27,84 EUR

Prețul în Bruxelles pentru o cutie de 180 de pastile: 135,13 EUR

Pentru 180 de pastile, prețul în Malta este de 187,97 EUR, față de 135,13 EUR la Bruxelles.

Tegretol 200 mg

Prețul în Malta pentru o cutie de 50 de pastile: 17,00 EUR

Prețul în Bruxelles pentru o cutie de 50 de pastile: 7,08 EUR

Zocor 20 mg

Prețul în Malta pentru o cutie de 28 de pastile: 34,94 EUR

Prețul în Bruxelles pentru o cutie de 84 de pastile: 21,71 EUR

Pentru 84 de pastile, prețul în Malta este de 104,82 EUR, față de 21,17 EUR în Bruxelles.

Acestea sunt doar câteva exemple pentru o situație care se adaugă la greutățile prin care trec majoritatea familiilor malteze. UE se mândrește cu sănătatea și cu protecția consumatorilor, însă în insulele malteze prețul medicamentelor a crescut amețitor fără motiv întemeiat.

Robert Dušek (S&D), în scris. – (CS) Funcționarea eficientă a pieței interne este o condiție preliminară pentru garantarea adecvată a drepturilor conferite de un tratat în ceea ce privește libera circulație a persoanelor, a serviciilor, a bunurilor și a capitalului în cadrul Comunității. Într-un moment de criză, aceasta poate contribui, de asemenea, la crearea unui mediu economic stabil și prosper. Totuși piața internă nu își poate îndeplini

funcția fără o transpunere, punere în aplicare și executare corespunzătoare a legislației. Statele membre au obligația de a pune în aplicare legile la timp, dacă s-au angajat să facă acest lucru prin semnarea unui acord. Un deficit de 1 % al punerii în aplicare poate părea mic, însă dacă includem numărul de directive neimplementate, acesta are un efect considerabil asupra funcționării pieței interne. Apar în mod repetat îndoieli privind anumite state membre. Susțin publicarea de informații mai amănunțite pe situl web al Comisiei în legătură cu directivele care nu au fost încă puse în aplicare. Aceste informații ar trebui să contribuie la o mai mare conștientizare a publicului larg și a organelor constituționale din statele membre. Salut provocarea statelor membre să adopte măsuri esențiale, inclusiv alocarea de resurse pentru a asigura funcționarea rețelelor transfrontaliere de sisteme informatice pentru schimbul de informații în timp util, în special pentru produse periculoase nealimentare (RAPEX) și pentru alimente și furaje (RASFF) sau a rețelei de cooperare în domeniul protecției consumatorilor (CPC). Aceste sisteme încă nu funcționează în mod corespunzător și nu ne putem baza pe ele în toate statele membre. Este, de asemenea, necesar să se acorde atenție aplicării corecte a directivelor. Acest lucru poate fi realizat printr-o cooperare eficientă între organisme la nivel național, regional și local.

Louis Grech (S&D), *în scris*. – Trebuie să se reflecteze în mod serios asupra mecanismelor de recurs existente la nivelul Uniunii, precum SOLVIT. Această cale alternativă de recurs este utilizată prea puțin datorită faptului că cetățenii, consumatorii și întreprinderile nu știu că există, dar și din cauza resurselor insuficiente la nivel național. Centrele SOLVIT prezente în fiecare stat membru (și în Norvegia, Islanda și Liechtenstein) se confruntă cu un deficit de personal și de fonduri – trebuie intensificată formarea personalului și finanțarea în vederea îmbunătățirii capacității administrative a centrelor. Invit Comisia să ia în considerare finalizarea proiectului referitor la serviciile comunitare de asistență pentru piața unică (SMAS) drept o chestiune prioritară. Propun Comisiei să ia în considerare includerea unei descrieri amănunțite a progresului, realizărilor și deficiențelor SOLVIT în Tabloul de bord al piețelor de consum. Mai mult decât atât, în încercarea de a-l face mai cunoscut, statele membre trebuie să promoveze SOLVIT ca pe o alternativă rapidă și accesibilă de mecanism de soluționare a litigiilor, printr-o campanie la nivel național. În sfârșit, trebuie să se vadă o îmbunătățire notabilă din partea Comisiei și a statelor membre în ceea ce privește conștientizarea oportunităților pe care piața unică le oferă cetățenilor, consumatorilor și întreprinderilor.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *în scris*. – (PL) O societate care profită liber de posibilitățile oferite de piața unică reprezintă baza pentru succesul procesului de integrare europeană. Nu vom construi o Uniune Europeană cu adevărat unită dacă oamenii nu sunt convinși că întreaga Europă este căminul lor. Acest scop poate fi deservit în principal de SOLVIT. Se poate spune că înființarea sistemului SOLVIT în 2002 a fost unul dintre acele evenimente din istoria de continent unit a Europei care par inobservabile, însă care odată cu trecerea timpului au adus rezultate neașteptate. Ideea sistemului se referă direct la sursele integrării europene sau, cu alte cuvinte, la faptul că este merit să deservească în primul rând cetățenii Uniunii și nu anumite state membre sau guverne.

Există ceva mai bun decât a le oferi oamenilor de rând un instrument simplu, care să le permită să rezolve probleme care le limitează libertatea de a-și desfășura activitatea într-o piață unică? Totuși, experiența de aproape zece ani ne-a arătat că există numeroase bariere care împiedică oamenii să profite la maxim de posibilitățile sistemului. Prin urmare, ar trebui să fim de acord cu propunerile raportului elaborat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor. Mai presus de toate, ar trebui să ne concentrăm asupra promovării SOLVIT în statele membre, în rândul cetățenilor, deoarece ei știu foarte puțin despre acesta. Acordarea de resurse financiare și de personal mai mari, formarea suplimentară sau numirea unui ofițer de legătură SOLVIT vor fi lipsite de sens dacă oamenii nu știu că au un astfel de instrument la dispoziție. Prin urmare, în opinia mea, toate măsurile pe care le luăm ar trebui să înceapă cu aceasta, deși nu ar trebui să renunțăm la alte idei.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *în scris*. – Domnule președinte, stimați colegi, buna funcționare a pieței interne trebuie să rămână o prioritate pentru Parlamentul European iar servicii precum SOLVIT sunt esențiale pentru asigurarea acesteia. Raportul evidențiază acest lucru și atrage atenția asupra problemelor cu care se confruntă acest serviciu. Chiar dacă știm cu toții că aspecte precum comunicarea și mediatizarea serviciului SOLVIT sunt extrem de importante, constatăm totuși că acestea rămân unele din problemele recurente cu care serviciul s-a confruntat încă din primii ani. Statele membre și Comisia Europeană trebuie să se asigure că cetățenii europeni, mediul de afaceri și în special întreprinderile mici și mijlocii, care au nevoie de sprijin pentru a putea beneficia pe deplin de facilitățile pieței interne, au acces la mijloacele de informare și soluționare rapidă. Mai mult decât atât, centrele SOLVIT au nevoie de resurse suplimentare, și mă refer aici la personal calificat și implicit cursuri de formare continuă pentru acesta. Statele membre trebuie să înțeleagă importanța acestor centre, atât de necesare pentru o implementare corectă a normelor pieței interne. Consider că avantajele

pe care acest serviciu le poate oferi, atât cetățenilor cât și mediului de afaceri, sunt departe de a fi pe deplin utilizate.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Protecția consumatorilor în Uniunea Europeană trebuie concepută în așa fel încât cetățenii să poată profita, în cadrul pieței interne, de o gamă largă de produse și servicii de înaltă calitate, având în același timp încredere că drepturile lor în calitate de consumatori sunt protejate și că și le pot exercita eficient oricând este cazul. Este de la sine înțeles faptul că, pentru a face acest lucru, este necesar, de asemenea, ca aceștia să fie conștienți de drepturile și de obligațiile lor în temeiul legislației aplicabile. Inițiativele menționate în raport pentru oferirea de clarificări și de informații cetățenilor UE sunt, așadar, importante și trebuie puse în aplicare rapid. Complexitatea din ce în ce mai mare a sectorului serviciilor, în special, reprezintă o problemă majoră, care face din ce în ce mai grea efectuarea unei alegeri în cunoștință de cauză în momentul achiziționării de bunuri sau servicii. Cunoștințele, dar și nevoile consumatorilor, care au fost indicate de barometrul consumatorilor, trebuie luate în considerare de către instituțiile UE în cadrul politicilor și în activitatea legislativă. Ar trebui să țintim către o mai mare armonizare a reglementărilor privind protecția consumatorilor – iar prin aceasta mă refer la o adaptare ascendentă – având în vedere utilizarea din ce în ce mai mare a serviciilor transfrontaliere. Totuși, în toate încercările noastre de a îmbunătăți piața internă, nu trebuie să uităm numeroasele importuri din țări țări. În această privință, avem nevoie de o mai mare cooperare între autoritățile vamale și autoritățile de protecție a consumatorilor din statele membre pentru a proteja consumatorii de importurile nesigure.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris.* – (ET) De-a lungul anilor, sfera politicii UE privind protecția consumatorului s-a schimbat pentru a reflecta schimbarea nevoilor și a așteptărilor oamenilor. Cu aproape 500 milioane de consumatori, piața internă a UE are un rol important în realizarea obiectivelor incluse în planul de acțiune de la Lisabona (creștere economică, ocuparea forței de muncă și creșterea competitivității), deoarece cheltuielile consumatorilor aduc bunăstare în cadrul UE. Mai presus de toate, datorită dezvoltării rapide a comerțului electronic, dimensiunea transfrontalieră a piețelor consumatorilor din UE a crescut în mod semnificativ, devenind și mai importantă o protecție la nivel înalt a consumatorilor. Din nefericire însă regulamentele UE privind protecția consumatorului nu au fost puse în aplicare în aceeași măsură în toate statele membre. În opinia mea, o monitorizare mai intensă a pieței, a mecanismelor de punere în aplicare și a implementării eficiente și integrale a acestora sunt esențiale pentru sporirea încrederii consumatorilor. Pe această bază, susțin sugestiile raportoarei, și anume, Comisia Europeană ar trebui să urmărească îndeaproape adoptarea și punerea în aplicare a drepturilor consumatorilor UE în statele membre și să îi ajute în acest sens prin toate mijloacele. Consider că Uniunea Europeană ar trebui să ia în considerare ideea creării unui oficiu european pentru protecția consumatorilor care ar putea funcționa ca un organism coordonator central, care se ocupă în special cu soluționarea incidentelor transfrontaliere, pentru a susține și pentru a completa oficiile de protecție a consumatorilor competente din statele membre în punerea în aplicare a regulamentelor UE privind protecția consumatorilor. Consider că regulamentele UE privind protecția consumatorului nu vor avea o contribuție prea mare dacă nu sunt adoptate corect, implementate și puse în aplicare la nivel național.

5. Circulația persoanelor aflate în posesia unei vize de lungă ședere (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Carlos Coelho, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 în ceea ce privește circulația persoanelor care dețin o viză de lungă ședere [COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)] (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, astăzi vorbim despre situații absurde precum cea a unui student care obține o viză pentru a frecventa un curs în Belgia. Întrucât nu intră sub incidența domeniului de aplicare al Directivei 2004/114/CE, acesta nu va putea merge în Țările de Jos să adune informații dintr-o bibliotecă specializată pentru a-și scrie teza și nu va putea beneficia de un sfârșit de săptămână în care să viziteze Barcelona, pentru că va fi arestat în țara care a eliberat viza.

Convenția Schengen stipulează că deținătorii de viză de lungă ședere au dreptul de a locui doar pe teritoriul statului membru care a acordat viza. Ei nu au dreptul de a călători către sau de a trece prin alte state membre în drum spre țara de origine.

Schengen înseamnă libertate de circulație. Orice persoană care locuiește legal într-un stat membru ar trebui să aibă dreptul să circule liber în zona în care nu există granițe interne. Soluția ideală ar fi ca statele membre

să se conformeze obligației lor de a oferi un permis de ședere resortisanților țărilor terțe care dețin acest tip de viză. Cu toate acestea, acest lucru nu se întâmplă în marea majoritate a statelor membre.

Statele membre au evitat temporar această situație prin eliberarea vizelor de tip D + C, care permit deținătorilor de vize de lungă ședere să circule liber în cadrul spațiului Schengen în timpul primelor trei luni. Acest tip de viză va fi eliminat din aprilie 2010, odată cu intrarea în vigoare a Codului comunitar al vizelor, care va urgenta și mai mult găsirea unei soluții pentru această problemă.

Modificările pe care le-am propus și care se bucură de sprijinul majorității membrilor Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne contribuie la soluționarea acestei probleme fără a diminua securitatea spațiului Schengen.

Obligația de a consulta Sistemul de Informații Schengen în timpul procesării cererilor de vize de lungă ședere urmează aceeași procedură existentă pentru resortisanții țărilor terțe care dețin permise de ședere. Astfel, am răspuns temerilor legate de diminuarea securității.

Adevărul este că mai multe state membre au acordat vize de lungă ședere și apoi permise de ședere, fără a consulta mai întâi SIS, în special, în ceea ce privește cerințele articolului 96 privind efectele refuzului intrării.

Această practică diminuează securitatea spațiului Schengen și creează probleme la granițele sale externe, în cazul în care persoane cu vize valabile sunt înregistrate în SIS. Acest lucru creează situații complicate și inutile pentru persoane și pentru agenții vamali care trebuie să încerce să descopere dacă vizele au fost falsificate, dacă înregistrarea în SIS este incorectă și ar trebui eliminată sau dacă vizele nu ar fi trebuit acordate niciodată.

Inițiativa asupra căreia vom vota va permite deținătorilor de vize de lungă ședere să circule liber o perioadă de trei luni din fiecare șase. Aceasta este aceeași perioadă ca și pentru deținătorii de permise de ședere și, în același timp, leagă statele membre de obligația de a acorda permise de ședere în cazurile în care sunt autorizate șederile de peste un an.

De asemenea, se recunoaște nevoia de a îmbunătăți nivelul de protecție a datelor existent în temeiul Acordului Schengen și se recomandă prezentarea de către Comisie a inițiativelor necesare dacă SIS II nu intră în funcțiune până în 2012.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cele două propuneri inițiale s-au reunit și s-a creat o nouă bază juridică. Textul asupra căruia vom vota în această sesiune plenară este rezultatul negocierilor care au continuat sub Președințiile suedeză și spaniolă. Acestea au dus la un acord după prima lectură, permițând astfel adoptarea acestui regulament după intrarea în vigoare a Codului vizelor.

Dle președinte, mi-ar fi plăcut să invit Președinția spaniolă, care nu este prezentă la această dezbatere, să garanteze Parlamentului că regulamentul poate intra în vigoare până la 5 aprilie 2010. Este esențial să se întâmple acest lucru, pentru a evita o omisiune în legislație.

Felicit Comisia Europeană pentru această inițiativă oportună. Sunt recunoscător pentru colaborarea loială a Consiliului, mai ales a Președințiilor suedeză și spaniolă, și pentru cooperarea raportorilor alternativi, care a permis obținerea unui consens larg în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Cu această măsură putem rezolva o problemă agasantă cu care se confruntă mii de cetățeni ai țărilor terțe și să o rezolvăm bine, consolidând concomitent libertatea și securitatea.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, după cum a evidențiat raportorul, scopul acestei propuneri este facilitarea circulației în cadrul spațiului Schengen pentru cetățenii țărilor terțe care locuiesc legal într-unul dintre statele membre pe baza unei vize de lungă ședere sau de tip „D”. Conform *acquis-ului* Schengen actual, cetățenii terțelor țări care dețin un permis de ședere pot călători liber în Spațiul Schengen, deoarece permisul de ședere este echivalent cu o viză.

Cu toate acestea, există o tendință recentă în rândul statelor membre de a nu transforma vizele de lungă ședere în permise de ședere la sosire. Acesta este motivul pentru care avem această discuție astăzi; evident, Comisia, Consiliul și Parlamentul au fost obligate să găsească o soluție pentru această problemă. Situația juridică și practică are consecințe negative semnificative pentru cetățenii terțelor țări care locuiesc legal în statele noastre membre pe baza vizei de tip „D”. Aceste persoane nu pot călători legal spre o altă țară și nici nu pot tranzita teritoriul altei țări când doresc să se întoarcă în țara de origine. Absurditatea acestei situații a fost ilustrată de exemplul oferit de raportor, dl Coelho.

Desigur, cea mai bună soluție ar fi ca toate statele membre să elibereze permisele de ședere necesare și să facă acest lucru la timp. Din nefericire, nu aceasta este situația astăzi, și deci avem această propunere, care are

drept scop extinderea principiului echivalenței între un permis de ședere și vizele de scurtă ședere în vizele de lungă ședere de tip „D”. Un cetățean al unei țări care deține o viză de lungă ședere de tip „D” eliberată de un stat membru va putea deci să călătorească către celelalte state membre timp de trei luni din oricare șase în aceleași condiții ca și un deținător al unui permis de ședere. Acest lucru ar repune în drepturi filosofia care stă la baza creării unui spațiu fără granițe interne, și anume că persoana poate călători în Spațiul Schengen pentru perioade de ședere scurte cu documentele în baza cărora este prezentă legal într-un stat membru.

Am fost foarte bucuroasă să aud că dl Carlos Coelho și-a exprimat sprijinul pentru această propunere chiar de la început și că raportorul, împreună cu Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și cu Comisia pentru afaceri juridice, a înțeles că trebuie luate măsuri pentru a facilita viața cetățenilor din țări terțe, pentru că vrem să-i încurajăm pe cei care locuiesc în mod legal în spațiul nostru. Aș vrea să-i mulțumesc raportorului pentru abordarea sa constructivă.

Nu trebuie să vă mai amintesc de faptul că trebuie să găsim o soluție rapid, mai ales din cauza Codului vizelor, care va fi aplicabil începând cu 5 aprilie anul curent și va elimina așa-numitele vize „D+C”, care aveau drept scop remedierea parțială a situației deținătorilor de vize de tip „D”. Consider că textul final al proiectului de regulament mulțumește toate părțile, având în vedere că toate instituțiile au căzut de acord asupra textului de compromis. Pentru a aborda unele dintre temerile exprimate de Parlamentul European și de statele membre – de exemplu, privind securitatea – au fost aduse mai multe modificări ale textului inițial.

Pentru a vă oferi câteva exemple, propunerea scurtează perioada de valabilitate a vizelor de lungă ședere. Acestea ar trebui să aibă o perioadă de valabilitate de maxim un an. După această perioadă de un an, propunerea a prevăzut obligația ca statele membre să elibereze un permis de ședere.

Este reiterată, de asemenea, necesitatea verificărilor sistematice în Sistemul de Informații Schengen (SIS). În cazul în care un stat membru ia în considerare eliberarea unui permis de ședere sau a unei vize de tip „D”, autoritatea responsabilă ar trebui să efectueze în mod sistematic o verificare în Sistemul de Informații Schengen, pentru a evita situația în care există o alertă și o viză de lungă ședere în același timp.

Pentru a răspunde temerilor privind securitatea elementelor biometrice – iar aceasta este, desigur, o problemă majoră pentru multe state membre – după cum știți, a fost anexată proiectului de regulament o declarație politică în care Comisia este invitată să analizeze posibilitatea utilizării identificatorilor biometrici pentru vizele de lungă ședere și să prezinte rezultatele într-un studiu în plen și Consiliului până la 21 iulie 2011. Comisia acceptă, de asemenea, să se includă obligația raportării în proiectul de regulament privind aplicarea.

În încheiere, pentru a găsi un răspuns de compromis la preocuparea Parlamentului European privind garanția protecției la nivel înalt a datelor în cazul emiterii unei alerte în SIS, s-a căzut de acord asupra unei declarații comune. Comisia este invitată de Consiliu și de Parlamentul European să prezinte propunerile legislative necesare pentru modificarea prevederilor relevante privind protecția datelor pentru Convenția Schengen dacă mai sunt întârzieri importante în implementarea SIS II ce depășesc 2012. Consider că odată cu aceste schimbări ajungem la o soluție echilibrată, care va ușura foarte mult viața cetățenilor țărilor terțe care locuiesc legal în țările noastre. De asemenea, aceasta va corespunde în foarte mare măsură filosofiei unei Europe fără granițe interne.

Vreau să mulțumesc încă o dată Comisiei LIBE, Comisiei JURI și raportorului pentru abordarea foarte constructivă a acestei probleme.

Cecilia Wikström, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru afaceri juridice*. – (SV) Dle președinte, cooperarea UE se bazează pe valori, iar cea mai importantă dintre aceste valori este libertatea. Tema discuției noastre de astăzi este dreptul persoanelor de a circula liber. În Uniunea mea Europeană, nu există restricții pentru acest drept. Consider că aceasta reprezintă esența măreției UE. Noi, cei care locuim aici, ne bucurăm de libera circulație, însă acesta ar trebui să fie un lucru valabil și pentru cei care vin aici să locuiască o perioadă de timp îndelungată.

În temeiul Convenției Schengen, deținătorul unei vize de lungă ședere nu are în prezent dreptul să circule liber; după cum a afirmat dl Coelho, persoana poate locui numai în statul membru care a eliberat viza. Drept urmare, de exemplu, un profesor invitat din India care locuiește și lucrează în orașul meu, Uppsala din Suedia, nu poate merge la Paris pentru a participa la o conferință fără a solicita o viză pentru a vizita Franța, iar un student din China nu poate călători în Germania pentru a vizita un prieten la un sfârșit de săptămână fără a solicita mai întâi o viză.

Acest tip de barieră în calea liberei circulații nu trebuie să existe în UE. Acum schimbăm acest lucru. Scopul prezentei propuneri este asigurarea liberei circulații în tot cuprinsul Spațiului Schengen pentru cetățenii țărilor terțe care locuiesc într-unul din statele membre pentru o perioadă de timp îndelungată.

Aș vrea să-i mulțumesc dlui Coelho, care a făcut o treabă extrem de bună în calitate de raportor și care a ținut cont de opiniile pe care le-am exprimat în avizul din partea Comisiei pentru afaceri juridice, precum și de opiniile altor raportori alternativi. Avem rezultatul în fața noastră: este o propunere pozitivă, care reprezintă încă un pas către asigurarea liberei circulații în cadrul UE, inclusiv pentru resortisanții țărilor terțe. Aceasta reprezintă un progres către UE în care sunt mândră că trăiesc și muncesc.

Kinga Gál, în numele Grupului PPE. – (HU) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, salut ocazia de a adopta în Parlament o rezoluție pentru a facilita circulația resortisanților țărilor terțe care locuiesc legal pe teritoriul Uniunii Europene și îl felicit pe colegul meu deputat, dl Coelho, pentru treaba excelentă pe care a făcut-o în Parlament în această privință. Această propunere înlesnește în mod concret circulația în Uniunea Europeană pentru resortisanții țărilor terțe care dețin vize de lungă ședere de tip „D” eliberate de unul din statele membre. Aceasta oferă o soluție pentru situațiile în care, dintr-un motiv sau altul, unele state membre nu pot sau nu doresc să elibereze permise de ședere îndelungată pentru resortisanții țărilor terțe care locuiesc pe teritoriul lor. Cu alte cuvinte, nu folosesc în mod adecvat cadrul oferit de regulamentele Schengen. Sunt bucuroasă că putem face un pas înainte în această privință.

Scopul nostru este să evităm impresia cetățenilor terțelor țări ce ajung în Uniunea Europeană că intră într-o fortăreață inexpugnabilă. Gestiunea integrată a granițelor și politica privind vizele ar trebui să slujească acestui scop. În calitate de deputat maghiar, solicit ca granițele Uniunii Europene să devină permeabile pentru persoanele de bună credință care călătoresc. Nu ar trebui să fie restrâns contactul între cetățenii care trăiesc de cele două părți ale graniței. Este în interesul resortisanților țărilor terțe care trăiesc în țările vecine ale UE – inclusiv al membrilor minorității maghiare – să poată locui legal în cadrul spațiului Uniunii Europene, fără a suporta poveri birocratice sau administrative. Acest lucru necesită legi adecvate, atât la nivel comunitar, cât și la nivelul statelor membre, legi care nu se subminează unele pe altele, ci mai degrabă își consolidează reciproc obiectivele.

Sper că noua legislație comunitară va oferi într-adevăr un sprijin practic, mai ales tinerilor și studenților care doresc să studieze în statele membre și nu va rămâne doar o idee răsunătoare. Aceștia ar trebui să fie cei mai importanți beneficiari ai acestui regulament. În această privință pot doar să fiu de acord cu elaborarea unui raport al Comisiei privind punerea în aplicare a acestui regulament până în aprilie 2012 cel târziu și, dacă este necesar, să se modifice regulamentul pentru a se îndeplini obiectivele.

Vilija Blinkevičiūtė, în numele Grupului S&D. – (LT) Îl felicit pe raportor, dl Coelho, pentru elaborarea acestui raport și sunt de acord, de asemenea, că este important să se asigure cât mai repede posibil libera circulație în Spațiul Schengen pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză de lungă ședere și care locuiesc legal într-unul dintre statele membre. Conform practicilor curente din statele membre, din diferite motive, durează destul de mult pentru resortisanții țărilor terțe să înlocuiască o viză de lungă ședere cu un permis de ședere. Aș putea aminti multe exemple din statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv din țara mea, Lituania, în care, de exemplu, un șofer de camion pe distanțe lungi care a obținut o viză de tip „D” nu își poate desfășura activitatea. Practicile care au evoluat în acest domeniu subminează așteptările legitime ale resortisanților țărilor terțe care vin în Uniunea Europeană pentru a munci sau pentru a studia. Statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a simplifica procedurile de eliberare a vizelor. O viză de lungă ședere ar trebui să aibă același impact asupra dreptului de circulație a unei persoane în cadrul Spațiului Schengen fără granițe interne ca și un permis de ședere. Cel mai important aspect aici nu este durata vizitei unui deținător de viză de tip „D” într-un alt stat membru, ci oportunitatea de a-i satisface mai bine nevoile în cadrul Spațiului Schengen. Prin urmare, sunt de acord cu propunerea ca cetățenii terțelor țări care dețin vize de lungă ședere eliberate de unul din statele membre să poată locui într-un alt stat membru timp de trei luni de-a lungul unei perioade de șase luni în aceleași condiții ca și deținătorul unui permis de ședere. În același timp este foarte important să ne asigurăm că această circulație simplificată a resortisanților țărilor terțe în cadrul Spațiului Schengen nu presupune amenințări suplimentare la adresa securității statelor membre. Așadar, vă invit să adoptați imediat acest regulament parțial modificat.

Nathalie Griesbeck, în numele grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, într-o mare de greutate se conturează câteva insule cu soluții. Este și cazul acestui text, care a fost explicat foarte bine de toți colegii mei deputați în toate dimensiunile sale, și care privește pe toți resortisanții țărilor terțe care locuiesc legal – subliniez acest lucru – în Europa.

De fapt, este timpul ca acest text să fie adoptat; este timpul să se stabilească libera circulație a cetățenilor terțelor țări în UE și sunt bucuroasă că am ajuns într-un punct în care punem încă o cărămidă la construcția unei Europe a libertăților, într-un spațiu pe care ni-l dorim din ce în ce mai sigur.

Acesta reprezintă concomitent un fapt evident și un pas înainte. Este un fapt evident, așa cum s-a menționat: practic nu există nicio controversă majoră în jurul acestui text și puținele modificări arată că ne dorim cu toții să construim o Europă în care nimeni nu este blocat într-un stat membru fără a putea explora restul spațiului european. Apoi, este un pas mare, deoarece reprezintă drepturi pentru resortisanții țărilor terțe, studenți, cercetători și pentru alții care locuiesc pe teritoriul UE.

În sfârșit, pentru a încheia, acest lucru va încuraja în mod clar persoanele din afara Europei să privească Europa ca pe un spațiu unic, o Europă unită, un spațiu comun, și va contribui la modelarea culturii și a identității europene în afara granițelor noastre.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, în primul rând, aș vrea să mulțumesc raportorului, dl Coelho, a cărui propunere o susțin, împreună cu alți raportori alternativi din Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Deja am avut ocazia de a afirma aici că dl Coelho a deservit bine principiul liberei circulații în cadrul Uniunii Europene, drepturile cetățenilor, fie aceștia europeni sau cetățeni ai țărilor terțe, și înseși democrația europeană. Aceasta nu înseamnă doar proprii cetățeni, ci și încrederea în contribuția a mii și mii sau chiar milioane de cetățeni ai țărilor terțe care trec prin teritoriul european, care locuiesc aici și care vin aici pentru perioade de timp lungi sau scurte pentru a munci sau pentru a studia.

Dl Coelho, cu ajutorul raportorilor alternativi, a lucrat într-o atmosferă de cooperare excelentă și de disponibilitate pentru a furniza informații. Mai presus de toate, a făcut acest lucru la timp, iar în această problemă timpul este crucial, având în vedere că influențăm viețile oamenilor.

Ca și vorbitorii dinaintea mea, aș putea da exemple de studenți, cercetători și oameni de știință care ajung în Europa datorită calității recunoscute a muncii lor, însă care apoi nu pot trece de granițele noastre, care sunt, de fapt, de-a dreptul închise în cazul unor persoane de pe alte continente. În două ore, un cercetător poate părăsi Portugalia și intra în Spania, îndreptându-se către granița altui stat membru, sau nu poate pleca dacă are, după cum se întâmplă în unele cazuri, o viză de studiu pentru un masterat de doi ani, care nu îi permite să părăsească țara pentru a-și face cunoscută munca sau pentru a efectua cercetări într-un alt stat membru.

Noi înșine am fost nevoiți să ne confruntăm cu astfel de cazuri uneori când, de exemplu, am dorit să auzim opinia cuiva într-o dezbatere la Bruxelles.

Ar trebui să ținem cont de faptul că aceasta nu este numai o povară inutilă și nedreaptă pentru resortisanții țărilor terțe în cauză. Este o pierdere și pentru aceia dintre noi care ne bazăm pe contribuția acestora. Este o pierdere în ceea ce privește competitivitatea noastră când comparăm, de exemplu, mobilitatea de acest gen a cetățenilor străini în Statele Unite sau în China, India sau Brazilia și apoi observăm obstacolele în calea mobilității acestora în cadrul Uniunii Europene. Este o pierdere în ceea ce privește mobilitatea forței noastre de muncă, a comunității noastre științifice atunci când recunoaștem că această mobilitate în creștere este foarte importantă în perioade de criză precum cea prin care trecem în prezent și este o pierdere pentru societatea bazată pe cunoaștere.

Prin urmare, este timpul ca aceste propuneri să fie puse în aplicare de Consiliu înainte de intrarea în vigoare a Codului vizelor în aprilie și de apariția mai multe obstacole inutile în calea mobilității acestor persoane. Tot ceea ce îmi rămâne, așadar, să afirm, în numele grupului meu, este că susținem propunerea raportorului și că vom vota în favoarea acesteia.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, raportul propune ca statele membre să elibereze vize de lungă ședere pentru perioade de până la 12 luni pentru resortisanții țărilor terțe care vor fi recunoscute și de alte state din cadrul grupului Schengen.

Marea Britanie nu este membră a grupului Schengen, astfel încât nu pare a fi direct afectată. Totuși, propunerile ar facilita intrarea cetățenilor țărilor non-UE într-unul dintre statele membre pentru a călători în alte state UE.

Marea Britanie are o problemă foarte mare legată de imigrația ilegală. Există cel puțin un milion de imigranți ilegali în Marea Britanie. Prin aceste propuneri, persoanele care doresc să imigreze ilegal în Marea Britanie

pot ajunge în alt stat UE perfect legal, pot obține o viză de lungă ședere care le permite să ajungă în Franța, de exemplu, de unde pot intra ilegal în Marea Britanie.

Prin urmare, deputații din Parlamentul European care reprezintă Partidul pentru Independența Marii Britanii au votat împotriva acestui raport în interesul protejării granițelor noastre împotriva intensificării imigrației ilegale.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle președinte, în acest raport am întâlnit ceea ce este, într-adevăr, un exemplu foarte bizar de motiv pentru care ar trebui să relaxăm neapărat normele în acest mod, și anume cel al unui student străin căruia i-a fost acordată o viză pentru a studia în Belgia și, drept urmare a noului aranjament, acesta poate acum să caute informații într-o bibliotecă olandeză și apoi să călătorească mai departe spre Barcelona. Foarte frumos pentru el!

Și totuși, nu acesta este obiectivul raportului, desigur. În realitate, Schengen și întreaga politică europeană de acordare a vizelor înseamnă ceva absolut diferit de libera circulație a studenților. Înseamnă eliminarea completă a granițelor noastre, dând frâu liber crimei organizate și imigrației ilegale fără existența granițelor externe impermeabile – care trebuiau să fie piatra de temelie a întregului sistem – ca să le țină sub control. Unul dintre efectele directe ale Schengen, de exemplu, este faptul că masele de imigranți ilegali spanioli regularizați sunt liberi să treacă dintr-un stat membru în altul.

În opinia mea, acest Parlament ar face mai bine să reflecteze măcar o dată asupra impactului acestor decizii asupra europenilor de rând, în loc să se gândească la grijile concrete de zi cu zi ale studenților străini.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle președinte, aș vrea să încep prin a-l felicita pe dl Coelho pentru activitatea sa excelentă și, în special, pentru largul consens obținut între Consiliu, Comisie și diferitele grupuri politice din Parlament. Datorită activității domniei sale, consider că vor exista foarte puține dezacorduri aici.

Uniunea Europeană reprezintă cel mai mare spațiu de libertate creat vreodată. Ar trebui să eliminăm toate obstacolele care stau în calea liberei circulații, atât a cetățenilor europeni, cât și a resortisanților țărilor terțe care locuiesc legal într-unul dintre statele membre. Ar trebui să punem capăt definitiv situațiilor absurde cu care se confruntă atât de des deținătorii de vize de lungă ședere de tipul „D”.

După cum știți, viza de lungă ședere permite deținătorului să locuiască în statul membru care a eliberat-o. Însă, deținătorii acestor vize nu pot circula liber în Uniunea Europeană cu excepția statului membru care le-a eliberat viza. Paradoxal, situațiile precum cele deja descrise apar foarte frecvent. Vă voi oferi un exemplu în plus: un student care își pregătește teza de doctorat în Lisabona despre istoria Americilor nu poate să consulte fișierele și documentele aflate în Arhiva Generală a Indiilor din Sevilla, care se află la distanță de o oră cu avionul.

În sfârșit, scopul propunerii este acela ca vizele de lungă ședere să ofere aceleași drepturi ca și permisul de ședere. Doamnelor și domnilor, trebuie să îmbunătățim principiul mobilității: mobilitatea care este esențială în scopul desfășurării muncii, precum și cel științific și academic.

Deși poate părea absolut inutil din ceea ce am observat, voi încheia prin a vă ruga să susțineți raportul dlui Coelho, nu numai datorită calității sale extrem de înalte, ci și pentru că acesta reprezintă o garanție suplimentară a marelui spațiu de liberă circulație pe care îl apărăm. Susțin, de asemenea, programul propus de dl Coelho.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Dle președinte, în primul rând, aș dori să mulțumesc raportorului, dl Coelho, pentru munca sa și să îmi exprim recunoștința pentru cooperarea dintre Parlament, Consiliu și Comisie din timpul consolidării celor două rapoarte și al primei lecturi, care ar trebui să fie și ultima.

Este crucial ca acest raport să fie adoptat înainte de sfârșitul lunii aprilie 2010, astfel încât să poată fi pus în aplicare concomitent cu Codul vizelor. Este extrem de important pentru toți locuitorii Uniunii Europene să poată călători în toate statele membre. În acest mod, putem rezolva dubla problemă a aplicării vizelor de tip „D+C” și a regulamentelor pentru permisele de ședere.

Datorită acestui raport, toți resortisanții țărilor terțe care dețin o viză de lungă ședere vor avea dreptul să călătorească oriunde în Europa timp de șase luni pe an. Toate persoanele interesate ar trebui să primească toate informațiile necesare în momentul primirii vizelor și, mai presus de toate, ar trebui să fie informate că această viză va deveni în mod automat un permis de ședere înainte de expirarea acestei perioade de valabilitate de un an.

În sfârșit, este important să evidențiem că, din motive de securitate, fiecare persoană care solicită o viză de tip „D” va fi supusă cercetării, însă nu va trebui înregistrată în SIS. Partea contractantă trebuie să țină cont în mod corespunzător de orice informații incluse deja în SIS de o altă parte contractantă.

Mai mult decât atât, dacă SIS II nu este implementat până la sfârșitul lui 2012, rugăm Comisia și Consiliul să prezinte legislația necesară pentru a oferi același nivel de protecție a datelor care ar fi fost asigurat de SIS II.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aceste propuneri urmăresc să faciliteze mutarea cetățenilor terțelor țări care locuiesc într-unul din statele membre în Spațiul Schengen pe baza unei vize de lungă ședere de tip „D”.

Practic se dorește extinderea – iar acest lucru ne privește – principiului existent al echivalenței între permisul de ședere și vizele de lungă ședere de tip „C” în vizele pe termen lung. O viză de lungă ședere va avea astfel aceleași efecte ca un permis de ședere în ceea ce privește circulația în spațiul Schengen. Cu alte cuvinte, se dorește să se facă posibil ca orice persoană care deține un document care dovedește că este rezident legal al unui stat membru să circule liber în spațiul Schengen pentru perioade scurte de nu mai mult de trei din oricare șase luni.

Am dori să evidențiem Comisiei și Consiliului problemele de securitate care pot apărea ca efect al acestei libere circulații. Este deja foarte dificil să se realizeze verificări într-un singur stat membru: haideți să fim atenți la riscurile la care ne supunem prin punerea în aplicare bruscă a acestui principiu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, acum câteva luni, nu numai că exista o atmosferă festivă în acest Parlament, însă exista și un sentiment de bucurie pentru majoritatea persoanelor de aici, pentru că se relaxau regulamentele de acordare a vizelor în multe țări ale Europei.

Care este deci realitatea? Când au fost exonerați de obligativitatea vizei cetățenii din Muntenegru, Macedonia și Serbia în decembrie 2009 s-a înregistrat un val de persoane care au călătorit din Balcani, prin Austria, către Europa Centrală și mai departe, până în Scandinavia chiar. O adevărată migrație de popoare! În doar șapte săptămâni, cca 1 50 000 de macedoneni au profitat de avantajul acestei circulații libere, conform Ministerului de Interne. Două treimi din aceste persoane nu s-au mai întors acasă. Din multe sate, mai ales din satele albaneze și macedonene, câte cinci autocare pleacă în fiecare zi către Europa Centrală sau de Vest, cu vize de turist care interzic în mod expres angajarea în scopuri profitabile. Acest lucru înseamnă, așadar, că după 90 de zile, aceste persoane intră în ilegalitate, iar presupușii turiști se regăsesc din nou pe piața forței de muncă ieftine, câștigând salarii de „dumping”. Aceasta este diferența între realitatea situației și visul irealizabil al Parlamentului European.

Consecințele vor fi suportate de țările noastre de origine. Acestea trebuie să sufere consecințele deciziilor majorității acestui Parlament. Vor fi nevoite să facă față imigrației ilegale foarte greu de controlat, ilegalității și șomajului aferent nedeclarat.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Și eu aș vrea să îl felicit pe colegul meu deputat, Carlos Coelho, pentru raportul său privind această inițiativă care acordă cetățenilor terțelor țări posibilitatea unei mai mari libertăți de circulație în cadrul spațiului liber european. Cu toate acestea dle președinte, trebuie să evidențiez o ironie care a ieșit la iveală în această dezbatere, și anume: în timp ce acordăm drepturi mai mari resortisanților țărilor terțe, chiar în acest moment, Uniunea Europeană și cetățenii săi se confruntă cu probleme grave privind călătoriile spre o țară cum este Libia, de exemplu. Acest lucru se datorează problemei curente dintre Elveția și Libia, care a dus la blocarea accesului pentru toți cetățenii Uniunii Europene în Libia, nu doar pentru elvețieni. Așadar, în timp ce acordăm mai multe drepturi resortisanților țărilor terțe, propriilor noștri cetățeni li se restrâng drepturile de a călători către terțe țări precum Libia. Care sunt consecințele? Consecințele sunt foarte grave. Există lucrători care nu pot merge în Libia să lucreze, companiilor care au investit în Libia li se interzice să-și trimită lucrătorii pe teren, în timp ce alți lucrători se află în prezent în Libia și trebuie să rămână acolo până li se acordă supleanților lor dreptul de a intra. Aceasta este o situație precară și fac apel la dna comisar Malmström să intervină urgent în această problemă. Înțeleg că aceasta este o problemă diplomatică între două țări care nici nu sunt membre ale Uniunii Europene, însă ea are repercusiuni grave asupra cetățenilor Uniunii Europene care sunt interesați să călătorească spre Libia pentru a-și câștiga traiul.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Raportul colegului meu deputat, dl Coelho, precum și proiectul de regulament privesc libera circulație a persoanelor, care este un element esențial al democrației în Uniunea Europeană și este, prin urmare, inacceptabil să existe persoane deținătoare de vize de lungă ședere într-un stat membru al Uniunii Europene care să nu poată călători în toată Uniunea Europeană.

Există mai multe motive pentru susținerea inițiativelor. Primul este respectul și conservarea drepturilor fundamentale ale omului care, fără îndoială, includ libera circulație. Dacă un stat membru legalizează șederea unui resortisant dintr-o țară terță, nu există motive pentru care respectiva persoană să nu aibă dreptul de a circula liber în spațiul Schengen. Desigur, ar trebui elaborate detaliile legate de diminuarea nivelului de securitate în cadrul spațiului Schengen.

De asemenea, s-a vorbit și despre studenți și oameni de știință care nu au putut călători dintr-un stat membru în altul. Aș dori ca acest grup să fie extins pentru a include oamenii de afaceri, deoarece dacă nu le permitem acest lucru, vom reduce competitivitatea Uniunii Europene. Prin urmare, consider că această propunere va fi sprijinită și îl felicit pe raportor.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, aș vrea să îi mulțumesc foarte mult dlui Coelho. Opinia mea a fost inclusă în regulament. De asemenea, am avut ocazia să lucrez chiar la regulament. Aș vrea să spun că raportul dlui Coelho nu are numai caracter urgent și important, ci este și simbolic. Astăzi, ca reprezentant al unuia dintre statele membre, pot spune cu mândrie că putem schimba normele, permițând libera circulație în spațiul Schengen în cadrul căruia până de curând, unele dintre actualele țări ale Uniunii Europene se confruntau cu dificultăți similare. Consider că natura simbolică a acestor schimbări este astăzi ceva ce nu poate fi supraevaluat și sper că acest consens la care s-a ajuns în acest Parlament va fi un mare succes pentru noi toți.

În al doilea rând, aș vrea să spun că eliminarea „vizelor D + C” și faptul că statele membre nu pot elibera permise de ședere ne obligă să luăm măsuri foarte urgente. Voi da doar câteva exemple de probleme care au fost menționate astăzi în acest Parlament. Doi studenți ucraineni care călătoreau de la Wrocław la Berlin anul trecut au fost reținuți chiar după ce au trecut granița, în principal pentru că tinerii nu cunoșteau regulamentele și doreau doar să utilizeze resursele noastre intelectuale. Consider că votul de azi va avea o importanță foarte mare pentru noi.

Aș dori doar să atrag atenția asupra ultimei probleme – cea a securității. Ar trebui să avem astăzi un sistem bun pentru schimbul de informații colectate în Schengen, ar trebui să lucrăm cu siguranță la a doua generație a Sistemului de Informații Schengen și a Sistemului de Informații Visa și, mai presus de toate, poate să avem rapoarte și evaluări mai dese. Aș dori să fac un apel insistent la dna Malmström să asigure o coordonare a statelor membre în domeniul securității la fel de bună cum a fost și până acum, și din nou, aș dori să îi mulțumesc foarte mult dlui Coelho pentru un raport splendid.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Dle președinte, aș dori să spun că sunt de acord și susțin raportorul și, de asemenea, pe dna comisar Malmström în găsirea unei soluții pentru această problemă care se înscrie în aceeași direcție cu statul de drept, respectul pentru drepturile omului, protecția datelor și, desigur, cu considerațiile referitoare la siguranță. S-au făcut auzite o mulțime de temeri. Aș dori să evidențiez câteva chestiuni. Pentru a face acest regulament să funcționeze, în primul rând trebuie să analizăm și să aflăm mai multe despre practicile fiecărui stat membru. Știm că unele state membre pot elibera permise de ședere în timp util. Aceste bune practici pot avea o importanță foarte mare pentru noi. Trebuie să coordonăm practicile statelor membre pentru a spori încrederea. Toate statele membre ar trebui să utilizeze sistemul SIS – știm cu toții că nu toate îl utilizează în prezent – iar introducerea SIS II și funcționarea sistemelor VIS reprezintă obiective extrem de urgente, deoarece aceste sisteme vor oferi garanții pe termen lung. Este în interesul Europei ca cetățenii terțelor țări care locuiesc aici – studenți, oameni de afaceri, cercetători – să poată circula într-adevăr liber.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, și eu aș dori să încep prin a-i mulțumi dlui Coelho pentru munca sa excelentă la acest raport și să afirm următoarele:

În primul rând, acquis-ul Schengen reprezintă chiar acest lucru: libera circulație în cadrul granițelor spațiului Schengen. Prin urmare, în această dezbateră, trebuie să tragem prima concluzie elementară și simplă: este vitală adoptarea acestui regulament. Exemplul studentului este grăitor; oricine deține o viză de lungă ședere ar trebui să aibă dreptul de liberă circulație.

Problema este – și acest lucru este ceea ce aș dori să subliniez – dacă acest lucru va înlesni imigrația ilegală, deși indirect, dacă vor exista probleme de securitate și dacă o persoană care își exercită acest drept nu va avea concomitent mijloacele de a circula reprezintă un lucru care trebuie luat în considerare de către statele membre.

Evident, fiecare stat membru va trebui să fie foarte atent atunci când eliberează vize. În acest moment, după cum s-a afirmat în raport, apare un parametru foarte important, cel mai hotărâtor dintre toate: acela că procesarea datelor în prealabil pentru vizele de lungă ședere va fi obligatorie în Sistemul de Informații

Schengen. Astfel, în cadrul analizei finale, nu numai că protejăm acquis-ul Schengen, ci consolidăm și securitatea în legătură cu acesta.

Ca atare, ar trebui să avem o atitudine pozitivă în privința acestor perspective și a sistemului SIS II, care reprezintă o necesitate și, orice ar fi, trebuie să acționăm rapid. În încheiere, în cooperare cu statele membre și cu serviciile statelor membre, trebuie să facilităm nu numai implementarea și consolidarea acquis-ului Schengen, ci să consolidăm concomitent siguranța care este un element necesar pentru toate statele membre, pentru noi toți și pentru acquis-ul Schengen.

(Aplauze)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Libera circulație și eliminarea granițelor interne reprezintă doi dintre cei mai importanți factori ai integrării europene. Trebuie să facilităm circulația în Spațiul Schengen pentru resortisanții țărilor terțe care locuiesc legal în statele membre. Este inacceptabil că din cauza birocrăției ar trebui să limităm circulația studenților, a cercetătorilor și a întreprinderilor în Europa.

În mod similar, trebuie să permitem cât mai curând posibil libera circulație a cetățenilor Bosniei și Herțegovinei și Albaniei și a celor din Kosovo, care au în mod paradoxal mai puține drepturi de liberă circulație astăzi decât aveau cu ani în urmă. Evident, trebuie să existe și condițiile potrivite pentru a se întâmpla acest lucru și nu ar trebui să permitem să fim induși în eroare de date referitoare la migrația ilegală în masă.

Persoanele din Balcanii de Vest au fost izolate de mult prea mult timp de regimul vizelor. Aceștia trebuie să întărească legăturile cu cetățenii Uniunii însă, de cele mai multe ori, respingerea cererilor lor de viză îi împiedică să facă acest lucru. Haideți să nu riscăm să dăm naștere unui sentiment mai mare de izolare și de discriminare, mai ales în rândul tinerilor, care poate că nu au avut niciodată șansa de a descoperi Uniunea. Haideți așadar să nu mai pierdem timp odată ce Bosnia și Herțegovina sau Albania îndeplinesc criteriile pentru liberalizarea criteriilor de acordare a vizelor.

Orice acțiune pe care o întreprindem pentru a facilita circulația în spațiul Schengen va fi un pas înainte și va fi în interesul Uniunii Europene.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dle președinte, propunerea aflată în discuție privește unul dintre principiile fundamentale ale funcționării Uniunii Europene – desființarea granițelor interne și libera circulație a persoanelor. Din acest motiv, merită o atenție deosebită. Este absurd și, drept urmare, inacceptabil ca deținătorii de vize de lungă ședere să aibă mai puțină libertate de a circula în cadrul spațiului Schengen decât persoanele care au vize pe termen scurt. Din acest motiv, înțeleg propunerea Comisiei Europene. Consider însă că ar trebui să o modificăm pentru a garanta securitatea. Prin urmare, susțin propunerea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne că ar trebui să existe un flux de informații între statele membre privind persoanele nedorite care să fie incluse în Sistemul de Informații Schengen. Comisia Europeană ar trebui să prezinte, de asemenea, un raport privind aplicarea regulamentului nu mai târziu de 5 aprilie 2012. Modificările care au fost elaborate merită o analiză serioasă și – în majoritatea cazurilor – susținere.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dle președinte, nu doar resortisanții țărilor terțe și-ar dori să fie mai ușor pentru persoanele din aceste țări să circule în spațiul Schengen; și noi, locuitorii Uniunii Europene așteptăm acest lucru. Este paradoxal faptul că deținătorul unei vize pe termen scurt are astăzi mai multă libertate de a circula decât deținătorul unei vize de lungă ședere, iar o persoană dintr-o țară care deține un permis legal de ședere de lungă durată, de exemplu, în Polonia, nu poate călători în Germania sau Franța. Libera circulație nu ar trebui să fie aplicabilă doar rezidenților Uniunii Europene. Cercetătorii, studenții, elevii și oamenii de afaceri din țări terțe ar trebui să poată să circule liberi, să-și viziteze prietenii și să poată observa tradițiile, obiceiurile și cultura altor țări. Ei vor fi buni ambasadori ai ideii de Uniune Europeană, iar noi, locuitorii Uniunii Europene, vom face un pas înainte către concretizarea ideii de Uniune fără granițe.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, se pare că sistemul de vize al țărilor Schengen este atât de complicat încât angajații consulatelor nu mai știu ce fac și permit călătorilor de bună credință cu viză să cadă în capcana vizelor. Mi se pare ciudat faptul că personalul consular nu cunoaște categoriile de vize „D” și „C”. Este de-a dreptul neglijent dacă cineva omite verificarea în Sistemul de Informații Schengen pentru a-și ușura munca. Este clar că acest lucru va duce la o mulțime de probleme inutile la granițele externe, iar această situație trebuie schimbată urgent. În această privință, nu are sens să discutăm despre liste naționale de alerte dacă sistemul de alertă UE și regulamentele de alertă UE nici nu sunt aplicate în mod consecvent.

Liberalizarea vizelor pentru țările balcanice merge mână în mână cu o creștere a solicitărilor zadarnice de azil provenite din aceste țări. Este cu atât mai important să grăbim punerea în aplicare a regulamentelor

privind vizele acum când din momentul relaxării regulamentelor privind acordarea vizelor pentru Balcani există amenințarea reală a unui val de imigranți, având în vedere că, în decursul a șapte săptămâni, aproape 1 50 000 de persoane din Macedonia au făcut uz de noua lor libertate pentru a călători și, potrivit estimărilor, aproape două treimi din aceștia nu vor mai face călătoria de întoarcere.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) În calitate de deputați maghiari ai Parlamentului, ne aflăm într-o poziție specială când trebuie să votăm și să decidem libera circulație a resortisanților țărilor terțe în cadrul Uniunii Europene sau, dimpotrivă, interzicerea acesteia. Din cauza tragediei de la Trianon, Ungaria și-a pierdut o mare parte a teritoriului său și avem un număr mare de compatrioți maghiari care trăiesc în afara granițelor Ungariei de azi și în afara granițelor din prezent ale Uniunii Europene, în fosta regiune sudică și în Subcarpați. Compatrioții noștri se află într-o poziție foarte umilitoare atunci când studiază sau lucrează în cercetare sau în alte domenii în propria lor țară trunchiată și nu li se permite să părăsească teritoriul Ungariei. Aceasta este o situație extrem de precară și intolerabilă împotriva căreia trebuie să acționăm. Din acest motiv, noi, deputații maghiari patrioți din Parlamentul European, vom vota în favoarea acestei propuneri pentru a pune capăt acestei situații ridicole.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, această propunere se bazează pe presupunerea că toate persoanele din țări terțe care intră în Uniunea Europeană sunt de bună credință și că dacă declară că vin aici ca să studieze, chiar asta vor face. UE este plină de facultăți fictive și chiar facultățile adevărate au studenți înregistrați care nu apar niciodată în sălile de curs. Dacă se facilitează circulația acestora în alte state, va fi mult mai dificil să verificăm autenticitatea statutului lor și mai dificil să-i localizăm atunci când acesta se dovedește a fi fals.

Deși Regatul Unit nu se află în spațiul Schengen, UE are antecedente în privința regularizării imigranților ilegali. Cel care astăzi deține o viză de lungă ședere sau un permis de ședere poate fi imigrantul de mâine, iar poimâine poate fi cetățean al UE, absolut liber să circule.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, au fost ridicate două întrebări, nu neapărat legate de această temă, însă aș vrea să profit de această ocazie pentru a le discuta pe scurt în orice caz.

Dl Busuttill a ridicat problema Libiei. Îl pot asigura că aceasta este o problemă foarte complicată, însă suntem implicați activ în dialogul cu Libia, cu Elveția și cu statele membre, pentru a găsi o soluție la acest conflict înainte să escaladeze și mai mult. Așadar sper să mă pot întoarce cu evoluții în această privință.

Dnei Fajon vreau să-i spun că, desigur, situația Albaniei și Bosniei și Herțegovinei este un alt subiect, iar în acest moment finalizăm o misiune în aceste țări pentru a evalua îndeplinirea criteriilor de către acestea. Foarte curând, după consultarea cu statele membre și cu experții, Comisia va elabora un raport pe marginea acestui subiect, iar evaluarea acestui raport va fi împărtășită cu membrii Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne înainte de a pune o posibilă propunere pe ordinea de zi.

În ceea ce privește propunerea, îi pot asigura pe deputați și pe raportor de angajamentul Comisiei și că vom face tot ceea ce ne stă în putere pentru a ne asigura că acest regulament este pus în aplicare. Poate că sună a problemă tehnică, însă nu este. Ea privește cetățeni individuali și dorim să încurajăm persoanele să vină aici legal, cu toate documentele în ordine, fie ei studenți, cercetători, experți sau oameni de știință. Este bine pentru ei și este bine pentru noi. De asemenea, conceptul de spațiu fără frontiere interne se înscrie în filosofia Uniunii Europene. Prin urmare, ar trebui să evităm să complicăm inutil viața acestor persoane.

Consider că această propunere este bine echilibrată. Am reușit să ținem cont de considerațiile referitoare la securitate în mod satisfăcător și ne putem felicita. Aceasta este Uniunea care funcționează cel mai bine, cu trei instituții care încearcă să identifice o problemă și să găsească o soluție concretă în beneficiul cetățeanului.

Așadar, vă mulțumesc foarte mult pentru munca depusă, dle Coelho, și vă mulțumesc pentru o dezbatere fructuoasă în plen.

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Dle președinte, patru aspecte finale. Primul este că e regretabil că locul Consiliului a fost gol în cursul acestei dezbateri. Al doilea este că îi mulțumesc dnei comisar Malmström pentru observațiile binevoitoare și o rog, împreună cu Consiliul, să garanteze intrarea în vigoare a regulamentului la 5 aprilie. Altfel, vom avea o lacună legală, cu consecințe pentru oamenii reali.

Al treilea este că este regretabil că deputații care au participat aici la dezbateri și care au ridicat chestiunea problemelor de securitate nu au reușit să recunoască îmbunătățirile pe care le-a introdus Parlamentul prin intermediul acestui regulament, în special, obligația de a consulta Sistemul de Informații Schengen în prealabil.

După cum am evidențiat în declarația mea inițială, consider că Parlamentul și-a îndeplinit misiunea bine, pentru că a consolidat atât libera circulație, cât și securitatea. A nu recunoaște acest lucru înseamnă că îl privim dintr-un singur punct și nu vedem întreaga imagine.

În încheiere, dle președinte, doresc să mulțumesc tuturor celor care au lucrat împreună pentru acest obiectiv, și anume celor care ne-au permis să avem un acord la prima lectură, în special Comisiei și Consiliului, însă și acelor grupuri politice din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne care au făcut posibil acest larg consens. Consider că atunci când participăm la găsirea unei soluții în acest mod ne îndeplinim misiunea în cel mai bun mod posibil.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Susțin eforturile depuse în cadrul acestui raport pentru a obține extinderea libertății de mișcare pentru posesorii vizelor de lungă ședere, întocmai cu cele ale posesorilor de permise și vize de scurtă ședere. Acordurile existente în prezent au generat numeroase inconveniente resortisanților din țările terțe, rezidenți legali ai unuia din statele membre, care doresc să călătorească din diferite motive pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Există discrepanțe între statele membre în ceea ce privește timpul, metodologia și criteriile de acordare a vizelor. În practică s-a observat faptul că solicitanții de viză respinși de un stat își încearcă „norocul” în alte state membre. Acest lucru se datorează faptului că unele state sunt mai exigente, iar altele sunt mai permissive când vine vorba de acordarea vizelor și a permiselor de ședere. Pentru a evita crearea unui aflus de cereri de viză prin intermediul anumitor state care adoptă o politică de acordare mai liberală, propun uniformizarea controalelor și a modului de aprobare a solicitărilor de viză între toate statele membre. Prin acesta metodă se va asigura o abordare unitară a tuturor aplicațiilor, înlăturându-se astfel riscul de apariție a unor „porți de acces” în Spațiul Schengen

(Ședința a fost suspendată la ora 11.50 și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

6. votare

Președintă. – Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

6.1. Alocarea de servicii de intermediere financiară măsurate indirect (SIFMI) pentru stabilirea venitului național brut (VNB) (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (vot)

6.2. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Germania - concedieri (A7-0020/2010, Reimer Böge) (vot)

6.3. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lituania, concedieri (A7-0021/2010, Reimer Böge) (vot)

6.4. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lituania - construirea de clădiri (A7-0019/2010, Reimer Böge) (vot)

6.5. Protocolul adițional la Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării (A7-0009/2010) (vot)

- Înainte de votare:

Anna Rosbach, raportor. – (DA) Dnă președintă, am solicitat să iau cuvântul, deoarece timpul alocat acestui important protocol suplimentar nu a permis purtarea unei dezbateri, nici în cadrul comisiei, nici în plen. Subiectul acestui protocol suplimentar le va permite statelor membre UE să combată, împreună, poluarea din zona Oceanului Atlantic. Acordul face parte dintr-o rețea de acorduri maritime regionale pe care UE le-a încheiat cu o serie de state membre, la nivel individual, dar și cu țări terțe din vecinătate. Fiecare acord de acest gen acoperă diferite regiuni ale mărilor ce înconjoară statele membre ale UE și au ca scop o serie de intervenții individuale și/sau colective ale părților ce au încheiat aceste acorduri, în caz de poluare sau de pericol de poluare a apelor sau a coastelor. Vă mărturisesc că una dintre marile mele speranțe este aceea ca acest protocol suplimentar să permită combaterea multor forme de poluare a zonei Oceanului Atlantic. La urma urmei, este un protocol la a cărui creare s-a muncit mult prea mult timp. A fost nevoie de douăzeci de ani pentru a putea depăși disensiunile dintre Maroc și Spania, în ceea ce privește Sahara Occidentală. Acești douăzeci de ani au fost pierduți. Mediul maritim nu-i poate recupera, însă această situație arată că este important ca Parlamentul să nu prelungească și mai mult acest proces. Prin urmare, sper că, la fel cum s-a întâmplat și atunci când am discutat această problemă în cadrul comisiei, vom fi sprijiniți de majoritatea deputaților în Parlamentul European, lucru pentru care vă sunt extrem de recunoscătoare.

6.6. Protecția consumatorilor (A7-0024/2010, Anna Hedh) (vot)

6.7. SOLVIT (A7-0027/2010, Cristian Silviu Bușoi) (vot)

6.8. Cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (vot)

6.9. Circulația persoanelor aflate în posesia unei vize de lungă ședere (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (vot)

- Înainte de votare:

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Dnă președintă, Codul comunitar al vizelor intră în vigoare la 5 aprilie, adică luna viitoare și, prin urmare, este esențial ca acest nou regulament să intre în vigoare înainte de data respectivă. Doream să vă reamintesc acest lucru.

În absența Consiliului, doresc să se ia act de faptul că aceasta este dorința Parlamentului în cazul în care, după cum sper, Parlamentul va face posibilă punerea în aplicare a raportului meu.

Președintă. – Am observat că, din păcate, reprezentanții Consiliului sunt absenți.

6.10. Raport privind politica în domeniul concurenței pe anul 2008 (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (vot)

6.11. Graficul de performanță al pieței interne (A7-0084/2009, Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein) (vot)

7. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) De-a lungul timpului, sfera de aplicare a politicii Uniunii Europene de protecție a consumatorilor s-a dezvoltat foarte mult, reflectând modificări la nivelul necesităților și așteptărilor populației. În primul rând, grație dezvoltării rapide a comerțului electronic, dimensiunea transfrontalieră a piețelor de consum din Uniunea Europeană a crescut în mod semnificativ, motiv pentru care este și mai important să instituim un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

Din punctul meu de vedere, supravegherea mai strictă a pieței și a mecanismelor de consolidare, precum și o punere în aplicare eficientă și cuprinzătoare a acestora sunt esențiale pentru creșterea încrederii

consumatorilor. Prin urmare, am susținut adoptarea acestui raport și am susținut propunerile sale de schimbare.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Dnă președintă, am susținut acest raport. O politică eficace de susținere a consumatorilor este indispensabilă pentru funcționarea pieței unice.

Avem nevoie de o piață internă reală și funcțională, cu un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Din păcate, aceasta încă lipsește. Au fost elaborate măsuri legislative în domeniu, însă acestea nu sunt puse în aplicare în mod corect în statele membre. În primul rând, consumatorii noștri nu se simt în siguranță pentru că nu cunosc normele și, în multe cazuri, mecanismele de compensare nu funcționează așa cum ar trebui.

Comisia ar trebui să-și intensifice eforturile, să se asigure că statele membre aplică în mod corect directivele, că cetățenii sunt informați în legătură cu drepturile pe care le au și, mai ales, că se pot prevala în mod real de aceste drepturi.

Raport: Cristian Silviu Bușoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dle raportor, doamnelor și domnilor, sunt complet de acord cu această inițiativă. În special, sunt de acord cu consolidarea rețelei SOLVIT și cu extinderea activităților sale. Nu trebuie făcută nicio economie pentru a obține informații privind activitățile acestei structuri europene și oportunitățile prezente în mass-media națională, pe internet sau în programele de televiziune. Cu toate acestea, vă pot spune că există standarde duble, că legislația nu se aplică în mod uniform și că, pentru aceleași activități, se percep penalități diferite. Vă mulțumesc, acesta este aspectul pe care doream să-l subliniez.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea raportului Bușoi, deoarece consider că serviciile furnizate de SOLVIT sunt extrem de importante din punctul de vedere al unei legături clare și transparente între instituții, cetățeni și întreprinderi, aceasta fiind unul dintre fundamentele Uniunii Europene.

SOLVIT s-a dovedit a fi un instrument important de rezolvare a problemelor cetățenilor și întreprinderilor care doresc să profite pe deplin de posibilitățile oferite de piața internă. Multe state din Uniunea Europeană încă întâmpină bariere la nivelul legislației naționale, aceste bariere trebuind eliminate. Prin urmare, consider că trebuie să sprijinim alocarea unor fonduri suplimentare, recrutarea de personal specializat și îmbunătățirea vizibilității acestui serviciu, inclusiv la nivelul autorităților locale, unde acesta ar putea fi foarte util.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ca și raportorul alternativ, și eu aș dori să mulțumesc tuturor membrilor pentru faptul că raportul nostru privind rețeaua SOLVIT a fost adoptat de Parlament cu o astfel de majoritate absolută. Acesta este un semnal clar transmis Consiliului și Comisiei privind faptul că trebuie să ne ia în serios recomandările, pentru a asigura o exploatare mai bună a acestui instrument care este util pentru cetățeni și antreprenori. Avem nevoie de toate acestea pentru ca antreprenorii și cetățenii să fie informați în legătură cu acest instrument. Îmi place să cred că, anul viitor, Comisia va prezenta Parlamentului un raport anual bine pus la punct prin care publicul să poată afla mai multe despre reclamațiile privind refuzarea drepturilor care, de altfel, ar trebui garantate de legislația europeană.

Raport: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dnă președintă, doresc să prezint motivele care m-au făcut să votez în acest mod asupra raportului dnei de Brún. Vă mulțumesc foarte mult pentru elaborarea acestui document. Instituirea unor cerințe privind transportul animalelor înseamnă nu doar că protejăm animalele, ci, mai ales, că ne pasă de siguranța și sănătatea cetățenilor noștri. Doresc să-mi exprim susținerea pentru măsurile al căror scop este acela de a prelungi regimul de tranziție și, prin urmare, de a pune capăt problemei rabiei în Uniunea Europeană. Desigur, trebuie să fim precauți și rezonabili în ceea ce privește problema liberei circulații a animalelor de companie în cadrul Uniunii și trebuie să luăm în considerare și opiniile experților de la institutele de cercetare.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Am votat pentru o prelungire a perioadei de tranziție în care unele state pot aplica scutiri, deoarece aceste state s-au angajat să nu solicite, în viitor, o altă prelungire a scutirilor pentru condițiile veterinare. Înțeleg preocupările Irlandei, Maltei, Suediei și ale Regatului Unit, deoarece aceste state au cerințe mai stricte privind documentația pentru animalele de companie care călătoresc împreună cu proprietarii lor în țările de origine ale acestora. Principalele pericole sunt rabia, echinococoză și bolile transmise de căpușe. Desigur, trebuie spus că în viitor trebuie să renunțăm la incoerența de a le permite unor state să beneficieze de o perioadă de tranziție și este esențial să acționăm împreună, în baza unei legislații armonizate.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, pe de o parte, pot înțelege că este în interesul statelor membre individuale să se insiste asupra prelungirii unor măsuri speciale în legătură cu importul animalelor de companie. Pe de altă parte, însă, trebuie să avem mereu grijă să ne asigurăm că beneficiile sunt proporționale cu cheltuielile. În acest caz, nu am reușit să facem acest lucru într-o măsură satisfăcătoare. Din acest motiv, m-am abținut de la vot. Avem nevoie în special, pe de o parte, de o protecție externă cu eficacitate corespunzătoare în ceea ce privește importurile în interiorul Uniunii Europene, dar, pe de altă parte, și de armonizare în interiorul Uniunii, deoarece și acest lucru este în interesul consumatorilor care, după un anumit punct, se pot simți oarecum confuzi dacă se aplică o serie de condiții diferite pentru importul în țara A și, respectiv, importul în țara B.

Nicole Sinclaire (NI). – Dnă președintă, am votat împotriva propunerii, mai ales deoarece provin din Regatul Unit. Cred că avem deja legi bune în acest domeniu și nu vrem ca insula noastră să fie lovită de amenințarea rabiei.

Mă uimește faptul că această propunere se referă doar la câini, pisici și dihori de casă și vreau să vă spun că un anume Lord Sutch a propus acest lucru în urmă cu 25 de ani și, probabil, azi ne privește foarte mulțumit.

Mulți dintre alegătorii mei din comitatul West Midlands din Regatul Unit ar crede că multe dintre politicile acestui Parlament sunt de fapt politici ale Partidului Trăsniților.

Daniel Hannan (ECR). – Dnă președintă, mă bucur să vă văd din nou prezidând dezbaterile.

Primim, ocazional, semnale de la Comisie, cum că UE face destule lucruri. Că ar trebui să facă mai puține lucruri însă mai bine, și să se concentreze pe lucrurile cu adevărat importante.

Și acum apar toate aceste propuneri privind subiecte precum animalele de companie pe care avem voie să le luăm cu noi în diferite locuri. Cred că ne confruntăm cu o problemă de proporționalitate, nu vi se pare? Statele au diferite condiții specifice. Țara noastră este o insulă fără frontiere terestre și suntem perfect capabili să ajungem la acorduri bilaterale sau multilaterale echilibrate, de bun simț, cu celelalte state.

Chiar credeți că ar fi mai bine să creăm o nouă birocrăție administrativă, aflată în mâinile acelorași genii care ne-au oferit și politica agricolă comună, politica comună privind pescuitul, bugetele neauditare și tot restul aparatului legislativ comunitar? Cu siguranță acest aspect ar putea fi lăsat în mâinile statelor membre.

Raport: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Obiectivul spațiului Schengen este libertatea de circulație. Este ilogic ca mulți deținători ai unor vize de lungă ședere să se bucure de o libertate de circulație mult mai redusă în spațiul Schengen decât cei care au vize pe termen scurt. Codul comunitar al vizelor ar trebui să intre în vigoare într-o lună, deși, după cum arată analizele efectuate asupra măsurilor luate de statele membre privind vizele de lungă ședere și acordarea permiselor de ședere, există diverse versiuni și metode de punere în aplicare, ceea ce conduce la încălcarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor.

Cu ajutorul propunerilor Comisiei, problemele practice și întârzierile în acordarea permiselor de ședere ar fi evitate, lucru care – după cum am menționat deja – a fost observat în multe state membre ale Uniunii. Acest subiect este unul foarte presant: codul privind vizele trebuie să intre în vigoare foarte repede și am susținut propunerile din acest raport.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Am sprijinit acest regulament, care va facilita circulația persoanelor cu vize de lungă ședere în spațiul Schengen. Este logic ca studenții, cercetătorii și întreprinzătorii din țări terțe să aibă dreptul de a se deplasa în interiorul întregii Uniuni dacă au dobândit o viză în orice stat comunitar.

Cu toate acestea, aș dori să le solicit, din nou, celorlalte state să se arate solidare cu Republica Cehă care luptă în zadar împotriva introducerii vizelor de către Canada. Aceasta ar conduce la o diferențiere fără precedent între cetățenii Uniunii Europene. În prezent, Canada are în plan introducerea vizelor și pentru alte state, precum, de exemplu, Ungaria și nu putem rămâne indiferenți. Condițiile mult prea generoase și, prin urmare, tentante pentru solicitanții de azil sunt principalul motiv al acestei situații. Din cauza lor se abuzează de sistem. Canada a promis că va modifica aceste condiții, însă nu face nimic. Doresc să-mi cer scuze încă o dată pentru că am profitat de această ocazie pentru a atrage atenție asupra acestui aspect.

Kinga Gál (PPE). – (HU) După cum am aflat în timpul dezbaterii, propunerea constă în facilitarea deplasării în interiorul Uniunii Europene a resortisanților țărilor terțe, care dețin o viză de lungă ședere tip D, emisă de un stat comunitar. Această măsură are ca scop furnizarea de soluții pentru situații în care, din diferite motive,

statele membre nu pot sau nu vor să emită în timp util un permis de ședere pentru cetățenii statelor terțe sau nu aplică în mod corect cadrul furnizat de regulamentele Schengen. Delegația maghiară Fidesz s-a abținut de la votul final asupra acestei legi, deoarece, până acum, Ungaria a putut transpune în mod corect legislația, nu au existat probleme și am putut face față în mod eficient acestor provocări, folosind oportunitățile oferite de existența spațiului Schengen. Totodată, aș dori să accentuez faptul că minoritățile maghiare care locuiesc, ca cetățeni ai unor țări terțe, în apropierea Uniunii Europene, au tot interesul să poată avea drept de ședere în teritoriile statelor membre UE, fără a fi supuși unor obligații administrative excesive. În acest scop este nevoie de legi la nivel comunitar, dar și la nivelul statelor membre, legi care să nu se contrazică reciproc, ci să ne consolideze obiectivele.

Raport: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – Dnă președintă, acest raport conține numeroase prevederi bune, însă pur și simplu nu pot susține alineatul 35, care solicită introducerea unei baze de impozitare comune consolidate pentru corporații (CCCTB).

Unul dintre lucrurile care ni se spun despre CCCTB este acela că va fi mai eficient și va simplifica situația. Însă, având în vedere faptul că, în forma sa actuală, întreprinderile pot opta pentru aplicarea acestei baze sau o pot refuza, am ajunge să avem 28 de baze de impozitare, nu 27, ca în prezent. Acest lucru nu înseamnă simplificare.

De asemenea, după cum se propune actualmente, CCCTB ar însemna redistribuirea profiturilor europene la nivelul UE, astfel încât o țară ca a mea, Irlanda, care exportă o parte foarte mare din producția proprie ar fi penalizată, deoarece profiturile s-ar înregistra desigur la punctul de vânzare. Pare puțin ciudat, deoarece libera circulație a bunurilor este unul dintre principiile de bază ale UE, astfel încât, dacă am folosi CCCTB, am ajunge să penalizăm țările exportatoare.

În final, consider că introducerea acestei baze de impozitare ar afecta capacitatea Europei de a atrage investiții străine directe, deoarece normele, așa cum sunt ele propuse, nu s-ar aplica statului membru în care se desfășoară investiția, ci s-ar apela la o formulă complicată care se poate calcula doar retroactiv; din acest motiv, consider că această formulă ar fi serios afectată capacitatea noastră de a atrage investiții străine directe.

Raport: Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dnă președintă, pentru început aș dori să-i mulțumesc colegei mele pentru elaborarea acestui raport, un raport semnificativ pentru creșterea economică. Sunt pe deplin de acord cu observațiile și remarcile autoarei privind introducerea și consolidarea legislației comunitare în statele membre. O piață internă unică, eficientă din punctul de vedere al funcționării, reprezintă un element indispensabil al unei economii stabile și este foarte necesară în momente de criză. Utilizarea eficace a potențialului acestei piețe depinde de o cooperare eficace între instituții, la nivel național și european. Reducerea sarcinilor administrative, comunicarea eficientă între birourile corespunzătoare, simplificarea procedurilor și armonizarea legislației ar conduce la o transpunere rapidă și eficace a directivelor în statele membre. De asemenea, publicarea datelor actuale și informarea eficace a cetățenilor și a oamenilor de afaceri în legătură cu drepturile și situația lor de pe piață vor contribui la îmbunătățirea funcțiilor pieței și vor accentua transparența principiilor sale, asigurând condiții concurențiale egale.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dnă președintă, dnă raportor, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu inițiativa aceasta și cred că ea poate ajuta persoanele fizice și pe cele juridice, la nivel național. Cu toate acestea, fără a monitorizare clară și strict reglementată a pieței interne și a sistemului juridic, am dubii că acești jucători de pe piață vor putea fi salvați, indiferent de dimensiunea lor și de serviciile folosite. Trebuie aplicate penalități stricte dacă în urma unei analize se vor depista încălcări evidente. Practicile trebuie respectate cu strictețe în momentul investigării reclamațiilor la nivel internațional, dar și pentru stabilirea unor criterii. Din păcate, statisticile arată că, în țara mea, în opt din zece cazuri internaționale care sunt investigate în prezent, s-a constatat că instituțiile sau instanțele de stat au acționat în mod necorespunzător. Prin urmare, consider că fără o reglementare clară a penalităților nu se va putea obține rezultatul dorit. Aș dori să se atragă atenția asupra acestui aspect.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pentru a crea un mediu economic inovator și stabil, este absolut necesară o piață internă funcțională. Piața internă nu va funcționa însă în mod corect, dacă nu toate statele membre ale Uniunii adoptă prevederile comunitare privind funcționarea acestei piețe. Această adoptare, la rândul său, va avea succes doar dacă parlamentele statelor membre sunt implicate în procesul de adoptare a legislației. Adoptarea

este esențială și din punctul de vedere al supravegherii parlamentare. Întrucât aceste poziții au fost reflectate și în raport, susțin pe deplin adoptarea raportului.

Zuzana Roithová (PPE), – (CS) După cum ne așteptam, Parlamentul a aprobat toate cele trei rapoarte privind funcționarea pieței interne. În cazul raportului contesei Von Thun Und Hohenstein, socialiștii și ecologiștii au respins însă propunerea privind efectuarea unor verificări regulate asupra funcționării pieței interne. Aceștia susțin că astfel de verificări ar afecta standardele sociale și de mediu convenite. Cu toate acestea, știm cu toții că aceste standarde au un preț și că ele fac posibilă creșterea nivelului de trai în Uniunea Europeană. Stânga nu a explicat în cadrul dezbaterii de astăzi de ce îi este atât de teamă de cuantificarea acestei valori. Am votat în favoarea tuturor propunerilor.

Explicații scrise privind votul

Raport: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Propunerea Comisiei privind alocarea de servicii de intermediere financiară măsurate indirect (SIFMI) pentru stabilirea venitului național brut (VNB) folosit pentru bugetul Uniunii Europene și resursele proprii ale acesteia.

SIFMI reprezintă o parte din produsele instituțiilor financiare care nu provine din vânzarea directă a serviciilor la un preț fix, ci din perceperea unei dobânzi pentru împrumuturi acordate, la o rată mai mare decât cea oferită pentru depozite.

Comisia propune să se procedeze la alocarea SIFMI pentru stabilirea VNB și consideră că acest lucru trebuie efectuat retroactiv, începând cu data de 1 ianuarie 2005, data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) 1889/2002. Cu toate acestea, punerea retroactivă în aplicare, conform propunerii, începând cu 1 ianuarie 2005, este problematică tocmai din cauza extinderii acestei retroactivități.

Prin urmare, suntem de acord cu poziția raportorului, care consideră că alocarea SIFMI pentru stabilirea VNB nu trebuie să înceapă până la 1 ianuarie 2010. Astfel, alocarea SIFMI se va efectua în mod corespunzător începând cu anul 2010, iar VNB se va putea calcula mai exact.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Alocarea de servicii de intermediere financiară măsurate indirect (SIFMI) pentru stabilirea venitului național brut (VNB) folosit pentru bugetul Uniunii Europene și resursele proprii ale acesteia este o problemă veche și ar fi trebuit pusă în aplicare în 2005. Cu toate acestea, punerea în aplicare a acestei metode a fost întârziată de necesitatea testării sale, pentru a i se putea aprecia exactitatea și a se observa dacă furnizează rezultate fiabile pentru evaluarea corectă a activității economice în cauză. Sunt de acord că punerea în aplicare a acestei metode nu trebuie să aibă efecte retroactive, pentru a evita eventualele conflicte între statele membre și posibilele acțiuni în instanță.

Raport: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *în scris*. – (IT) Utilizarea Fondului de ajustare la globalizare ca instrument util pentru combaterea consecințelor crizei economice și financiare este o inițiativă laudabilă, care oferă un răspuns practic, sub forma ajutorului financiar. Este important de subliniat faptul că mobilizarea acestui fond trebuie să reprezinte un stimul pentru reintegrarea în câmpul muncii a angajaților disponibilizați.

Sper că vor fi luate în considerare și solicitările altor state, precum Italia, care trebuie să apeleze la acest fond special pentru a ajuta angajații întreprinderilor afectate de criză care se văd obligate să efectueze concedieri. În acest sens, aș dori să-i cer Comisiei să dea dovadă de mai multă flexibilitate în evaluarea criteriilor de admisibilitate pentru fond, care ar trebui să fie activat și în cazul unor probleme structurale în zonele industriale mici și mijlocii.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) a fost creat pentru a oferi asistență suplimentară lucrătorilor afectați de consecințele schimbărilor majore produse în structura comerțului internațional. Aria de cuprindere a FAG a fost extinsă la destinatarii potențiali desemnați începând cu data de 1 mai 2009, astfel încât acum include, în mod corect, asistența acordată angajaților disponibilizați în urma crizei economice și financiare globale.

Susțin actuala propunere, de mobilizare a sumei de 6 199 341 de euro pentru a ajuta Germania, ca răspuns la solicitarea acestui stat, formulată la 13 august 2009, pentru a furniza asistență angajaților disponibilizați de întreprinderea Karmann, întreprindere producătoare de automobile.

În 2008, cele trei instituții au confirmat că este foarte important să se garanteze rapiditatea procedurii de aprobare a deciziilor de mobilizare a fondului, pentru a-i ajuta în timp util pe cei afectați. Pentru adoptarea acestei decizii au fost necesare șapte luni. Sper că procedura de activare a Fondului de solidaritate se va desfășura mai repede, pentru a putea face față situațiilor de calamitate care necesită un răspuns imediat, precum recenta tragedie din Madeira.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Grupul german Karmann a fost odinioară o firmă prosperă și competitivă, însă, în prezent, este o victimă a crizei din sectorul automobilelor și a declarat falimentul. O parte din activele sale au fost achiziționate recent de Volkswagen. Pentru a ajuta 1 793 de angajați disponibilizați de această întreprindere, este necesară mobilizarea unei sume de 6 199 341 de euro din Fondul european de ajustare la globalizare.

Conform Comisiei, au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru mobilizarea acestui fond, ceea ce înseamnă că Uniunea Europeană poate acorda imediat ajutor lucrătorilor care se confruntă cu dificultăți.

Sper că această perioadă dificilă prin care trec angajații disponibilizați le va permite acestora să-și îmbunătățească abilitățile și calificările și că aceste îmbunătățiri le vor permite să se reintegreze rapid pe piața muncii.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) a fost creat pentru a oferi asistență suplimentară lucrătorilor afectați de consecințele schimbărilor majore produse în structura comerțului internațional. Astfel, se caută soluții pentru reintegrarea acestora pe piața muncii.

Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FAG în limita unui plafon anual de 500 de milioane de euro. Propunerea de față se referă la mobilizarea unei sume totale de 6 199 341 de euro din FAG pentru a ajuta Germania, în vederea furnizării de asistență angajaților disponibilizați de întreprinderea Karmann, întreprindere producătoare de automobile.

Conform articolului 6 din regulamentul FAG, trebuie să ne asigurăm că acest fond sprijină reintegrarea individuală a angajaților disponibilizați în noi întreprinderi. FAG nu înlocuiește măsurile care sunt de competența firmelor, conform legislației naționale sau acordurilor colective și nu finanțează restructurarea firmelor sau sectoarelor.

Trebuie subliniat din nou faptul că, în contextul mobilizării FAG, Comisia nu trebuie să transfere în mod sistematic subvenții de plată din Fondul Social European, deoarece FAG a fost creat ca un instrument complet separat, cu propriile sale obiective și prerogative.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Solicitățile de mobilizare a acestui fond au avut succes. În acest caz, s-a răspuns la o solicitare de asistență din partea Germaniei, în urma disponibilizărilor efectuate în industria automobilelor, la nivelul grupului Karmann.

Pentru început, este important de observat faptul că acest fond poate ameliora doar parțial unele dintre consecințele gravei crize economice și financiare, având în vedere restricțiile bugetare impuse (care îl limitează la 500 de milioane de euro pe an) și criteriile restrictive de eligibilitate în baza cărora funcționează. A trecut deja ceva timp de când numărul angajaților disponibilizați în urma așa-numitelor „restructurări” a depășit în mod semnificativ estimările inițiale ale Comisiei privind numărul lucrătorilor care vor beneficia de pe urma acestui fond.

Trebuie să renunțăm în mod clar la politicile neoliberale care provoacă un dezastru economic și social în statele Uniunii Europene, chiar sub ochii noștri. Desigur, răspunsurile la acest dezastru nu trebuie să fie doar de ordin paliativ. Totodată, nu putem trece cu vederea incorectitudinea unui regulament care avantajează mai mult statele cu venituri mai mari, mai ales pe cele cu salarii mai mari și ajutoare de șomaj mai mari.

Subliniem necesitatea urgentă a unui plan real care să susțină producția și crearea de locuri de muncă cu drepturi în statele Uniunii Europene.

Peter Jahr (PPE), *în scris. – (DE)* Mă bucură foarte mult faptul că Parlamentul European a hotărât astăzi să aloce 6,2 milioane de euro, drept ajutor pentru lucrătorii disponibilizați de întreprinderea producătoare de automobile Karmann. Uniunea Europeană contribuie, astfel, cu 65 % din totalul disponibil, de 9 milioane de euro. Aceste fonduri vor fi folosite pentru a oferi unui număr de aproximativ 1 800 de persoane servicii de reeducare și pregătire suplimentară, pentru a le ajuta să-și găsească un alt loc de muncă, cât mai curând posibil. Aceasta o contribuție tangibilă a Uniunii Europene, sub forma unui ajutor acordat cetățenilor săi în perioada de criză. Prin această măsură, UE demonstrează că vrea și poate oferi ajutor în situații de criză, chiar

și persoanelor fizice. Acum este important ca această sumă să fie pusă la dispoziție imediat, pentru ca persoanele în cauză să revină rapid pe piața forței de muncă. Cu toate acestea, pe lângă asistența individuală acordată lucrătorilor afectați, Uniunea Europeană trebuie să ia și măsuri suplimentare pentru a contracara efectele crizei financiare. Globalizarea, în sensul diviziunii muncii la nivel internațional (împărțirea prosperității), este favorabilă și importantă. Cu toate acestea, Comisia, Parlamentul European și statele membre trebuie să depună mai multe eforturi pentru a promova condiții concurențiale corecte în relațiilor lor economice internaționale, pentru a evita dezavantajarea unor anumite state sau sectoare.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Această propunere de mobilizare a FEAG pentru lucrătorii germani – precum și propunerea sosită din partea sectorului refrigerării din Lituania – trebuia să fie printre primele beneficiare ale fondului în anul 2010. Ambele sunt solicitări demne de luat în seamă. Salut angajamentul noii Comisii de a continua mobilizarea acestui fond, care ajută în mod eficient lucrătorii disponibilizați. Cetățenii din circumscripția pe care o reprezintă au beneficiat de pe urma acestui fond și sper că acest lucru se va întâmpla și în viitor. Criza globală a redus drastic cererea de produse de lux și, deși problemele actuale cu care se confruntă industria automobilelor sunt de înțeles, situația este una tristă. În Germania lucrurile stau foarte rău, din cauza numărului foarte mare de disponibilizați. În același domeniu, în aceeași industrie, au fost concediate 2 476 de persoane. Sper că aceste 6,199 de milioane de euro ne vor ajuta să le oferim lucrătorilor, familiilor și sectorului automobilelor o modalitate de ieșire din criză.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE este un spațiu al solidarității, din care face parte și Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG).

Acest sprijin este esențial pentru a putea ajuta șomerii și victimele relocalizărilor care apar în contextul globalizării. Un număr tot mai mare de companii se instalează în alte zone, profitând de costurile mai scăzute ale forței de muncă în diferite țări, în special în China și India, deseori în detrimentul țărilor care respectă drepturile lucrătorilor.

Scopul FAG este acela de a ajuta lucrătorii care sunt victime ale relocalizării companiilor și este fundamental pentru a-i ajuta pe aceștia să aibă acces, în viitor, la noi locuri de muncă. FAG a fost deja utilizat în trecut de alte țări din Uniunea Europeană, în special Portugalia și Spania, și acum a venit momentul să acordăm acest ajutor Germaniei.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea raportului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare. În acest caz, Germania a solicitat asistență pentru a putea face față disponibilizărilor din industria automobilelor, operate de grupul Karmann. În acest sens, trebuie menționat faptul că banii proveniți din acest fond vor fi folosiți pentru reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor care au fost concediați, nu pentru a finanța eventualele măsuri de restructurare a unor firme sau sectoare. Din rațiuni de solidaritate cu țara noastră vecină și cu lucrătorii, trebuie pusă la dispoziție imediat această sumă, de care este absolută nevoie din cauza unei globalizări continue și din cauza crizei economice și financiare provocate de speculații de pe ambele maluri ale Atlanticului.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – (RO) Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European privind mobilizarea FEG pentru a-i sprijini pe cei 2 476 de disponibilizați din sectorul de automobile din Germania. Perioadele de șomaj vor fi utilizate de autoritățile germane pentru a ridica nivelul general de competențe, nu doar pentru formarea profesională și învățământul superior, ci și pentru a permite lucrătorilor migranți sau slab calificați să obțină competențe de bază pentru reintegrarea pe piața muncii.

La nivel european, în domeniul industriei constructoare de mașini ne confruntăm cu astfel de situații în Suedia, unde au fost disponibilizați 2 258 de muncitori, în Austria s-au efectuat 744 de disponibilizări în întreprinderi producătoare de autovehicule, remorci și semiremorci, iar în Belgia industria de profil a disponibilizat peste 2 500 de angajați. În Europa se vor pierde peste 8 000 de locuri de muncă din cauza restructurării industriei constructoare de mașini.

Asistența financiară oferită lucrătorilor concediați ar trebui să fie pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil. Însă aceasta reprezintă o măsură pe termen scurt, care nu rezolvă problema dispariției locurilor de muncă. UE are nevoie de o politică industrială puternică și în domeniul industriei constructoare de mașini, pentru a păstra locurile de muncă existente și chiar a crea unele noi.

Raport: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Astăzi am votat asupra unui număr de trei solicitări de asistență prin Fondul european de ajustare la globalizare. Am susținut toate cele trei solicitări, deoarece consider că

asistența asigurată prin acest fond este deosebit de necesară pentru cetățenii noștri, în această perioadă. În mai 2009, Comisia Europeană a permis abaterea de la prevederile regulamentului în circumstanțe excepționale și, având în vedere situația creată de criza economică și financiară, a permis acordarea de asistență șomerilor.

Îmi pare foarte rău că unele state membre în care nivelul șomajului și sărăcia sunt deosebit de accentuate nu au putut solicita asistență în timp util, pentru a beneficia de oportunitățile asigurate prin acest fond și a le oferi asistență șomerilor. Din punctul meu de vedere, Comisia Europeană ar trebui să explice și dacă asistența asigurată prin acest fond este folosită în mod eficient și dacă ea oferă valoare adăugată reală persoanelor spre care este îndreptată.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece ajutorul financiar prin Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) va ajuta lucrătorii disponibilizați să revină și să se integreze pe piața muncii. În perioada crizei financiare și economice, șomajul a crescut semnificativ în Lituania pe parcursul a 12 luni și, prin urmare, trebuie să ne adaptăm la efectele crizei și să asigurăm o asistență financiară cel puțin temporară, pentru a furniza locuri de muncă angajaților disponibilizați de compania Snaigė. În acest caz, nu vorbim despre câțiva angajați disponibilizați de companie, ci despre foarte multe persoane, aproximativ 651 de muncitori cu vârste cuprinse între 25 și 54 de ani. Mă bucur că astăzi a avut loc mult-așteptatul vot asupra alocării de asistență financiară temporară, pentru că acest subiect sensibil, referitor la compania lituaniană și lucrătorii săi, a fost amânat, iar o parte dintre lucrătorii companiei în cauză și-au pierdut locul de muncă încă din noiembrie 2008. Sper că fondurile aprobate prin votul de astăzi vor fi alocate în mod eficace și corespunzător.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Una dintre caracteristicile Fondului european de ajustare la globalizare este aceea că încearcă să promoveze spiritul întreprinzător. Această promovare trebuie înțeleasă de instituțiile europene și de guvernele naționale ca un element crucial în depășirea provocărilor cu care se confruntă sectorul productiv european.

Sunt de acord că acțiunile publice trebuie să se desfășoare nu doar printr-o astfel de promovare, ci, mai ales, eliminând obstacolele artificiale și birocratice din calea activității antreprenoriale. Încă mai sunt multe de făcut în această privință.

Desigur, trebuie puse în aplicare măsuri în vederea verificării, realocării și reformării profesionale a celor care și-au pierdut locul de muncă din cauza globalizării, precum muncitorii din sectorul refrigerării din Lituania, în special cei care au lucrat la compania AB Snaigė și la doi dintre furnizorii acesteia. Cu toate acestea, trebuie instituite și măsuri care, în spiritul justiției și al concurenței sănătoase, să încerce să consolideze companiile și forța de muncă, în contextul unei economii deschise și tot mai competitive.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) UE este un spațiu al solidarității, din care face parte și Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG).

Acest sprijin este esențial pentru a putea ajuta șomerii și victimele relocalizărilor care apar în contextul globalizării. Un număr tot mai mare de companii se instalează în alte zone, profitând de costurile mai scăzute ale forței de muncă în diferite țări, în special în China și India, deseori în detrimentul țărilor care respectă drepturile lucrătorilor.

Scopul FAG este acela de a ajuta lucrătorii care sunt victime ale relocalizării companiilor și este fundamental pentru a-i ajuta pe aceștia să aibă acces, în viitor, la noi locuri de muncă. FAG a fost deja utilizat în trecut de alte țări din Uniunea Europeană, în special Portugalia și Spania, și acum a venit momentul să acordăm acest ajutor Lituaniei.

Vilja Savisaar (ALDE), *în scris.* – (ET) Rezoluția de astăzi, prin care Uniunea Europeană susține utilizarea Fondului european de ajustare la globalizare prin trei rapoarte, două privind situația din Lituania și unul privind cea din Germania, trebuie salutată din toate punctele de vedere, întrucât ea demonstrează concret că Uniunea Europeană poate ameliora direct situația persoanelor disponibilizate și poate ajuta la reformarea profesională a acestora. În Estonia, peste 30 000 de lucrători în domeniul construcțiilor și-au pierdut locul de muncă în ultimele optsprezece luni, motiv pentru care doresc să solicite guvernului Estoniei și Ministerului afacerilor sociale să solicite cu curaj ajutor prin fonduri europene, fonduri create exact pentru acest tip de situații. Trebuie remarcat faptul că, deși astăzi au fost ajutate Germania și Lituania, conform datelor Eurostat, șomajul a atins cotele cele mai mari în Spania, Letonia și Estonia. Și aceste țări trebuie să caute o formă prin care Uniunea Europeană să le ajute în mod direct.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Dle raportor, doamnelor și domnilor, salut această inițiativă de sprijinire a lucrătorilor care au suferit de pe urma procesului de globalizare. O susțin din toată inima și mă bucur că, în acest caz, cetățenii din Lituania vor fi ajutați. În general, consider că suma totală alocată pentru acest fond trebuie mărită de câteva ori, reducând sumele alocate celorlalte destinații. Sunt convins că acest fond trebuie să fie direcționat și spre proprietarii de firme. Se întâmplă frecvent ca aceștia să fie atât de afectați încât ulterior să nu-și mai poată reveni și să pornească o nouă afacere. În multe cazuri, proprietarii de firme suferă mai mult decât angajații lor: pentru a-și asuma riscuri în timp ce fac afaceri, pentru a crea locuri de muncă și a plăti impozite, ei își pun în joc nu numai acțiunile, ci și averea personală. Prin urmare, ar fi benefic dacă, analizând fiecare caz în parte, am putea examina posibilitatea furnizării de asistență și către proprietarii de firme, care au fost afectați de globalizare și de criza economică globală.

Raport: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Mă bucur că am votat astăzi asupra alocării de fonduri din Fondul european de ajustare la globalizare (FAG), în vederea acordării unei asistențe financiare de 1 118 893 de euro pentru angajații disponibilizați din 128 de companii din sectorul construcțiilor din Lituania. Sectorul construcțiilor din Lituania trece prin vremuri grele, deoarece cererea de construcții a înregistrat o scădere drastică, în urma crizei economice și financiare. În această perioadă de recesiune, cetățenilor lituanieni le este foarte greu să obțină împrumuturi pentru a construi sau a cumpăra o locuință. Am votat în favoarea acestui raport, deoarece această asistență financiară din partea UE va ajuta persoanele care au devenit victime ale globalizării să-și găsească de lucru și să revină pe piața muncii și, astfel, să nu mai fie afectate de recesiune. Prin urmare, în această situație, trebuie să ne arătăm solidari cu muncitorii disponibilizați ca urmare a schimbărilor economiei mondiale și a reducerii numărului de locuri de muncă din anumite sectoare din cauza crizei financiare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Faptul că tot mai multe state europene apelează la mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (FAG) arată în mod clar că efectele acestui fenomen au fost resimțite la toate nivelurile, justificând, astfel, chiar numele acestui fond.

S-a demonstrat că globalizarea este benefică la nivel global, însă, cu toate acestea, trebuie să fim atenți la situațiile în care, în urma efectelor sale, sunt afectate sectoarele mai puțin competitive. Un astfel de caz este cel al sectorului construcțiilor din Lituania.

Faptul că acest fond este o formă de asistență promptă, specifică și limitată în timp le impune liderilor politici, oamenilor de afaceri și lucrătorilor să dezvolte noi moduri de regăsire a competitivității pierdute și de accesare a unor noi piețe. Altfel, asistența precum cea acordată prin FAG va avea un efect pur paliativ și se va dovedi a fi insuficientă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) a fost creat pentru a oferi asistență suplimentară lucrătorilor disponibilizați ca urmare a schimbărilor majore produse în structura comerțului internațional. Astfel, se caută soluții pentru reintegrarea acestora pe piața muncii.

Uniunea Europeană trebuie să folosească toate măsurile pe care le are la dispoziție pentru a reacționa la consecințele crizei economice și financiare globale, iar, în acest context, FAG poate juca un rol crucial în reintegrarea lucrătorilor disponibilizați.

Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FAG în limita unui plafon anual de 500 de milioane de euro. Propunerea actuală se referă la mobilizarea unei sume totale de 1 118 893 milioane de euro din FAG pentru a ajuta Lituania, în vederea sprijinirii lucrătorilor disponibilizați de 128 de firme care funcționează în sectorul construcțiilor civile.

Trebuie subliniat din nou faptul că, în contextul mobilizării FAG, Comisia nu trebuie să transfere în mod sistematic subvenții de plată din Fondul Social European, deoarece FAG a fost creat ca un instrument complet separat, cu propriile sale obiective și prerogative.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Solicitățile de mobilizare a acestui fond au avut succes. În acest caz a fost vorba de satisfacerea unei solicitări de asistență transmise de Lituania, în urma concedierilor care au avut loc la 128 de firme active în sectorul construcțiilor civile.

Înainte de toate, este important de remarcat faptul că acest fond poate ameliora doar parțial unele dintre consecințele gravei crize economice și financiare, având în vedere restricțiile bugetare impuse (care îl limitează la 500 de milioane de euro pe an) și criteriile restrictive de eligibilitate în baza cărora operează. A trecut deja

ceva timp de când numărul angajaților disponibilizați în urma așa-numitelor „restructurări” a depășit în mod semnificativ estimările inițiale ale Comisiei privind numărul lucrătorilor care vor beneficia de pe urma acestui fond.

Trebuie să renunțăm în mod clar la politicile neoliberale care provoacă un dezastru economic și social în statele Uniunii Europene, chiar sub ochii noștri. Răspunsurile la acest dezastru trebuie să nu fie doar simple paliative. Totodată, nu putem trece cu vederea incorectitudinea unui regulament care avantajează mai mult statele cu venituri mai mari, mai ales pe cele cu salarii mai mari și ajutoare de șomaj mai mari.

Subliniem necesitatea urgentă a unui plan real care să susțină producția și crearea de locuri de muncă cu drepturi în statele Uniunii Europene.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE este un spațiu al solidarității, din care face parte și Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG).

Acest sprijin este esențial pentru a putea ajuta șomerii și victimele relocalizărilor care apar în contextul globalizării. În acest caz, se dorește ajutarea lucrătorilor disponibilizați de peste 120 de companii din sectorul construcțiilor civile și care au fost obligate să-și închidă porțile din cauza crizei care afectează sectorul.

Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) este creat pentru a-i ajuta pe toți cei afectați de consecințele schimbărilor structurale majore la nivelul comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în vederea reintegrării pe piața forței de muncă. FAG a fost deja utilizat în trecut de alte țări din Uniunea Europeană, în special Portugalia și Spania, și acum a venit momentul să acordăm acest ajutor Lituaniei.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – În septembrie 2009, Lituania a depus o cerere de asistență pentru utilizarea Fondului European de ajustare la Globalizare (FEG) referitoare la concedierile care au avut loc în 128 de întreprinderi din sectorul construcției de clădiri. Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European privind mobilizarea FEG în ceea ce privește construcția de clădiri în Lituania.

Consider că economia eco-eficientă și construcția de clădiri eficiente energetic poate contribui la relansarea economică a UE. Se estimează că aceste sectoare pot crea, la nivel european, aproximativ 2 milioane de locuri de muncă până în 2020.

În 2006, sectorul construcțiilor avea aproximativ 2,9 milioane de întreprinderi care generau 510 miliarde de Euro și care asigurau locuri de muncă pentru 14,1 milioane de persoane la nivelul UE-27. Ca urmare a crizei economice și financiare, în Lituania, la începutul anului 2009, volumul activității în domeniul construcțiilor a scăzut cu 42,81 % și respectiv 48,04 % comparativ cu prima parte a anului 2008. Acest lucru are un impact negativ asupra Lituaniei, în condițiile în care aceasta are una dintre cele mai mari rate a șomajului din UE. Sectorul construcțiilor a fost în mod special afectat, pierzând, doar în 2008, aproape 10 % din locurile de muncă din Lituania

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Susțin din toată inima această inițiativă și votez în favoarea asistenței pentru lucrătorii companiilor de construcții, care au suferit ca urmare a crizei globale actuale și a procesului de globalizare. Sunt sigur că suntem cu toții destul de vinovați pentru că nu am putut opri bula alimentată de agenții imobiliari și de firmele de construcții. Era clar că această situație va conduce la o criză. Politicienii au obligația de a deservi populația și de a preveni nenorocirile. Prin urmare, în cadrul votului pentru acest proiect, propun și solicit ca asistența financiară să fie mărită, deoarece 1 milion de euro este doar o picătură din ocean pentru sutele de companii care au fost afectate și care au zeci de mii de angajați. În ceea ce privește persoanele care lucrează în astfel de firme, am auzit că oamenii nu mai cred nici în propria țară, nici în Uniunea Europeană. Astfel, sporind acest tip de asistență, am îmbunătăți imaginea Uniunii Europene și am consolidat încrederea în statele naționale.

Rapoarte: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *în scris*. – Susțin pe deplin cele două rapoarte ale lui Reimer Böge, care au fost adoptate de Parlament, privind asistența financiară acordată lucrătorilor disponibilizați din Lituania prin Fondul european de ajustare la globalizare și le sunt recunoscătoare celorlalți colegi care le-au sprijinit. Din păcate, am întârziat la vot, deoarece atunci când mă îndreptam spre sala de plen liftul nu funcționa.

Ambele rapoarte, atât cel privind situația din sectorul construcțiilor, cât și cel privind compania Snaigė, reprezintă cele mai grave situații de șomaj din Lituania. Asistența financiară acordată de UE va diminua greutățile cu care se confruntă lucrătorii lituanieni.

Sectorul construcțiilor este unul din cele mai afectate din Lituania. Peste o sută de companii au fost obligate să intre în faliment. Suma de 1,1 milioane de euro este oferită unui număr de aproape 1 000 de lucrători din acest sector foarte sensibil și puternic afectat.

Situația este foarte similară în cazul Snaigė: suma de 258 000 de euro din FAG va fi oferită către 650 de angajați disponibilizați, locuitori ai unui oraș care are una din cele mai mari rate ale șomajului, aproape 20 % în prezent.

Chiar dacă acesta este doar vârful aisbergului pentru problema șomajului în Lituania, asistența financiară îi va ajuta pe cei care au cea mai mare nevoie.

Rapoarte: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Fondul european de ajustare la globalizare (FAG) a fost creat în 2006 pentru a oferi asistență suplimentară lucrătorilor afectați de consecințele schimbărilor semnificative în structura comerțului mondial și pentru a-i ajuta în vederea reintegrării pe piața forței de muncă.

Începând cu data de 1 mai 2009, sfera de aplicare a FAG a fost extinsă, astfel încât acum include asistența acordată lucrătorilor, drept consecință directă a crizei economice și financiare. În această perioadă de criză economică și financiară gravă, una dintre principalele consecințe este creșterea șomajului. UE trebuie să folosească toate mijloacele pe care le are la dispoziție pentru a răspunde consecințelor acestei crize, mai ales în ceea ce privește asistența ce urmează a fi oferită celor care se confruntă zilnic cu realitatea șomajului.

Din aceste motive, am votat în favoarea propunerii de față, privind mobilizarea FAG pentru a ajuta Lituania, și anume angajații disponibilizați de 128 de firme din sectorul construcțiilor civile.

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris. –* Ne opunem apartenenței la UE și, astfel, și finanțării UE, însă banii din acest fond au fost deja alocați și, prin urmare, nu există alți bani.

Am prefera ca angajații disponibilizați să fie ajutați de guvernele naționale. Cu toate acestea, atât timp cât UE este autoritatea competentă, ajutorul pentru angajații disponibilizați pare că trebuie să provină din acest fond.

În Regatul Unit vor exista persoane care vor critica plata acestor sume de bani către lucrătorii germani și lituanieni. Cu toate acestea, dacă s-ar propune furnizarea de fonduri către, spre exemplu, oțelarii noștri din Corus, nu ne-am opune unei astfel de contribuții. Prin urmare, nu ne putem opune în mod logic acestor contribuții.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris. – (FR)* Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea rapoartelor dlui Böge privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, gândindu-ne, în principal, la angajații disponibilizați. Cu toate acestea, am votat oarecum cu inima strânsă. Adevărul este că acest fond este la fel de benefic precum un plastru aplicat pe un picior de lemn, având în vedere consecințele sociale nemăsurate ale politicii dumneavoastră de piață iresponsabile, excesiv de libere.

Uneori, în pofida negărilor dumneavoastră, avem senzația că se folosesc banii contribuabililor europeni pentru a finanța politici al căror scop este acela de a relocaliza și a restructura marile companii, în timp ce Europa de la Bruxelles are la îndemână opțiunea ieftină de a se declara „solidară” cu șomerii pe care îi creează. Un alt motiv pentru care am votat cu inima strânsă: pragurile impuse pentru a putea primi aceste fonduri, mai ales în ceea ce privește numărul de disponibilizări. Pentru că de aceste fonduri beneficiază în principal și, din nou, cu excepția unor situații excepționale, doar companiile foarte mari. Se pare că lucrătorii din întreprinderile mijlocii, mici și foarte mici, micii oameni de afaceri care-și închid magazinele sunt din nou ignorați din punctul de vedere al politicii economice și sociale.

Raport: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții pentru a asigura durabilitatea ecologică a regiunilor atlantice, mai ales în insulele Uniunii Europene. Acestea reprezintă o parte esențială a zonei sale maritime și se confruntă cu probleme și necesități specifice, precum problemele de mediu.

Este demn de luat în seamă cazul din insulele Azore, aici existând cea mai mare zonă economică exclusivă din Uniunea Europeană. În contextul prezentei discuții, trebuie să asigurăm supravegherea ecologică a apelor Atlanticului, deoarece populația care locuiește în aceste insule este dependentă de starea ecologică bună a apelor marine. Prin urmare, trebuie să definim în mod clar o serie de obiective minime pentru calitatea

mediului înconjurător, dar și programe de monitorizare care să poată asigura această stare sănătoasă a mediului.

Totodată, trebuie abordate cazurile menționate de raportor, precum accidentele de navigație sau pungile de plastic, care pot avea efecte devastatoare pentru durabilitatea economică, socială și de mediu în regiunile atlantice. Se impun, astfel, măsuri specifice, corespunzătoare realității ecologice și socio-economice a ecosistemelor marine din zona Atlanticului.

Din acest motiv, semnarea acestor acorduri este deosebit de importantă pentru dezvoltarea durabilă a populațiilor care depind de Atlantic.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut semnarea acestui protocol adițional, pentru rezolvarea unui conflict politic care a împiedicat Spania și Marocul să ratifice Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-est împotriva poluării (Acordul de la Lisabona). Protecția coastelor și a apelor este importantă din punct de vedere strategic, pentru bunăstarea socio-economică a comunităților de coastă, pentru dezvoltarea locală, crearea de locuri de muncă, păstrarea și crearea de activități economice. Trebuie asigurată o stare ecologică bună a tuturor apelor marine ale Uniunii Europene, pentru a garanta o dezvoltare durabilă. Protocolul actual este legat direct de aspecte precum protecția mediului, schimbările climatice, siguranța, sănătatea publică, dezvoltarea regională, relațiile cu țările terțe și cooperarea în dezvoltare. Acest protocol, care va permite combaterea unei varietăți de forme de poluare din Oceanul Atlantic, este crucial pentru a asigura combaterea contaminării sau a riscului de poluare pe mări sau pe coaste, printr-un mecanism al cărui scop este acela de a asigura cooperarea între părțile contractante în cazul unui accident cu efecte poluante și care le va obliga să-și creeze și să-și pună în aplicare propriile structuri și planuri de urgență.

Diane Dodds (NI), *în scris.* – Am votat împotriva acestui raport, gândindu-mă la câteva informații interesante privind mediul nostru maritim. Raportorul vorbește despre „supa de plastic”, masa plutitoare de plastic și cauciuc din Oceanul Pacific și menționează că, în Oceanul Atlantic, capătă o amploare din ce în ce mai mare problema năvoadelor pierdute. În acest sens, trebuie amintită activitatea KIMO International și proiectul acestei organizații, „Pescuitul de gunoi”. Inițiat în primă fază în martie 2000 de guvernul olandez și de pescarii olandezi, scopul proiectului era acela de a curăța Marea Nordului de gunoi, folosind năvoade. De atunci, KIMO International a extins acest proiect la porturile din Regatul Unit, Suedia și Danemarca, grație ajutorului financiar din partea UE.

Începând cu anul 2001, pescarii din UE au îndepărtat sute de tone de gunoai din mările noastre și le-au dus pe pământ, unde sunt colectate și debarasate în mod corespunzător. Toți pescarii din UE care s-au implicat în acest proiect trebuie aplaudați pentru devotamentul lor de a îndepărta permanent reziduurile din mări, în beneficiul industriei pescuitului, al faunei sălbatice și al mediului.

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) UE a semnat o serie de acorduri cu anumite state membre și state terțe privind spațiul maritim, precum Convenția de la Helsinki, Acordul de la Bonn, Convenția de la Barcelona și așa-zisul Acord de la Lisabona. Scopul acestor acorduri este acela de a asigura măsuri individuale și colective în caz de pericol de poluare sau în cazul unei poluări deja existente în spațiul maritim sau în zona de coastă. Deși Acordul de la Lisabona a fost semnat în 1990, el nu a intrat în vigoare niciodată, din cauza unei dispute teritoriale între Spania și Maroc. Toți semnatarii au semnat în 2008 un protocol suplimentar, care rezolva această dispută, motiv pentru care nimic nu ar trebui să mai împiedice adoptarea Acordului de la Lisabona. Raportorul menționează în raport două probleme persistente și tot mai grave privind poluarea mărilor și a zonelor de coastă. Prima se referă la imensa masă plutitoare de obiecte din plastic și cauciuc din Oceanul Pacific, care acoperă o suprafață de 34 de ori mai mare decât un stat membru al UE de dimensiuni mijlocii, precum Țările de Jos. Cea de-a doua problemă persistentă pe care o menționează Anna Rosbach și pentru care caută o soluție este cantitatea de năvoade vechi, aruncate și pierdute. Acest raport este un exemplu de activitate constructivă, al cărei scop este acela de a rezolva principalele probleme de poluare din zonele marine și de coastă, motiv pentru care îl susțin prin votul meu.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) La douăzeci de ani de la semnarea sa, Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării, semnat între Portugalia, Spania, Franța, Maroc și UE, este gata să intre în vigoare, în urma ratificării de către toate părțile contractante. Consiliul propune acum includerea, în numele Uniunii Europene, a unui protocol adițional, care va permite în final intrarea în vigoare a acordului.

Acest acord este extrem de important pentru Portugalia, având în vedere lungimea zonei sale de coastă și importanța mării pentru economia sa națională. Desigur, nu trebuie să uităm de dezastrea navelor *Erika* și

Prestige. Prin urmare, felicit Consiliul și statele membre pentru încheierea acestui protocol adițional și sper că acordul va intra în vigoare în mod rapid și eficient, deoarece, astfel, zonele de coastă vor fi mai bine protejate împotriva dezastrelor de mediu precum cele care, din păcate, le-au afectat în ultima vreme.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Mă bucur că s-a adoptat acest raport, deoarece el va permite intrarea în vigoare a unei rețele de acorduri regionale privind poluarea maritimă, semnate între UE și anumite state membre și statele terțe învecinate.

În acest caz, este vorba despre Acordul de la Lisabona, care a fost semnat în octombrie 1990, însă nu a intrat niciodată în vigoare, din cauza unei dispute teritoriale între Spania și Maroc, două dintre părțile contractante, privind frontiera de sud (Sahara occidentală) menționată la subpunctul c) al articolului 3 din acord.

Protocolul adițional, care oferă o soluție la conflict și o formulare acceptabilă pentru subpunctul c) al articolului 3, a fost semnat abia în mai 2008 de către Portugalia, Spania, Franța și Maroc.

Prin încheierea acestui protocol adițional, Acordul de la Lisabona poate intra în vigoare la 20 de ani de la semnarea sa. Pe lângă aspectele de securitate, acest protocol acoperă și protecția mediului. Suntem cu toții conștienți de dezastrele ecologice care au amenințat în ultima vreme coastele țărilor noastre. Sperăm că aceste norme ne vor ajuta să evităm accidente precum cele ale navelor *Erika* și *Prestige*, deoarece mările nu au granițe fizice sau politice și situații de acest gen necesită eforturi comune și acțiuni concertate.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Comunitatea Europeană a participat la diferite acorduri regionale privind poluarea maritimă, care facilitează asistența reciprocă și cooperarea între statele membre. Această rețea de acorduri apare în Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării (Acordul de la Lisabona), promovat de Portugalia care nu a intrat în vigoare din cauza unei dispute teritoriale între Spania și Maroc. Consider că, în sfârșit, Acordul de la Lisabona poate fi pus în practică, în numele regulamentelor de mediu promovate de UE și după ce s-a ajuns la un acord privind protocolul adițional.

Andreas Mølzer (NI), *în scris*. – (DE) Protocolul adițional la Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării face parte dintr-o rețea de acorduri regionale privind protecția mediului maritim pe care UE le-a încheiat cu diferite state membre și cu țări învecinate. Protecția oceanelor noastre, care sunt o sursă de alimente pentru milioane de europeni, este o altă sarcină importantă a Uniunii, motiv pentru care am votat fără rezerve în favoarea acestui raport. În acest sens, trebuie menționat că, pe lângă Acordul de la Lisabona de care ne ocupăm astăzi, există și Convenția de la Helsinki, Acordul de la Bonn și Convenția de la Barcelona.

Fiecare dintre aceste acorduri se referă la diferite regiuni ale mărilor care înconjoară statele membre UE și are ca scop facilitarea intervenției individuale sau colective a părților contractante în caz de poluare sau de pericol de poluare a mărilor sau a coastelor în urma unor accidente. Acordul de la Lisabona a fost semnat în octombrie 1990, dar nu a intrat niciodată în vigoare, din cauza unei dispute teritoriale dintre două părți contractante, Spania și Marocul, privind „frontierele sudice” (Sahara occidentală). Protocolul adițional, prin care s-a rezolvat disputa și s-a găsit o formulare corespunzătoare, a fost semnat în mai 2008 de către Portugalia, Spania, Franța și Maroc și, în final, la 25 martie 2009, acesta a fost semnat și de Uniunea Europeană.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Aproape 50 % din populația Uniunii Europene locuiește în regiuni de coastă și, fie și numai pentru acest motiv, trebuie să acordăm o atenție mărită conservării și gestionării integrate a acestor regiuni. Având în vedere aceste lucruri, este esențial să asigurăm o gestionare integrată a zonelor de coastă la nivelul UE, după cum recomandă și Comisia Europeană într-o declarație publicată în această privință.

Totodată, trebuie semnalat faptul că 80 % din gunoaie și din poluarea din mări provin de pe suprafața terestră, motiv pentru care avem nevoie de o strategie concertată prin care să combatem această problemă și pe uscat.

Pe lângă problemele de mediu, poluarea oceanică și degradarea coastelor europene ridică și probleme economice. Aceasta se întâmplă deoarece în anumite țări, precum Portugalia, practicile turistice care vizează activități maritime precum observarea balenelor, scufundările și altele, reprezintă o sursă importantă de venituri pentru regiuni precum Insulele Azore, Madera și Algarve.

La fel ca și în cazul pescuitului excesiv, poluarea apelor a contribuit substanțial la reducerea efectivelor de specii care reprezintă resurse importante pentru pescuit. Prin urmare, trebuie pusă în aplicare pe deplin Directiva privind strategia maritimă, pilon ecologic al strategiei pentru o politică maritimă integrată.

Zonele oceanice și de coastă trebuie să fie o prioritate strategic pentru Europa, motiv pentru care susțin întru totul acest raport al Parlamentului.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Am votat acest raport pentru a contribui la intrarea în vigoare a Protocolului adițional la Acordul de la Lisabona. Acest acord creează un mecanism în vederea asigurării cooperării dintre părțile contractante în cazul unor accidente cu efecte de poluare și le obligă să își stabilească și să implementeze propriile structuri și planuri de urgență.

Prezentul acord face parte dintr-o rețea de acorduri maritime regionale pe care UE le-a încheiat cu anumite state membre individuale și țări terțe vecine. Rețeaua este alcătuită din Convenția de la Helsinki, Acordul de la Bonn, Convenția de la Barcelona și, în acest caz, Acordul de la Lisabona, fiecare dintre acestea acoperind părți diferite ale mării din jurul țărilor UE și vizând intervenția la nivel individual sau colectiv a părților contractante în caz de poluare sau de amenințare cu poluarea mărilor sau coastelor, pentru protejarea mediului și a sănătății cetățenilor

Raport: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Politica privind protecția consumatorilor are ca scop promovarea sănătății, a siguranței, a intereselor economice și juridice ale consumatorilor, precum și a dreptului acestora la informare. Protecția consumatorilor este o politică fundamentală și cuprinzătoare a Uniunii Europene, care vizează garantarea unor piețe sănătoase, în cadrul cărora consumatorii să poată acționa în siguranță și cu încredere, încurajând inovațiile și comerțul transfrontalier.

Am votat în favoarea prezentului raport, deoarece îl consider esențial pentru consolidarea politicii europene privind protecția consumatorilor, pentru eficientizarea acesteia și apropierea ei de publicul larg. Pentru ca piața internă să funcționeze eficient, avem nevoie de consumatori încrezători și bine informați, capabili să facă alegeri. Obiectivul nostru trebuie să fie acela de a le oferi consumatorilor o arie largă de opțiuni privind produse și servicii de înaltă calitate, la prețuri competitive, însă, în același timp, și un nivel ridicat de protecție, pentru a putea juca un rol fundamental în asigurarea competitivității, dinamismului și spiritului de inovare al UE la nivel global.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Piața internă a Uniunii Europene s-a extins substanțial în ultimii ani și are acum un număr de aproape 500 000 000 de consumatori în 27 de state. O uniformizare a principiilor și regulilor de protecție a consumatorilor la nivelul Uniunii Europene și o îmbunătățire a mecanismelor de aplicare a acestora este un obiectiv realizabil, fără a avea pretenția că oferta de produse și servicii în toate cele 27 de state va atinge aceeași calitate pe termen scurt sau mediu.

Actuala situație economică dificilă prin care trece toată Europa se manifestă printr-o reducere a veniturilor și o creștere a șomajului, ceea ce se traduce, la nivel comunitar, prin nevoia reală de o mai bună administrare a coșului zilnic. Atitudinea consumatorului european, care resimte direct efectele recesiunii economice, se manifestă în special în legătură cu bunurile și serviciile pe care le cumpără și pe care le vrea la o calitate bună astfel încât să se folosească cât mai mult de ele. Devin, deci, din ce în ce mai importante acțiunile pentru protecția consumatorului. Consolidarea structurilor de supraveghere a pieței în toate statele membre pentru ca produsele puse în circulație să îndeplinească cele mai înalte standarde de siguranță este o soluție la actuala stare a lucrurilor.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Consumatorii din UE joacă un rol esențial în accentuarea creșterii, creării de locuri de muncă și a competitivității, iar interesele lor reprezintă o prioritate principală în modelarea unor politici cheie precum cele referitoare la sănătate, afaceri și industrie, mediul înconjurător, energie și transport, printre altele. În ceea ce privește energia, piața internă nu poate funcționa în mod corespunzător și competitiv din cauza existenței așa-numitelor „insule energetice”, precum regiunea Mării Baltice, care este izolată de restul Europei din punctul de vedere al energiei și depinde de un singur furnizor extern. Existența unei rețele de electricitate și a unei conducte de gaz care să acopere întregul teritoriu european trebuie să reprezinte o prioritate, deoarece Europa depinde foarte mult de importurile de energie. Piața de electricitate trebuie să adopte, de asemenea, un set de măsuri care să vizeze o deschidere totală, în beneficiul consumatorilor europeni. Trebuie create condiții favorabile pentru o concurență autentică și corectă și pentru crearea unei piețe unice adevărate. Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a duce la îndeplinire obiective clare precum protecția consumatorilor vulnerabili, protecția drepturilor de bază ale consumatorilor și coeziunea economică și socială.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Promovarea drepturilor și a bunăstării consumatorilor este un aspect fundamental al Uniunii Europene. Susțin toate eforturile depuse în acest sens, care restabilesc încrederea

populației în piețe. Protecția consumatorilor devine și mai importantă în contextul crizei economice, care a accentuat presiunile asupra celor mai vulnerabili consumatori, aceia cu venituri reduse. Trebuie să instituim o abordare coordonată, care să le permită consumatorilor să-și exercite drepturile cu încredere. În acest sens, doresc să subliniez necesitatea: în primul rând, de a promova politici care să informeze și să educe consumatorii (de către UE și de către statele membre), prin campanii și puncte de informare și prin mărirea resurselor alocate Centrelor europene pentru consumatori; în al doilea rând, de a aplica în mod eficace regulile deja existente, accentuând monitorizarea pieței și mecanismele de reglementare și exercitând presiuni asupra statelor membre, pentru a asigura o colectare corectă a resurselor comunitare.

Subliniez faptul că doar în acest mod consumatorii vor putea face alegeri bine informate, fără a fi supuși presiunilor din partea producătorilor. Astfel, ei vor avea din nou încredere în piață, concurența va crește, se va îmbunătăți calitatea produselor și serviciilor și va crește consumul (un factor important al recuperării economice).

Lara Comi (PPE), *în scris.* – (IT) Protecția consumatorilor are mare legătură cu capacitatea pieței de a oferi o gamă variată de produse și servicii de înaltă calitate, la prețuri competitive. Cu siguranță, o încredere, o conștientizare și o responsabilitate mai mare a consumatorilor impun existența unor produse și servicii de calitate ridicată, care, la rândul lor, să accentueze concurența între furnizori. Aceștia vor fi încurajați să-și îmbunătățească produsele și să mențină prețurile la niveluri competitive.

Aprob importanța pe care Comisia și statele membre o acordă lansării unei strategii de comunicare privind drepturile consumatorilor prin intermediul portalurilor web, al campaniilor de conștientizare și al punctelor de informare, prin promovarea utilizării sitului web eYouGuide și asigurând fiabilitatea, credibilitatea și imparțialitatea organizațiilor responsabile cu gestionarea și organizarea.

Totodată, cei cinci indicatori din Tabloul de bord al piețelor de consum, identificați în această rezoluție, deși nu sunt exhaustivi, vor permite populației să obțină informații utile pentru a îmbunătăți, dacă este cazul, cadrul de reglementare de referință, cu condiția ca informațiile furnizate de statele membre să fie cuprinzătoare și să poată fi compilate astfel încât să se poată efectua cu ușurință comparații. Am votat în favoarea raportului, deși nu îmi este foarte clar la ce se referă desemnarea unui Ombudsman special pentru consumatori și mijloacele de redresare colectivă.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Consider că, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și în condițiile actualei crize economice, interesele și protecția consumatorilor trebuie apărate cu fermitate. Este nevoie de instrumente specifice care să le stea la dispoziție consumatorilor, astfel încât să le fie garantată integrarea eficientă a intereselor în toate politicile Uniunii Europene

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) Raportorul pornește de la rezultatele tabloului de bord al piețelor de consum, ceea ce este o abordare logică și pragmatică. Din rapoartele statistice în această privință se pot deduce atât satisfacția, cât și problemele consumatorilor. Pentru identificarea piețelor este esențială o dezvoltare suplimentară a bazei de date confidențiale privind problemele consumatorilor. Cu toate acestea, colectarea datelor trebuie îmbunătățită, astfel încât să se poată lua în calcul diferențele dintre diferitele sisteme din statele membre care sunt uneori extreme din cauza diversității. Din punctul meu de vedere, cel mai problematic aspect constă în aplicabilitatea legislației și a obligațiilor contractuale. În cazul comerțului pe piețele transfrontaliere, mai ales, aplicabilitatea legii este complet inexistentă. Stabilirea de reguli pentru protejarea consumatorilor din UE nu va avea niciun efect dacă acestea nu sunt puse în aplicare în mod corespunzător în legislația națională, dacă nu sunt aplicate și consolidate la nivelul statelor membre. Raportorul a abordat într-un mod acceptabil problema protecției consumatorilor pe baza tablourilor de bord. Cu toate acestea, mi-aș dori să văd propuneri mai concrete pentru îmbunătățirea situației actuale. În pofida acestei rezerve, raportul contribuie la protecția consumatorilor la nivelul UE, motiv pentru care voi vota în favoarea adoptării sale.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Politica Uniunii Europene privind consumatorii este o componentă fundamentală în consolidarea pieței interne. Din acest motiv, politica trebuie să le permită consumatorilor europeni și publicului larg să aibă acces la produse și servicii de calitate ridicată, la prețuri competitive, dar și să beneficieze de un nivel ridicat de protecție a drepturilor.

Dezvoltarea educației și conștientizării drepturilor și obligațiilor, precum și o atitudine responsabilă din partea companiilor vor contribui la o formă mai dinamică de comerț transfrontalier și, prin urmare, la integrarea apropiată a pieței interne, cu impact asupra competitivității europene.

Trebuie să existe un echilibru corect între drepturile și obligațiile consumatorilor și impactul legislației relevante adoptate în ceea ce privește drepturile și obligațiile firmelor și furnizorilor de servicii.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona se referă la protecția consumatorilor ca politică fundamentală și cuprinzătoare a Uniunii Europene, care prevede că trebuie luate în considerare cerințele privind protecția consumatorilor.

În acest context, politica europeană privind protecția consumatorilor trebuie consolidată, eficientizată și apropiată de publicul larg. Acest lucru este crucial pentru a putea răspunde necesităților și problemelor publicului european.

În acest sens, se justifică instituirea instrumentelor de monitorizare a pieței, precum Tabloul de bord al piețelor de consum. O politică bună privind protecția consumatorilor trebuie să asigure piețe sănătoase, siguranță și încredere și să încurajeze comerțul transfrontalier și inovațiile.

Susțin o politică transparentă prin care să fie obligatorie menționarea mărcii de origine. Protecția consumatorilor este importantă, având în vedere nesiguranța produselor de import. Din acest motiv, este nevoie de o cooperare mai strânsă între autoritățile de monitorizare a pieței și cele vamale.

Siguranța produselor care circulă pe piața internă impune o reunire a eforturilor împreună cu autoritățile din țările terțe și, din acest motiv, este justificată inițiativa Comisiei de a stimula cooperarea internațională și de a semna acorduri oficiale cu autoritățile competente din țările terțe, în special din China, Statele Unite și Japonia.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului Hedh. În prezent, Scoția nu își poate exprima părerea în legătură cu situația consumatorilor din UE: nu suntem reprezentați în mod independent în Consiliu, iar legislația privind problemele consumatorilor ține în mare măsură de Londra. Având în vedere existența instituțiilor noastre juridice separate, este esențial ca parlamentul scoțian să-și recapete aceste atribuții, pentru ca Scoția să poată juca un rol autonom în cadrul dezbaterii actuale privind aceste probleme la nivelul Uniunii.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Protecția consumatorilor este și a fost întotdeauna una dintre prioritățile UE și a fost consolidată după adoptarea Tratatului de la Lisabona. Consumatorii care sunt bine informați în legătură cu drepturile și obligațiile lor contribuie la crearea unei piețe mai transparente și competitive.

Având în vedere criza economică actuală, trebuie protejați consumatorii mai vulnerabili și aceia cu venituri reduse. Complexitatea sporită a piețelor en-detail, mai ales a celor de servicii îngreunează capacitatea consumatorilor de a lua deciziile optime.

Pentru a evalua în mod eficient piețele și a adopta politici care să ofere rezultate optime pentru consumatori, avem nevoie de instrumente de monitorizare a pieței. Din acest motiv, este foarte important Tabloul de bord al piețelor de consum.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Pentru a asigura eficacitatea protecției consumatorilor, este important să îmbunătățim calitatea informațiilor și a educației oferite consumatorilor. Scopul final este acela de a avea „consumatori responsabilizați” pe piața internă. Cu toate acestea, raportul nu abordează în mod adecvat problemele aferente de o piață complet nereglementată. Standardele europene nu sunt respectate întotdeauna, indiferent dacă este vorba de standarde de calitate sau de siguranță ori de reglementări privind mediul ambiant și sănătatea. Prin urmare, m-am abținut de la vot.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Protecția consumatorilor este un aspect deosebit de important pentru Comisie. Simpla punere în aplicare a unor măsuri eficace în această privință va fi, desigur, insuficientă, dacă nu există implicare din partea consumatorilor. Consumatorii trebuie să-și cunoască drepturile. Utilizarea optimă a posibilităților pieței europene unice reprezintă o provocare extrem de importantă pentru Comisie. Pentru a face față acestei provocări, protecția eficace a consumatorilor trebuie să fie una din prioritățile Uniunii. Cred că utilizarea tablourilor de bord ale piețelor de consum, ca instrument de monitorizare a piețelor, este foarte benefică din punctul de vedere al consumatorilor. Tablourile de bord arată în mod clar care sunt piețele ce nu satisfac suficient nevoile consumatorilor. Analizându-le, putem constata, printre altele, că, în prezent, consumatorii se confruntă cu probleme mai ales pe piața serviciilor și că, între anumite state membre, comerțul prin internet este restricționat în mare măsură de barierele transfrontaliere. Mă bucur că se vor crea și alte tablouri de bord. Sper că acestea ne vor furniza informații și mai detaliate decât până acum. Grație acestor instrumente, ne este mult mai ușor să înțelegem problemele consumatorilor și să

răspundem necesităților acestora. Fără niciun dubiu, introducerea reglementărilor UE privind protecția consumatorilor în anumite state membre ale Uniunii este o măsură benefică pentru cetățenii noștri.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Am votat în favoarea raportului dnei Hedh privind protecția consumatorilor. Acest raport din proprie inițiativă recunoaște în mod corect rolul crucial al organizațiilor pentru protecția consumatorilor, care sunt ideale pentru a semnala autorităților publice problemele cu care se confruntă consumatorii în activitatea lor cotidiană. Desigur, susțin și cerința ca statele membre să consulte organizațiile pentru protecția consumatorilor în toate fazele procesului decizional, ale transpunerii și punerii în aplicare a legislației privind consumatorii. La fel de importantă este includerea în tabloul de bord al piețelor de consum a unor indicatori pe termen lung, precum cei referitori la cotele de piață, calitate, publicitate, transparența și comparabilitatea ofertelor, a unor indicatori referitori la punerea în aplicare și la drepturile consumatorilor, a unor indicatori sociali, etici și de mediu, precum și a unor indicatori de măsurare a redresării și a efectelor nocive asupra consumatorilor.

Singurele două carențe ale acestui raport constau, din punctul meu de vedere, în neadoptarea amendamentului propus de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care susținea tragerea unor învățăminte din eșecul pieței în sectorul energetic și a amendamentului prin care solicitam revizuirea Directivei privind siguranța jucăriilor. Este regretabil faptul că acest amendament nu a fost susținut. Cu toate acestea, doresc să felicit raportarea și pe colegii ei din Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, pentru acest raport corect.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Salut această contribuție a Parlamentului la tabloul de bord al consumatorilor. Tabloul de bord al consumatorilor este un indicator important al eficienței și eficacității statelor membre în punerea în aplicare a legislației comunitare. Salut apelul raportoarei pentru o transparență și vizibilitate sporită a măsurilor de supraveghere și o susțin în solicitarea unor mecanisme îmbunătățite de redresare colectivă în Uniunea Europeană.

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) Piața liberă în cadrul UE transformă Uniunea într-un jucător puternic, dar înseamnă și că, totodată, consumatorii trebuie să primească informații clare și corecte privind gama disponibilă pe piață. Poziția consumatorilor trebuie consolidată. Prin urmare, astăzi am votat în favoarea raportului privind protecția consumatorilor. Totuși, raportul conține anumite formulări problematice. Există pericolul ca o consultare a organizațiilor pentru protecția consumatorilor, în toate fazele procesului decizional, să prelungească prea mult acest proces. Societatea civilă joacă un rol important în asigurarea unei protecții relevante a consumatorilor, însă ea poate avea forme diferite, în țări diferite, fără ca acest lucru să afecteze rezultatul. Trebuie să se aplice principiul subsidiarității în ceea ce privește înființarea autorităților pentru protecția consumatorilor și a ombudsman-ului pentru drepturile consumatorilor, precum și în formularea referitoare la curriculumul din școli. UE trebuie să stabilească niveluri și obiective minime pentru politica comună privind protecția consumatorilor, însă nu trebuie să decidă amănunțit modul în care statele membre vor atinge aceste obiective. Raportul le solicită tuturor statelor membre să colecteze și să înregistreze, într-o bază de date comună, informații privind accidente și vătămările. O astfel de bază de date nu trebuie să conducă la un exces de activități administrative. Administrarea sa trebuie să fie rezonabilă și proporțională cu avantajele sale pentru populație. Cu toate acestea, drepturile consumatorilor și protecția consumatorilor pe piața internă sunt atât de importante, încât am votat în favoarea raportului, în pofida preocupărilor pe care tocmai le-am evidențiat.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Dnă raportor, doamnelor și domnilor, mă bucur că încercăm să ne ocupăm serios de protecția drepturilor consumatorilor. Cu toate acestea, purtăm astfel de discuții de câțiva ani și încă nu putem crea un mecanism ideal, care să restricționeze condițiile obligatorii, prin îndeplinirea acestor sarcini la nivel național. Câteodată, situația pare că devine un joc sau o ipocrizie. Până nu vom reglementa în mod strict activitățile monopolurilor, indiferent de zonă, astfel încât profiturile acestora să fie limitate în mod clar, iar costurile de operare, salariile și bonusurile să fie controlate strict – spre exemplu furnizarea de materii prime, fabricația, furnizarea de produse – consumatorii nu vor putea primi produse sau servicii ieftine și de bună calitate. Dispun de o experiență considerabilă în acest domeniu și sunt gata să-mi ofer sprijinul.

Derek Vaughan (S&D), *în scris*. – Salut adoptarea acestui raport. Consider că este important să protejăm consumatorii și să punem accentul pe consolidarea supravegherii pieței, astfel încât produsele destinate cetățenilor să atingă cele mai ridicate standarde. Salut inițiativa de dezvoltare a cooperării internaționale privind produsele de siguranță și de încheiere a unor acorduri formale cu autoritățile de punere în aplicare din statele terțe. Susțin solicitările de creare a unui Ombudsman special pentru protecția consumatorilor,

pentru soluționarea extrajudiciară a disputelor și consider că mecanismele mai eficiente de cooperare transfrontalieră vor contribui la îmbunătățirea protecției pentru consumatorii din întreaga Uniune Europeană.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Articolul 12 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că cerințele privind protecția consumatorilor trebuie luate în considerare în definirea și executarea altor politici și activități ale Uniunii. Comisia trebuie să se asigure că interesele consumatorilor sunt integrate în mod autentic în toate politicile și trebuie să examineze, în studiile sale de impact, efectele potențiale ale oricăror noi acte legislative și ale politicilor care afectează în mod direct sau indirect consumatorii. Reclamațiile consumatorilor sunt un indicator important al eșecurilor pieței, însă absența lor nu înseamnă întotdeauna că piețele funcționează bine, deoarece există momente în care consumatorii tind să se plângă mai puțin, din cauza unor tradiții diferite sau pentru că sunt de părere că reclamația lor nu va fi luată în considerare. Organizațiile pentru protecția consumatorilor joacă un rol crucial în avertizarea autorităților publice în legătură cu problemele cu care se confruntă consumatorii. Instrumentele trebuie optimizate astfel încât să poată funcționa mai eficient la toate nivelurile. Solicit statelor membre să se asigure că organizațiile pentru protecția consumatorilor vor fi consultate în mod corespunzător în fiecare fază a procesului decizional și în timpul transpunerii și punerii în aplicare a legislației privind consumatorii.

Raport: Cristian Silviu Bușoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Am votat în favoarea acestui raport privind SOLVIT. Consumatorii europeni trebuie să-și cunoască foarte bine drepturile, iar această rețea de soluționare a problemelor trebuie să fie accesibilă tuturor.

În întreaga Uniune Europeană, este tot mai mare numărul de persoane care contactează SOLVIT pentru a cere sfaturi și ajutor. De aici se poate înțelege că sporește importanța SOLVIT, ca instrument de rezolvare a problemelor pentru cetățenii și firmele europene.

Susțin pe deplin cerința exprimată în raport, pentru o popularizare mai bună și mai extinsă a serviciilor SOLVIT și sunt de acord că informațiile privind drepturile cetățenilor și firmelor pe piața internă trebuie clarificate, astfel încât toată lumea să beneficieze de aceste drepturi în activitatea sa cotidiană.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – Pentru a se bucura de beneficiile pieței interne, consumatorii trebuie să aibă la dispoziție un mijloc eficace de redresare după aplicarea eronată a legislației privind piața internă. Rețeaua SOLVIT a fost creată pentru a garanta o redresare rapidă, fără a apela la proceduri judiciare. Consider că această rețea ar putea fi foarte utilă, însă, deocamdată, nu funcționează în mod real și nu-și folosește pe deplin potențialul. Mulți dintre cetățenii noștri și multe întreprinderi mici nu cunosc existența unei astfel de rețele. Astfel, cred că statele membre trebuie să depună eforturi mai mari și să aloce mai multe resurse pentru promovarea SOLVIT și pentru conștientizarea cetățenilor și a firmelor. De asemenea, unele centre SOLVIT primesc mai multe cazuri decât pot rezolva, ele având prea puțin personal. Cred că statele membre trebuie să consolideze rolul centrelor SOLVIT naționale, asigurând cooperarea între autoritățile naționale, regionale și locale, dar și să se implice într-un schimb activ de opinii și practici optime cu alte state membre ale Uniunii, pentru a exploata pe deplin potențialul rețelei SOLVIT.

Regina Bastos (PPE), *în scris.* – (PT) SOLVIT este o rețea online de soluționare a problemelor, care funcționează din anul 2002 și la care participă statele membre ale Uniunii Europene, cu scopul de a furniza un răspuns pragmatic la dificultățile provocate de aplicare incorectă a legislației comunitare de către autoritățile publice.

Deși în prezent piața internă funcționează relativ bine, este la fel de adevărat faptul că, uneori, apar erori sau probleme de interpretare în ceea ce privește drepturile populației și ale firmelor care încearcă să profite la maxim de avantajele oferite de piața internă.

Am votat în favoarea acestui raport, deoarece rețeaua SOLVIT s-a dovedit a fi foarte importantă pentru rezolvarea tuturor tipurilor de probleme, de la cele ale persoanelor care caută un alt stat membru în care să studieze, să lucreze sau să-și reîntregească familia, la cele ale firmelor care întâmpină probleme cu autoritățile publice, cu rambursarea TVA sau alte dificultăți. Rețeaua SOLVIT dorește să le ofere cetățenilor și firmelor servicii de calitate ridicată, în baza unor criterii importante de calitate și performanță.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut raportul Bușoi privind rețeaua SOLVIT. Această rețea informală de rezolvare a problemelor aferente pieței interne a fost esențială pentru oferirea de asistență gratuită cetățenilor și firmelor în vederea soluționării problemelor specifice pe care le întâmpină în relația cu autoritățile publice. Importanța sa este reflectată de numărul sporit de cazuri ce i-au fost transmise spre soluționare anul trecut. Cu toate acestea, având în vedere problemele stringente identificate la nivel național,

trebuie să avem în vedere o serie de măsuri de îmbunătățire a eficacității acestor centre. Consider, prin urmare, că statele membre trebuie să-și intensifice eforturile și să ofere cetățenilor și firmelor informații privind drepturile de care se bucură pe piața internă, profitând de extinderea resurselor financiare și umane și de pregătirea angajaților din rețeaua SOLVIT în ceea ce privește normele pieței interne. Totodată, este important ca angajații să cunoască bine limba engleză, dar și limba maternă. Solicit statelor membre și Comisiei să promoveze extinderea accesului la rețeaua SOLVIT, pentru persoanele fizice și juridice, pentru a pune în mod real în aplicare normele pieței interne.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Piața internă nu este și nu ar trebui să fie o structură exclusiv birocratică. Pentru a beneficia pe deplin de avantajele sale evidente, întreprinderile și publicul european trebuie să-și poată exercita drepturile, prin intermediul unor mecanisme rapide, eficiente și pertinente. În acest sens, rețeaua SOLVIT capătă o importanță fundamentală.

Având în vedere numărul tot mai mare de cazuri în care au fost implicate centrele SOLVIT în ultimul an, consider că, spre binele consumatorilor, este vital să efectuăm reformele și îmbunătățirile propuse de Parlament. De exemplu, consolidarea controlului Comisiei asupra aplicării efective a regulilor pe piața internă, extinderea clară a resurselor furnizate centrelor SOLVIT (alocarea unor experți în domeniul pieței interne, mărirea fondurilor acordate centrelor naționale, instruirea specializată și actualizată a personalului specialist existent, legături online coordonate între centrele locale și serviciile Comisiei) și investiții semnificative în promovarea și popularizarea rețelei SOLVIT de către statele membre și Comisie, prin toate metodele de comunicare socială, promovând un nivel ridicat al legăturii cu publicul și firmele. Din toate aceste motive, susțin raportul Bușoi privind rețeaua SOLVIT.

Lara Comi (PPE), *în scris.* – (IT) Rețeaua SOLVIT s-a dovedit a fi un instrument foarte util pentru soluționarea problemelor fără a apela la proceduri judiciare, instrument la care recurg persoanele fizice și juridice ca urmare a aplicării eronate a legislației privind piața internă de către autoritățile publice. Prin urmare, acest instrument trebuie sprijinit în diferite moduri, printr-o cooperare mai bună între Comisie, Parlament și statele membre. În primul rând, trebuie să popularizăm existența sa în rândul cetățenilor și al firmelor și să consolidăm cooperarea între autoritățile naționale, regionale și locale. Totodată, trebuie acordată o importanță sporită pregătirii funcționarilor publici care lucrează în acest domeniu, pregătirii personalului rețelei SOLVIT, măsuri care, după cum se arată și în comunicatul Comisiei, pot fi puse în aplicare și apelând la Fondul social european.

Am votat în favoarea raportului deoarece consider că o consolidare a rețelei SOLVIT poate ajuta la îmbunătățirea cadrului juridic al pieței interne, pe care încercăm din greu s-o construim. Promovarea transparenței datelor printr-o bază de date online interactivă accentuează conștientizarea populației privind standardele, permite rezolvarea mai rapidă a problemelor și mărește încrederea în operatori.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Rețeaua SOLVIT a fost înființată de Comisie și de statele membre pentru a rezolva, pe căi non-judiciare, orice probleme cu care se confruntă persoanele fizice și juridice ca urmare a aplicării incorecte a legislației privind piața internă.

Această rețea s-a dovedit a fi eficace în soluționarea problemelor, însă este încă sub-utilizată de publicul larg. Din acest motiv, Comisia dorește să promoveze aplicarea rapidă și completă a rețelei SOLVIT, mărind transparența, pentru a putea depăși obstacolele care împiedică libertatea de circulație și pentru a oferi publicului informații privind drepturile sale, astfel încât să acopere potențialul pieței interne.

Având în vedere aceste lucruri, Comisia îndeamnă statele membre să promoveze în mod corespunzător rețeaua SOLVIT la nivelul publicului și al firmelor, ținând cont de capacitățile sale și de valoarea adăugată pe care o reprezintă aceasta.

Deoarece multe probleme care ar putea fi soluționate prin rețeaua SOLVIT sunt rezolvate în prezent pe cale judiciară, mărind atât durata de timp, cât și sumele de bani pierdute de populație și de firme și deoarece rețeaua SOLVIT ar putea oferi o alternativă și o soluție mai rapidă și eficientă la disputele juridice, consider că, dacă rețeaua SOLVIT ar fi complet funcțională, acest lucru ar fi benefic pentru operarea pieței interne, dar și pentru protecția intereselor și drepturilor populației și ale firmelor.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Rețeaua SOLVIT a devenit operațională în iulie 2002, ea fiind creată de Comisie și de statele membre cu scopul de a rezolva problemele întâmpinate de populație și de întreprinderi în urma aplicării eronate a legislației privind piața internă, oferind astfel un răspuns rapid, gratuit și eficace, fără implicarea instanțelor.

Toate statele membre UE, precum și Norvegia, Islanda și Liechtenstein au creat centre SOLVIT la nivel național, majoritatea integrate în ministerele de economie sau de externe. Aceste centre cooperează direct prin intermediul unei baze de date electronice, pentru a găsi soluții rapide și pragmatice la problemele expuse de populație și de întreprinderi.

Statele membre trebuie să-și intensifice eforturile pentru a oferi informații persoanelor fizice și juridice privind drepturile pe care le au în cadrul pieței interne, permițându-le astfel să-și exercite aceste drepturi. Serviciile oferite de SOLVIT trebuie popularizate în rândul populației și al firmelor într-o manieră eficientă.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Rețeaua SOLVIT, care se dorește a fi o soluție eficientă la problemele pieței interne, a reușit să rezolve cu succes aceste probleme. Această rețea SOLVIT a fost înființată în 2002 cu scopul de a rezolva problemele cu care se confruntă populația și întreprinderile în urma aplicării incorecte a legislației europene privind piața internă.

Rețeaua SOLVIT înlocuiește instanțele de judecată într-o manieră mai eficientă și mai puțin birocratică, găsind soluții în termen de 10 săptămâni. Cu toate acestea, afluența tot mai mare de cazuri cu care se confruntă rețeaua SOLVIT a condus la apariția unor deficiențe în răspunsul său. Aceasta înseamnă că este important să se ia măsuri în direcția creșterii resurselor umane și financiare și în direcția pregătirii adecvate a funcționarilor rețelei SOLVIT, pentru ca aceștia să-și îmbunătățească eficacitatea în soluționarea numărului tot mai mare de cazuri care le sunt alocate.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Piața internă oferă cetățenilor și întreprinderilor numeroase oportunități. În general, piața internă funcționează bine, însă uneori se pot comite și erori.

SOLVIT este o rețea de soluționare a problemelor, în cadrul căreia statele membre ale UE conlucrează pentru a soluționa, fără utilizarea procedurilor legale, problemele survenite datorită aplicării necorespunzătoare a legislației privind piața internă de către autoritățile publice. În fiecare stat membru al Uniunii Europene (precum și în Norvegia, Islanda și Liechtenstein) există un centru SOLVIT.

Am votat acest raport pentru a impulsiona Centrele SOLVIT în rezolvarea plângerilor provenite atât din partea cetățenilor, cât și a întreprinderilor

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Piața internă, care are peste 1 500 de documente destul de complexe, este considerată de europeni o „mare invenție” oarecum greu de înțeles, care nici măcar nu este întotdeauna pusă corect în aplicare în statele membre (mă gândesc în special la recunoașterea calificărilor profesionale). Prin urmare, SOLVIT se dovedește a fi un instrument de neprețuit: această rețea de cooperare, un serviciu autentic de asistență pentru consumatori și întreprinderi pe problemele pieței interne, funcționează de câțiva ani și rezolvă în mod informal problemele ridicate de aplicare eronată a legislației privind piața internă de către autoritățile publice. Am votat în favoarea raportului privind SOLVIT.

Cu toate acestea, în pofida ratei sale excelente de succes (peste 80 % din cazuri sunt rezolvate cu succes) și deși reprezintă o soluție rapidă, extra-judiciară și gratuită la problema obținerii redresării, SOLVIT este încă necunoscută în rândul publicului larg. Trebuie să facem mai multe pentru a-i evidenția profilul. În final, îmi pare rău că în anumite state membre, inclusiv în al meu, centrul SOLVIT este atât de deficitar din punctul de vedere al bugetului și al personalului. Consider că a sosit timpul ca statele membre să aprecieze utilitatea acestor centre și să le ofere mijloacele necesare pentru a putea funcționa corect.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris.* – (NL) Raportul dlui Bușoi privind rețeaua SOLVIT este foarte important. În decursul activităților mele parlamentare, mă contactez de multe ori pe săptămână cetățeni care îmi adresează, destul de des, întrebări foarte personale și foarte specifice privind funcționarea legislației comunitare. Deseori îi pot ajuta rapid indicându-le rețeaua SOLVIT.

Raportul pe care l-am adoptat astăzi descrie în mod clar beneficiile acestui instrument. Raportul este extrem de echilibrat, acesta menționând foarte clar ce măsuri trebuie luate pentru a îmbunătăți instrumentul. Desigur, este nevoie de o bună strategie de mass-media pentru a populariza această rețea. La acest lucru poate contribui crearea unei singure adrese de interne.

Este clar faptul că eficiența SOLVIT trebuie mărită în continuare. Acest lucru se poate face prin dezvoltarea cooperării dintre funcționarii civili cu un nivel suficient de cunoștințe. Totodată, este esențială recomandarea adresată statelor membre, aceea de a crește personalul alocat centrelor SOLVIT, pentru a crea capacitate administrativă în diversele ministere de la nivel național. Obiectivul trebuie să fie acela ca toate centrele SOLVIT să poată răspunde rapid la întrebări și să ofere soluții reale; acesta este de fapt scopul în care a fost creată rețeaua SOLVIT.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris.* – (LT) Dle raportor, doamnelor și domnilor, susțin această inițiativă și sunt complet de acord cu consolidarea rețelei SOLVIT și cu extinderea activităților sale. Nu trebuie făcută nicio economie pentru a obține informații privind activitățile acestei structuri europene și oportunitățile prezente în mass-media națională, pe internet sau în programele de televiziune. Cu toate acestea, vă pot spune că există standarde duble: legislația nu se aplică într-o manieră uniformă și există chiar penalități diferite pentru aceleași activități.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Rețeaua SOLVIT a fost creată pentru a rezolva problemele cu care se confruntă cetățenii și întreprinderile în urma aplicării deficitare a legislației privind piața internă. Toate statele membre, precum și Norvegia, Islanda și Liechtenstein au înființat un centru național SOLVIT. Aceste centre cooperează direct pentru a găsi soluții rapide și pragmatice la problemele expuse de persoanele fizice și juridice. Centrele au nevoie de o consiliere juridică de calitate privind fondul problemelor expuse și soluțiile propuse. Ele au acces la consiliere juridică atât în cadrul centrului, cât și grație administrației competente. În situațiile în care există diferențe din punctul de vedere al opiniei juridice, la unele cazuri care gestionate în comun, în situații juridice complexe sau atunci când pur și simplu în țara lor nu au acces corespunzător la consilierea juridică, centrele SOLVIT se adresează deseori Comisiei, solicitând îndrumări. Statele membre trebuie să se asigure că aceste centre au un acces corespunzător la expertiza juridică în cadrul propriei administrații. Comisia trebuie să accelereze procesul de oferire a evaluărilor juridice neoficiale către centre, la cererea acestora. Salut angajamentul statelor membre față de monitorizarea legislației europene și față de aplicarea acesteia. Nu este bine ca Parlamentul și Consiliul, co-legislatorii europeni, să pună în aplicare legi care creează mai multe probleme decât rezolvă.

Raport: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Irlanda are standarde foarte ridicate privind sănătatea animalelor, motiv pentru care am votat în favoarea acestui raport important, care va proteja starea de sănătate a animalelor irlandeze. Recomandarea raportului privind prelungirea sistemului de tranziție pentru circulația animalelor până la finalul lui decembrie 2011 este necesară și oportună.

Aceste reguli stabilesc un sistem general pentru identificarea animalelor de companie (pisici, câini și dihori de casă) care se deplasează între statele membre și toate animalele trebuie să aibă pașapoarte care să demonstreze că au fost vaccinate împotriva rabiei.

Aceste măsuri de protecție sunt necesare, deoarece standardele de sănătate în Irlanda sunt extrem de ridicate în prezent și, prin urmare, în această țară nu există rabie, căpușe sau tenii, care ar putea pune în pericol sănătatea oamenilor și a animalelor.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Doamnă președintă, am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de rezoluție a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, deși nu sunt de acord pe deplin cu textul propunerii. Mă îngrijorează în special faptul că această propunere prevede o prelungire a perioadei de tranziție în care importul de câini și pisici în Irlanda, Malta, Finlanda, Suedia și Regatul Unit este supus unor cerințe mai stricte. Spre exemplu, Malta, Irlanda și Regatul Unit solicită ca pisicile și câinii de companie să fie supuși unor analize suplimentare pentru căpușe, analize ce trebuie certificate și în pașapoartele lor. Aceasta este deja cea de-a doua prelungire consecutivă a perioadei de tranziție și consider că acest lucru este complet neregular din perspectiva practicii legislative a UE. Comisia trebuie să evalueze cât mai curând posibilitatea de extindere a regimului general la statele membre care sunt supuse actualmente regimului de tranziție, iar pentru aceasta trebuie să solicite elaborarea unei opinii consultative de către Autoritatea europeană pentru siguranța alimentară. Cred cu tărie că prelungirile repetate ale perioadei de tranziție nu sunt benefice pentru cetățenii europeni. Diferențele existente la nivelul măsurilor protective aplicate de statele membre menționate anterior, precum intervalele de timp diferite pentru inoculări și analize serologice și termenele diferite pentru analizele parazitologice fac mai dificilă și mai costisitoare circulația cu animale de companie în interiorul Uniunii Europene.

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) Legislația comunitară reglementează circulația necomercială a animalelor de companie în interiorul Comunității, în cadrul căreia stabilește un așa-numit regim general, în baza căruia câinii, pisicile și dihorii de casă, care circulă între statele membre ale Uniunii Europene, trebuie să fie însoțite de documente de identificare și de informații privind inoculările obligatorii împotriva rabiei și privind bolile de care au suferit. Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede și un așa-zis regim de tranziție, care le permite statelor membre să aplice cerințe mai stricte pentru intrarea și circulația acestor animale pe teritoriul lor. Marea Britanie, în special, folosește în mod semnificativ această derogare. Comisia propune prelungirea regimului de tranziție până la 31 decembrie 2011, iar raportoarea, dna de Brún, susține această inițiativă.

Având în vedere că s-a ajuns la un compromis în cadrul Consiliului și al comisiei ENVI, compromis din care face parte și acest raport, am votat pentru adoptarea sa.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Regulamentul (CE) 998/2003 pe care Comisia dorește să-l modifice prevede norme armonizate privind circulația necomercială a animalelor de companie în interiorul Uniunii Europene, precum și intrarea acestora în Uniune. Regulamentul prevede însă un sistem temporar în cadrul căruia unele state membre pot impune condiții mai restrictive în cazul anumitor boli precum rabia, echinococoza și infestarea cu căpușe.

Ținând cont de importanța liberei circulații a animalelor de companie în zona Uniunii Europene, repet că este fundamental ca aceste animale de companie să respecte toate criteriile sanitare, pentru a nu prezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport prevede norme privind circulația animalelor de companie în spațiul european și privind modul în care aceasta trebuie să se desfășoare, în conformitate cu obiectivele de prevenire a răspândirii bolilor, în special a rabiei.

Libertatea de circulație este unul dintre pilonii principali ai pieței europene unice. Această problemă este deosebit de pertinentă pentru cetățenii unei Europe fără frontiere în care asistăm la o circulație sporită a animalelor de companie între statele membre ale Uniunii.

Suntem cu toții de acord că trebuie să putem călători împreună cu animalele de companie, însă, de asemenea, suntem de acord că acest lucru trebuie să se efectueze în conformitate cu criteriile stabilite de sănătate publică, pentru a asigura o protecție sporită pentru sănătatea oamenilor și a animalelor.

Prin urmare, salut sistemul general de pașapoarte care va armoniza măsurile de igienă și controalele care vor facilita libera circulație a animalelor de companie.

Totodată, raportul prevede un sistem de tranziție până la finalul anului 2011, astfel încât unele țări să se poată pregăti pentru a institui infrastructura necesară.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului dnei de Brún. Libertatea de circulație care stă la baza pieței unice înseamnă că aceasta este o problemă importantă pentru foarte mulți cetățeni ai Europei. Problemele de sănătate publică și a animalelor au de asemenea o importanță vitală și consider că raportoarea a prezentat un raport echilibrat în acest sens.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Condițiile de sănătate a animalelor care trebuie aplicate în cazul circulației transfrontaliere necomerciale a animalelor domestice au ca scop asigurarea unui nivel sporit de protecție pentru sănătatea oamenilor și a animalelor și a unei libertăți sporite de circulație a animalelor de companie care sunt însoțite de proprietarii lor. Astfel, circulația necomercială a animalelor va fi simplificată dacă se respectă reglementările relevante, dacă există un certificat de vaccinare împotriva rabiei și dacă, în timpul călătoriilor în spațiul comunitar, un medic veterinar autorizat va efectua o analiză a reacției sistemului imunitar la acest vaccin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Am votat în favoarea acestui important raport deoarece, în acest mod, susținem propunerea Comisiei privind prelungirea regimului de tranziție pentru rabie, aceasta însemnând că finalul regimului va coincide mai bine cu perioada în care Comisia Europeană preconizează că va întrerupe finanțarea comunitară pentru programele de vaccinare împotriva rabiei silvatică în unele state membre. Aceasta este principala problemă de rabie cu care se confruntă UE. Totodată, Comisia a optat pentru o abordare precaută, acordând prioritate prevenirii și considerațiilor sanitare suplimentare privind piața internă și libera circulație a animalelor de companie. Comisia a comparat și a analizat diferitele opțiuni politice, luând în calcul diversele opinii ale Autorității europene pentru siguranța alimentelor (AES). Data propusă pentru încetarea regimurilor de tranziție va permite transformarea infrastructurii și reformarea treptată a personalului deja existent, în vederea adaptării la noua situație.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Salut acest raport, care le va permite statelor membre să continue măsurile de protecție împotriva răspândirii rabiei, însă care, totodată, va conduce la o circulație liberă și sigură a animalelor de companie la nivel european după 2011. Prolungirea derogării pentru anumite țări până în 2011 le va permite să continue testele și verificările sanitare pentru depistarea bolilor precum rabia. Această perioadă de tranziție este un pas important pentru a putea avea, în final, o circulație liberă și sigură a animalelor de companie în Uniunea Europeană.

Doresc să-i felicit pe toți cei care au depus eforturi pentru a se încheia acordul privind noua procedură de comitologie. Acesta este un compromis bun care ne va permite să oferim un răspuns eficient dacă statele membre au preocupări justificate în legătură cu răspândirea altor boli. Totodată, avem siguranța că, în cazul în care utilizează atribuțiile sale delegate, Comisia va consulta mai mulți experți: experți ai Comisiei, experți din statele membre, experți non-guvernamentali și experții Parlamentului. Trebuie să ne asigurăm că acest angajament va fi respectat. Într-un context mai larg, am primit garanții scrise că acest raport nu va crea un precedent pentru utilizarea viitoare a atribuțiilor delegate. Acest lucru ia în calcul preocupările Parlamentului privind crearea unui precedent pentru noua procedură de comitologie în baza Tratatului de la Lisabona.

Raport: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Strategia UE 2020 este un document care ne oferă multe speranțe. În ultima vreme, s-a discutat mult despre redresarea economiei UE, însă majoritatea statelor membre încă nu întrevăd finalul crizei. În public, discuțiile privind criza se reduc la starea finanțelor publice, deși șomajul tot mai accentuat în unele state membre a atins deja un nivel critic. Este ciudat să auzim cum înalți demnitari ai UE laudă unele guverne pentru activitatea lor excelentă atunci când, în fiecare lună, numărul șomerilor din statele respective crește într-un ritm catastrofal, se reduc garanțiile sociale și sporește numărul celor care trăiesc sub nivelul de sărăcie. Populația acestor țări înțelege tot mai greu dacă, în sfera activității sale sociale, Uniunea Europeană pune în aplicare o politică de reducere a sărăciei sau de fapt dorește să accentueze sărăcia. Din punctul meu de vedere, guvernele care nu au putut rezolva problemele de stabilizare a șomajului nu trebuie să primească laude nemeritate. Comisia Europeană trebuie să-și asume o responsabilitate mai mare și să supervizeze în mod responsabil punerea în aplicare a planurilor naționale guvernamentale de gestionare a crizei, evaluând foarte clar efectele acestor reforme asupra populației.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Acordul Schengen este un tratat între statele europene privind politica de libertate a circulației persoanelor în spațiul Schengen. Orice persoană care deține un document ce dovedește că rezidă în mod legal într-un stat membru UE ar trebui să poată circula în mod liber într-o zonă în care nu există frontiere interne.

Cu toate acestea, nu toate țările și-au îndeplinit obligația de a asigura un permis de ședere cetățenilor statelor terțe care dețin acest tip de viză de lungă ședere. Din acest motiv, este ilogic ca un student care a obținut viză pentru a urma un an de studii în Portugalia să nu poată merge, de exemplu, în Belgia, pentru a putea strânge informații dintr-o bibliotecă specializată, în vederea redactării tezei.

Din acest motiv, am votat în favoarea raportului de față, ținând cont de faptul că este important să facilităm libertatea de circulație în spațiul Schengen a cetățenilor statelor terțe care rezidă în mod legal într-unul din statele membre UE, în baza unei vize de lungă ședere de tip D, furnizată de statul membru în cauză. Îl felicit pe raportor, dl Coelho, pentru că a reușit încă o dată să ajungă la un acord la prima lectură, lucru care va permite rezolvarea acestei situații înainte de intrarea în vigoare a Codului vizelor, luna viitoare.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat pentru noile amendamente la acest regulament având în vedere faptul că, până în prezent, cetățenii statelor terțe care dețineau vize de lungă ședere întâmpinau probleme în ceea ce privește libera circulație. Nu puteau și nu pot călători în mod liber dintr-un stat membru al Uniunii Europene în altul și chiar întâmpinau dificultăți la întoarcerea în țara lor de origine. Acest regulament extinde principiul echivalenței între permisele de ședere și vizele de scurtă ședere emise de statele membre care pun în aplicare acquis-ul Schengen în cazul vizelor de lungă ședere. Trebuie evidențiat faptul că o viză de lungă ședere ar trebui să aibă același efect ca un permis de ședere în ceea ce privește libera circulație în spațiul Schengen, fără frontiere interne. Doresc să atrag atenția asupra faptului că este foarte important să nu se încalce garanțiile de securitate la nivelul statelor membre UE, după simplificarea circulației cetățenilor statelor terțe în spațiul Schengen. Punerea în aplicare a acestui regulament nu ar trebui să reducă nivelul de securitate, deoarece el prevede obligația statelor de a verifica datele unei anumite persoane în Sistemul de informare Schengen înainte de a emite o viză de lungă ședere și, dacă este cazul, de a cere informații de la alte state membre ale UE privind persoana în cauză. Până în prezent, acest lucru se făcea doar la emiterea permiselor de ședere.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris. – (FR)* Salut adoptarea acestui regulament cu o majoritate foarte mare: 562 de voturi la 29, cu 51 de abțineri. Din acest moment, orice cetățean al unei țări terțe care deține o viză de lungă ședere emisă de un stat membru UE va putea circula într-un alt stat membru al Uniunii, timp de trei luni în orice perioadă de șase luni, în aceleași condiții ca și deținătorul unui permis de ședere. Mulți studenți și cercetători, precum cei care participă la programele europene de schimb educațional (Erasmus Mundi) au așteptat această măsură. Este un pas înainte în direcția transformării Uniunii într-o destinație mai atractivă

pentru studenții, oamenii de știință și cercetătorii din statele terțe. Totodată, putem considera această măsură drept o reamintire a rugăminții adresate de Parlamentul European statelor membre de a introduce în viitor o viză specială pentru studenții care participă la programele de schimb. Am, însă, un singur regret: Regatul Unit, Irlanda și Danemarca nu au adoptat acest regulament și nu vor trebui să-l aplice, chiar dacă aceste țări atrag un număr mare de studenți și cercetători străini prezenți în spațiul Schengen.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Crearea, prin intermediul acordului Schengen, a unui spațiu european fără controale de frontieră a reprezentat un pas important în construirea unei piețe interne deschise, cu o circulație liberă a populației și produselor.

Din acest motiv, acordul are obiectivul principal de a permite libera circulație a persoanelor într-un spațiu în care nu există frontiere interne. Prin urmare, mi se pare absurd că cetățenii care provin din afara UE, dar care dețin vize de lungă ședere furnizate de unul dintre statele care au semnat acordul Schengen nu pot circula în mod liber în acest spațiu.

Exemplele oferite de raportor dovedesc absurditatea acestui sistem. Din acest motiv, sunt de acord cu propunerea Comisiei, în formularea sugerată de Parlament de a considera vizele de lungă ședere drept permise de ședere, asigurând libertatea de circulație a posesorilor acestora.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) În primul rând, salut calitatea excelentă a acestui raport. Conform legislației comunitare în vigoare, cetățenii statelor terțe care dețin o viză de lungă ședere (pentru o perioadă mai mare de șase luni) nu au dreptul să călătorească în alte state membre în timpul acestei șederi sau să călătorească prin alte state membre atunci când se întorc în țara de origine, deoarece convenția Schengen nu conține nicio prevedere referitoare la astfel de situații.

Noile norme propuse presupun că o viză de lungă ședere va avea același efect ca un permis de ședere, din punctul de vedere al liberei circulații în spațiul Schengen, fără frontiere interne sau că o persoană ce deține o viză de lungă ședere emisă de un stat membru UE va putea călători în alte state membre timp de trei luni într-o perioadă de șase luni și în aceleași condiții ca posesorul unui permis de ședere.

Pentru ca acest sistem să funcționeze, trebuie instituite controale echivalente cu cele existente în prezent în alte zone, pentru a asigura o bună comunicare între statele membre UE și o coerență între emiterea vizelor de lungă ședere, permisele de ședere și alertele din Sistemul de informare Schengen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Este un lucru bun faptul că un străin care deține o viză de lungă ședere acordată de un stat membru UE va putea călători într-un alt stat membru timp de cel puțin trei luni într-o perioadă de șase luni, în aceleași condiții ca și deținătorul unui permis de ședere. Având în vedere că acesta este principalul aspect acoperit de regulamentul la care se referă acest raport, am votat în favoarea acestuia.

După cum știm cu toții, în prezent și în conformitate cu legislația comunitară în vigoare, cetățenii statelor terțe care dețin vize de lungă ședere, de exemplu studenți care doresc să efectueze o călătorie de studii într-un alt stat membru, oameni de știință, academicieni, rude ale cetățenilor statelor terțe și ale cetățenilor UE, nu au voie să călătorească în alte state membre în timpul șederii sau trecerii prin alte state membre atunci când revin în țara de origine, situație care nu este prevăzută în acordul Schengen.

În temeiul noilor norme care au fost aprobate acum, o persoană care deține o viză de lungă ședere (o viză pentru o perioadă mai mare de trei luni sau o viză tip D) va avea aceleași drepturi ca și posesorul unui permis de ședere din punctul de vedere al libertății de circulație în spațiul Schengen.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului dlui Coelho. Într-adevăr, este o iresponsabilitate să le permitem posesorilor de vize de lungă ședere, adică vize pentru o perioadă mai mare de șase luni, să beneficieze automat de libertatea de circulație în toate statele din spațiul Schengen, ca și cum ar deține permise de ședere. Exemplele dumneavoastră sunt înșelătoare. Nu contează dacă este vorba despre studenți care doresc să viziteze capitalele Europei (cu excepția a trei capitale Londra, Dublin și Copenhaga, care se află în afara spațiului Schengen), despre cercetători a căror cercetare trebuie să dureze mai puțin de un an sau despre expatriați fără permise de ședere și de muncă. Toate aceste aspecte au o importanță marginală și sunt simple pretexte.

Această măsură este de fapt o altă negare a dreptului suveran al statelor membre de a decide cine anume poate pătrunde pe teritoriul lor și cine nu, în ce condiții și pentru ce perioadă. Vizele de lungă ședere nu vor mai avea niciun sens dacă standardizăm aceste drepturi și promovăm un fel de statut automat de rezident

care i se acordă unei persoane încă din momentul în care dorește să sosească în Europa pentru o perioadă mai mare de trei luni în alte scopuri decât cele turistice. Așa ceva este inacceptabil.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am susținut raportul Coelho privind libertatea de circulație a persoanelor cu viză de lungă ședere, deoarece, în spatele problemelor referitoare la formalitățile administrative, cred că este important, de exemplu, ca tinerii din străinătate care vin să studieze în țările noastre să nu trebuiască să locuiască într-o singură țară, ci să fie liberi să călătorească și în alte state, pentru a studia sau pentru a descoperi diversitatea și bogăția culturii europene. Spre deosebire de cei care invocă spectrul securității și lupta împotriva imigrărilor ilegale, trebuie să apărăm necesitatea dezvoltării în Europa, la fel ca oriunde în lume, a unei societăți bazate pe cunoștințe.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – M-am abținut la votul asupra raportului Coelho, deoarece abordează aspecte ale spațiului Schengen care nu sunt aplicabile în Scoția.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) În primul rând, doresc să-i mulțumesc dlui Coelho pentru calitatea raportului său și pentru expertiza de care dă dovadă în activitatea sa referitoare la politica de acordare a vizelor. Adoptarea acestui regulament este necesară și urgentă. Este necesară deoarece, din cauza practicilor extrem de controversate aplicate de statele membre UE, care nu mai transformă vizele de lungă ședere în permise de ședere, am ajuns la situații absurde în care orice cetățean al unui stat terț care are drept de ședere pe teritoriul UE în virtutea unei vize D nu are voie să călătorească într-un alt stat membru al spațiului Schengen. Practica aceasta creează obstacole inutile în circulația în spațiul Schengen și contrazice însăși filosofia *acquis*-ului Schengen. Un alt motiv pentru care este urgentă adoptarea acestui text este apropiata intrare în vigoare a codului Comunitar al vizelor care desființează vizele D + C. Acest raport menține un nivel ridicat de securitate în spațiul Schengen, prin obligația de a consulta Sistemul de informare Schengen la prelucrarea cererilor de viză D și, totodată, oferă o soluție corectă și echilibrată la situații care nu trebuie să mai apară în viitor.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Legislația anterioară care nu permitea unui cetățean al unui stat terț, posesor al unei vize de lungă ședere acordată de un stat membru UE, să călătorească în alte state membre, nu îndeplinea necesitățile de mobilitate ale majorității acestor cetățeni. Este vorba despre studenți, oameni de știință, academicieni și alte categorii de populație care, în cadrul activității lor profesionale și/sau academice, au nevoie să călătorească în mai multe state membre și nu ar putea face acest lucru în baza legislației actuale.

Astfel, aceste modificări remediază această situație anormală și protejează în continuare toate regulile de securitate privind circulația cetățenilor statelor terțe în interiorul UE.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui regulament pentru că îl consider o reparație binevenită a unei măsuri anterioare, care restrângea drepturile deținătorilor de vize de lungă ședere într-un stat membru. Așa cum societatea se află într-o continuă schimbare, nici legislația europeană nu trebuie să rămână pe loc, pentru că ne confruntăm cu probleme și provocări noi și, în același timp, ajungem să avem la îndemână instrumente noi pentru a gestiona fenomene cum sunt cele legate, de exemplu, de libera circulație.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Acest raport urmărește facilitarea liberei circulații a cetățenilor statelor terțe, posesori ai unor vize de lungă ședere de tip D, pe teritoriul comunitar. Raportul ignoră complet faptul că statele membre ar trebui să poată decide dacă cetățenii statelor terțe au voie să pătrundă pe teritoriul lor, precum și care cetățeni ar trebui să se bucure de acest drept. Din acest motiv, am votat împotriva raportului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Împreună cu grupul meu, am votat în favoarea acestui raport, deoarece propunerile făcute în acest cadru doresc să faciliteze circulația în spațiul Schengen a cetățenilor statelor terțe care au drept de rezidență într-un stat membru în baza unei vize de lungă ședere de tip D emisă de statul membru în cauză. Scopul acestor propuneri este acela de a oferi un răspuns la situațiile în care statele membre UE nu pot emite în timp util, din diverse motive, permise de ședere pentru cetățenii statelor terțe care locuiesc pe teritoriul lor, extinzând principiul echivalenței între un permis de ședere și vizele de scurtă ședere de tip C la vizele de lungă ședere de tip D.

Astfel, o viză de lungă ședere va avea același efect ca un permis de ședere, în ceea ce privește circulația în spațiul Schengen. Orice posesor al unui document care demonstrează că are drept de rezidență într-un stat membru UE va putea circula în mod liber în spațiul Schengen, pentru perioade scurte de maxim trei luni în orice semestru.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Libera circulație a persoanelor este unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene, iar spațiul Schengen a fost creat pentru a pune în mod eficace în practică acest obiectiv. Grupul Partidului Popular European, căruia îi aparțin, a apărut întotdeauna principiul libertății de circulație a persoanelor, urmând ideea că regulile și procedurile comune privind vizele, permisele de ședere și controlul frontierelor trebuie să facă parte din întregul concept Schengen.

În acest context, susțin noile măsuri care au fost adoptate, având în vedere că libera circulație a cetățenilor din statele terțe, adică rezidenți ai unui stat membru UE în baza unei vize de lungă ședere de tip D, care circulă în alte state membre din spațiul Schengen, este uneori îngreunată din cauza întârzierilor în transformarea vizei în permis de ședere.

În conformitate cu acest document, principiul echivalenței între permisele de ședere și vizele de scurtă ședere se va aplica de acum și în cazul vizelor de lungă ședere. Din aceste motive și având în vedere faptul că măsurile adoptate nu afectează procedurile de acordare a vizelor și nici garanțiile de securitate, ci mai degrabă reprezintă o dezvoltare naturală și necesară a conceptului Schengen, am votat în favoarea acestui document.

Raport: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward și Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Membrii partidului irlandez Fianna Fáil care fac parte din Parlamentul European, Pat the Cope Gallagher și Liam Aylward, se opun cu tărie propunerii din acest raport privind introducerea unei baze de impozitare comune pentru corporații (CCCTB în limba engleză).

Centrul european de studii economice a efectuat recent un studiu privind oportunitatea introducerii bazei de impozitare comune pentru corporații în Europa, iar concluziile acestui studiu au arătat că un astfel de sistem de impozitare nu ar fi practic, funcțional sau dezirabil, din punct de vedere politic.

O bază de impozitare comună pentru corporații în Europa nu ar îmbunătăți competitivitatea Uniunii Europene sau funcționalitatea pieței unice și, mai mult, ar putea afecta economiile deschise de mici dimensiuni, precum cea a Irlandei. Problema impozitării este de competența fiecărui stat individual, iar guvernul irlandez trebuie să-și poată folosi dreptul de veto în legătură cu orice măsuri fiscale, inclusiv în ceea ce privește CCCTB. Acest drept este prevăzut în tratate, inclusiv în Tratatul de la Lisabona.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) O concurență reală în furnizarea de bunuri și servicii reduce prețurile, îmbunătățește calitatea și le oferă consumatorilor mai multe opțiuni. Totodată, ea permite progresul inovațiilor tehnice. Cercetarea în sectorul energetic este esențială, la fel ca investițiile în infrastructură, mai ales în ceea ce privește interconectarea rețelelor de gaze și electricitate, pentru a promova concurența. Siguranța furnizării și concurența reală pe piața energiei depind de interconectarea și de funcționarea fără probleme a infrastructurilor energetice. Competitivitatea puternică este importantă și în sectorul telecomunicațiilor în care se iau măsuri de promovare a competitivității prin tarife preferențiale. Pentru a atinge aceste obiective, trebuie să analizăm piața relevantă. Consider chiar că este importantă monitorizarea comportamentului competitiv pe piețele de combustibil în interiorul Uniunii Europene. Mecanismele de sprijin precum ajutoarele de stat nu trebuie utilizate pentru a proteja industriile naționale pe seama pieței interne și a consumatorilor europeni. Aceste mecanisme trebuie folosite în vederea restabilirii unei economii durabile, bazate pe cunoștințe.

Lara Comi (PPE), *în scris.* – (IT) Raportul privind politica concurențială arată modurile în care se poate îmbunătăți funcționarea piețelor, în beneficiul consumatorilor și firmelor din Europa. Se acordă o atenție deosebită problemelor referitoare la carteluri și consumatori. Este esențial să luptăm împotriva cartelurilor, pentru ca beneficiile unui sistem competitiv să ajungă la consumatorul final. Într-adevăr, ele reprezintă una dintre cele mai grave încălcări ale legislației privind concurența: operatorilor li se permite să crească prețurile, să limiteze producția și să-și împartă piața între ei. Comisia are un rol punitiv, împiedicând astfel comportamentele anti-concurențiale, aplicând amenzi membrilor cartelurilor și descurajând întreprinderile să adopte sau să continue comportamentele anti-concurențiale.

În perioadele de criză economică, pericolul creșterii protecționismului este tot mai mare. Prin urmare, trebuie să evităm intervențiile publice care ar schimba condițiile concurențiale de pe piața internă, însă, în același timp, trebuie să recunoaștem faptul că ajutoarele de stat sunt uneori esențiale pentru a putea face față crizei. Am votat pentru, deoarece condițiile anti-concurențiale încurajează abuzul pozițiilor dominante, în detrimentul IMM-urilor. De aceea, este vital ca Europa să facă tot posibilul pentru a oferi garanții sporite și pentru a asigura protecția produselor.

Derk Jan Eppink, în numele Grupului ECR, în scris. – Grupul ECR susține pe deplin o politică concurențială puternică și eficace, ca instrument de protecție a consumatorilor și de încurajare a accesului liber la piațe. Ne bucurăm să putem sprijini măsurile întreprinse de Comisie în ultimii ani în vederea atingerii acestor scopuri și, mai ales, acțiunile sale împotriva ajutoarelor de stat nedrepte.

Din acest motiv, ne uimește faptul că raportul, inițial bine elaborat, a fost afectat de adăugarea irelevantă și deplasată a unor alineate care denaturează rezultatul negocierilor privind arhitectura de supervizare financiară, solicitând instituirea unei baze de impozitare comune pentru corporații și atacând dreptul întreprinderilor de a angaja personal pe bază de contract.

Membrii grupului nostru au votat, în trecut, în favoarea rapoartelor privind politica concurențială a Comisiei și sperăm că, în viitor, Comisia pentru afaceri economice și monetare ne va oferi astfel de rapoarte, într-o formă mai bună. Abținerea noastră reflectă aceste preocupări, iar prin această explicație a votului ne reiterăm sprijinul față de activitatea valoroasă și continuă a Comisiei în domeniul concurenței.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) O concurență mai mare înseamnă mai multe opțiuni pentru publicul european și un mediu mai competitiv pentru firme. Prin urmare, nu trebuie să existe diferențieri între politicile UE privind concurența și cele referitoare la consumatori. Astfel, Comisia trebuie să ia măsuri pentru garantarea unui mediu concurențial real, la nivelul pieței interne, dacă dorim să atingem aceste obiective, deși acest lucru ar putea aduce în discuție puterile absolute acordate acestei instituții.

În timpul crizei din ultimele luni, autorizarea ajutoarelor de stat, justificate de evenimentele recente, a fost fundamentală pentru redresarea economiei. Totodată, este fundamentală lupta împotriva cartelurilor și a abuzurilor de poziție dominantă, de care dau dovadă unele firme, dacă dorim să asigurăm un climat de concurență loială la nivelul pieței interne și dacă dorim ca diverșii agenți economici să beneficieze de condițiile care le permit să-și desfășoare activitatea.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Criza economică, ale cărei efecte încă le resimțim, necesită măsuri excepționale, precum ajutoarele de stat. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că aceste ajutoare nu denaturează concurența și nu măresc deficitul bugetar și datoria publică. Având în vedere aceste lucruri, ajutoarele de stat reprezintă o problemă ce trebuie gândită cu mare atenție.

Nivelul datoriei publice crește rapid și va reprezenta o povară pentru generațiile viitoare, precum și un obstacol în calea recuperării economice și a creșterii. Datoriile excesive și deficitele bugetare compromit stabilitatea monedei euro și restricționează drastic cheltuielile publice în sectoare prioritare precum educația, sănătatea, inovațiile și mediul înconjurător.

În acest context, trebuie să procedăm la o evaluare riguroasă a pachetului legislativ privind salvarea și redresarea și a eficacității ajutoarelor de stat. Trebuie evitate protecționismul și fragmentarea pieței unice, deoarece ele afectează poziția Europei la nivelul economiei globale.

O piață unică funcțională este cheia către o economie sănătoasă și, desigur, către redresarea economică. În final, politicile economice trebuie să capete o legitimitate mai mare, printr-o intervenție sporită a Parlamentului în cadrul procesului de codecizie.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Politicile și reglementările eficiente privind concurența au fost întotdeauna esențiale pentru coexistența sănătoasă a tuturor operatorilor economici din zona euro. Deși UE a fost afectată în mare măsură de recenta criză economică globală, adevărul este că o monedă puternică, o piață unică solidă, finanțe publice sănătoase și un sistem bun de protecție socială au contribuit mult la a ne ajuta să depășim efectele crizei.

Cu toate acestea, ajutoarele de stat distribuite de mai multe state membre ale UE, fără a ține cont de binele Uniunii ca întreg, ar putea distorsiona în mod semnificativ concurența. Prin urmare, este esențial să se efectueze o evaluare a tuturor măsurilor luate de fiecare stat membru în vederea combaterii crizei, astfel încât, în viitor, UE să poată reacționa în mod concertat și armonios, pentru a evita protecționismul și fragmentarea pieței unice. Astfel de situații nu fac altceva decât să afecteze Europa, care dorește să fie puternică în contextul economiei globale.

Sławomir Witold Nitras (PPE), în scris. – (PL) Politica concurențială este una dintre cele mai importante politici comunitare și a fost una dintre primele asupra cărora s-a ajuns la un acord. Legitimitatea și necesitatea introducerii sale se referă direct la unul dintre principalele obiective ale Comunităților europene, și anume înființarea unei piețe comune a statelor membre ale Uniunii. Scopul politicii concurențiale este acela de a garanta că barierele în calea comerțului intern, eliminate o dată cu crearea pieței comune, nu vor fi înlocuite

de alte măsuri ale întreprinderilor sau guvernelor, deoarece acest lucru ar conduce la distorsionarea concurenței. Politica concurențială se ocupă mai ales de interesele consumatorilor și încearcă să le ofere acestora un acces rapid la produsele și serviciile oferite pe piața unică, la prețuri cât mai apropiate la nivelul întregii Uniuni. Doresc doar să vă atrag atenția asupra crizei grave care a lovit Europa și să spun că o piață internă care funcționează bine este cheia către o economie sănătoasă și, desigur, este cheia spre activitatea de reconstrucție care ne așteaptă în viitorul apropiat.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Acest raport conține o serie de propuneri binevenite, precum tratamentul diferit, în cadrul legislației concurențiale, al concernurilor multinaționale, pe de o parte și al întreprinderilor mici și mijlocii, pe de altă parte. Cu toate acestea, nu cred că este corectă dereglementarea sau nereglementarea prețurilor cu amănuntul în sectorul telecomunicațiilor. În general, consider eronată atitudinea acestui raport care pleacă de la premisa că piața liberă este una extrem de eficientă. Din acest motiv, am votat împotriva acestui raport.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului dnei in 't Veld, care salută raportul din 2008 al Comisiei privind politica concurențială. Într-adevăr, împărtășesc această opinie pozitivă: trebuie remarcată această modificare în abordarea Comisiei.

De fapt, în acest raport, Comisia arată că așază preocupările consumatorilor în centrul activităților sale referitoare la concurență și consideră că principalul obiectiv al politicii concurențiale este optimizarea bunăstării consumatorilor. Acest lucru mă bucură. Oare Comisia acționează în sfârșit în conformitate cu articolul 12 din Tratatul de la Lisabona, care prevede că la definirea și punerea în aplicare a altor politici ale Uniunii trebuie avută în vedere și protecția consumatorilor?

Totodată, încurajez Comisia să se implice în continuare în dialogul regulat pe care a decis să-l creeze între serviciile sale, consumatorii și asociațiile care îi reprezintă pe aceștia din urmă. În acest sens, este un lucru bun faptul că în 2008, în cadrul Direcției generale concurență, s-a creat o unitate care să se ocupe de relațiile cu consumatorii. Acum solicităm un raport complet privind activitatea acestei unități, pentru a avea o idee mai bună în ceea ce privește utilitatea sa.

Raiül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Împreună cu grupul meu, Grupul Verzilor/ALE, am votat în favoarea raportului in 't Veld referitor la raportul anual privind politica concurențială (2008), deoarece acesta oferă Parlamentului șansa de a-și stabili prioritățile și de a evalua modul în care Comisia își desfășoară politica concurențială. Mă bucur că, în conformitate cu votul din cadrul Comisiei ECON, raportul in 't Veld a fost adoptat (după cum ne așteptam) de o mare majoritate (verzii au votat pentru, la fel ca toate marile grupări politice).

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Europa, lovită de criza economică, a putut reacționa rapid, diminuând efectele crizei, grație monedei sale comune, pieței sale interne puternice și sistemului stabil de protecție socială. Aceasta nu înseamnă că acum nu există repercusiuni perceptibile, însă se observă semne de îmbunătățire a situației. Din păcate, consumatorii încă se confruntă cu probleme în ceea ce privește utilizarea avantajelor concurenței. Drepturile lor trebuie protejate, însă ei trebuie să fie mai conștienți în legătură cu acestea și să dispună de mai multe cunoștințe. Funcționarea corectă și competitivitatea pieței europene înseamnă că un consumator poate utiliza sistemul concurențial, alegând produse, servicii și prețuri mai mici. Mai ales în sectorul farmaceutic și în cel al telecomunicațiilor se observă însă, în prezent, o concurență insuficientă. Absența concurenței este nocivă atât pentru consumatori, cât și pentru întreaga economie. Totodată, trebuie urmărite comportamentele concurențiale pe piețele de combustibil din UE. Pentru încălcarea legislației privind protecția concurenței trebuie aplicate penalități proporționale cu încălcarea respectivă și trebuie luate contramăsuri mai puternice, în caz de încălcare repetată a legii. Totuși, criza a demonstrat, în principal, fragilitatea economiei europene și a indicat domeniile ce trebuie consolidate. Toate strategiile de politică economică trebuie supuse unui control democratic și trebuie puse în aplicare în interesul și în spiritul respectului pentru drepturile cetățenilor europeni.

Raport: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris* – Am votat în favoarea acestui raport. Pentru crearea unui mediu economic stabil și inovator este esențială o piață internă funcțională. Cu toate acestea, piața internă nu poate funcționa cu adevărat fără o serie de reguli comunitare transpuse și aplicate în mod corect. Din păcate, numărul de proceduri de încălcare a dreptului comunitar este încă prea ridicat în statele membre.

O astfel de situație denaturează piața internă și lasă consumatorii fără o protecție adecvată. În 2008, Parlamentul European i-a cerut Comisiei să ofere informații mai detaliate privind directivele care nu au fost

puse în aplicare în statele membre și sper că, în viitorul cel mai apropiat, Comisia va putea prezenta aceste informații.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* În 1997, Comisia a publicat lucrările primului Tablou de bord al pieței interne, care s-a axat pe punerea în aplicare a regulilor pieței interne de către statele membre, având în vedere că întârzierile substanțiale împiedicau persoanele fizice și juridice să profite la maxim de piața internă.

Prin evaluarea și publicarea progreselor în punerea în aplicare, Comisia de evaluare a contribuit la reducerea nivelului de ne-implementare a directivelor de către statele membre. Am votat în favoarea prezentului raport, deoarece consider că este indispensabil ca statele membre să integreze în timp util legislația privind piața internă în legislația națională, deoarece piața internă poate funcționa corect doar dacă reglementările UE privind funcționarea sa sunt corect puse în aplicare și dacă este verificată conformitatea.

Carlos Coelho (PPE), *în scris. – (PT)* Deși statele membre UE au atins cele mai înalte standarde din punctul de vedere al duratei necesare pentru integrarea reglementărilor privind piața internă în legislația națională, nu consider că datele furnizate de cel mai recent tablou de bord al pieței interne sunt satisfăcătoare. Crearea unei piețe interne stabile și inovatoare, care să se ocupe de nevoile consumatorilor și în care firmele să poată maximiza crearea de noi locuri de muncă, nu poate coexista cu întârzierile sistematice în punerea în aplicare a legislației comunitare și cu neaplicarea directivelor.

Persoanele fizice și juridice sunt cele mai afectate de întârzierile în punerea în aplicare a politicilor privind piața internă, prin costurile antrenate de opțiunile reduse, concurența slabă și piețele mai puțin deschise. În acest sens, consider că este important ca Parlamentul să exercite presiuni în ceea ce privește aplicarea reglementărilor pieței interne. Statele membre au fost cele care au stabilit perioadele de punere în aplicare a acestor directive. Trebuie să li se ceară cel puțin să respecte obiectivele pe care le-au stabilit ele însele. Acesta este un obiectiv fundamental al unei piețe interne, într-o perioadă de criză economică.

Lara Comi (PPE), *în scris. – (IT)* După ce am îmbunătățit situația deficitului în transpunerea directivelor, care a ajuns la 1 %, trebuie să ne axăm pe îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației privind piața internă la nivelul sistemelor juridice naționale. Comisia, Parlamentul și statele membre trebuie să depună eforturi mai mari în acest sens și să colaboreze.

Comisia, pe de o parte, trebuie să sprijine mai mult statele membre pe parcursul perioadei de transpunere, prin intermediul dialogului și al schimbului de informații, pentru a rezolva problemele înainte de termenul limită pentru transpunere. Totodată, ea trebuie să organizeze un forum anual privind problemele pieței interne și să caute modalități noi de eliminare a barierelor ce împiedică finalizarea pieței interne, inclusiv prin simplificarea legislației.

Noi, deputații în Parlamentul European, în calitate de reprezentanți ai cetățenilor, trebuie să profităm de toate șansele pe care le avem pentru a-i informa pe aceștia în legătură cu legislația europeană, promovând studii, seminarii, convenții și audieri. Pe de altă parte, parlamentele naționale trebuie să se implice îndeaproape în procesele legislative europene, pentru a cunoaște în timp util măsurile propuse și pentru a îmbunătăți cooperarea dintre autoritățile naționale, regionale și locale. În acest sens, Tratatul de la Lisabona oferă un rol mai incisiv adunărilor formate prin proces electoral, rol de care acestea trebuie să profite la maxim. Din toate motivele de mai sus, care sunt clar explicate în raport, am votat pentru.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* După cea mai recentă publicare (martie 2010) a rezultatelor Tabloului de bord al pieței interne, s-a arătat că procentul directivelor privind piața internă care nu au fost integrate în legislația națională este de 0,7 %, un rezultat mai mic decât cel prezentat în iulie 2009, care era, după cum a observat și raportorul, de 1 %.

Punerea în aplicare corespunzătoare și în timp util a legislației comunitare este vitală pentru o integrare mai bună a pieței interne, având în vedere impactul direct al acesteia asupra certitudinii legale și încrederii publicului european. Din acest motiv, statele membre trebuie să adopte o atitudine responsabilă în aplicarea acestei legislații, pentru ca, în viitor, să nu mai existe cazuri de nepunere în aplicare, ci certitudine legală și șansa publicului larg de a beneficia de condiții echitabile pe piața internă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Piața internă nu poate funcționa corect dacă regulile comunitare privind funcționarea sa nu sunt transpuse și puse în aplicare corect și dacă nu este verificată conformitatea cu acestea. Este, prin urmare, obligatoriu ca statele membre să transpună în timp util legislația privind piața internă în legislația națională.

Există 22 de directive al căror termen limită de transpunere a expirat acum mai bine de doi ani. Totodată, 6 % dintre directive nu au fost transpuse de toate statele membre, ceea ce înseamnă că 100 de directive privind piața internă nu au avut eficiența pe care ar fi putut-o avea în cadrul UE.

Statele membre și Comisia trebuie să ia măsuri decisive ca răspuns la această situație. Și din punctul meu de vedere, Comisia trebuie să publice pe situl său web directivele care nu au fost puse în aplicare în fiecare stat membru, pentru ca această situație să fie adusă la cunoștința publicului. Se pare că numărul cazurilor de încălcare încă este prea ridicat; unele state membre înregistrează un număr de cazuri mai mare decât media comunitară de 47.

De asemenea, statelor membre li se solicită să asigure funcționarea rețelelor transfrontaliere de sisteme electronice de informare, create de Comisie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Spre deosebire de ceea ce susține raportul, este clar, în prezent, că procesul de liberalizare a piețelor și de privatizare a serviciilor publice, care încă se desfășoară, nu a adus niciun câștig semnificativ din punctul de vedere al prețurilor, calității serviciilor sau reducerii cheltuielilor publice. Dimpotrivă, organizațiile pentru protecția consumatorilor și utilizatorii de servicii publice se plâng de creșterea prețurilor, reducerea calității serviciilor și creșterea costurilor prestărilor de servicii. Liberalizarea a contribuit, de fapt, la pierderea locurilor de muncă și la crearea unor monopoli private, periclitând drepturile lucrătorilor, ale utilizatorilor de servicii publice și ale consumatorilor, după cum s-a întâmplat în sectorul telecomunicațiilor, al transporturilor, electricității și în cazul oficiilor poștale. Această situație nu a făcut altceva decât să agraveze criza economică și socială.

Din aceste motive, menținerea unei astfel de politici înseamnă susținerea unei înrăutățiri continue a situației socio-economice a mai multor milioane de persoane. Înseamnă risipirea serviciilor publice, care sunt o resursă publică, precum și transferul acestora către grupuri private. Înseamnă susținerea nesiguranței, a șomajului și a sărăciei. Înseamnă accentuarea diferențelor dintre bogați și săraci. Înseamnă o societate mai nedreaptă. Din acest motiv, nu am votat pentru.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului dnei Thun Und Hohenstein. Acest Parlament a făcut o fixație pentru numărul directivelor transpuse, faimosul Tablou de bord al pieței interne. Nimeni nu pune întrebări în legătură cu calitatea intrinsecă a acestei legislații sau în legătură cu necesitatea sau relevanța reală a celor 90 000 de pagini de text care reprezintă așa-zisul 'acquis comunitar', ori a celor aproximativ 1 700 de directive referitoare la piața internă. Ne preocupă mai mult să aflăm dacă au fost atinse obiectivele stabilite la momentul adoptării acestor texte, dacă analizele de impact s-au dovedit a fi exacte și dacă au fost respectate principiile subsidiarității și proporționalității.

Se spune că toate aceste deficiențe se datorează statelor membre, însă acestea au tot mai puțin spațiu de manevră în adaptarea acestor documente la circumstanțele naționale, deoarece sunt fixate până și cele mai mici detalii, iar tratatele prevăd obligația de a produce rezultate, nu resurse. Instituțiilor europene le-ar fi de folos puțină auto-analiză și auto-critică.

Małgorzata Handzlik (PPE), în scris. – (PL) Tabloul de bord al pieței interne este un instrument foarte important care oferă informații privind starea transpunerii legislației europene de către statele membre. În pofida obligațiilor lor, statele membre întârzie transpunerea și, de asemenea, o desfășoară incorect. Tabloul de bord arată că statele membre obțin rezultate din ce în ce mai bune la punerea în aplicare a legislației, deși multe dintre ele încă se află în afara intervalului stabilit. Avem nevoie de o obligație clară a statelor membre de a îmbunătăți acești indicatori. Recent, s-a vorbit mult în Parlamentul European despre necesitatea consolidării pieței interne. Piața internă nu va funcționa însă corect dacă legislația care stă la baza unei piețe interne funcționale nu este transpusă corect și la timp.

Piața internă trebuie, de asemenea, să câștige susținerea cetățenilor noștri. Prin urmare, sunt de acord cu sugestia raportorului de a crea un forum anual privind piața internă, precum și cu sugestia unui test privind piața internă, care are ca scop verificarea legislației din punctul de vedere al celor patru libertăți ale pieței interne: libera circulație a capitalurilor, bunurilor, serviciilor și persoanelor.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Tabloul de bord al pieței interne oferă o prezentare utilă a aplicării regulamentelor comunitare în domenii extrem de importante pentru consumatorii și întreprinderile europene. Din păcate, Scoția nu este încă prezentă ca stat independent pe tabloul de bord. Consider că este esențial ca parlamentul scoțian să obțină atribuții depline în domeniile care sunt în prezent rezervate Londrei; atunci când se va întâmpla acest lucru am încredere că Scoția va fi unul dintre statele membre UE care vor pune în aplicare măsuri în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Susțin pe deplin conceptul Tabloului de bord al pieței interne, ca instrument de măsurare a succesului pieței unice. Acesta este un instrument esențial pentru comunicarea modului în care statele membre tratează legislația europeană. Totodată, el arată că povara supra-reglementării care afectează deseori imaginea UE nu este, adesea, vina niciunei instituții UE, ci chiar a statului membru în cauză. Iată o lecție ce trebuie învățată: pe viitor avem nevoie de mai multă transparență.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris*. – (FI) Dle Președinte, o piață internă funcțională se bazează pe consumatori satisfăcuți care au încredere în aceasta. Consumatorii europeni sunt extrem de importanți pe măsură ce trecem de la recesiune la creștere. Rapoartele pe care le-am adoptat ridică probleme importante referitoare la modul de îmbunătățire a protecției consumatorilor și a funcționării pieței interne, pe care le-am susținut în timpul deliberărilor Comisiei și la votul de astăzi. Voi menționa trei dintre acestea. În primul rând, Tabloul de bord al pieței interne este un instrument binevenit. Principalii săi cinci indicatori sunt esențiali în evaluarea modului general de funcționare a pieței interne și din punctul de vedere al consumatorilor. Cred că trebuie să susținem ideea că, în viitor, tabloul de bord trebuie să conțină informații referitoare la punerea în aplicare a legislației privind piața internă în statele membre UE care încă prezintă deficiențe la acest capitol. Trebuie să eliminăm mentalitatea de tip selectiv. În al doilea rând, mă surprinde atitudinea foarte negativă a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European față de testul propus pentru piața internă. Acest lucru se datorează probabil unei concluzii eronate, deoarece testul ar putea promova și anumite obiective sociale și de mediu. Desigur, la aceasta se referă întregul proces de integrare: economia și o piață internă viabilă sunt create pentru a deservi obiective mai generale. Istoria a demonstrat înțelepciunea Declarației Schuman. În al treilea rând, doresc să-mi exprim sprijinul față de dezvoltarea unor remedii pentru a asigura protecția legală a consumatorilor. În Finlanda, sistemul nostru de soluționare extrajudiciară a disputelor cu consumatorii și instituția ombudsmanului pentru consumatori funcționează foarte bine. Comisia trebuie să poarte un dialog intens cu autoritățile din statele membre, pentru a asigura diseminarea bunelor practici. Cu toate acestea, să nu uităm că, dacă dorim să consolidăm protecția consumatorilor și piața internă, consumatorii conștienți și activi sunt mai importanți decât monitorizarea oficială și protecția juridică.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) O piață internă sănătoasă este vitală dacă ne dorim o concurență sănătoasă și dezvoltarea economică aferentă. Cu toate acestea, dacă vrem ca obiectivele noastre să devină realitate, directivele comunitare trebuie adoptate de toate statele membre în același mod, fără excepții.

Tabloul de bord al pieței interne și Comisia de evaluare joacă un rol esențial în îmbunătățirea funcționării pieței interne. Deși ne aflăm pe drumul cel bun, încă mai avem mult până să atingem toate obiectivele stabilite pentru o piață internă mai eficientă. Prin urmare, toată lumea trebuie să facă eforturi, inclusiv parlamentele naționale care joacă un rol foarte important și decisiv.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – În final m-am hotărât să votez împotriva raportului, deoarece eliminarea din text a articolului 10 nu a fost o hotărâre corectă. Păstrarea acestui articol este esențială, deoarece el solicită desfășurarea unor teste sistematice privind piața internă, pentru a verifica în prealabil dacă propunerile legislative ale UE respectă toate reglementările privind piața internă.

Rapoarte: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Bușoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), *în scris*. – (PT) Din cauza unei probleme la aparatul de vot, votul meu nu a fost înregistrat.

Declar, prin urmare, că am votat în favoarea tuturor punctelor asupra cărora s-a votat în această sesiune.

8. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.35 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

10. Timp afectat întrebărilor cu Președintele Comisiei

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă timpul afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei.

Joseph Daul, în numele grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, dle Președinte Barroso, dacă grupul meu și majoritatea celor prezenți aici am lucrat fără încetare timp de ani de zile în interesul Tratatului de la Lisabona și dacă acesta a intrat în vigoare – și este în vigoare de mai bine de trei luni – aceste lucruri s-au întâmplat pentru ca Europa să poată avea o politică demnă de renumele pe care îl are pe scena internațională.

Ne aflăm oare pe calea cea bună în acest sens? Vă adresez următoarea întrebare, dle Președinte. Cum putem fi siguri că vocile a 500 de milioane de europeni sunt auzite tare și clar? Ei pun această întrebare de ani de zile, iar acum este momentul ca Europa să își afirme idealurile și valorile la cel mai înalt nivel.

În fine, Serviciul pentru acțiune externă stipulat de Tratatul de la Lisabona ar trebui să fie creat în următoarele săptămâni și luni, iar acest Parlament intenționează să fie implicat îndeaproape în crearea acestui serviciu.

În orice caz, în calitate de autoritate bugetară cu aceleași drepturi ca și Consiliul, Parlamentul European va avea putere comună de decizie atât în ceea ce privește modificarea Statutului funcționarilor Comunităților Europene, cât și în ceea ce privește reglementările financiare.

Dle Președinte, grupul meu acordă o importanță deosebită solicitării ca acest Serviciu european pentru acțiune externă să aibă responsabilitate politică și bugetară completă. Aș fi bucuros să aud părerea dumneavoastră cu privire la această chestiune.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Dle Daul, după cum știți, înființarea Serviciului european pentru acțiune externă reprezintă o inovație importantă a Tratatului de la Lisabona. Acest serviciu va juca un rol esențial în sprijinirea Înalțului Reprezentant în sarcina de a asigura consecvența Politicii noastre externe și de securitate comună (PESC). Obiectivul este acela de a consolida Uniunea permițând statelor membre să se implice mai mult și să își coordoneze din ce în ce mai bine eforturile pe care în prezent le depun separat în ceea ce privește PESC. Prin urmare, nu este vorba de plasarea puterilor europene într-un cadru interguvernamental, dimpotrivă.

După cum știți, Comisia trebuie să consimtă la decizia Consiliului de înființare a serviciului. Joi vom organiza o reuniune specială a Colegiului în acest sens. În ceea ce mă privește, eu sunt în favoarea unui serviciu puternic, a unui serviciu european adevărat care va reprezenta un instrument de coordonare strategică și o interfață prețioasă între statele membre și instituțiile europene din domeniul politicii externe.

Pentru a-și îndeplini misiunea, serviciul trebuie să își găsească locul de drept în arhitectura Uniunii Europene, sub conducerea Înalțului Reprezentant care, și în calitate de vicepreședintă a Comisiei, este complet răspunzătoare în fața acestui Parlament și care este de asemenea responsabilă de coordonarea celorlalte aspecte ale acțiunii externe a Uniunii în cadrul Comisiei.

Martin Schulz, în numele grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, criza monedei unice europene a fost declanșată de cifrele incorecte furnizate de Grecia. Aș dori să vă întreb dacă puteți confirma că dumneavoastră și departamentele Comisiei nu ați știut niciun moment cifrele reale înainte ca guvernul elen să trimită cele mai recente cifre legate de deficitul său bugetar.

În al doilea rând, puteți confirma faptul că directorul general al Eurostat, dl Rademacher, a exprimat îndoieli serioase în ceea ce privește datele venite de la Atena în 2004 și 2005? Ce ați făcut pentru a ajuta Eurostat să colecteze datele?

În al treilea rând, este adevărat că auditorii Eurostat v-au informat că aveau îndoieli serioase legate de datele furnizate de Atena?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Dle Schulz, tocmai pentru că am avut îndoieli legate de cifrele furnizate de Grecia – dl comisar Almunia s-a ocupat de acest dosar în ultimii cinci ani dovedind un grad ridicat de competență, imparțialitate și obiectivitate – nu doar am ridicat această problemă de mai multe ori în discuțiile cu autoritățile elene, ci am și prezentat în cadrul Consiliului un regulament prin care am propus ca Eurostat să primească puteri de audit. Din păcate, acest regulament a fost respins de statele membre. Acestea nu au vrut să acorde Eurostat și Comisiei Europene mai multă putere pentru a analiza în detaliu conturile naționale ale Greciei.

Sunt încântat să vă spun că prima decizie a noii Comisii a fost aceea de a înainta din nou acest regulament și, potrivit informațiilor pe care le dețin, cel puțin unele dintre țările care au votat împotriva acestui regulament m-au anunțat deja că de data aceasta vor vota în favoarea lui, pentru mai multă transparență.

Martin Schulz, în numele grupului S&D. – (DE) Înțeleg. Dl Almunia a fost un comisar competent. Totuși, eu întrebam despre intervențiile făcute de dumneavoastră, așa că ne puteți spune încă o dată ce anume ați făcut dumneavoastră personal?

Am înțeles bine, dle Barroso, că vina pentru criza din Grecia o poartă statele membre, pentru că au refuzat să vă urmeze propunerile? Ați putea să ne spuneți cine sunt șefii de guvern ai statelor membre despre care este vorba?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În primul rând, dacă mă întrebați despre vină – deși eu nu am folosit acest cuvânt – aceasta este în primul rând a autorităților elene, care nu au respectat Pactul de stabilitate și creștere. Din această cauză ne confruntăm cu o problemă uriașă.

În ceea ce privește Comisia, dl comisar Almunia, cu întreaga mea susținere și cu susținerea Colegiului, și-a făcut datoria într-un mod extrem de competent. Problema conturilor Greciei a fost discutată în mai multe rânduri în timpul reuniunilor privind zona euro.

În ceea ce privește lista statelor membre care au votat împotriva acestui aspect, nu pot să vă citez exact din memorie despre cine este vorba, însă știu, de exemplu, că Germania a votat împotriva și că reprezentanții Germaniei mi-au spus apoi că de data aceasta vor vota pentru.

Guy Verhofstadt, în numele grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, există în prezent un consens larg cu privire la necesitatea unei guvernări economice puternice în cadrul Uniunii Europene. Acest lucru în sine reprezintă o schimbare uriașă față de ultimii ani.

Duminica trecută, dl Schäuble a spus că, în acest context, este în favoarea unui Fond Monetar European și a altor propuneri și opțiuni, cum ar fi înființarea unei agenții europene a datoriilor, a obligațiunilor emise în euro și chiar a unei agenții europene de rating.

Dle Barroso, potrivit unui purtător de cuvânt al Comisiei, în prezent lucrurile se mișcă rapid. Am trei întrebări foarte specifice. Prima, este adevărat că în prezent Comisia lucrează la o propunere pentru înființarea acestui Fond Monetar European? A doua, este adevărat, așa cum a spus dna Merkel – și am îndoieli în această privință – că un asemenea demers necesită modificarea tratatului? A treia, sunteți și dumneavoastră de acord că acest fond nu ar fi altceva decât un prim pas către o veritabilă trezorerie europeană, de care avem nevoie alături de uniunea economică și monetară?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În primul rând, în ceea ce privește propunerea de a avea un FME, această idee a fost înaintată de ministrul german al finanțelor, fără a oferi însă detalii cu privire la o astfel de instituție. Totuși, pare a fi o contribuție interesantă adusă actualei dezbateri referitoare la zona euro. Cu toate acestea, FME este o propunere pe termen mai lung, care ar putea foarte bine necesita o modificare a tratatului.

Lucrăm în prezent la elaborarea unor inițiative privind întărirea coordonării politicii economice și a monitorizării țărilor. În acest moment nu vă putem spune care anume va fi formatul acestor demersuri.

Bineînțeles, în general vorbind, așa cum ați spus și dumneavoastră, susținem orice se îndreaptă spre o mai bună guvernare economică, însă trebuie să vedem care sunt detaliile exacte și să facem propunerea la momentul potrivit.

Acestea fiind spuse, ideea FME nu ar putea rezolva situația urgentă a Greciei. Este un subiect separat care necesită mai multă analiză, iar asta pe un termen mai lung.

Guy Verhofstadt, în numele grupului ALDE. – (FR) Aș dori în primul rând să îi mulțumesc Președintelui Comisiei pentru răspunsul oferit. Sunt de acord cu dumnealui când spune că fondul ca atare nu poate rezolva imediat toate problemele. De aceea, solicit ca diversele opțiuni să fie prezentate în timpul deliberărilor Comisiei.

Există ideea Fondului Monetar European, care este un proiect pe termen mai lung; există obligațiunile emise în euro, o altă idee care, bineînțeles, ar putea ajuta problema Greciei; există ideea agenției de rating, propusă de președintele Eurogroup, care este absolut esențială dacă nu vrem să depindem pentru totdeauna de agențiile de rating străine; și există ideea unei agenții europene a datoriilor.

Solicitarea mea este să analizăm toate aceste idei pentru a ajunge la o idee coerentă, care să vină din partea Comisiei, nu din partea unuia sau altuia dintre statele membre.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Motivul pentru care nu vrem să ne grăbim este tocmai dorința de a evita situația din prezent – când toată lumea propune câte o idee diferită, când uneori există două idei diferite în cadrul aceluiași guvern. Vrem să ne pregătim și, așa cum a anunțat public comisarul Rehn, ne aflăm în plin proces de elaborare a unei comunicări privind coordonarea și monitorizarea consolidată a politicii economice pentru fiecare țară, la nivelul zonei euro și, eventual, chiar la nivelul întregii Uniuni Europene.

Aceste lucruri le pregătim în prezent și nu putem înainta în fiecare zi o propunere nouă. Lucrăm în mod obiectiv și responsabil în această privință și, astfel, putem obține cele mai bune rezultate.

Rebecca Harms, în numele grupului Verts/ALE. – (DE) Având în vedere faptul că în prezent nu există o piață reală în Uniunea Europeană și că nu există nevoia să se cultive cartofi modificați genetic – există alternative la această situație – aș dori să vă întreb de ce ați exercitat atât de multă presiune pentru a obține aprobarea cartofilor modificați genetic Amflora printr-o procedură foarte scurtă și rapidă. Întrucât nu este nevoie de aceste alimente, aș dori o explicație pentru faptul că ați încurajat noul comisar pentru sănătate să ignore pur și simplu îngrijorările Organizației Mondiale a Sănătății în ceea ce privește testele de alimentație și aș dori să vă întreb de ce nu ați așteptat până când Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a emis noile orientări pe care le-a elaborat special cu scopul de a evalua riscurile generale pe care le reprezintă organismele modificate genetic (OMG) pentru biodiversitate și biosferă și de ce, *en passant*, ați crescut la 0,9 % limita de contaminare pentru cartofii folosiți ca furaje și ca alimente. Consider că aceasta este o strategie riscantă pe care cetățenii noștri nu o vor găsi deloc acceptabilă.

Președinte. – Și eu doresc să le mulțumesc colegilor noștri deputați. V-am văzut protestul. Vă mulțumesc foarte mult.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Comisia a decis în unanimitate să meargă mai departe cu autorizarea acestor OMG-uri în conformitate cu prevederile dreptului european. Avem un cadru instituțional pe care trebuie să îl respectăm și a trebuit să luăm o poziție: „da” sau „nu”.

A trecut o perioadă de timp considerabilă de când se discută aplicarea acestor prevederi, iar asta se întâmplă pentru că această autorizație a făcut obiectul unei analize intense realizate de către Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), agenția noastră independentă în ceea ce privește siguranța alimentară. Am vrut ca toate îngrijorările legate de posibila prezență a unui marker genetic rezistent la antibiotice să fie evaluate în detaliu.

După o evaluare extensivă și completă a acestor dosare nerezolvate, a devenit clar faptul că nu există noi aspecte științifice care meritau continuarea evaluărilor, în urma opiniei exprimate de agenția noastră competentă – care este independentă de Comisie.

Prin urmare, suntem de părere că toate aspectele științifice au fost analizate în totalitate.

De fapt, mă așteptam să aud felicitări din partea dumneavoastră...

(Proteste)

... pentru că am anunțat intenția Comisiei de a propune ca statele membre să aibă șansa de a alege dacă vor sau nu să cultive OMG-uri.

Eu consider că aceasta este o poziție rezonabilă, având în vedere că există diferențe semnificative între părerile statelor membre – unele se declară cu convingere pentru, iar unele sunt în mod clar împotriva.

Rebecca Harms, în numele grupului Verts/ALE. – (DE) În primul rând, dle Barroso, încă nu am primit un răspuns la întrebarea legată de necesitatea de a avea acești cartofi modificați genetic, al cărui unic scop este acela de a furniza amidon pentru uz industrial. Există alternative disponibile, așa că de ce ar trebui să ne asumăm riscul?

În al doilea rând, mă refer la limita de contaminare. De ce a fost modificată din senin la 0,9 %? Până acum, am vorbit despre limita de detectare în acest sens și în special despre utilizarea ca furaje sau ca alimente, iar în ceea ce privește cartofii rezistenți la antibiotice, consider că aceasta este o abordare de înalt risc. Nu ați spus nimic pe aceste teme.

Aș dori de asemenea să știu dacă, în viitorul apropiat, intenționați să emiteți și alte aprobări în lipsa unor orientări și recomandări ale EFSA – pentru orezul sau porumbul importat, de exemplu.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Văzând entuziasmul grupului dumneavoastră – și vreau să vă felicit pentru acea manifestare – consider că aveți o poziție foarte fermă împotriva oricărui OMG. Asta este clar. Aveți acest drept. Eu nu am nicio poziție, nici pro, nici contra. Depinde de opinia pe care mi-o prezintă experții EFSA. Eu nu am nicio idee preconcepută pro sau contra OMG-urilor.

Poziția Comisiei trebuie să urmeze aceste recomandări. Eu nu văd că în cadrul Comisiei există discuții ideologice despre fiecare OMG și despre ce ar trebui să facă în privința fiecăruia. Comisia adoptă o poziție care se bazează pe evaluarea independentă care ne parvine, fără a ține cont de necesitatea unui anumit OMG, însă dacă nu există dovezi că un astfel de organism ar reprezenta un risc pentru sănătatea publică sau pentru mediu, ne simțim obligați să îl acceptăm, tot în conformitate cu obligațiile pe care le avem potrivit regulilor OMC, dacă nu există niciun aspect care să ne împiedice – din punct de vedere științific – să facem acest lucru.

(Proteste)

Spunând aceste lucruri, respectăm foarte mult principiul subsidiarității în Uniunea Europeană.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ivo Strejček, în numele grupului ECR. – (CS) Dle Președinte, aș vrea să vă asigur că voi prezenta un subiect mai simplu decât organismele modificate genetic. După părerea mea, este corect și potrivit să se discute despre actuala criză economică în Parlamentul European și sunt destul de sigur că cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre sunt mult mai interesați de ocuparea forței de muncă și de muncă decât de cartofii modificați genetic.

Pe de o parte, vorbitorii care țin discursuri în acest plen apără existența unui guvern mare, central și puternic, iar pe de altă parte – și vorbesc acum în calitate de conservator european – credem că guvernele puternice nu creează oportunități de muncă. Companiile creează aceste oportunități.

Aș dori să vă adresez trei întrebări specifice: în primul rând, ce nivel de independență lasă Comisia Europeană statelor membre individuale pentru a-și rezolva problemele economice? În al doilea rând, puteți promite o reducere semnificativă a legislației europene, care încetinește considerabil creșterea economică? În al treilea rând, sunteți de acord cu noi că mai puține regulamente, un control mai puțin centralizat și o mai mică armonizare reprezintă în prezent cea mai bună abordare pentru rezolvarea problemelor economice ale Uniunii Europene?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În primul rând, respectăm în totalitate diversitatea statelor noastre membre. De aceea, precizăm foarte clar acest lucru în strategia UE 2020 și abordăm foarte precis această problemă a diversității, folosind instrumente precum politicile sociale și de coeziune economică.

Adevărul este că statele noastre membre nu sunt toate la fel. În același timp, avem nevoie – așa cum s-a spus anterior – de o guvernare economică mai puternică, pentru că nu are niciun rost să nu reușim să ne coordonăm în zona euro și în Uniunea Europeană. Dacă statele membre abordează aceste politici individual, atunci nu vor beneficia de un cadru de discuții pe picior de egalitate, de exemplu, în ceea ce privește marile provocări cu care ne confruntăm în prezent la nivel global, cu Statele Unite sau China. Prin urmare, avem nevoie de o abordare comună, dar, în același timp, trebuie să elaborăm măsuri specifice pentru diversele state membre.

În ceea ce privește chestiunea reducerii sarcinii administrative, acest subiect a reprezentat un punct foarte important al programului meu. Credem că ar trebui să ne gândim în mod pragmatic unde este nevoie de legislație europeană și să evităm legislația acolo unde pur și simplu nu este necesară.

Lothar Bisky, în numele grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Barroso, săptămâna trecută ați prezentat propunerea dumneavoastră de strategie economică. Aceasta conține obiective importante. În prezent, Consiliul a impus Greciei un program de austeritate care, după părerea mea, face imposibilă îndeplinirea acestor obiective într-un stat care furnizează 3 % din produsul intern brut al UE. Totuși, continuați să insistați asupra Pactului de stabilitate și creștere care a eșuat. În același timp, mai multe state membre solicită crearea unui fond monetar european sau chiar o guvernare economică.

Întrebările mele sunt următoarele: Intenționați să vă revizuiți din nou propunerea privind strategia UE 2020 pentru a integra ideea fondului monetar și a guvernării economice, în așa fel încât să inițiați o îndepărtare

de la dumpingul fiscal și salarial și de la ideologia competitivă actuală? Intenționați să luați măsuri imediat, împreună cu statele membre, pentru a interzice speculațiile împotriva monedei euro făcute chiar de băncile care tocmai au fost salvate cu ajutorul banilor contribuabililor?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În ceea ce privește situația Greciei, credem că Grecia a luat măsurile necesare pentru a reduce deficitul guvernamental în acest an. Aceste măsuri arată hotărârea guvernului elen de a-și rezolva problemele structurale.

În același timp, noi facem ceea ce este necesar pentru a asigura stabilitatea financiară a întregii zone euro. Comisia a lucrat în mod activ cu statele membre din zona euro pentru a proiecta un mecanism pe care Grecia l-ar putea folosi la nevoie. Un astfel de mecanism ar fi în conformitate cu actualul Tratat de la Lisabona, în special cu clauza „fără salvare”. Ar include condiționări stricte.

Comisia este pregătită să propună un cadru european de asistență coordonată, care ar necesita ajutor din partea statelor membre din zona euro. Acestea sunt lucrurile pe care vi le pot spune despre Grecia și despre răspunsul nostru pentru stabilitatea zonei euro.

În ceea ce privește propunerile pentru UE 2020, nu considerăm că este nevoie să le schimbăm. Am înaintat acele propuneri. Ele vor fi discutate de către Consiliul European și de către Parlament și sperăm că va fi o discuție fructuoasă.

Lothar Bisky, în numele grupului GUE/NGL. – (DE) Nu sunt mulțumit pe deplin. Problema este că banii contribuabililor sunt folosiți pentru a face speculații împotriva stratului elen. Unii dintre acești bani ai contribuabililor vin de la băncile germane și au fost împrumutați de bănci germane. Totuși, deși ni se spune în mod repetat că vor fi luate niște măsuri, în realitate nu se întâmplă nimic. Prin urmare, sunt destul de dezamăgit că s-au făcut atât de puține pentru a interzice anumite lucruri în UE pentru a opri aceste speculații o dată pentru totdeauna și pentru ca noi să ne putem concentra cu adevărat pe creștere și ocuparea forței de muncă.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În privința speculațiilor, haideți să spunem clar că problemele actuale din Grecia nu au fost provocate de speculații. Cauza lor principală a fost reprezentată de cheltuielile excesive și de nerespectarea cadrului european în ceea ce privește Pactul de stabilitate și creștere, mai precis datoria excesivă, însă se poate întâmpla ca ulterior speculații să fi acționat împotriva datoriei suverane a acestei țări.

Acest lucru arată totodată importanța unei reforme fundamentale pe piața de instrumente derivate și relevanța acțiunii pe care Comisia a întreprins-o deja. La 20 octombrie 2009, Comisia a început un program de acțiune în favoarea unor piețe eficiente și solide de instrumente derivate. Propunerile legislative pe care comisarul Barnier le va prezenta până la vară, dar și cele referitoare la directiva privind abuzul piețelor, pe care comisarul Barnier le va prezenta până la sfârșitul anului, vor crește transparența pieței și vor limita riscurile.

Dincolo de acest răspuns sistemic, este nevoie de o nouă gândire ad hoc a operațiunilor swap pe riscul de credit (credit default swaps) în ceea ce privește datoria suverană, iar problema practicilor „pure” necesită o atenție deosebită în acest context. Nu este justificat să se cumpere asigurări și intervenții neprevăzute de risc pe baza unor simple speculații. Pe termen scurt, trebuie să realizăm coordonarea necesară pentru a ne asigura că statele membre acționează în mod coordonat, însă în special în cazul practicilor pure. În acest context, Comisia va examina îndeaproape relevanța interzicerii pur speculative a vânzărilor pure de operațiuni swap pe riscul de credit pentru datoria suverană.

În același timp, vom insista asupra coordonării internaționale. Pentru că aceste piețe sunt opace, vom prezenta această chestiune în fața grupului G20 și va trebui să ridicăm unele dintre aceste chestiuni în contractele noastre bilaterale, în special în cele încheiate cu Statele Unite.

Niki Tzavela, în numele grupului EFD. – (EL) Dle Președinte, ce noroc că ați anticipat întrebarea mea. În primul rând, permiteți-mi ca, în calitatea mea de deputat european elen, să vă spun că Grecia va trece peste acest moment. Perioada de grea încercare cu care ne confruntăm în prezent și pentru care suntem răspunzători reprezintă un foarte bun test de rezistență și disciplină pentru Grecia.

Am fost încântată că v-ați referit la G20 ca la un grup cu care veți discuta problema operațiunilor de operațiuni swap. În afară de propriile sale greșeli, Grecia a fost greu lovită de speculațiile de pe piață.

O problemă pe care aş dori să o menţionaţi şi la întrunirea G20, intenţionaţi să introduceţi iniţiative pentru a adopta norme clare cu privire la deschiderea guvernului, la vânzările pure şi la operaţiunile swap pe riscul de credit?

José Manuel Barroso, Preşedinte al Comisiei. – Aşa cum am spus mai devreme, principala problemă în ceea ce priveşte Grecia – şi este important să precizez acest aspect – este generată de datoria excesivă. Este adevărat că probabil au existat şi atacuri speculative, însă acest lucru s-a întâmplat pentru că s-a văzut o ocazie acolo.

Acum trebuie să susţinem Grecia, iar Grecia a anunţat că va lua măsuri foarte importante. Susţinem pe deplin aceste măsuri. În acelaşi timp, trebuie să privim problema în întregime. Am spus deja că vom analiza îndeaproape relevanţa interzicerii vânzărilor „pure” speculative de operaţiuni de swap pe riscul de credit pentru datoria suverană. Problema transparenţei între organismele de reglementare – în special în ceea ce priveşte accesul la informaţiile despre aceste practici – ar trebui şi ea ridicată în faţa grupului G20, dar şi în alte foruri şi la nivel bilateral.

Vinerea trecută, comisarul Barnier a organizat la Bruxelles o întâlnire cu organismele naţionale de reglementare tocmai pentru a afla ce anume ştim despre acţiunile întreprinse de unii dintre aceşti speculanţi împotriva datoriei suverane. Trebuie să efectuăm o analiză detaliată a pieţelor de swap pe riscul de credit pentru a determina mai bine cum funcţionează aceste pieţe şi dacă fac obiectul unor practici îndoielnice. Dacă va fi nevoie, Comisia îşi va folosi şi atribuţiile concurenţiale în acest sens.

Niki Tzavela, în numele grupului EFD. – (EL) Dle Preşedinte, există un program pentru toate acestea, pentru mecanismul de combatere a speculaţiilor? Spuneţi-ne dacă există un astfel de program ca să ştiu dacă, atunci când vom merge să împrumutăm de pe piaţa internaţională, vom beneficia de vreun ajutor din partea acestui mecanism.

José Manuel Barroso, Preşedinte al Comisiei. – Am spus deja acest lucru, însă pot să repet.

Comisarul Barnier va prezenta câteva propuneri legislative referitoare la directiva privind instrumentele derivate până la vară şi de asemenea, până la sfârşitul anului, va prezenta o propunere legislativă referitoare la directiva privind abuzul pe piaţă. Considerăm că aceste propuneri vor spori transparenţa pieţei şi vor limita riscurile.

Intenţionăm să prezentăm grupului G20 chestiunea operaţiunilor swap pe riscul de credit în luna iunie.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dle Preşedinte, dle Barroso, Preşedinte al Comisiei, deschiderea şi transparenţa reprezintă valori fundamentale în orice democraţie care se respectă. Dacă cetăţenii nu au mijloace de monitorizare a cheltuielilor făcute de cei care îi conduc, se poate crea o atmosferă de lăcomie şi îmbogăţire personală. Am văzut un exemplu de acest fel anul trecut în Marea Britanie. Potrivit informaţiilor publicate de presa olandeză, Preşedintele Barroso a declarat un total de 730 000 de euro pentru 2009. Nu este o sumă exagerat de mare, însă există aici un aspect remarcabil: Dle Preşedinte, dle Barroso, Preşedinte al Comisiei, deschiderea şi transparenţa reprezintă valori fundamentale în orice democraţie care a reuşit să declare 2 000 de euro în fiecare zi. Jos pălăria în faţa Preşedintelui Barroso.

Trecând la lucruri mai serioase, examinarea democratică a acestor declaraţii este, fără îndoială, de compătimit. Un audit intern şi câteva persoane stabilite dinainte îşi pot da acordul. Insist ca membrii acestei Comisii, şi în special Preşedintele Barroso, să renunţe la această conspiraţie a tăcerii şi să îşi facă publice declaraţiile în mod deschis şi transparent pe internet, pentru ca toţi cetăţenii europeni să le poată vedea. Aş aprecia un răspuns cu privire la acest subiect.

José Manuel Barroso, Preşedinte al Comisiei. – Sunt oarecum surprins de acest gen de comentariu.

De fapt, aşa numitele cheltuieli de reprezentare sunt cheltuieli ocazionate în serviciul Uniunii Europene, mai precis călătoriile făcute de mine şi de ceilalţi membri ai Comisiei.

De fapt, dacă veţi compara aceste sume cu cele cheltuite de guverne sau de şefii de stat sau de guvern, veţi constata că ele sunt foarte mici prin comparaţie.

Bugetul pentru Colegiu este stabilit anual de către autoritatea bugetară. Dumneavoastră faceţi parte din ea, iar acest buget este neschimbat de cinci ani de zile, doar a fost ajustat cu indicele inflaţiei.

În ceea ce priveşte aceste cheltuieli, noi considerăm că sunt rezonabile şi proporţionale cu scopul pentru care sunt făcute. Bineînţeles, facem uz de transparenţă totală. Punem la dispoziţia autorităţii bugetare şi a Curţii de Conturi toate informaţiile pe care aceştia ni le solicită.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dl Președinte Barroso susține că Parlamentul are acces la declarații, însă evident că aceasta este o absurditate. Totul se întâmplă cu ușile închise aici; totul este ascuns sub covor. Dacă dl Președinte Barroso vrea cu adevărat să fie responsabil, ar trebui pur și simplu să facă publice adevărurile de plată; iar dacă nu vrea asta, ar trebui să fie cinstit și să spună acest lucru. Dle Președinte Barroso, dacă nu ați făcut decât să respectați toate regulile, nu înțeleg de ce nu v-ați publicat adevărurile pe internet, dacă nu cumva motivul este că v-a fost teamă de reacția publicului. Publicați-le și gata.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Într-un sistem juridic, respectăm statul de drept și este cel puțin necinstit să analizăm intențiile oamenilor. Nu îmi puteți atribui mie sau Comisiei vreo intenție existentă dincolo de respectarea statului de drept. Încă o dată spun, cred că trebuie să facem o distincție între obligațiile Comisiei Europene – sau ale oricărei instituții publice – în ceea ce privește statul de drept și acceptarea unor atacuri demagogice la adresa instituțiilor europene.

Comisia Europeană, Parlamentul European și instituțiile europene în general au cele mai înalte standarde de transparență. Prin urmare nu accept acest gen de criticism populist și demagogic.

Președinte. – Am încheiat prima rundă de întrebări, care au fost întrebări libere pe tema unei game variate de subiecte. Acum ne vom concentra pe subiectul punerii în aplicare a noului tratat și pe drepturile fundamentale.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Dle Președinte, sper că nu mă îndepărtez de întrebările care urmează să fie formulate. Sunt absolut convins că dl Barroso și cu mine suntem de acord că respectarea libertăților civile și a drepturilor omului este cel mai important lucru în UE și în contactele dintre UE și alte țări. Adevărul este că UE oferă ajutor Eritreei, iar un buget de 122 de milioane de euro a fost alocat pentru Eritreea pentru perioada 2009-2013.

Nu cer de la Președintele Comisiei să știe pentru ce au fost folosite aceste fonduri, însă ar fi interesant să auzim care este atitudinea dlui Barroso față de statul Eritreea. În general, atunci când se vorbește despre țări aflate sub regim totalitarist, Eritreea nu este menționată; în schimb, sunt menționate multe alte țări. Prin urmare, ar fi util să auzim părerea dlui Barroso cu privire la statul Eritreea în special.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Vă mulțumesc pentru că ați recunoscut că această Comisie apără drepturile fundamentale. Bineînțeles că le apărăm, nu doar în Uniunea Europeană, ci și în relațiile noastre externe.

Acest lucru nu înseamnă că putem avea relații numai cu țările care respectă drepturile fundamentale. Din păcate, în lume există multe țări care nu respectă drepturile fundamentale, iar noi trebuie să menținem relații cu aceste țări.

Cazul Eritreei ridică o problemă atât în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale în acea țară, cât și din cauza situației extrem de dificile în care se află statul. Potrivit unor comentatori, această țară se poate considera una eșuată – o țară unde nu există stat de drept, din cauza conflictelor civile și a răspândirii violenței. Există multe regiuni ale acestei țări în care nici măcar autoritățile nu pot exercita o putere democratică legitimă.

De fapt, urmărim foarte atent situația din toate țările care pun probleme în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale.

Artur Zasada (PPE). – (PL) În contextul dezbaterii de astăzi, aș dori să atrag atenția asupra problemei scanerelor instalate în aeroporturile europene.

Unul dintre cele mai evidente roluri ale politicii europene este să protejeze viața, sănătatea și libertățile fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene. Prin urmare, nu trebuie ca, în schimbul unui simț iluzoriu al securității, să renunțăm la respectarea demnității, la dreptul la intimitate și la protecția datelor personale ale rezidenților Comunității.

Am impresia că situația cu scanerele este similară cu cea cu care ne-am confruntat în timpul epidemiei de gripă porcină (gripă nouă). Acționând sub presiune, am investit sume uriașe de bani în vaccinuri, lucru care, așa cum am aflat între timp, a fost irațional și nejustificat. După părerea mea, scanerele sunt un medicament ineficient, pentru care se încearcă să se găsească o boală potrivită.

Dle Barroso, aș dori să aud care este părerea dumneavoastră în legătură cu acest subiect. Sunteți pentru sau împotriva scanerelor?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Voi fi pentru scanere dacă statele membre vor fi de acord, pentru că sunt de părere că trebuie să fie posibil să armonizăm normele de securitate și siguranță din aeroporturile noastre.

În prezent, unele dintre statele noastre membre instalează scanere corporale în aeroporturile lor. Altele nu. După cum știți, în urmă cu ceva timp Comisia a prezentat o propunere privind scanerile corporale, care a fost refuzată.

Bineînțeles, acest lucru ridică anumite probleme, însă ar trebui să încercăm să găsim, dacă va fi posibil, o poziție armonizată în privința utilizării oricăror dispozitive de securitate în aeroporturile europene.

Dacă nu, vor exista discriminări în evaluarea securității din aeroporturile noastre.

Derek Vaughan (S&D). – Tratatul respectă drepturile autorităților locale și ale regiunilor din Europa, iar acesta va fi un factor important atunci când veți începe discuțiile cu privire la viitorul politicii de coeziune, de exemplu. Mă întreb cum ați putea să ne asigurați că atunci când veți începe acele discuții – de exemplu, despre al cincilea Raport de coeziune – le veți purta cu autoritățile locale și cu regiunile în legătură cu viitorul politicii de coeziune – și, bineînțeles, că le veți purta cu acest Parlament.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Aceasta nu este o problemă referitoare la drepturile fundamentale, dar bineînțeles că vom discuta aceste aspecte cu autoritățile locale și regionale.

Știți cât de importantă este coeziunea socială, economică și teritorială pentru noi. Aceasta este acum recunoscută și de Tratatul de la Lisabona ca fiind unul dintre obiectivele Uniunii Europene. În noua Strategie 2020 pe care am prezentat-o cu ceva timp în urmă, am afirmat clar că această coeziune va rămâne un element central al propunerilor noastre și vrem ca această coeziune să fie luată mereu în considerare în viitoarele politici. Aceasta face parte din dialogul nostru cu autoritățile regionale și politice.

Am menționat de asemenea necesitatea de a ne consulta cu Comitetul Regiunilor, de exemplu, în documentul la care tocmai am făcut referire.

Catherine Stihler (S&D). – Aș dori să prezint un caz legat de drepturile fundamentale. Am vizitat de curând Școala Primară Cairneyhill din apropiere de Dunfermline, în Scoția, și m-a abordat atunci un băiat pe nume Douglas, care a vrut să mă informeze despre cazul unei fete eritreene care se numește Rima Andmariam. Această poveste are legătură cu ceea ce spunea primul vorbitor despre Eritreea.

Familia Rimei a fost persecutată și ucisă în Eritreea pentru că era de religie creștină. Persecuția creștinilor în Eritreea este un subiect cu care știu că sunteți la curent. Rima a reușit să fugă în Italia și apoi la Glasgow, în Scoția, unde Alison și Robert Swinfin au luat-o, au iubit-o și au avut grijă de ea ca de propria lor fiică.

Rima are 17 ani acum. Este amenințată cu deportarea în Italia, unde a cerut prima dată azil, iar noi facem tot ce putem pentru a prezenta cazul Rimei tuturor celor care o pot ajuta. Ea trebuie să rămână în grija lui Alison și a lui Robert.

Cazul ei a fost prezentat de societatea civilă, de organizațiile care militează pentru drepturile omului și de biserici din toată Scoția. Chiar a fost menționat la emisiunea „Thought for the Day” de ieri de la Radio Scoția. Ce poate face Comisia pentru a proteja drepturile fundamentale ale Rimei?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Îmi pare rău, dar nu știu nimic despre acest caz din Scoția.

Aș dori să fac o remarcă generală. În cadrul acestor dezbateri politice nu vă puteți aștepta ca Președintele Comisiei, chiar dacă el este o persoană relativ muncitoare, să știe despre toate aceste cazuri – care sunt extrem de sensibile și extrem de serioase – care se petrec în Europa.

Bineînțeles, vă pot asigura de preocuparea noastră și pot exprima solidaritatea noastră cu orice persoană ale cărei drepturi sunt încălcate însă, în ceea ce privește acest caz, nu dețin suficiente informații despre el. Cu toate acestea, voi fi mai mult decât încântat să răspund în scris la întrebarea pe care tocmai ați adresat-o.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, vorbesc în numele grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, grupul politic din care fac parte. La 5 martie, președintele Republicii italiene, Giorgio Napolitano, a semnat un decret-lege interpretativ, cunoscut și sub numele de decretul-lege „lista de salvare”.

De fapt, acest decret permite ca regulile jocului să fie schimbate după începerea campaniei electorale. Pe pagina de internet a Palatului Quirinale, Giorgio Napolitano însuși afirmă că, spre deosebire de proiectul de decret pe care i l-a propus guvernul în cadrul unei ședințe tensionate de joi seara, după părerea dumnealui, textul elaborat ulterior de ministrul de interne și de primul ministru nu prezenta erori evidente de natură neconstituțională.

Articolul 87 alineatul (5) din Constituția italiană stipulează că președintele Republicii italiene promulgă legi și emite decrete cu puteri de lege și regulamente. Președintele Republicii nu poate participa în niciun caz la elaborarea de proceduri și de decrete-lege. Predecesorul președintelui Republicii, Carlo Azeglio Ciampi, consideră că acest lucru este o denaturare aberantă a sistemului nostru democratic. Este clar că guvernul face ceea ce constituția interzice. Dle Președinte, acel decret a schimbat regulile jocului pentru competiția electorală care deja a început și permite celor care au încălcat legea să reziste, fiind admiși din nou în competiția electorală.

Mă întreb de ce Parlamentul este întotdeauna pregătit să ia o poziție împotriva țărilor care încalcă legile, dar nu recunoaște că printre cele 27 de state membre există o țară care încalcă legile.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Dnă Alfano, încă o dată, vă rog să nu îmi cereți să discut probleme de politică internă. Comisia are responsabilități în ceea ce privește drepturile fundamentale atunci când legislația europeană este pusă în aplicare fie de instituțiile europene, fie de statele membre.

S-ar părea că în cazul pe care l-ați menționat nu se pune problema punerii în aplicare a legislației Uniunii Europene. Din ceea ce am înțeles din discursul dumneavoastră, este vorba de o problemă tipică referitoare la dezbaterile politice interne, care poate avea o dimensiune legată de lege și de statul de drept, însă Comisia Europeană nu are niciun motiv să se implice în conflictele existente între diversele forțe politice sau personalități politice din fiecare dintre statele noastre membre.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, Carta drepturilor fundamentale este, deocamdată, singurul document internațional care interzice discriminarea pe considerente de orientare sexuală. În unele părți ale lumii oamenii sunt foarte mândri că Europa a reușit acest lucru și ar dori ca același lucru să se întâmple și în cazul lor.

În UE există problema că trei state, și anume Marea Britanie, Polonia și Republica Cehă, nu consideră că această Cartă a drepturilor fundamentale face parte din sistemul lor legislativ european. M-ar interesa foarte mult să aflu ce face Comisia – ce intenționați să faceți – pentru a aplica drepturile fundamentale ale lesbienei, homosexualilor, bisexualilor și transsexualilor din toate colțurile UE, pentru a afirma clar că homofobia și discriminarea pe considerente de orientare sexuală nu mai sunt tolerate, nu doar în domeniul ocupării forței de muncă unde, bineînțeles, deja avem o directivă, ci în toate domeniile, și pentru ca oamenii să poată trăi și să își aleagă relațiile sexuale fără teamă.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Sunt două întrebări aici. Nu știu dacă voi putea răspunde la amândouă într-un minut.

În primul rând, în ceea ce privește discriminarea pe considerente de orientare sexuală, știți că anterioara Comisie a propus o directivă împotriva oricărei forme de discriminare, inclusiv împotriva discriminării pe considerente de orientare sexuală, în alte domenii în afară de ocuparea forței de muncă. Ne-am angajat să ne asigurăm că legislația europeană, dar și măsurile de punere în aplicare ale statelor membre, respectă în totalitate interdicția de a face discriminări pe considerente de orientare sexuală. Aceste principii ale nediscriminării, așa cum știți și ați și spus, sunt păstrate cu sfințenie în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În ceea ce privește Polonia și Marea Britanie, protocolul clarifică punerea în aplicare a cartei în raport cu legile și inițiativa de acțiune a Poloniei și a Marii Britanii și caracterul legal al cartei în aceste state membre.

Acesta precizează în special că această cartă nu extinde competența Curții de Justiție a Uniunii Europene sau a altei instanțe sau tribunal din Polonia sau din Marea Britanie de a descoperi dacă legile și regulamentele sau prevederile de inițiativă, practicile sau acțiunile acestor state membre sunt incompatibile cu drepturile fundamentale, libertățile și principiile stipulate în cartă.

Prin urmare, încă trebuie să vedem cum va interpreta Curtea europeană de Justiție protocolul acestor două state membre.

Ashley Fox (ECR). – Dle Președinte Barroso, multe țări din întreaga lume și-au formulat cu atenție în constituții legile referitoare drepturile omului. Mult mai puține dintre acestea își permit să își protejeze cu adevărat cetățenii. Sunteți de acord că nu contează structura protecției drepturilor, ci felul în care această protecție este practică?

În Marea Britanie, în trei luni vom avea alegeri generale. Dacă va fi ales, Partidul Conservator va abroga Legea privind drepturile omului și o va înlocui cu propriul nostru proiect de lege a drepturilor. Acest lucru ar însemna că, din acel moment, Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu va mai fi direct aplicabilă în legislația internă a Marii Britanii.

(Exclamație din incinta Parlamentului: „Nu puteți face asta!”)

Dle Președinte Barroso, ne puteți explica în ce măsură planurile UE de a semna Convenția Europeană a Drepturilor Omului vor lua în considerare pozițiile diferite ale statelor membre?

Partidul meu va încerca totodată să modifice tratatul în așa fel încât să garanteze că Marea Britanie nu va fi afectată de Carta drepturilor fundamentale. Cum veți garanta că UE nu se va amesteca în dreptul Marii Britanii de a nu face parte din structurile din care nu dorim să facem parte?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Am răspuns parțial la această întrebare când am dat răspunsul la întrebarea anterioară.

Marea Britanie și alte țări au un protocol referitor la Carta drepturilor fundamentale. Țara are acest drept. A fost negociat și există un tratat interguvernamental care recunoaște acest drept.

Deși am spus acest lucru, evident că aș prefera ca toate statele membre să accepte Carta drepturilor fundamentale, pentru că sunt de părere că această Cartă este practic o busolă pentru toate politicile Uniunii Europene.

De asemenea, acum suntem pregătiți să aderăm la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Acest lucru va completa sistemul de protecție a drepturilor fundamentale al Uniunii Europene.

Fără îndoială, respect foarte mult Marea Britanie ca democrație și ca țară a statului de drept. De fapt, este una dintre țările care, de-a lungul secolelor, a adus o contribuție importantă la democrație. Acesta este motivul pentru care regret că Marea Britanie nu vrea să stea împreună cu partenerii săi în prima linie, pentru a garanta drepturile omului nu doar la nivel național, ci și ca proiect european.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, dle Președinte al Comisiei, drepturile femeilor și dreptul de a trăi cu demnitate reprezintă drepturi fundamentale ale omului, pe care Uniunea Europeană trebuie să le promoveze.

Din acest motiv, pentru a distruge inegalitățile care persistă și chiar se înrăutățesc, inclusiv diferențele în ceea ce privește salarizarea bărbaților și a femeilor, sărăcia și ocuparea instabilă a forței de muncă – probleme care afectează în special femeile – nu este suficient să publicăm o Cartă a drepturilor femeii, care este în esență vagă și imprecisă și care nu a fost precedată de nicio discuție purtată cu organizațiile de femei sau cu Parlamentul.

Prin urmare, vă întreb dacă este Comisia Europeană pregătită să pună pe lista de priorități astfel de probleme privind protecția drepturilor femeii, prin intermediul unor măsuri concrete, în special prin dezvoltarea noii strategii de egalitate pe care Parlamentul însuși o elaborează; un raport care sper că va fi luat în considerare.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (PT) Vinerea trecută am prezentat împreună cu dna comisar Reding o Cartă a drepturilor femeii care confirmă angajamentul Comisiei pentru egalitatea de gen și dorința noastră de a continua să lucrăm și de a înregistra progrese în acest domeniu.

Carta pe care am anunțat-o acum va fi urmată în septembrie de o nouă strategie privind egalitatea de gen. Aceasta ne va pune la dispoziție un cadru de acțiune general și relativ complex furnizat de Comisie referitor la progresul cu privire la egalitatea dintre bărbați și femei în domeniile pe care colega mea deputată tocmai le-a menționat, de la ocuparea forței de muncă până la alte modalități prin care este important să asigurăm și să garantăm această egalitate.

Carta nu a apărut din senin. Carta a apărut și pentru a sărbători cei 15 ani trecuți de la Platforma de acțiune de la Beijing, fiind elaborată după multe consultări pe care le-am avut, în special cu grupul de deputați europeni din acest plen care este dedicat cauzei femeilor. De fapt, mâine dimineață voi participa din nou la o astfel de

întâlnire. În fiecare an am avut cel puțin o întâlnire cu deputații europeni care au făcut din acest subiect una dintre cele mai importante priorități ale lor.

John Bufton (EFD). – Dle Președinte Barroso, întrebarea pe care aș dori să o adresez astăzi se referă la situația financiară a Greciei. Articolul 121 din Tratatul de la Lisabona este folosit, pentru prima dată, pentru a duce la bun sfârșit reformele structurale din această țară. Poporul elen se află în prezent între ciocan și nicovală, întrucât este foarte clar că dumneavoastră conduceți ceea ce se întâmplă în acea țară, nu guvernul pe care grecii l-au ales.

Întrucât v-ați trimis reprezentanții să rezolve situația financiară din Grecia, acest lucru înseamnă că acum sunteți nu doar Președinte al Comisiei, ci și guvernator al Greciei? Dacă măsurile pe care le-au luat reprezentanții dumneavoastră în Grecia nu dau rezultate, aveți un plan de rezervă? Dacă da, acest plan este ca Grecia să părăsească zona euro? În fine, intenționați să vă trimiteți reprezentanții și în alte țări care se confruntă cu dificultăți financiare, ca de exemplu Portugalia, Spania și Italia?

Președinte. – Dle Bufton, subiectul nostru este punerea în aplicare a noului tratat și respectarea drepturilor fundamentale, vă rog să nu deviați de la subiect.

Dle Președinte Barroso, sunteți pregătit să dați un răspuns?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Dle președinte, încerc să fiu întotdeauna pregătit să răspund la solicitările deputaților europeni.

Stimate deputat european, întrebarea dumneavoastră izvorăște dintr-o presupunere care nu este corectă, anume aceea că Grecia ar avea problemele cu care se confruntă din cauza faptului că se află în zona euro. De fapt, există țări din afara zonei euro care au probleme similare – în unele cazuri chiar mai grave – atât din cadrul Uniunii Europene, cât și din afara acesteia. Dați-mi voie să vă amintesc, de exemplu, situația gravă a Islandei, țară care acum cere să se alăture Uniunii Europene tocmai pentru că speră ca într-o bună zi să adopte și moneda unică europeană.

Prin urmare, este o mare greșală să credem că problemele din Grecia au apărut din cauza faptului că această țară se află în zona euro. Grecia se confruntă cu dificultăți tocmai pentru că nu a respectat regulile impuse de Pactul de stabilitate și creștere. Fără îndoială, va trebui să plătească unele dintre costurile generate de ajustările dificile pe care trebuie să le facă.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Dle Barroso, aș dori să vă adresez o întrebare referitoare la problema stocării datelor, întrucât la începutul acestei luni Curtea Constituțională Federală a Germaniei a declarat nulă și neavenită stocarea generală a tuturor datelor de telecomunicații. Măsura în care stocarea nelimitată și necontrolată de date sau accesul de acest fel la date sunt compatibile cu drepturile fundamentale încă rămâne motiv de controversă. Aici, în Parlament, am spus un „nu” hotărât Acordului SWIFT. După părerea mea, probabil că Directiva UE privind păstrarea datelor ar trebui să fie și ea evaluată în contextul listei de drepturi fundamentale care este inclusă în Tratatul de la Lisabona. Dumneavoastră sau Comisia intenționați să efectuați vreo revizuire în acest sens, pentru a vedea ce legătură există între lista de drepturi fundamentale și păstrarea datelor?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Protecția datelor personale este un drept fundamental recunoscut în mod explicit în articolul 8 al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Grație Tratatului de la Lisabona, acum putem crea un cadru complex și coerent pentru protecția datelor personale. Acest lucru este esențial pentru a proteja intimitatea cetățenilor noștri, pentru a asigura o abordare comună a tuturor activităților de prelucrare a datelor din Uniunea Europeană, iar Parlamentul va fi, fără îndoială, implicat complet în procesul de reformare a actualului cadru legal, întrucât procedura de codecizie se aplică și fostelor domenii asociate celui de-al treilea pilon.

De asemenea, trebuie să ne asigurăm că drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni sunt protejate în continuare și după ce datele personale părăsesc Uniunea. În acest context, un acord între Uniunea Europeană și Statele Unite cu privire la protecția datelor personale pentru oameni ar putea fi important, iar noi lucrăm în acest sens.

În prezent efectuăm consultări pentru a asigura transparența și adunăm punctele de vedere ale părților cu putere de decizie și ale cetățenilor.

Comisia intenționează să prezinte un proiect de recomandare pentru a autoriza negocierile cu Statele Unite.

Sarah Ludford (ALDE). – În ultimul deceniu, cooperarea internațională în domeniul combaterii terorismului a fost mult îngreunată din cauza problemelor legate de drepturile omului, inclusiv în activitatea administrației Statelor Unite.

Am sperat să dăm uitării acest lucru, odată cu instalarea administrației Obama. Din păcate, am aflat că toate comisiile militare nedrepte și detenția pe perioadă nedeterminată stabilită fără proces juridic vor continua să existe, chiar și dacă închisoarea Guantanamo va fi închisă.

Aceste devieri de la normele legale internaționale și interne fac ca proiectele transatlantice privind transferul de date să fie și mai problematice decât ar fi în alte condiții.

Ce demersuri face Comisia pe lângă administrația americană pentru a încuraja procesele corecte și pentru a avertiza că lipsa acestora va aduce prejudicii cooperării? Sper că în prezent, spre deosebire de trecut, nu mai există pericolul ca UE sau statele sale membre să conspire la încălcările flagrante ale drepturilor fundamentale în domeniul combaterii terorismului.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Sunt mândru că Uniunea Europeană este prima, din câte îmi amintesc, care a prezentat unui președinte al Statelor Unite – un fost președinte – problema necesității de a respecta drepturile fundamentale și statul de drept și atunci când avem de-a face cu terorismul, mai precis în ceea ce privește închisoarea Guantanamo. Chiar eu, împreună cu Președintele de atunci al Consiliului European, dl Schüssel – care pe atunci era prim-ministru al Austriei – am ridicat această problemă. Această chestiune a constituit dintotdeauna un subiect de dialog cu partenerii noștri americani. Puteți fi sigură că se va afla întotdeauna pe un loc de cinste în programul nostru de lucru.

În ceea ce privește protecția datelor, credem că ar trebui să colaborăm și cu Statele Unite în vederea realizării unui cadru de lucru. Am menționat acest lucru într-un răspuns anterior. În același timp, trebuie să existe un cadru pentru a combate împreună terorismul. Prin urmare, problema este să găsim modalitatea corectă de a răspunde la două nevoi importante: nevoia de libertate și de respectare a protecției datelor, dar și nevoia de securitate, pentru că fără securitate nu poate exista libertate.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dle Președinte, unul dintre principalele aspecte ale noului Tratat de la Lisabona îl reprezintă rolul sporit al Uniunii Europene în lume.

Având această politică externă întărită, noi, ca Uniune, trebuie să fim mult mai activi în promovarea și apărarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale în țările terțe.

Ce intenționați dumneavoastră și dna Ashton să faceți pentru a întări politica UE cu privire la promovarea democrației? În al doilea rând, veți susține o mai mare finanțare pentru Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului în viitorul buget?

Drepturile omului par să fie mereu lăsate pe locul doi și trei în dialogurile noastre. Cred că trebuie să alocăm mai mult timp și mai mulți bani pentru promovarea democrației și să creăm o adevărată zestre europeană pentru democrație. Aș dori să aflu care este părerea dumneavoastră în legătură cu aceste aspecte.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Prevederile tratatului sunt menite să promoveze drepturile omului în întreaga lume. Uniunea Europeană a adoptat orientări referitoare la drepturile omului cu privire la aspecte care merg de la pedeapsa capitală și până la prevenirea torturii și susținerea celor care apără drepturile omului.

Potrivit acestor orientări, Uniunea Europeană pune în aplicare o gamă largă de acțiuni, de la declarații publice sau demersuri diplomatice și până la observații de probă. Eu însumi am ridicat problema drepturilor omului în summituri, în discuțiile cu șefi de stat și de guverne din țări terțe. Chiar de curând, în timpul summitului la care am participat săptămâna trecută împreună cu Marocul, am punctat problema drepturilor fundamentale.

Uniunea Europeană a inițiat aproximativ 40 de dialoguri pe tema drepturilor omului cu țări partenere din întreaga lume, care servesc ca for dedicat pentru discuțiile detaliate pe această temă. Potrivit Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, Comisia alocă aproximativ 1 50 de milioane de euro în fiecare an pentru a susține ONG-urile din întreaga lume care militează pentru drepturile omului. Încercăm să introducem o clauză privind drepturile omului în toate contractele cadru pe care le încheiem cu țări terțe.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Unul dintre principiile fundamentale este libertatea de mișcare. Dle Președinte, în contextul conflictului dintre Libia și Elveția, sute de cetățeni și muncitori din Uniunea Europeană nu sunt lăsați să intre în Libia pentru a munci. Întrebarea mea este următoarea: ce face Comisia Europeană pentru a

găsi urgent o soluție la acest conflict? Și Președintelui Comisiei Europene i se pare acceptabil ca o țară, anume Elveția, să ia o decizie unilaterală care afectează toți cetățenii din spațiul Schengen, în special pe muncitorii care trebuie să intre în Libia pentru a-și câștiga pâinea cea de toate zilele?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Suntem foarte îngrijorați în legătură cu această situație. Dna comisar Malmström a spus deja că faptul că Libia a suspendat acordarea de vize cetățenilor din spațiul Schengen este o măsură disproporționată. În plus, această situație nu este compatibilă cu tendința pozitivă a relațiilor dintre Libia și Uniunea Europeană.

Se fac eforturi diplomatice intense pentru a găsi o soluție la această criză. Deja unul dintre cei doi cetățeni elvețieni a părăsit Libia. Acesta este un pas făcut în direcția bună.

Ministrul de externe și cel al justiției ai Uniunii Europene au discutat problema pe 22 februarie și respectiv pe 25 februarie și au susținut continuarea eforturilor diplomatice.

Cred că este esențial să menținem dialogul deschis și să depunem eforturi să înțelegem poziția fiecărei părți, pentru a găsi cât mai repede o soluție.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Dle Președinte, ratificarea Tratatului de la Lisabona a întărit respectarea drepturilor de bază ale omului și a drepturilor sindicale. Totuși, hotărârile pronunțate de Curtea europeană de Justiție în ultimii ani arată că este nevoie să întărim și mai mult protecția drepturilor sindicale fundamentale. În cauzele Laval, Ruffert, Viking și Luxemburg, Curtea de Justiție a degradat complet valoarea drepturilor sindicale.

Aceste decizii au făcut imposibilă asigurarea egalității de tratament pentru lucrători, indiferent de naționalitatea acestora. Sindicatele nu mai pot garanta o salarizare egală și condiții de muncă egale pentru lucrătorii externi și cei interni. Prin urmare, și eu salut promisiunea făcută de dl Barroso în acest plen înainte de realegerea sa în funcția de Președinte al Comisiei.

Întrebarea mea pentru dl Barroso este următoarea: când intenționează Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru a rezolva problemele apărute ca urmare a deciziilor date de Curtea Europeană de Justiție? Poate Președintele Comisiei să ne dea această informație chiar astăzi?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Când aceste decizii au fost făcute publice, ne-am exprimat foarte clar poziția. Eu însumi și dl comisar Špidla, care era responsabil cu ocuparea forței de muncă și problemele sociale, am afirmat clar că, după părerea noastră, aceste decizii nu pot pune la îndoială drepturi fundamentale precum dreptul la grevă, dreptul de organizare în sindicate și caracteristicile anumitor mecanisme legate de muncă din țările noastre.

Lucrăm la câteva propuneri menite să rezolve această chestiune. Mă tem că nu vă pot da o dată exactă acum, întrucât nu mă așteptam la această întrebare. Totuși, vă pot spune că, așa cum am mai spus și înainte, odată cu alegerea acestei Comisii – lucru pe care l-a spus și comisarul responsabil – această chestiune a devenit una pe care o vom aborda curând.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Dle Barroso, aș dori să întreb ceva despre drepturile fundamentale și despre noul tratat, inclusiv despre acțiunea externă. Potrivit studiului realizat de Comisia pentru control bugetar, 43 % dintre tranzacțiile financiare au fost incorecte. În contextul acțiunilor noastre de a obține respectarea drepturilor fundamentale din întreaga lume, noul tratat și noile soluții ne vom ajuta să reducem în mod semnificativ nivelul de erori apărute în pregătirea, executarea și raportarea bugetului? Aș dori să subliniez faptul că 43 % este nivelul estimat al erorilor financiare.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – După cum știți, de-a lungul anilor am acționat pentru a reduce erorile financiare din conturile Uniunii Europene. Tot după cum știți, multe dintre aceste erori au apărut din vina statelor membre în cadrul punerii în aplicare a multor programe europene.

Mă încurajează recentul raport al Curții Europene de Conturi, care recunoaște progresele înregistrate până acum, însă cred că nu ar trebui să ne complăcem în acest domeniu. Suntem pregătiți să acționăm pentru a reduce toate tipurile de erori existente în punerea în aplicare a bugetului Uniunii Europene.

David Casa (PPE). – (MT) Tratatul stabilește principii pentru protecția drepturilor fundamentale ale omului, iar țările care doresc să devină membri ai Uniunii Europene trebuie să garanteze respectarea tuturor cerințelor Uniunii Europene, așa cum a făcut Malta și așa cum au făcut și celelalte țări care au devenit membri odată cu aceasta. În privința Turciei, Președintele nu crede că Turcia mai are încă multe de făcut în domeniul drepturilor

omului? Mai mult decât atât, ce face Comisia pentru a se asigura că, înainte de a-și rezolva problemele economice și înainte de a ridica alte pretenții, mai presus de orice Turcia va acorda atenție drepturilor fundamentale ale omului? Cred că aceste lucruri reprezintă priorități, deși, îmi pare rău să spun asta, ele sunt practic inexistente în Turcia.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Sincer să fiu, eu nu aș spune „inexistente”. Turcia a înregistrat progrese în ceea ce privește statul de drept. Cu toate acestea, nu credem că este compatibilă încă – din punctul de vedere al standardelor de respectare a drepturilor fundamentale și a statului de drept – cu standardele europene. Aceste aspecte fac parte din acțiunile pe care le-am întreprins cu Turcia de-a lungul timpului.

Pentru că Turcia este o țară candidată la Uniunea Europeană, Comisia evaluează anual, în mod foarte obiectiv, reformele făcute de Turcia în domeniul statului de drept și cu privire la toate aspectele legate de drepturile fundamentale.

Ca să fim sinceri, s-au înregistrat progrese în anumite domenii. Există alte domenii în care le solicităm autorităților turce să depună mai multe eforturi.

Cred că menținerea acestui dialog – și de fapt, a acestor negocieri – pentru aderarea Turciei este într-adevăr calea pe care trebuie să o urmăm pentru a obține progrese în privința respectării drepturilor fundamentale și, în general vorbind, a statului de drept și a reformelor democratice în Turcia.

Președinte. – Dle Președinte Barroso, vă mulțumesc foarte mult pentru o dezbatere foarte interesantă. Aceasta a fost cea de-a patra oră de întrebări în plen. Următoarea va avea loc peste o lună, la următoarea sesiune parțială de la Strasbourg.

Acest punct a fost închis.

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, cu puțin timp în urmă s-a ținut în fața acestui Parlament un discurs rușinos adresat împotriva președintelui Republicii Italiene. Sunt de părere că Biroul Parlamentului nu ar trebui să le permită oamenilor să vină cu probleme politice naționale, mai ales atunci când este vorba de aspecte instituționale și politice de mare importanță.

Vă reamintesc dumneavoastră – și le reamintesc tuturor colegilor deputați în Parlamentul European – că Republica Italiană nu este de vânzare și că președintele Republicii, dl Giorgio Napolitano, este gardianul Constituției italiene. În numele delegației italiene din cadrul Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, fac apel la Biroul acestui Parlament să fie mai atent la subiectele dezbătute și la discursurile prezentate.

Îmi pare rău că dl Președinte Buzek nu a intervenit pentru a opri un discurs care îl ataca pe președintele Republicii care, cu doar o săptămână în urmă, a vizitat Parlamentul European.

(Aplauze)

Președintă. – Atât comentariul la care vă referiți, cât și declarațiile dvs. vor fi consemnate în procesul-verbal, și voi încerca să țin cont de cererile dumneavoastră în desfășurarea subiectelor de pe ordinea de zi a reuniunii pe care o conduc acum. Sper să reușesc.

11. Politica internațională privind schimbările climatice după Conferința de la Copenhaga: revigorarea negocierilor internaționale prin acțiuni imediate

Președintă. – Următorul subiect pe ordinea de zi îl reprezintă declarația Comisiei privind Politica climatică internațională post-Copenhaga: Revigorarea negocierilor internaționale prin acțiuni imediate.

Connie Hedegaard, membru al Comisiei. – Dnă președintă, este pentru prima dată când iau cuvântul în fața Parlamentului. Mă bucur că, la nici patru săptămâni de la ocuparea funcției, pot să vă prezint astăzi o comunicare privind politica schimbărilor climatice post-Copenhaga – o comunicare adoptată de Comisie în timpul întâlnirii de astăzi.

Comunicarea se numește „Acționând acum pentru a revigora măsuri luate pe plan mondial în domeniul schimbărilor climatice”, și exact acest lucru ne dorim să facem. Desigur, în redactarea acesteia am ținut cont și de rezoluția Parlamentului din 10 februarie privind rezultatul celei de-a 15-a Conferințe a părților (COP 15).

Copenhaga a reprezentat un pas înainte mult mai mic decât și-ar fi dorit Uniunea Europeană însă a fost, totuși, un pas înainte. O sută nouă țări – industrializate sau în curs de dezvoltare, care împreună sunt responsabile pentru 80 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră – au inclus acum, în mod oficial, acțiunile și țintele pentru reducerea emisiilor în Acord. Cu alte cuvinte, avem posibilitatea să ne folosim de această determinare a lor, și să o canalizăm în acțiuni internaționale. Trebuie să profităm de această șansă pentru a păstra ritmul cu care ne îndreptăm către acordul ferm și cu putere juridică privind schimbările climatice pentru perioada ulterioară anului 2012 care, în continuare, rămâne obiectivul nostru.

Comisia folosește ca punct de plecare faptul că UE trebuie să continue să își arate statutul de conducător. Și considerăm că cel mai convingător mod în care Europa poate face acest lucru este prin luarea unor măsuri hotărâte și tangibile, la nivel local, care să o transforme în cea mai ecologică regiune a lumii. Trebuie să facem acest lucru în contextul strategiei UE 2020 înaintată săptămâna trecută. Și vreau să spun foarte clar, că acest lucru este în interesul Europei. Cum așa? Pentru că, dacă îl facem în mod inteligent, va duce la creșterea competitivității, va întări sectorul energetic și va stimula dezvoltarea economică și inovația, creând astfel noi locuri de muncă. Prin urmare, Comisia va începe acum să contureze un drum până în 2050, pentru ca Uniunea Europeană să facă tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon.

Acest lucru va necesita reducerea emisiilor cu 80 % până la 95 % în 2050, așa cum s-a convenit deja, și – după cum Parlamentul știe foarte bine – UE și-a luat angajamentul de a reduce emisiile cu cel puțin 20 % față de nivelurile din 1990, până în 2020, și să crească această reducere până la 30 % dacă există condiții favorabile. Împărtășesc pe deplin dorința exprimată de Parlament ca UE să depășească pragul de 20 %. Trebuie ca nivelul reducerilor să se apropie cât mai mult de limitele recomandate de știință pentru a atinge obiectivul Acordului de la Copenhaga, acela de a menține încălzirea globală sub două grade. Așa cum ați spus deja și în rezoluție, criza ne-a ușurat atingerea acestor ținte. Dacă astăzi vrem să fim la fel de ambițioși ca atunci când am adoptat pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice, în 2007 și 2008, atunci trebuie să depășim cei 20 %. Prin urmare, sunt încântată să vă anunț că în iunie Comisia va prezenta Consiliului European o analiză a politicilor practice care ar trebui puse în aplicare pentru a obține reducerea emisiilor cu 30 %, până în 2020. De asemenea, Comisia se va angaja și în realizarea unei analize a pietrelor de temelie ce vor apărea în drumul nostru către 2050, incluzând scenariile necesare pentru nivelul ambițios din 2030. Dar pentru acest lucru vor trebui elaborate strategii corespunzătoare pentru sectoarele cu cele mai mari emisii, corespunzătoare cu strategia UE 2020. În conformitate cu Directiva ETS, Comisia va realiza și o analiză a situației industriilor mari consumatoare de energie, în eventualitatea emisiilor de carbon.

În paralele cu această activitate, UE trebuie să înceapă să pună în aplicare Acordul de la Copenhaga. Ceea ce înseamnă realizarea unui cadru internațional, transparent și robust, pentru înregistrarea emisiilor și performanțelor înregistrate de fiecare țară. În același timp înseamnă mobilizarea imediată celor 7,2 miliarde de euro alocate finanțării unui start rapid pentru țările în curs de dezvoltare, sumă pentru care Europa s-a angajat pe perioada 2010-2012. Acest lucru este foarte important pentru credibilitatea noastră, dar contribuie și la asigurarea unei finanțări pe termen lung. Comisia este gata să ajute, pentru a se asigura că asistența UE este bine coordonată.

În final, comunicarea propune o foaie de parcurs a următorilor pași din procesul ONU, care ar trebui să aibă loc la Bonn, primăvara aceasta, atunci când vor reîncepe negocierile. Întâlnirile tehnice de la Bonn trebuie să înceapă procesul integrării coordonării politice oferite de Acordul de la Copenhaga într-un text ONU de negociere și soluționarea problemelor rămase în suspensie. Și mai important ar fi, cred, că vedem care ar fi rezultatele pe care le putem obține de la Cancun. Includerea țintelor stabilite pentru țările dezvoltate și a acțiunilor țărilor în curs de dezvoltare, asumate prin acord, precum și coordonarea politică a sistemelor de monitorizare, raportare și verificare (MRV), în procesele de negociere ONU va fi crucială, la fel cum vor fi și deciziile luate în privința unor aspecte neglijate în acord, cum ar fi evoluția pieței internaționale a carbonului, reducerea emisiilor rezultate din activitățile de aviație și din transportul maritim prin OACI și EMO, agricultură și alte aspecte. În cadrul negocierilor oficiale, la Copenhaga s-a înregistrat chiar un progres semnificativ în domeniul cadrului de adaptare, al cadrului tehnologic, forestier, care s-ar putea regăsi printre rezultatele stabilite pentru Mexic.

Nimeni nu s-ar bucura mai mult decât mine dacă la Cancun am ajunge la o înțelegere globală cu forță juridică obligatorie și dacă am reuși să rezolvăm și problema legală – și să nu vă lăsați înșelați – Uniunea Europeană

este pregătită. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că diferențele care continuă să existe între părți ar putea amâna acest acord până la anul viitor. Tocmai de aceea trebuie să gestionăm cu atenție așteptările. Cred că știm cum toții că dacă avem așteptări prea ridicate de la Mexic, fără a avea însă obiective specifice, există riscul de a sufoca procesul între timp. Așadar, pentru toți dintre noi pentru care un acord internațional este foarte important consider, de asemenea, că este la fel de important să urmăm această abordare pe mai mulți pași și să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a ne asigura că vom avea un acord obligatoriu din punct de vedere juridic, până în 2012.

În final, câteva cuvinte despre protecția mediului. Protecția mediului trebuie să fie sintagma cheie a negocierilor și știu că aceasta este și grija Parlamentului. Prin urmare, trebuie să soluționăm dezavantajele Protocolului de la Kyoto. Și aici mă refer la numărul limitat de țări la care se referă – care reprezintă doar 30 % din totalul emisiilor actuale – și la punctele slabe pe care le are, cum ar fi normele de contabilizare ale emisiilor forestiere și administrarea drepturilor de a depăși emisiile naționale, pe perioada 2008 – 2012, care au fost și ele evidențiate în rezoluția dumneavoastră din februarie.

În concluzie, Europa trebuie să întreprindă demersuri pentru a promova suportul acordat procesului ONU și a reface încrederea într-un acord internațional. Trebuie să înțelegem mai bine care este poziția partenerilor noștri în ceea ce privește aspectele esențiale și să le explicăm care sunt cerințele UE de la un astfel de acord global. Comisia va încerca să aibă relații mai strânse cu Consiliul și cu Președinția Consiliului. Luna aceasta voi avea discursuri în Washington și Mexic și în aprilie urmează să vizitez, printre altele, India, Insulele Maldive, China și Japonia.

De asemenea, dorim să vă încurajăm pe dvs., cei din Parlamentul European, să luați legătura cu toți colegii parlamentari din întreaga lume. M-am întâlnit deja cu o parte din reprezentanții delegațiilor parlamentare din țări terțe foarte importante și urmează să mă întâlnesc cu alții în curând, pentru a vedea cum ne putem coordona eforturile și cum vă poate sprijini Comisia în acest demers important.

Comunicarea Comisiei prezintă o strategie menită să păstreze impulsul eforturilor globale, pentru a soluționa problema schimbărilor climatice, exprimată de sprijinul din ce în ce mai accentuat pentru Acordul de la Copenhaga. Atitudinea de conducător a UE în cadrul acestui proces va fi vitală pentru a-i asigura succesul. Sper că putem miza pe sprijinul Parlamentului.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Doresc să felicit noul comisar pentru primul său discurs. Comunicarea pe care ne-ați prezentat-o este și aceasta foarte interesantă. Totuși, doresc acum să menționez câteva dezavantaje.

În această primă comunicare ar fi fost mai bine să analizați puțin și dumneavoastră, procesul ONU și să criticați acele zone în care apar puncte slabe. După cum bine știm, mai ales pentru grupul 2 nu este nevoie de meticulozitate științifică.

În al doilea rând, ar trebui să existe mai multe date științifice care să sprijine obiectivul pe două niveluri stabilit, iar dvs. ar trebui să vă accentuați eforturile pentru a intensifica cercetarea și a vedea dacă acestea pot fi în continuare atinse sau dacă nu ar fi mai bine să ne îndepărtăm de ele – așa cum afirmă deja mai multe voci.

În al treilea rând – și poate cel mai important – trebuie să acționăm împotriva crizei de încredere care se manifestă în întreaga lume, dar mai ales aici, în Europa. După cum știți, conform sondajelor, doar 30 % din europeni cred că CO₂ afectează mediul. Orice proiect care nu ține cont și de acest aspect este menit eșecului.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dnă președintă, dna comisar Hedegaard a făcut o serie de observații pozitive, dar a făcut și două declarații care mă îngrijorează: preferă mai degrabă să vorbească de 2050 și nu de 2010, lucru care mă îngrijorează, și vorbește mai mult despre cum ar trebui să ne diminuăm așteptările și nu despre faptul că ar trebui să continuăm pe acest drum, astfel încât așteptările și obiectivele noastre să fie cât mai ridicate la reuniunile deja programate.

Aș dori să întreb dacă Comisia va face demersuri în vederea elaborării unui acord ambițios și cu forță juridică obligatorie referitor la schimbările climatice, care chiar să fie semnat în decembrie la Cancún, sau va continua să militeze pentru un proces în cadrul căruia Cancúnul este doar un pas către un acord care se va semna în Africa de Sud, sau poate în altă țară, într-o perioadă mai îndepărtată din viitor: în 2011, 2012, 2020, sau, în cel mai rău caz, chiar mai târziu?

Chris Davies (ALDE). – Dnă președintă, după reuniunea de la Copenhaga unii dintre noi ne simțim ca soldații unei armate învinse, răspândiți peste tot și demoralizați, așa că mă bucur că ați ridicat din nou standardul și ați inițiat o mișcare de rezistență.

Însă deși pareți optimistă și pozitivă, în practică mult din ceea ce spuneți se bazează pe o dorință și o rugămintă. Depindem foarte mult de ceilalți pentru a putea înregistra progrese.

Am văzut că ați vorbit despre reluarea ideii de ridicare a obiectivului nostru la o reducere de 30 %. Am dreptate când afirm că ați sugerat o formulă nouă, mai subiectivă, pentru aplicarea acestui prag? „Dacă există condiții favorabile”, afirmă documentul. Acesta este un element nou, nu?

De ce nu se analizează în documentele motivele eșecului de la Copenhaga și de ce nu se sugerează lecții? De ce nu se face referire la problema negării schimbărilor climatice, care epuizează voința politică? Și, în final, de ce nu se menționează deloc nevoia de a atrage mai multe sectoare?

Există, în Europa, multe sectoare care doresc să lucreze cu noi pe această problemă, și, sincer, deși vă doresc numai bine, și deși vă dorim numai bine, aveți nevoie de toți prietenii pe care îi puteți strânge.

Connie Hedegaard, membru al Comisiei. – Dnă președintă, o să îi răspund în primul rând dlui Sebeer, în legătură cu IPCC-ul și de ce nu l-am criticat, sau ce se presupune că ar fi trebuit să facem în acest document: trebuie să menționez că, deși consider că este esențial ca IPCC-ul să ia criticile în serios, nu am văzut până acum nimic care să mă facă să îmi schimb convingerea și sentimentele că da, trebuie să rezolvăm problema schimbărilor climatice. Există mai multe lucruri, detalii, emailuri care au ieșit la suprafață și tot felul de aspecte de genul acesta. Nu am văzut nimic mai concret care să îmi poată schimba atitudinea profundă și cred că acest lucru este valabil pentru mulți, deci este destul de deliberat. Cred că și IPCC-ul trebuie să fie atent acum pentru a reda încrederea în rezultatele pe care le va avea.

Sunt întrutotul de acord cu subiectul pe care abia dacă ați avut timp să îl menționați – problema încrederii – și tocmai de aceea avem o deschidere mare, un aspect crucial pentru Uniunea Europeană.

Dnă Ulvskog, ați spus că am vorbit mai mult despre 2050 decât despre 2010. Aceasta este o strategie în drumul nostru către 2012. În Uniunea Europeană există deja o politică pentru acum, pentru 2010, deci aceasta este o strategie pentru viitor. Unul dintre aspectele către care trebuie să ne îndreptăm atenția acum este definirea drumului care trebuie urmat între 2020 și 2050, și tocmai de aceea o sa vin cu niște ținte pentru 2030.

Ne mai despart dor 10 ani de 2020. Pe perioada acestui mandat al Comisiei, trebuie de asemenea, să trasăm calea pe care o vom urma până în 2030, deci acest lucru a fost făcut în mod deliberat și reprezintă unul din elementele noi.

În mod cert nu îmi doresc să cobor așteptările însăș și fi atentă să nu le ridic atât de mult încât cei care își doresc ca negocierile internaționale să eșueze să poată ucide procesul după reuniunea din Mexic, în cazul în care nu obținem nimic acolo. Tocmai de aceea trebuie să fim practici. Voi afirma întotdeauna că până la întâlnirea de la Copenhaga nu era nimic greșit în a avea așteptări ridicate, în a pune presiune și a aduce subiectul pe ordinea de lucru prioritară a șefilor de stat. Îi făcea responsabili: obliga statele în curs de dezvoltare și Statele Unite să își fixeze ținte la nivel național; era important. Însă doar o dată poți face un asemenea lucru și apoi să nu îl realizezi integral. Mă tem că nu putem face asta de două ori.

Atunci de ce să nu facem, la Bonn, o foaie de parcurs specifică, garantând că avântul va fi păstrat? Aceasta este gândirea.

În final, dlui Chris Davies îi voi spune da, aveți dreptate. Depindem de ceilalți pentru a progresa și tocmai de aceea trebuie să alegem obiective medii și să încercăm să analizăm informațiile pe care le primim. Ce se întâmplă la Beijing? Ce se întâmplă în Delhi? Ce se întâmplă în Washington? Ce se întâmplă în Congresul american? După care, luând în considerare toate aceste aspecte, să încercăm să vedem dacă putem garanta, în același timp, că ne vom îndeplini obiectivul, și anume un adevărat acord internațional, cu forță juridică.

V-ați referit la cei 30 %, dacă condițiile sunt favorabile – da, aveți dreptate, aceasta este o nouă formulare. Și în strategia pentru 2020 există note de subsol referitoare la politicile de până acum, adică cu condiția ca și alte națiuni ... ș.a.m.d., însă consider că dacă există condiții favorabile, și dacă facem acest lucru în mod inteligent, ar fi și în avantajul Europei. Trebuie să includem și acest lucru în diferitele noastre strategii și documente.

Știu că acesta este un domeniu asupra căruia încă nu s-a ajuns la un consens în Europa. Cred că este important să ținem cont de acest lucru. Ce se va întâmpla dacă, de exemplu, China nu va accepta un acord internațional – vom rămâne pentru totdeauna la acest 20 %? Cum ar folosi acest lucru economiei, inovației și dezvoltării

noastre? Nu am risca să pierdem cote de piață în favoarea Chinei și a altor regiuni care nu țin cont de această agenda, indiferent de când și unde ajungem la un acord internațional?

Acesta este doar un punct de plecare al discuțiilor, să spunem, da, un fel de jetoane pe care le putem folosi la negocierile internaționale, însă nu trebuie să uităm că există și o dimensiune națională. De unde va veni dezvoltarea noastră pe viitor? Aici trebuie să fim atenți, pentru a nu fi prea ambițioși.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Doamnelor și domnilor, dnă comisar, mă bucur să văd că ați citit rezoluția Parlamentului și că vă referiți la ea. Acesta este un semn bun acum, la început de mandat.

Dacă UE dorește să își mențină rolul de conducător în ceea ce privește protecția mediului, ar trebui să ne ridicăm ținta la cel puțin - 30 %, lucru pe care deja l-ați menționat. Doresc să spun că schimbările apărute ca urmare a recesiunii înseamnă că o scădere cu 20 % de fapt nu diferă foarte mult de scenariul „lucrurile sunt la fel”. Dacă ne dorim să fim ambițioși, va trebui să ne stabilim obiective mai stricte, și să ajungem până la o reducere de 30 % sau, preferabil, 40 %.

În al doilea rând, după cum, în ultima dezbateră, Parlamentul a...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Martin Callanan (ECR). – Dnă președintă, doresc să îi mulțumesc comisarului pentru declarația sa, și să îi urez bine a venit în Parlament.

Dumneaei a vorbit în cuvântare despre ridicare ținte la 30 %, dacă există condiții favorabile.

Ce dovezi are că, dacă vom face acest lucru, vor reuși să convingem America, India, China, sau alte state, să semneze un acord global obligatoriu?

În lipsa unui acord global cu obligatoriu din punct de vedere juridic, nu este de acord că există riscul să ne transformăm industria într-una mai puțin competitivă, și să ne hărțuim consumatorii cu facturi și mai mari la electricitate, însă fără vreun beneficiu real pentru mediu, deoarece acele reduceri ale emisiilor vor fi anihilate de creșterile înregistrate în India, China, SUA, etc.?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Dnă președintă, conform celor mai recente informații științifice disponibile, UE trebuie să își ia angajamentul de a reduce cu până la 40 % nivelul emisiilor, până în 2020. Acest tip de angajament nu poate fi asumat depinzând de acțiunile celorlalți.

Ce măsuri va pune în aplicare Comisia pentru a se asigura că angajamentul de a reduce nivelul emisiilor va ajunge la 40 %? În ceea ce privește finanțarea la dispoziția țărilor în curs de dezvoltare, pentru a le permite să combată schimbările climatice și consecințele acestora, cine anume va furniza această finanțare? Cât va da fiecare stat dezvoltat? Cum și când va fi aceasta disponibilă?

Dna comisar a mai vorbit și despre un acord ambițios, obligatoriu din punct de vedere juridic. Care sunt pașii pe care îi va întreprinde Comisia pentru a realiza un acord care recunoaște responsabilitățile comune, dar diferite, care le revin țărilor industrializate și celor în curs de dezvoltare, pe baza emisiilor de gaze cu efect de seră din trecut și în funcție de resursele disponibile pentru a face față provocărilor asociate reducerii nivelului emisiilor și consecințelor schimbărilor climatice?

Connie Hedegaard, membru al Comisiei. – Dnă președintă, dacă am înțeles bine ultima afirmație, aceasta se referă la cum putem pune în aplicare lucrurile asupra cărora am convenit. Acesta este, desigur, un aspect esențial.

Cealaltă întrebare, din câte am înțeles, se referă la cât ar trebui să le dăm statelor în curs de dezvoltare. Încă nu au fost stabilite criteriile, însă consider că este important să nu le asociem prea multe condiții. Aceasta a fost o promisiune făcută la Copenhaga, că finanțarea pentru un start rapid, finanțarea de tipul „aici și acum”, le va fi acordată țărilor cel mai puțin dezvoltate și celor mai vulnerabile, în parte pentru a le ajuta să se adapteze, restul pentru atenuare.

De asemenea, consider că este logic ca totul să se petreacă prin intermediul canalelor existente deja. Din punctul de vedere al timpului nu ne putem permite să inventăm noi sisteme sau canale de guvernare pentru a începe să folosim acești bani, pentru că ar trebui să îi punem la treabă cât de repede posibil.

Aș spune că încă de la Bonn UE va fi gata să ofere finanțarea pentru un start rapid și de asemenea, că cel mai târziu în Mexic, lumea ar trebui să fie gata pentru a-și ține promisiunile referitoare la finanțarea pentru un start rapid, asumate la Copenhaga, și să elaboreze o serie de criterii pentru a stabili ce și cum vom face.

Dnei Hassi doresc să îi spun că nevoia este cea care a stabilit acel 30 % și, din multe puncte de vedere, are legătură și cu ceea ce spune dl Callanan.

Nu este foarte ușor de decis când să trecem la 30 %, și nici de ce este nevoie exact pentru a face acest lucru. Tocmai de aceea am afirmat în comunicat că la Consiliul European din iunie vom prezenta o analiză a modului în care putem atinge această țintă de 30 % în mod inteligent. De ce ar fi nevoie?

Desigur, nu trebuie să fim naivi. Desigur, trebuie să avem grijă de propria noastră industrie. Ar trebui să știm ce facem și să nu dăm dovadă de naivitate. Punctul meu de vedere este că, dacă facem acest lucru în mod inteligent și coerent, am putea identifica instrumente care să fie benefice, în același timp, și pentru schimbările climatice și reducerea emisiilor, eficienței energetice, securității energetice, inovațiilor și creării de noi locuri de muncă. Noi asta vom căuta. Nu spun că va fi ușor. Nu trebuie să credem că a mări ținta la 30 % va fi floare la ureche, cu toate că trebuie să cunoaștem care ar fi potențialul, care ar putea fi implicațiile, lucruri care se vor regăsi în analiza pe care o vom prezenta la reuniunea Consiliului European din iunie. Apoi, către finalul anului, vom analiza căile pe care le putem urma către 2050, inclusiv această perspectivă 2030 la care cred că ar trebui să începem să ne gândim, asta deoarece ne-am angajat ca până în 2050 să obținem o reducere de 80 % până la 95 %. Dacă nu începem de pe acum, în ultimul deceniu, sau în ultimele două, pe măsură ce ne apropiem de 2050, ne va fi extrem de greu.

Paul Nuttall (EFD). – Dnă președintă, contrar credințelor Comisiei, dezbateră referitoare la schimbări climatice provocate de om este departe de a se fi încheiat.

Doar în ultima lună ne-am confruntat cu scandalul Universității din East Anglia; apoi am avut dezghețul ghețarilor din Himalaya și acum apar întrebări referitoare la efectul pe care schimbările climatice îl vor avea asupra faunei din Amazon.

Cercetările au relevat că aproximativ 20 de pasaje din raportul IPCC citează rapoarte ale organizațiilor Greenpeace sau World Wildlife Fund, nerevizuite de experți, ca surse de referință. Aceasta nu este știință. Avem nevoie de probe științifice revizuite inter pares, nu de activitățile unor grupuri de presiune care se folosesc de schimbările climatice pentru a-și extinde agenda sau de politicieni care folosesc schimbările climatice pentru a justifica existența Uniunii Europene. --

Aș dori să vă întreb dacă nu este momentul să luăm o pauză, să facem inventarul și să analizăm toate ramificațiile care vor apărea dacă vom merge mai departe cu aceste politici care ne-ar putea afecta economiile, ar putea duce la pierderea locurilor de muncă sau ar putea avea ca rezultat haosul energetic.

Andrew Henry William Brons (NI). – Poate cunoașteți că emailurile care au ieșit la iveală de la Universitatea din East Anglia susțin că modificările istorice ale temperaturii au fost manipulate de susținătorii ipotezei schimbărilor climatice provocate de om, alegând, în mod subiectiv, anii de referință. Acest șiretlic a fost folosit pentru a ascunde recente scăderi ale temperaturilor și a stăpâni problema perioadei calde medievale. Emailurile mai arată și că oamenii de știință care s-au arătat sceptici în fața acestei ipoteze au fost excluși din cadrul proceselor de revizuire inter pares, pentru a evita ca erorile înregistrate de cercetări să ajungă la urechile publicului.

Poate o ipoteză bazată pe manipularea datelor să servească drept fundament pentru a justifica cheltuieli enorme și închiderea unor fabrici, cum este fabrica Corus din Middlesbrough? Uniunea Europeană plătește subvenții enorme către grupuri de presiune ecologice care acceptă să consilieze UE pentru a urma o politică față de care oricum și-a luat un angajament. Este corect ca Uniunea Europeană să se folosească de fondurile publice pentru a subvenționa grupurile de presiune? Astfel, irosim bani publici, oferim un sprijin fals politicilor Uniunii Europene și compromitem independența organizațiilor care fac campanie.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Vă urez un călduros bine ați venit în acest Parlament. După părerea mea, una din principalele probleme a reprezentat-o pierderea încrederii în Copenhaga. Aceasta ar putea să se răspândească la nivel mondial, dar și în interiorul Uniunii Europene. Întrebarea mea pentru dvs. este următoarea. Ce s-a întâmplat cu instrumentele adoptate anul trecut? Mă îngrijorează sistemul de comercializare a cotelor de emisii (ETS), deoarece nu sunt foarte sigur ce face Comisia în momentul de față, având în vedere decizia de la Copenhaga, de exemplu, în privința nivelurilor de referință, dar și al emisiilor de dioxid de carbon.

Cea de-a doua întrebare sună cam așa. Guvernul francez a înaintat o propunere privind includerea importatorilor din țările în curs de dezvoltare în sistemul ETS, pentru a mări piața și a permite acestor țări să participe la sistem. Ce părere aveți?

Connie Hedegaard, *membre al Comisiei*. – Dnă președintă, o să le răspund întâi celor doi domni ale căror întrebări s-au referit la IPCC.

În primul rând, nu mă aflu aici pentru a reprezenta IPCC-ul. Sunt sigură că sunt capabili să vorbească și singuri.

Atunci când aud întrebarea „nu este momentul să luăm o pauză?” îmi doresc doar să spun că pentru multe aspecte, negocierile internaționale au fost deja amânate prea mult. Consider că avem nevoie în continuare de un progres semnificativ în acest domeniu. Pur și simplu nu înțeleg de ce, din cauza unor elemente care au fost publicate, să ne dorim să privim cu scepticism un întreg proiect. Aceasta nu este abordarea mea. Eu sunt omul politic. Nu pot să evaluez munca oamenilor de știință, însă mă pot folosi de bun simț pentru a le citi principalele concluzii și a vedea cum stau lucrurile. Și apoi pot pune în balanță dacă vreau să îmi asum riscul de a nu face nimic, și toate implicațiile majore care ar putea apărea de aici – sau, în schimb, voi încerca să fac față provocărilor?

Ce nu reușesc eu să înțeleg însă este de ce acele persoane care manifestă scepticism față de problemele climatice nu pot să vadă că o planată a cărei populație de aproape de nouă miliarde de persoane, sau chiar mai mult până la mijlocul secolului, ar avea de câștigat dacă avem o eficiență energetică mai ridicată și utilizăm resursele mai eficiente.

Acesta ar trebui să fie numitorul comun când vine vorba de instrumente, pentru că astfel mediul înconjurător, cetățenii și economiile vor avea de câștigat. Și diversele sectoare de activitate vor avea de câștigat de pe urma eficienței energetice crescute, mai ales în contextul în care energia devine din ce în ce mai scumpă. Iar rezultatele se vor vedea la final, când se va da o luptă pentru resurse. Deci, pur și simplu nu reușesc să înțeleg de ce nu ne putem asuma același program, din acel punct de vedere.

DI Florentz mă întreba ce facem cu instrumentele pentru ETS? Ei bine, așa cum am spus deja, până în vară se va face o analiză a emisiilor de carbon, iar în ceea ce privește nivelurile de referință, vom continua să le folosim. Sunt încă multe aspecte asupra cărora trebuie să ne concentrăm în ceea ce privește ETS-ul. De asemenea, consider că ar trebui să colaborăm cu alte părți din lume care planifică să obțină un fel de scheme de comercializare.

Cred, în continuare, că aceasta este cea mai eficientă modalitate de reglementare, însă, de asemenea, este foarte important ca propriile noastre sisteme să fie funcționabile, pe cât de eficiente și accesibile posibil, pentru ca ei să vadă că ele chiar dau rezultate și că, în final, sunt benefice și propriilor lor posibilități de furnizare de inovații.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Un călduros bine ați venit în Parlament, dnă comisar. I-am scris o scrisoare Președintelui Parlamentului pentru a-l informa că protecția mediului se află pe ordinea de zi a discuțiilor pe care toate delegațiile din acest Parlament le poartă cu partenerii noștri mondiali. Trebuie să găsim un alt mecanism pentru ca aceste informații și aceste rezultate să fie conectate cu călătoriile pe care le faceți în jurul lumii, astfel încât cei de aici, de la Bruxelles sau Strasbourg, să știm exact unde ne aflăm.

Mă tem ca negocierile privind schimbările climatice să nu aibă aceeași soartă ca negocierile de la Doha, care sunt amânate de la an la an. Deci, întrebarea mea ar fi – care este planul de rezervă pentru a obține totuși niște rezultate în anumite sectoare? Mai am o întrebare care se referă la Protocolul de la Kyoto. O greșeală strategică pe care am făcut-o la Bangkok a fost faptul că am lăsat impresia că îl vom abandona. Ce se va întâmpla dacă nu se adoptă nimic până în 2011 sau 2012? Care este soarta Protocolului de la Kyoto?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Dnă președintă, aș dori să îi urez dnei Hedegaard bine a venit. Dnă comisar, sunt încântat să vă urez bine ați venit la primul dumneavoastră angajament și să repet ceea ce v-am spus deja în timpul audierilor și să vă felicitez pentru entuziasmul pe care îl aduceți dezbaterilor noastre, dumneavoastră care reprezentați diplomația în domeniul climei, desigur, cu sprijinul continuu al Parlamentului.

Am convingerea că Europa trebuie să adopte o poziție mai ofensivă, că trebuie să își suflece mânecele și nu să își arate doar intențiile. Întrebarea mea, la care vă va fi foarte ușor să răspundeți, seamănă cu cea adresată de președintele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și sănătate alimentară, deoarece și eu sunt convins că de acum înainte Europa va trebui să includă întotdeauna dimensiunea climatică în toate acordurile

comerciale încheiate cu state terțe, introducând chiar o taxă europeană pentru dioxid de carbon, dacă acesta este singurul limbaj pe care îl înțeleg cei care refuză să vadă amploarea problemei.

Mai am o întrebare care poate părea puțin iconoclastă; o propunere care, oricum, necesită un răspuns din partea dumneavoastră: nu pot Parlamentul European, Comisia și celelalte instituții să dea un exemplu, devenind „carbon neutral”, cu alte cuvinte, compensându-și emisiile de CO₂ pentru a-și asuma cel puțin – dar acesta nu este decât unul din aspecte – costurile de mediu asociate deplasărilor noastre la Strasbourg?

Claude Turmes (Verts/ALE). – Dnă președintă în primul rând cred că abia așteptăm să vedem evaluarea impactului. Suntem mai mult sau mai puțin siguri că 30 % reprezintă un procent bun pentru economia mondială, și mai ales în contextul cursei pentru tehnologii ecologice.

Am două întrebări, dnă comisar; prima se referă la finanțarea pentru un start rapid. Cum veți coopera cu dl Piebalgs pentru a vă asigura că banii merg către sporirea eficienței, energii regenerabile și, într-un mod descentralizat, către producerea descentralizată de energie, combinând aceste aspecte și cu deficitul de energie? A doua întrebare se referă la cum veți atrage orașele europene mari și regiunile progresive. Am avut dezamăgirea să văd că în documentul UE 2020 de săptămâna trecută nici nu se pomenea de orașe și regiuni. Cum îndrăznim să credem că Europa poate merge înainte, ignorând regiunile cetățenilor din Europa și impactul pe care l-ar putea avea la nivel internațional? Cum îndrăznim să credem că Europa poate merge înainte, ignorând regiunile cetățenilor din Europa și impactul pe care l-ar putea avea la nivel internațional?

Connie Hedegaard, membru al Comisiei. – Dnă președintă, o să îi răspund dlui Leinen – consider că este o idee foarte bună ca de fiecare dată când delegațiile merg în străinătate să aibă timpul și posibilitatea de a include aspectele climatice pe ordinea de zi. Acest lucru este foarte important și ar putea deveni foarte util să comparăm notițe, astfel încât, atunci când aflați niște informații într-o țară și eu aflu informații o lună mai târziu, să ne putem întâlni și să comparăm notițele, astfel încât să ne putem folosi în mod real de informațiile pe care le avem.

Am pus atâta presiune pe Copenhaga, dorind să obținem cât mai mult, tocmai pentru a evita posibilitatea de a avea un nou proces asemănător celui de la Doha. Aveți dreptate când afirmați că există un pericol acum: dacă nu am reușit la Copenhaga, putem să continuăm așa la nesfârșit? Tocmai de aceea îmi doresc să văd o foaie de parcurs clară, cu obiective stabilite pentru fiecare eveniment, și o dată exactă la care trebuie încheiate. Cred că aceasta este o observație pertinentă.

Ultima întrebare se referea la Protocolul de la Kyoto și la viitorul acestuia. Știm cu toții că sunt probleme cu Protocolul de la Kyoto. Știm cu toții că există țări care nu doresc să adere la el, și toate aceste provocări. În final, avem de-a face cu o provocare și pentru Uniune Europeană. Nu putem să stăm singuri în cadrul Protocolului de la Kyoto. Cred că Europa trebuie să se schimbe și să nu mai accepte vina atunci când nu este ea vinovată.

Nu noi suntem problema Protocolului de la Kyoto. Noi ne-am respectat angajamentele înaintea tuturor celorlalți. Am respectat și ne-am ținut de cuvânt în prima perioadă din 2008 până în 2012. Vom livra și în continuare tot ce ne-am asumat să respectăm, și suntem gata să continuăm cu Protocolul de la Kyoto. În acest context, UE nu este problema. Alte părți reprezintă problema și vor trebui să afle, în cea de-a doua perioadă de angajament, dacă vor o alternativă, în cazul în care va exista una, sau ce vor face în ceea ce privește continuarea.

Tocmai de aceea avem încă de a face cu un subiect deschis, asupra căruia trebuie să discutăm, însă, așa cum a afirmat deja Chris Davies, depindem de ceea ce fac celelalte părți. Trebuie să fim atenți. De ce să fim noi cei care ucid Protocolul de la Kyoto? Noi ne-am respectat promisiunile asumate prin Protocolul de la Kyoto, așa că noi, cei din Europa, ar trebui să ne schimbăm atitudinea și să nu ne mai asumăm vina când ea le revine altora.

Cât despre propunerea referitoare la instituțiile de aici, pot să vă spun că deja am discutat acest subiect cu cabinetul meu. Îl văd ca pe un lucru firesc. Mi-aș dori foarte mult să cooperez cu Parlamentul. Dacă dumneavoastră puteți să lucrați cu Parlamentul, atunci eu mă voi ocupa de Comisie. Cred că aceasta este o abordare logică și din perspectiva cetățenilor.

Pentru a-i răspunde dlui Claude Turmes referitor la startul rapid și la modul în care voi colabora cu dl comisar Piebalgs, poate că ați observat deja că această comunicare a fost redactată împreună cu dumnealui. Este cosemnatar al acesteia, pentru că știm că este foarte important să încercăm să lucrăm împreună și pe aspectele

ce țin de portofoliul său și cum poate fi acesta fi folosit într-un mod pozitiv. Între noi, comisari europeni, există deja acest tip de discuții.

Vă înțeleg punctul de vedere în ceea ce privește orașele mari. Consider că C40 și multe alte inițiative sunt foarte bune și că, într-adevăr, o mare cantitate a emisiilor provine de la orașe și de la stilul de viață de aici. Provocarea aici este reprezentată de faptul că planificarea și restul instrumentelor care pot soluționa aceste aspecte sunt adesea în mâinile statelor membre, însă sunt de acord cu dumneavoastră și înainte de Copenhaga am lucrat deja cu câteva dintre orașele importante. Acesta este un aspect de care trebuie să ținem cont și să vedem cum îl putem dezvolta și mai mult. Totodată, de exemplu atunci când vorbim de transport și de decarbonizarea acestuia, este de la sine înțeles că marile orașe vor juca un rol esențial în identificarea unor soluții.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Dnă comisar, conferința de la Copenhaga ne-a arătat că este necesar să ne pregătim pentru următoarea Conferință a părților (COP) nu doar la nivel intern, global sau tehnic, ci și pe plan politic. Pe plan intern, Europei îi revine sarcina de a pune în aplicare pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice și de a investi în tehnologii nepoluante, cercetare științifică și eficiență energetică.

Puterea exemplului este o necesitate, însă nu este suficient, așa cum s-a văzut deja la Copenhaga. Prin urmare, este esențial să dezvoltăm și să promovăm aspectele diplomatice și să ne folosim de posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona pentru a pregăti drumul către următoarea COP dând dovadă de ambiție, vorbind cu o singură voce și creând alianțe strategice cu posibili aliați în acest domeniu, cum sunt, de exemplu, țările din Africa, zona Caraibelor și Pacific.

De asemenea este important ca subiectul schimbărilor climatice să se regăsească pe agenda tuturor summiturilor și a întâlnirilor la nivel înalt. Aș dori să întreb Comisia, și pe dna comisar, care sunt progresele înregistrate în ceea ce privește aceste negocieri politice.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Dnă președintă, dnă Hedegaard, bine ați venit. Ați spus multe lucruri bune și comunicarea are, de altfel, multe elemente bune. O să mă concentrez însă pe cele cu care nu sunt de acord.

Nu sunt deloc de acord cu o strategie care se bazează pe a accepta, încă din această fază timpurie, că nu vom obține un acord în Mexic. Întrebarea mea, deci, este dacă acesta este pur și simplu un lucru pe care l-ați hotărât sau dacă este un mandat pe care l-ați primit – și dacă da, de la cine? De la șefii de state? Sau în urma procedurii de codecizie, sau cum? Sper ca această strategie să poată fi revizuită. La ce ne folosește să spunem – „Ce s-ar întâmpla dacă s-ar acumula o presiune enormă și multe așteptări, și până la urmă nu obținem nimic – cum am putea explica atunci două eșecuri?”. Uitați cum stă treaba; nu trebuie să vă faceți griji în această privință. Probabil că SUA și China se vor asigura să nu existe așteptări prea mari de la Mexic. Rolul UE nu ar trebui să fie acela de a domoli așteptările – rolul UE trebuie să fie acela de a le stimula. Dacă până să începă întâlnirea la nivel înalt noi suntem dispuși să afirmăm: „Uite, suntem dispuși să acceptăm că nu vom ajunge la un acord prea bun”, și așa mai departe, atunci eliminați din start orice posibilitate de reușită. Punctul de pornire este cu totul altul și, prin urmare, acordul va fi unul și mai prost.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Dnă comisar, am două întrebări pentru dumneavoastră.

În primul rând, nu văd nicio analiză a poziției pe care o va avea UE în negocierile la nivel internațional. Chiar am luat la cunoștință faptul că influența Europei în ceea ce privește politicile de mediu a scăzut? Am luat la cunoștință faptul că balanța economică și politică înclină către Asia? Oare nu ne supraestimăm influența pe care o avem aici?

În al doilea rând, lucrarea dumneavoastră este una remarcabilă. În cele doisprezece pagini pe care le-ați scris nu se face deloc referire la grupul IPCC. Este oare o încercare subtilă de a vă distanța de acest organism? Doresc să vă reamintesc că acest grup a reprezentat baza tuturor deciziilor în legătură cu directivele redactate aici în ultimii ani. Oare nu este momentul să facem apel și la o abordare științifică, care să ne prezinte puncte de vedere reale, științifice, și nu politice?

Connie Hedegaard, membru al Comisiei. – Dnă președinte, răspunsul este clar „nu” în ceea ce privește ultimele afirmații legate de IPCC. Dacă ar fi să presupunem că mă distanțez de tot ce nu se regăsește în document, atunci ar însemna că mă distanțez de foarte multe lucruri. Aceasta este o încercare de a lua ca pe un bun dat faptul că ne confruntăm cu o provocare, că trebuie să o soluționăm și că UE trebuie să își asume conducerea pentru acest lucru. Aceasta este ideea care a stat la baza lucrării.

Nu sunt de acord cu afirmația că UE nu are un impact asupra negocierilor internaționale. Aveți dreptate când spuneți că nu avem impactul pe care ne-am dori să îl avem, pur și simplu să dictăm ce urmează să se facă. Depindem de ceilalți.

Cu toate acestea, la Copenhaga am văzut o schimbare: dacă până acum, atunci când mergea la negocieri internaționale UE avea doar câțiva parteneri, de data aceasta liderii unor state care însumează 80 % din totalul emisiilor au promis că, de acum înainte, ni se vor alătura și ei. Acest lucru schimbă complet dinamica. Doresc să vă reamintesc că de ani de zile una din prioritățile noastre este reprezentată de încercarea de a face economiile în curs de dezvoltare să ni se alătore și să le facem co-răspunzătoare, lucru pe care l-am realizat la Copenhaga.

Dnei Carvalho: da, sunt de acord că trebuie să ne pregătim și din punct de vedere tehnic, și politic, și că trebuie să o facem mai bine astfel încât, atunci când vom merge la masa negocierilor să nu spunem pur și simplu ce vrem după care, când ceilalți nu sunt de acord cu noi, să nu mai știm ce să facem, pentru că ne-am consumat toată energia încercând să ajungem la un consens în ceea ce privește un punct de vedere ferm și minuțios detaliat. Ar trebui să fim mai flexibili în negocieri.

membru al Comisiei. – (DA) ... și în final, dlui Dan Jørgensen: normal că nu cred că nu ar trebui să ajungem la un acord în Mexic. Discutăm doar despre posibilitatea de a cădea de acord asupra tuturor aspectelor, inclusiv asupra formei acordului, în Mexic. Aceasta este grija mea. Astfel văzute lucrurile, cred că vom reuși să punem mai multă presiune pe SUA și pe China și nu numai, tocmai prin aceste afirmații, că la Cancún trebuie să obținem rezultate clare, prestabilite. Nu mai putem amâna problema.

Încerc să mă asigur că le va fi foarte greu să nu ne furnizeze rezultatele scontate în Mexic. Cred însă că dacă ne dorim acest lucru, atunci trebuie să nu zăbovim prea mult asupra formei juridice, pentru că astfel putem piedici în calea aprobării conținutului său. Există mai mulți factori care trebuie avuți în vedere – „Ce credem? Ce auzim? Oare ce ar fi dispusă SUA să accepte, la doar trei săptămâni de la alegeri?”, de exemplu. Există mulți factori care vor juca un rol important, însă cred că dl Jørgensen mă cunoaște suficient de bine să își dea seama că nu este din cauza faptului că nu cred că ar trebui să fim ambițioși în Mexic. Trebuie doar să încercăm să definim un maxim pe care putem să îl obținem. Acesta este aspectul esențial al strategiei pe care am încercat să o prezint astăzi aici.

Președinta. – Doamnelor și domnilor, numărul deputaților care nu au avut posibilitatea să vorbească este cu mult mai mare decât al celor care au reușit să o facă. Nu am avut suficient timp la dispoziție. Sper că înțelegeți acest lucru. Vă mulțumesc pentru această dezbatere disciplinată. Mulțumesc, dnă comisar. Sper că ne vom vedea mai des aici, în plec. Sunt sigură că așa va fi.

Dezbaterea a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – (RO) UE are toate șansele să devină liderul acțiunilor de reducere a emisiilor de CO₂. Summitul de la Copenhaga i-a lăsat poate pe mulți cu gustul dezamăgirii din cauza reținerii unora dintre participanți în a își asuma niște ținte clare pentru prevenirea schimbărilor climatice. India și China au transmis recent către ONU mesaje privind determinarea lor de a îndeplini țintele asumate prin acordul de la Copenhaga, așa vag cum a fost el. Este un semnal important iar UE poate prelua inițiativa la nivel mondial pentru a readuce la aceeași masă toate statele, în special pe cele asiatice ale căror capacități industriale cresc în fiecare lună. Schimbările climatice sunt o certitudine, cum este și o certitudine faptul că poluarea este cea care le accelerează. Ambițiile UE de a da un exemplu în acțiunile de reducere a poluării devin astfel justificate. Iar obiectivul de a deveni cea mai nepoluată regiune la nivel mondial nu poate fi decât în folosul nostru. Avantajele nu constau numai în beneficiul imediat al unui mediu mai curat. O reorientare la nivel european către o industrie și economie verde va aduce locuri de muncă, va deschide noi drumuri cercetării și, nu în ultimul rând, va reduce cheltuielile fiecărui stat.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Protejarea atmosferei planetei trebuie să fie o responsabilitate comună mai multor state, însă în același timp este clar că influența exercitată de fiecare dintre aceste state de-a lungul istoriei asupra atmosferei pământului, și impactul pe care acestea îl au astăzi, sunt două lucruri distincte; așadar, responsabilitățile acestor state trebuie diferențiate, pentru a fi corecți. Mai mult, definiția de responsabilitate pentru fiecare stat, în cadrul efortului global de a reduce emisiile, trebuie să ia în considerare populația statului respectiv, din nou, pentru că așa este just. Emisiile pe cap de locuitor în China sunt în prezent de patru ori mai reduse decât cele din Statele Unite și aproape cât jumătate din media emisiilor din Uniunea Europeană. India are aproximativ o zecime din media emisiilor Uniunii Europene, și de douăzeci

de ori mai puțin decât emisiile din Statele Unite. În prezent, în India locuiesc aproximativ 500 de milioane de oameni (în mare, populația Uniunii Europene), care nu au acces la electricitate. De aceea, nu este rezonabil și nici drept ca aceste state să fie acuzate pentru eșecul de la Copenhaga; să nu mai vorbim de acuzațiile absurde aduse statelor din Alianța Bolivariană pentru America printr-o rezoluție a acestui Parlament. Această poziție se justifică pur și simplu prin segregatism politic, fapt care subminează și răstălmăcește ceea ce s-a întâmplat de fapt la Copenhaga.

Adam Gierek (S&D), *în scris*. – (PL) Susținerea tenace a Comisiei Europene și a Președintelui acesteia acordată unei politici climatice „ambicioase”, care se desfășoară de ani de zile, nu reprezintă altceva decât o încercare de distrugere a industriei Uniunii Europene. Această politică rezultă fie din ignoranța agravată de către Grupul Interguvernamental privind schimbările climatice, fie din prostie; ea mai poate rezulta dintr-un cinism excesiv care duce la sabotaj economic. Este păcat că deputații de stânga nu și-au dat seama că aceasta reprezintă o capcană pentru ei, fiindcă majoritatea celor care sprijină comercializarea emisiilor, sunt recrutați din rândul celor care au cauzat deja o criză. De această dată însă, bula financiară va crește semnificativ. Dezastrul cauzat deja de această politică suicidală este unul uriaș, îndeosebi în Polonia, țara mea de origine. Nu ne trebuie un război. Este mai ușor să distrugi o țară decât să o construiești. Fac un apel la adresa Comisiei – veniți-vă în fire, pentru că ceea ce faceți nu este numai antieuropean, ci și antiumanitar. Avem nevoie de revizuirea imediată a pachetului de măsuri privind energia și schimbările climatice. Începeți să lucrați la acest aspect, și încetați să-i mai convingeți și pe alții să se sinucidă economic. Economie ecologică - de acord, însă asta înseamnă reciclarea materialelor și a energiei, cogenerare, termo-modernizare, energie regenerabilă acolo unde nu există alte surse, reutilizarea apelor reziduale, energie nucleară, o economie energetică mai dezvoltată, și altele. Au, spre exemplu, emisiile de dioxid de CO₂ vreo legătură cu o economie “ecologică” precum aceasta? Da, au, însă, în mod paradoxal, atunci când emisiile cresc...deci acestea constituie un lucru bun.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris*. – (FI) Dnă președintă, îi sunt recunoscătoare dnei comisar Hedegaard pentru că a arătat că înțelege dilema de bază a politicilor climatice: Uniunea Europeană nu poate să fie singura care face reduceri, pentru că în acest caz, nu numai că reducerile noastre vor fi în zadar, însă riscăm să punem în pericol mediul înconjurător. Dacă producția nu continuă în Europa din cauza costurilor exorbitante ale comercializării emisiilor, și dacă, în consecință, se produc în locuri în care emisiile rezultate sunt la un nivel mai ridicat decât în Europa, nivelul emisiilor va crește per ansamblu. Ambiția unilaterală nu este ambiție: numai lucrând împreună și urmând aceleași reguli ne va fi ușor să întărim semnificativ legăturile dintre noi. La baza acestui fenomen trebuie să stea o altfel de strategiei climatice: o reducere substanțială a anumitor emisii. Aceasta presupune un sistem de decarbonizare, independent de ciclul de afaceri și care aduce recompense părții care operează reducerea, nu ca sistemul nostru de comercializare a emisiilor. China, Japonia și Statele Unite ale Americii, printre altele, manifestă interes pentru un asemenea plan, și Uniunea Europeană ar trebui și ea să își revizuiască strategia pentru a se adapta situației actuale. Aș vrea, de asemenea, să întreb dacă are vreun sens să aderăm la planul privind comercializarea emisiilor după 2012, din moment ce în prezent nu pare probabilă existența planurilor la nivel global care să poată fi puse în legătură cu al nostru. Numai dacă specificarea și alocarea fondurilor privind emisiile sunt proporționale, va fi posibil să se evite competiția. Pe vremea când, acum zece ani, am început să elaborăm Directiva privind comercializarea emisiilor, întregul plan ne-a fost prezentat ca mijloc de pregătire a comercializării emisiilor la scară globală. Am dobândit experiență și competențe. Experiența aceea ne-a costat mult, fără îndoială, iar beneficiul pe care l-a adus mediului este evident. Reducerea emisiilor se poate face într-un fel în care acestea să fie mai puțin expuse eșecului pieței și speculațiilor. Comisia consideră că există motive întemeiate pentru a continua pe cont propriu?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris*. – (PL) Dnă președintă, dnă Hedegaard, întâlnirea la summitul de la Copenhaga, la care am participat ca lideri privind schimbările climatice, a fost o înfrângere și a demonstrat că Europa este singura interesată de reducerea emisiilor de CO₂. Dna Hedegaard a anunțat că, în ciuda acestui fiasco, lupta împotriva încălzirii globale va continua să rămână la baza politicii europene. În prezent elaborăm o nouă strategie înainte de summitul din Mexic, așadar trebuie să aflăm unde am greșit și de asemenea să ne analizăm perspectivele și așteptările, pentru că lumea nu este pregătită în prezent să accepte restricții atât de drastice. Îi adresez, așadar, trei întrebări dnei Hedegaard. În primul rând, cum o sa negociem, și ce obiective ne stabilim noi înșine, astfel încât Întâlnirea la summitul din Mexic să nu se încheie ca cea de la Copenhaga? În al doilea rând, aș vrea să întreb dacă Comisia Europeană a verificat informațiile privind încălzirea globală și topirea ghețarilor în contextul informațiilor înșelătoare și neadevurate oferite de anumiți oameni de știință? În al treilea rând, sunteți de acord cu opinia mea potrivit căreia fără aprobarea reducerilor semnificative a emisiilor în Statele Unite, China, Rusia și India, eforturile Uniunii Europene și costurile aferente acestora vor fi în zadar?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *în scris.* – (PL) Provocarea fundamentală pentru Uniunea Europeană după summitul de la Copenhaga este să elaboreze, cât mai curând posibil, ceva esențial - o foaie de parcurs colectivă pentru întâlnirea COP 16 din Mexic. Întâlnirea de la Copenhaga ne-a făcut să ne dăm seama că bunele intenții nu sunt suficiente. În urma celor întâmplate la Copenhaga, am ajuns la următoarele concluzii. În primul rând, Uniunea Europeană nu va funcționa pe deplin eficient atâta timp cât elaborează și atât acorduri cadru care să fie urmate. Europa ar trebui să ofere țărilor în curs de dezvoltare sprijin veritabil care să înlesnească atingerea obiectivelor ambițioase ale Comisiei. În al doilea rând, Uniunea Europeană trebuie să demareze din nou discuții cu Statele Unite, ca parte a conducerii transatlantice, și de asemenea cu alte puteri mondiale. În al treilea rând, Uniunea Europeană ar trebui să abordeze mai rațional strategia reducerii emisiilor de CO₂, urmărind să reducă emisiile și în același timp să evite costurile mari ale adaptării. În al patrulea rând, Uniunea Europeană ar trebui să-și intensifice eforturile de a construi o economie eficientă bazată pe emisii reduse. Dnă Hedegaard, întrebarea e simplă - dispune Europa de un climat favorabil acestor schimbări?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Salut locul important acordat combaterii schimbărilor climatice în Comunicarea Comisiei - Europa 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii.

Două aspecte sunt de subliniat. În primul rând, faptul că un instrument important îl reprezintă investirea în tehnologii mai ecologice, cu emisii reduse de carbon. Aceste investiții vor proteja mediul, dar în același timp vor crea noi oportunități de afaceri și noi locuri de muncă. Uniunea Europeană poate să ocupe un loc important pe piața mondială în acest sector. De asemenea, este importantă așa-numita Inițiativă emblematică: „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”. Solicitarea exprimată de Comisie ca statele membre să utilizeze fondurile structurale pentru a investi în construcția de clădiri publice eficiente din punct de vedere energetic este desigur o parte a soluției, însă consider că trebuie să acordăm o atenție cel puțin egală sectorului rezidențial, mai precis clădirilor de locuințe colective construite în trecut care sunt marii consumatori de energie din unele state membre, mai ales cele din est

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Consider că am învățat din eșecul de la Copenhaga și pentru a demonstra acest lucru trebuie să ne revizuim strategia în vederea obținerii unui acord juridic obligatoriu în Mexic.

Este nevoie de acțiuni prompte pentru a transpune în fapte acordul politic, precum operaționalizarea celor 7,2 milioane de euro destinate „finanțării inițiale rapide” pentru țările în curs de dezvoltare.

UE a notificat dorința de a fi asociată la Acord și a prezentat, cu titlu informativ, un angajament unilateral de a reduce emisiile globale ale UE cu 20 % față de nivelurile din 1990 și, într-o ofertă condiționată, de a crește la 30 % acest procentaj de reducere dacă și alți mari generatori de emisii sunt de acord să contribuie într-o proporție corespunzătoare la efortul global de reducere.

Până la 18 februarie, 40 de state au notificat planul de reducere și 100 au aderat la Acord, dar nu este suficient.

Solicit Înalțului Reprezentant și Comisarului pentru combaterea schimbărilor climatice să ne prezinte urgent o strategie de diplomație climatică, iar UE și SM să includă politicile privind schimbările climatice în toate parteneriatele strategice bilaterale și multilaterale în vederea atingerii obiectivului major.

Parteneriatele strategice pentru combaterea schimbărilor climatice trebuie să includă ONG-urile și societatea civilă.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – În ciuda eșecului înregistrat la Copenhaga, am făcut și progrese, inclusiv finanțarea pe termen scurt alocată țărilor în curs de dezvoltare. Iar acest lucru nu doar că va fi de un real folos pe teren, ci va duce la sporirea încrederii între parteneri care au fost împărțiți la Copenhaga.

În lunile și anii ce urmează va trebui să le arătăm statelor în curs de dezvoltare că ne vom onora angajamentele de a finanța politicile de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora, și trebuie să ne asigurăm că aceste fonduri vor fi cheltuite în cel mai bun mod posibil, pentru a ne atinge obiectivele.

La Copenhaga s-a observat un progres semnificativ și în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea. Acestea duc direct la creșterea încrederii, deoarece acest sistem ne va permite să vedem dacă fiecare își îndeplinește rolul și ne va ajuta să evaluăm eficiența politicilor noastre și cum ar trebui adaptate ele pe viitor. Uniunea Europeană trebuie să continue să pună în aplicare schema de comercializare a cotelor de emisii, precum și alte inițiative, cum ar fi reducerea consumului energetic al clădirilor. Trebuie să ne atingem țintele de emisii și să demonstrăm cum putem beneficia cu toții de pe urma economiilor de energie. Dacă venim cu un exemplu de succes al unei politici de reducere a emisiilor, care se traduce în beneficii și pentru oamenii de rând, avem șanse mari să îi convingem și pe ceilalți să ni se alăture.

12. A doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii (dezbatere)

Președintă. – Următoarea chestiune privește întrebările orale adresate Consiliului și Comisiei în legătură cu cel de-al doilea summit european privind romii. (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, autor. – (SK) Toate întrebările din partea Parlamentului adresate Comisiei și Consiliului, cu ocazia viitorului summit european privind romii au câteva puncte în comun.

În primul rând, este vorba de nemulțumirea privind situația actuală a majorității romilor din Uniunea Europeană. Acest aspect este strâns legat de nemulțumirea privind cheltuielile sau nivelul cheltuielilor fondurilor de preaderare și a fondurilor structurale în scopul integrării romilor în societate, precum și reabilitarea lor socială. O altă chestiune importantă este implicarea societății civile, inclusiv a organizațiilor romilor, în soluționarea acestei probleme.

Ambele chestiuni sunt importante, însă aș vrea să menționez că este foarte importantă metoda prin care aceste probleme vor fi soluționate. Să fim sinceri față de noi înșine – după mulți ani de declarații politice evazive și nimic concret, mulți dintre noi simt nevoia stringentă de a se îndrepta în sfârșit spre măsuri concrete. Militez mai presus decât orice pentru drepturile omului, și toate declarațiile mele în Parlamentul European din ultimii șase ani s-au situat întotdeauna în acest context. În acești șase ani, am ascultat de asemenea o serie de discuții privind discriminarea etniei rom și nevoia de soluții pentru problemele acesteia. În ciuda acestor dezbateri bogate, nu am fost capabili să facem pași semnificativi înspre găsirea de soluții concrete, și consider că aceasta este urmarea faptului că ne concentrăm în mod formal asupra termenului etnic de *discriminare* în loc să abordăm adevăratele motive care stau la baza situației actuale cu care se confruntă semenii noștri romi.

Pin urmare, dacă ne dorim cu adevărat să rezolvăm această problemă va trebui să ne concentrăm în primul rând pe conformarea la prevederile tratatelor internaționale pentru drept național, cât și cu cele din convențiile internaționale. Și aici mă gândesc mai ales la Convenția privind drepturile copilului, ale cărei prevederi sunt încălcate de multe familii de romi. Mă refer la Slovacia, acolo unde există prevederi pentru îngrijire gratuită și educație gratuită în ciclul primar și gimnazial. Toate acestea sunt prevăzute și finanțate de stat. Și cu toate acestea, nici măcar așa drepturile fundamentale ale copiilor nu sunt respectate.

Dacă vreți să fim obiectivi atunci când vorbim despre rezolvarea problemelor celor de etnie romă, atunci trebuie să ne îndreptăm către motivele și cauzele discriminării.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

Hélène Flautre, autoare. – (FR) Dle președinte, Agenția pentru Drepturi Fundamentale raportează că romii sunt supuși la tot felul de discriminări în toate domeniile, fie că este vorba de angajare, asistență medicală, educație sau locuințe. Astfel, ei constituie minoritatea cea mai persecutată din Europa.

În 2009, de exemplu, în medie, unul din patru romi a fost victima unei infracțiuni contra persoanei, în special agresiuni, amenințări și hărțuială gravă, cel puțin o dată în decursul ultimelor 12 luni, în timp ce în aceeași perioadă un rom din trei a fost interogat de către poliție, în medie de patru ori în decursul ultimelor 12 luni. Situația lor de marginalizare este întregită de lipsa de cunoaștere a drepturilor proprii.

Această situație care afectează aproape 10 milioane de oameni din sânul Uniunii Europene, care este înzestrată acum cu Carta Drepturilor Fundamentale și va semna în curând Convenția europeană a drepturilor omului, aruncă serioase îndoieli asupra politicii de nediscriminare și eficiența drepturilor atât la nivelul UE, cât și al statelor membre. A trebuit să se ajungă la escaladarea violențelor rasiste din decembrie 2007 din Italia pentru ca mobilizarea europeană la nivel înalt să conducă, în sfârșit, în septembrie 2008, la primul summit.

Cu toate acestea, nu a văzut încă lumina zilei apelul pentru o strategie cadru a Uniunii Europene privind integrarea romilor, inclusiv o directivă privind includerea romilor. State membre, ca Franța și alte câteva state, care păstrează măsurile temporare pentru accesul bulgarilor și românii pe piețele lor penalizează în primul rând romii, iar în semn de bunăvoință politică aceste măsuri vor trebui eliminate cât mai curând posibil.

Statele membre vor trebui să renunțe la negocierea acordurilor de readmisie bilaterală cu Kosovo care conduc la înapoierea romilor în taberele contaminate cu plumb din partea de nord a Mitrovica, după cum a putut demonstra dl Hammarberg, Comisarul Consiliului Europei pentru drepturile omului.

În ceea ce privește Comisia Europeană, aș dori să-i reamintesc rezoluția din 11 martie 2009 a Parlamentului European referitoare la situația romilor. Pentru a combate sărăcia în acest an, cred că am putea să ne hotărâm, în sfârșit, să utilizăm în cel mai bun mod instrumentele și fondurile noastre structurale în scopul de a rezolva această situație serioasă.

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dle președinte, voi răspunde întrebărilor adresate de către dna Flašíková Beňová și dna Flautre în legătură cu o chestiune care afectează direct drepturile omului, care ne afectează pe noi toți și care afectează de asemenea o comunitate mare, deoarece populația romă este, după cum știți, cea mai mare minoritate etnică care trăiește în Uniunea Europeană și nu se poate spune că ea are aceeași standard de viață ca și cetățeanul european obișnuit.

În legătură cu întrebările care mi-au fost adresate, în prima se ridică problema fondurilor structurale din această regiune și aș dori să spun despre concluziile pe care Președinția spaniolă intenționează să le adopte în Consiliu, că ele conțin acele zece principii de bază care includ revizuirea sau modificarea programelor operaționale actuale ale fondurilor structurale precum și reglementări viitoare pentru perioada începând cu 2014.

Am subliniat faptul că fondurile structurale ar trebui utilizate integral în scopul de a promova integrarea populației roma și, în mod specific, am propus să se implementeze acțiuni integrate atât în zonele rurale cât și în cele urbane, bazate pe modificarea recentă a articolului 7 din Fondul European de Dezvoltare Regională. Scopul îl constituie promovarea integrală a comunităților de romi începând cu îmbunătățirea condițiilor de trai și a situației lor sociale.

Cea de-a doua întrebare se referă la acțiunile care trebuie întreprinse de autoritățile locale. Suntem conștienți de faptul că pentru ca populația romă să aibă acces la fondurile structurale este necesar ca autoritățile locale, organizațiile romilor să fie activ implicate în toate fazele procesului; cu alte cuvinte, în planificarea, managementul, monitorizarea și evaluarea fondurilor europene.

În concluziile sale, Consiliul urmează să propună de asemenea acordarea de către Comisia Europeană de asistență tehnică și instrucțiuni statelor membre și autorităților locale și facilitarea de către ea a coordonării orizontale între statele membre și a coordonării verticale de la nivelul european în jos la nivel național, regional și local.

Cea de-a treia întrebare adresată era dacă cele trei președinții au o propunere strategică sau un plan strategic pe această temă. Pot confirma acest lucru, în programul elaborat de către cele trei președinții este abordată explicit integrarea socială și economică a romilor. Această intenție este prezentată în programul adoptat în unanimitate de către Consiliul Afaceri Generale și este, de aceea, aliniată strategiei pentru următoarele 18 luni, care constituie perioada acoperită de programul celor trei președinții.

Înțelegem necesitatea de angajament atât față de măsurile pe termen scurt, cât și față de cele pe termen lung. În scopul de a îndrepta inegalitățile, pe termen scurt, va trebui să acordăm prioritate instrumentelor pe care le-am menționat anterior și să adoptăm un plan de acțiune pentru a aborda imediat problemele cum ar fi frecventarea de către elevi a unor școli speciale, care în unele cazuri sunt destinate în principal sau în întregime copiilor romi, ceea ce reprezintă o situație care în mod clar cauzează segregare; criza de locuințe, după cum s-a menționat anterior; problemele de sănătate și accesul la angajare.

Pe termen lung, dorim de asemenea să vedem o abordare orizontală, integratoare a problemei romilor în toate domeniile politicii Uniunii Europene, iar aceasta va trebui desfășurată în contextul metodei deschise a coordonării și în domenii cum ar fi drepturile fundamentale, combaterea discriminării, dezvoltarea regională, educație și accesul la locurile de muncă și serviciile publice.

În sfârșit, în ceea ce privește chestiunea nediscriminării, este binecunoscut faptul că pe durata acestei perioade, Președinția spaniolă și, pe de altă parte, cele trei președinții intenționează să promoveze adoptarea unei directive care de câțva timp încoace nu a fost adoptată sau finalizată în cadrul Uniunii Europene: o directivă integrată privind combaterea discriminării și promovarea drepturilor egale; acest lucru este vital tocmai pentru acele grupuri care sunt supuse unei anumite discriminări și, în special, pentru comunitatea de romi.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Swoboda și colegilor lui pentru prezentarea acestei întrebări orale privind summitul privind situația populației de origine romă.

Ea permite Comisiei să-și exprime angajamentul de a asigura, pe de o parte, protecția drepturilor fundamentale și integrarea socială și economică în societatea noastră, pe de altă parte. Tocmai am ascultat Consiliul susținând o adevărată pledoarie asupra căii pe care statele membre trebuie să o urmeze plasând-o în cursul principal al politicilor lor.

După cum știți, această dezbatere are loc doar cu câteva săptămâni înainte de cel de al doilea summit privind situația populației de origine romă care va fi găzduită la Córdoba de către Președinția spaniolă între 8 și 9 aprilie. Comisia salută și susține în mod activ această inițiativă. Cred că această inițiativă va constitui un moment binevenit pentru a face bilanțul evoluțiilor din 2008 încoace la nivel național, european și internațional. Ne va ajuta apoi să contribuim la perspectiva comună pentru viitor.

Primul summit a avut loc în urmă cu doi ani. Cât de departe am ajuns? Puteți vedea jumătatea plină sau pe cea goală a paharului. Au existat desigur îmbunătățiri semnificative dar există de asemenea și decalaje semnificative. Întrebarea dumneavoastră subliniază în mod corect rolul central al instrumentelor și politicilor Uniunii Europene și importanța consolidării cooperării între toate sectoarele cheie – statele membre, instituțiile de la nivelul european, organizațiile internaționale și societatea civilă.

Comisia militează pentru impunerea unei directive care interzice discriminarea pe motiv de rasă și origine etnică, iar discriminarea romilor este pe deplin acoperită de această directivă. La nivel european avem acum legislația și decizia-cadru privind rasismul și xenofobia care va constitui un instrument principal în abordarea rasismului cu care se confruntă populația de origine romă.

Până în luna noiembrie a acestui an, toate statele membre vor trebui să introducă pedepse penale pentru infracțiunea de rasism și xenofobie, astfel cum se prevede în decizia-cadru. După cum am anunțat deja, militez pentru monitorizarea cât mai îndeaproape a punerii în aplicare a acestei decizii-cadru.

Comisia este pe deplin conștientă că acest lucru nu este suficient și că legislația puternică trebuie să fie completată de informare și conștientizare a drepturilor și obligațiilor. În acest scop, Comisia abordează problema romilor în contextul campaniei UE „pentru diversitate, contra discriminării” și instruirii specifice a juriștilor.

În mod corect au fost indicate fondurile structurale, fondurile de dezvoltare rurală și instrumentele de preaderare ca fiind pârghii importante ale schimbării, deoarece ele permit statelor membre să implementeze programe ambițioase care să se adreseze romilor. Este evident faptul că aceste programe trebuie să fie foarte realiste și pragmatice, bazate pe probe, și că trebuie să abordeze condițiile de viață ale romilor în întreaga lor complexitate.

Aceasta nu este o problemă care poate fi rezolvată printr-un simplu slogan. Ea necesită multă muncă concretă. Iată de ce Comisia încurajează statele membre să utilizeze întregul potențial al acestor fonduri pentru a susține incluziunea romilor. În acest scop, am demarat o serie de vizite bilaterale la nivel înalt în statele membre cu o pondere semnificativă a populației de origine romă. Acestea vor trebui să-și coordoneze angajamentele concrete prin țintele convenite. Primul eveniment a avut loc în octombrie 2009 în Ungaria cu cooperarea deplină din partea guvernului. Altele vor fi organizate în viitor.

Un alt exemplu concret al angajamentului Comisiei de a utiliza fondurile structurale pentru abordare excluderii romilor este amendamentul care a fost propus pentru articolul 7 aliniatul (2) din Regulamentul privind Fondul European de Dezvoltare Regională. La începutul lunii trecute o foarte mare majoritate din această instituție a votat în favoarea raportului colegului nostru dl van Nistelrooij: o măsură care deschide o nouă politică și noi posibilități de finanțare pentru locuințe în beneficiul comunităților marginalizate în care putem avea în vedere, în special, romii, dar nu în mod exclusiv.

În sfârșit, mulțumită Parlamentului European, există proiectele pilot de incluziune a romilor, cu un buget de 5 milioane de euro pentru doi ani. Acest proiect pilot se adresează educației încă din frageda copilărie, activităților independente prin microcredite și conștiinței publice. Evaluarea acestui proiect pilot se va face în comun de către PNUD și de către Banca Mondială. Aștept această evaluare cu multă nerăbdare deoarece evaluarea ne va furniza informații cu privire la ceea ce am făcut bine și unde sunt deficiențele, astfel încât să putem clădi pe această bază în scopul de a continua după aceea printr-o acțiune foarte țintită.

Platforma europeană privind incluziunea romilor a fost lansată în aprilie 2009 ca inițiativă comună a Comisiei și a Președinției cehe. Obiectivul acesteia este de a reuni actorii relevanți la nivel european, național și internațional, precum și actorii din societatea civilă și de a face toate politicile existente mult mai coerente. Această platformă a condus la elaborarea unor principii de bază comune pentru incluziunea romilor, care sunt anexate concluziilor Comisiei cu privire la incluziunea romilor adoptate în luna iunie a anului trecut.

Aceste concluzii fac apel la Comisie să ia în considerare cele 10 principii comune de bază pentru incluziunea romilor în momentul elaborării și punerii în aplicare a politicilor. Se preconizează că vor avea loc alte întâlniri ale platformei în cadrul Președinției spaniole și a celei belgiene, astfel încât nu este vorba despre o acțiune unică, ci de una care continuă. Consider foarte binevenit puternicul angajament pe această temă al celor trei președinții deoarece pentru a progresa este necesar să lucrăm. Prin politicile și instrumentele sale, Comisia va continua să contribuie la acțiunile celor trei președinții, desigur, în strâns parteneriat cu statele membre și societatea civilă.

Înainte de summitul privind situația populației de origine romă, aș dori să informez această instituție că eu și colegul meu dl comisar Andor vom publica o comunicare referitoare la incluziunea socială a populației de origine romă, luând în considerare provocările viitoare și subliniind contribuția UE pentru a face față acestor provocări. Această comunicare va constitui apoi baza discuției de la Córdoba.

Livia Járóka, în numele Grupului PPE. – (HU) Alături de o punere în aplicare mai eficientă a legilor internaționale și naționale împotriva discriminării, după cum tocmai am auzit din partea dnei comisar Reding, la Córdoba va trebui să se pună un accent special pe aspectul economic al incluziunii romilor, deoarece integrarea lor pe piața muncii și a educației este un interes economic fundamental al statelor membre. În ultimii ani, câteva organizații internaționale au dezvoltat planuri de perspectivă, dar ele nu au fost implementate la nivelul statelor membre datorită lipsei caracterului de putere de lege, perspectivelor unor potențiale sancțiuni și a unor alocări bugetare corespunzătoare.

Uniunea Europeană este capabilă să asigure dezvoltarea, aplicarea corespunzătoare și evaluarea bazată pe indicatori clari a strategiei comunitare neobligatorii trecând dincolo de măsurile „instrumentelor juridice neobligatorii”. În calitate de raportor al Parlamentului European pentru strategia referitoare la romii europeni cred că este deosebit de important ca această strategie să definească zonele de criză din cadrul statelor membre care au nevoie de intervenție imediată. Dezavantajele sociale nu sunt distribuite în mod egal în zonele geografice, existând sărăcie extremă și excludere socială concentrată în anumite microregiuni dens populate de romi sau neromi. Aceasta ridică obstacole serioase în calea dezvoltării sociale a Europei. Aceste regiuni ar trebui scoase dintr-o competiție nedreaptă pentru ele, iar dezvoltarea lor ar trebui demarată prin utilizarea unor programe adaptate nevoilor lor particulare.

În conformitate cu principiul subsidiarității, supravegherea și monitorizarea strategiei ar trebui să țină de responsabilitatea organizațiilor locale. Sugerez de asemenea un studiu amplu asupra nevoilor grupurilor țintă locale în mod asemănător cu proiectele agricole din Irlanda. Pentru a putea evalua rezultatele programului, este de asemenea indispensabilă colectarea de date statistice defalcate pe grupuri etnice și evaluarea lor independentă. Conform opiniei Partidului Popular European, acestea sunt problemele esențiale pe care ar trebui să le abordeze summitul privind situația populației de origine romă de la Córdoba.

Claude Moraes, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, după cum a spus antevorbitorul meu și după cum a spus comisarul, aceasta este o problemă foarte complexă, astfel încât întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată astăzi constituie o încercare din partea grupului nostru, și sunt sigur din partea tuturor celorlalte grupuri, de a reinnoi și reînprospăta dezbaterile problemei romilor.

Comunitățile rome din Europa continuă să se confrunte cu nivele inacceptabile de prejudecăți și, în multe cazuri, cu violență. Cu toate acestea, după cum vedem din Inițiativa intitulată „Deceniul de incluziune a romilor”, există o dorință autentică în această instituție de a vedea o abordare integrală.

În orice caz, am discutat înainte despre această abordare integrală. Este necesar în această instituție să reconsiderăm ceea ce am făcut sub aspectul microcreditelor pentru abordarea violenței rasiale și va trebui să avem o strategie cuprinzătoare pentru toate aceste probleme complexe.

Există un număr din ce în ce mai mare de dovezi că situația din teren nu s-a îmbunătățit suficient. Institutul pentru o societate deschisă vorbește despre faptul că nu au scăzut prejudecățile și violența cu care se confruntă comunitățile rome în Europa. În plus, studiul asupra discriminării elaborat de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a constatat că romii sunt discriminați în mai mare măsură decât orice alt grup studiat.

Datorăm acestei instituții faptul că legislația existentă – Directiva privind egalitatea rasială, cadrul Consiliului pentru abordarea violenței – este pusă în aplicare în momentul de față, și îi datorăm strategia noastră cuprinzătoare, după cum s-a spus mai înainte, de a o privi ca pe o problemă complexă care necesită acțiune, o abordare integrată, o abordare cuprinzătoare.

Așadar această întrebare cu solicitare de răspuns oral este o încercare de reîmprospătare a dezbaterii și de a prezenta noi soluții și de a pune în aplicare legile care deja există și care ar trebui să sprijine comunitățile de romi.

Renate Weber, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, din perspectiva celui de al doilea summit privind situația populației de origine romă, aș dori să vă împărtășesc câteva idei cu speranța că acestea vor avea efect cât mai curând posibil.

În primul rând, cred cu tărie că avem nevoie de o strategie largă și coerentă privind incluziunea romilor și că, de asemenea, avem nevoie de un plan de acțiune cu indicatori de referință clari și un buget corespunzător. După părerea mea, va trebui să fie o strategie nu doar pentru statele membre UE, ci și pentru celelalte țări care se află în procesul de preaderare sau fac parte din Politica europeană de vecinătate și în care trăiesc comunități de romi, astfel încât să se permită UE să-și utilizeze cele mai adecvate instrumente pe care le are la dispoziție în domeniul politicilor referitoare la romi.

În al doilea rând, sunt convinsă că trebuie să aplicăm lecția învățată în cadrul politicii egalității de gen, și anume abordarea integratoare. „Abordarea integratoare a romilor” ar trebui să devină abordarea de lucru a tuturor instituțiilor UE.

În al treilea rând, când este vorba de opinie calificată asupra romilor, va trebui să luăm în considerare unele acțiuni pozitive, în special prin angajarea experților romi în Consiliu, Comisie și Parlament. În această notă am redactat scrisori către Președintele Van Rompuy și Președintele Barroso recomandându-le să conducă prin exemple și să angajeze consilieri romi.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, aș dori să mă fac ecoul apelurilor făcute pentru o strategie cuprinzătoare.

După cum s-a subliniat, ne aflăm în Anul de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale ceea ce, după cum știm, este greu de făcut în vremuri de recesiune, și de aceea solicităm condiționalitatea socială a pachetelor de salvare astfel încât cei care sunt excluși în cea mai mare măsură să nu se adâncească și mai mult în această excluziune socială.

Am auzit deja că decalajul se adâncește și de aceea strategia noastră UE 2020 trebuie să ia de asemenea în considerare necesitatea de a reduce decalajele dintre bogați și săraci.

Sunt importante modificările fondurilor de dezvoltare regională. Suntem de acord cu Consiliul că autoritățile locale sunt importante deoarece ele reprezintă deseori locul în care se simte cel mai tare discriminarea în legătură cu locuințele și problemele specifice ale populației de origine romă de acolo, cu educația și cu poliția a cărei misiune este de a proteja și nu pur și simplu de a incrimina după cum pare să facă în unele state membre.

Dorim să vedem și servicii publice de înaltă calitate. Consiliul va reaminti recomandările sale cu privire la incluziunea activă a celor excluși în cea mai mare măsură de pe piața muncii pentru care serviciile publice de înaltă calitate au o importanță crucială.

Suntem interesați să știm dacă Consiliul și Comisia sunt mulțumiți de rata actuală de absorbție a fondurilor.

Aș dori să salut de asemenea modificarea de context care a fost puternic subliniată de către Comisie în termeni de antirasism și xenofobie și sper că guvernul fiecărui stat membru se va angaja față de aceste idealuri.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Dle președinte, pentru această instituție este atât bine cât și necesar să se ocupe de soarta romilor. În ultimele secole s-ar putea ca discriminarea să fi fost cel mai mic rău cu care s-au confruntat aceștia. Este necesară utilizarea fondurilor și directivelor europene pentru a promova integrarea romilor și de a elimina poziția lor dezavantajoasă. Cred că este de asemenea important să se dezvolte o strategie bună pentru a garanta că milioanele europene ajung într-adevăr la oamenii care au nevoie de ele. În acest caz accentul trebuie să fie pus pe educație. Trebuie să-i înzestrăm pe copii romi pentru a evada din ciclul negativ care constituie o realitate regretabilă.

Pe de altă parte, doresc să adaug discuției de astăzi două elemente. În primul rând, nu cred că este un lucru bun faptul că mulți romi rămân prinși în rolul de victimă. Și ei trebuie să acționeze pentru eliminarea multor abuzuri din comunitățile lor.

În al doilea rând, integrarea romilor nu poate fi impusă prin intermediul fondurilor și legislației europene. În ultimul rând, acele state membre în care trăiesc romi, deseori trăind acolo de generații, vor trebui să-și

asume un rol conducător în a îmbrățișa integrarea romilor în propriile lor țări. Aceasta constituie mai mult o provocare socială decât una politică sau financiară. Fondurile europene pot și ar trebui cel mult să asigure o mână de ajutor.

Cornelia Ernst, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, în decembrie 2009, când am fost în Pristina și Mitrovica și am văzut cum trăiesc oamenii în Mahala și, în special, în taberele contaminate cu plumb, am fost destul de șocată, în special de starea proastă a copiilor. În aproape oricare dintre discuțiile pe care le-am avut, mi s-a spus că nu doar în Kosovo, ci și în multe țări din Europa, situația este groaznică pentru unul dintre cele mai vechi grupuri de populație din Europa și anume romii. L-am întâlnit pe Bekim Sylva de la Centrul de documentare asupra populației de origine romă și ashkali din Pristina, care ne-a primit cu cuvintele „Suntem obosiți de atâtea vorbe”.

Este necesar să se acționeze și de aceea cea mai înaltă așteptare a noastră de la summitul privind situația populației de origine romă de la Córdoba este că acesta va fi mai mult decât simple discuții și se vor întreprinde imediat acțiuni. Acțiuni imediate nu înseamnă să ne culcăm pe lauri în spatele directivelor UE de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, a egalității în tratament a persoanelor fără deosebire de rasă și origine etnică, și de asemenea a Directivei-cadru privind ocuparea forței de muncă, deoarece aceasta nu va fi de folos. Acțiunile imediate impun recunoașterea și asumarea faptului că aceste directive nu sunt suficiente pentru a proteja romii în Uniunea Europeană față de un tratament degradant și discriminator și – mult mai important – de a permite integrarea lor permanentă. Prin urmare, avem nevoie de o strategie privind romii europeni care să fie o componentă a tuturor domeniilor de politică, componentă integrantă a tuturor politicilor.

Cu toate acestea, majoritatea guvernelor au implementat proiecte care constituie doar măsuri sporadice. Ceea ce avem nevoie sunt inițiativele politice pe termen lung și mediu. Avem nevoie urgentă de măsuri pentru dezvoltarea economică a comunităților de romi. Nu trebuie ca UE să aștepte până în 2014 pentru a-și face mai flexibile finanțările sale structurale și regionale; trebuie să facă acest lucru acum, astfel încât și romii să poată beneficia de ea. Aceasta include împrumuturi sub formă de microcredite care trebuie acordate cu o birocrație cât mai redusă posibil, de exemplu, pentru reconstrucția așezărilor romilor. Include măsuri foarte specifice de promovare a sănătății și educației, pregătirii profesionale și dezvoltarea pieței muncii. Doresc să fiu cât se poate de clară că niciun copil nu trebuie să eșueze datorită obstacolelor în calea educației sau celor legate de limbă. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene-Stânga Verde Nordică nu dorește școli ale romilor, ci școli pentru toți, în care romii să poată de asemenea să trăiască și să învețe.

Doresc să adaug că nu este vorba doar de bani, ci și despre luarea unor măsuri decisive pentru combaterea rasismului. Antițigănistul nu trebuie considerat sau să rămână o jignire banală, ci trebuie pedepsit ca o infracțiune. UE are o mare responsabilitate pentru măsura în care, este de sperat, vom reuși în curând să facem dreptate celor peste 10 milioane de romi din Europa, deoarece procesul începe prin dreptate și trebuie să continue cu egalitate. Aveam de aceea nevoie de un „da” politic foarte clar și de un cadru strategic european ferm, și – ca să fiu sinceră – este de asemenea necesar angajamentul nostru entuziast, în calitate de deputați europeni și oameni, față de acest grup al populației, roma și sinti. Să acționăm acum.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Cel de al doilea summit privind situația populației de origine romă va fi desigur o mare oportunitate pentru participanții de a-și împărtăși experiența cu privire la rezultatele numeroaselor măsuri luate pentru a încuraja integrarea cu succes a romilor în societate.

Istoricii spun că romii au venit în Europa între secolele 5 și 6 d.C. și că de atunci multe națiuni europene caută o cale de a coexista în cel mai bun mod posibil cu romii. Trebuie recunoscut în mod obiectiv că, chiar și după o mie de ani de căutare a unui astfel de model, am dat greș în a găsi o cale de a integra în mod adecvat romii în societatea noastră. Nu știu dacă cauza problemelor persistente este în noi sau în cealaltă parte, dar după experiențele din țara mea, știu sigur că nu are niciun rost să-i ajuți doar dându-le ceva.

Guvernul nostru a colectat fonduri importante din impozitele tuturor oamenilor de pe piața muncii și le-a dat cetățenilor romi în scopul de a le permite să ducă o viață mai demnă. Au fost construite și li s-au dat apartamente moderne de același tip cu cele pe care alți oameni au trebuit să le cumpere. Guvernul nostru le-a asigurat accesul la muncă, asistență medicală și educație în condiții egale cu ceilalți cetățeni. Același sprijin și ajutoare sociale li se acordă romilor șomeri ca și celorlalți cetățeni.

Și care este rezultatul? Locuințele moderne au fost distruse în timp ce instalațiile sanitare și alte accesorii au fost demontate și furate. Oamenii din aceste apartamente aruncă apele menajere și gunoii pe fereastră direct în stradă. Nu vor să se ducă la muncă, chiar dacă administrația locală le dă de lucru. Personalul medical care le asigurau protecția contra bolilor infecțioase sunt alungați din așezările romilor. Copiii sunt neglijați,

flămânzi și deseori nici nu merg la școală. De aceea sunt convins că dacă dorim să-i ajutăm cu adevărat pe romi va trebui să încercăm prima dată să-i învățăm pe copiii romi un mod de viață civilizată, educat și decent.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Întrucât voi vorbi limba maghiară, limba mea maternă, în locul termenului standard de rom voi utiliza cuvântul țigan, care în limba mea nu are un sens peiorativ și este de asemenea utilizat în constituția noastră.

Acest articol de pe ordinea de zi este acțiunea împotriva excluderii și discriminării țiganilor. Premisa de bază a soluției o reprezintă integrarea socială a țiganilor. Școala reprezintă un instrument important în acest sens. În multe cazuri există un motiv pentru tratamentul separat sau discriminarea pozitivă, dacă doriți, în scopul de a elimina dezavantajele. Imediat ce aud aceasta activiștii pentru drepturile minorităților se plâng de segregare chiar dacă obiectivul îl constituie incluziunea rapidă.

În anumite regiuni din Ungaria generații de țigani au crescut în familii care trăiau mai degrabă din ajutoare decât câștigându-și existența. Nu există altă cale decât crearea de locuri de muncă. Iată de ce trebuie să scăpăm de politicile economice neolibérale. Nici chiar situația economică dificilă nu justifică încălcarea legii. În Ungaria țiganii sunt implicați într-un procent foarte ridicat de infracțiuni. Va trebui să acționăm împotriva acestora nu doar în folosul majorității societății, ci și în folosul țiganilor cinstiți. Nu am pus niciodată ca și motiv etichetele genetice sau etnice. Astfel că nu se face referire la rasism, am menționat ca fundal doar circumstanțele socioculturale. Dacă în mod obișnuit stigmatizăm persoanele declarând că aceasta reprezintă rasism, nu facem decât să urmăm politica strășului.

Trebuie să găsim împreună calea de a ieși din această situație. Pentru aceasta este imperios necesar ca țiganii să aibă lideri recunoscuți de către comunități și de către societate ca un întreg. Avem într-adevăr nevoie de o strategie europeană comună, dar aceasta trebuie să fie o strategie care abordează toate aspectele problemei și intenționează să găsească o soluție prin examinarea lor onestă.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle președinte, voi începe prin a o felicita pe dna Járóka pentru apărarea populației de origine romă în cadrul instituțiilor Uniunii Europene. Ar trebui subliniat faptul că dna Járóka și Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) au elaborat prima strategie Europeană pentru integrarea minorității roma, propunând acțiuni comunitare specifice în beneficiul a peste nouă milioane de cetățeni care trăiesc în Uniunea Europeană. Situația populației roma este diferită de cea a altor minorități naționale din Europa și de aceea este necesar să adoptăm măsuri specifice referitoare la aceștia.

Cel de al doilea summit privind incluziunea romilor care va avea loc la Córdoba trebuie să servească ca și forum în care să se abordeze problemele cu care se confruntă această comunitate și să elaboreze instrumente financiare și juridice specifice în folosul unei minorități care trebuie să dețină rolul conducător în elaborarea viitorului propriu, renunțând la abordările paternaliste anterioare. Sunt de acord că nimeni nu are dreptul de a câștiga capital politic pe seama lor.

Doar acțiunea multidisciplinară, coordonată între Comisie, Consiliu și statele membre poate aduce rezultate pozitive pentru populația roma. Diverșii comisari europeni implicați vor trebui să-și coordoneze abordările astfel încât să înceteze orice acțiune care exclude sau discriminează populația romă. Consiliul împreună cu statele membre trebuie să promoveze integrarea deplină a populației roma.

În final, statele membre sunt responsabile pentru promovarea măsurilor de combatere a discriminării la care romii au fost deseori supuși. Accesul la îngrijirea sănătății, educație de calitate, perfecționarea și recalificarea profesională sunt obiective indispensabile pentru ca populația romă să aibă locuri de muncă decente și să participe pe deplin la societatea civilă. În această privință este esențial ca autoritățile locale să participe, și știu foarte bine ceea ce spun. Trebuie să facem tot ceea ce putem pentru ei, dar nimic nu se poate face fără ei, și dle președinte, în acest Parlament avem deja câțiva membri romi de excelentă calitate.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Cred că cel de al doilea summit de la Córdoba privind romii constituie o excelentă ocazie pentru a se face bilanțul a ceea ce s-a realizat în ultimii ani în legătură cu integrarea romilor, cea mai mare și vulnerabilă minoritate etnică din Europa. În primul rând, doresc să subliniez faptul că am făcut pași foarte importanți pentru a face din aceasta o problemă europeană. Aceasta nu este doar o problemă a Europei Centrale și de Est, ci mai degrabă o problemă a întregii Europe. Pentru a putea găsi soluții va trebui ca în viitor să utilizăm aceeași abordare. S-au făcut pași importanți de către Parlamentul European prin votarea rezoluției asupra necesității strategiei privind romii. Din păcate, aceasta nu a fost adoptată încă și sperăm sincer că se vor face pași semnificativi pe durata mandatului celor trei președinții și a acestei Comisii. Raportul din 2009 al Parlamentului European cu privire la situația socială și a pieței muncii pentru romi a

fost un jalon important și ne aflăm la jumătatea deceniului de incluziune a romilor, care este de asemenea un program important. Pentru a asigura succesul unei strategii, trebuie să vedem măsura în care au fost utilizate fondurile structurale și de coeziune și dacă și în ce împrejurări au contribuit acestea la integrarea socială a romilor. Avem nevoie de date, dar suntem conștienți că datele asupra originii etnice sunt întotdeauna sensibile, și va trebui să fim prudenți în momentul în care le cerem și le prelucrăm. Deși s-au înregistrat numeroase progrese pozitive, remarcăm de asemenea că aplicarea acordurilor de readmitere a ridicat de asemenea multe probleme. S-a menționat deja aici Kosovo. Sper sincer că acest summit va contribui la soluționarea acestor probleme.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, problema romilor se resimte acut în regiunea mea, vestul Franței. În Nantes, peste 1 000 de romi sunt expulzați dintr-un loc în altul datorită lipsei așezărilor reglementate de către guvern în care să fie cazați. Cele câteva municipii care au facilități de cazare pentru romi, de exemplu, Rezé și Indre, situate în conurbația Nantes, sunt pline până la refuz și nu li se acordă ajutor din partea autorităților publice. Primarii cu inițiativă și deschiși se confruntă de aceea cu dificultăți enorme. Răspunsurile nu pot fi locale. Ele trebuie să fie globale. Incluziunea romilor trebuie să fie cuprinsă în orice politică europeană pentru a pune capăt discriminării la care sunt supuși acești cetățeni europeni.

Aș dori de asemenea să atrag atenția asupra situației specifice a femeilor. Problemele cu care se confruntă femeile rome sunt deosebit de arzătoare, de exemplu, în legătură cu violența conjugală și sarcinile nedorite. În Franța, conform *Médecins du monde*, una din două femei rome, sau 43 % din acel grup, a avut deja un avort până la vârsta de 22 ani. Vârsta medie pentru prima sarcină este 17 ani. Doar 10 % din femeile rome utilizează contracepția. Din acest motiv, Uniunea Europeană trebuie să includă perspectiva de gen în toate studiile și legile care se referă la romi. Prioritatea majoră trebuie să fie educația. Trebuie să acționăm urgent pentru comunitățile de romi în scopul de a-i face conștienți de drepturile lor și de a le facilita accesul la serviciile publice.

Sper că în cadrul celui de al doilea summit privind incluziunea romilor, Uniunea Europeană își va arăta hotărârea de a aborda problema romilor într-o manieră cuprinzătoare.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, problema romilor devine din ce în ce mai complexă și are nevoie de răspunsuri eficiente și imediate. Reprezentanții lor, instituțiile, asociațiile și o parte din societatea civilă, solicită incluziunea lor în cadrul socioeconomic, dar rareori este adusă în prim plan problema centrală; și anume că integrarea este un proces complex, istoric și cultural.

Fără dorința reală a unora dintre romi de a accepta regulile și cultura țărilor în care trăiesc și fără înfrânarea totodată a comportamentului incompatibil cu armonia civilă, incluziunea lor nu se va realiza niciodată: în acest caz, am putea continua să prezentăm proiecte și să alocăm fonduri, dar niciodată nu vom obține rezultate considerabile.

Provocarea nu trebuie abordată demagogic: noi cerem ca problema să fie abordată cu pragmatismul datorat și ținând cont de faptul că situația economică și a locurilor de muncă îngrijorătoare va constitui un factor care va face și mai dificilă incluziunea romilor pe piața muncii. Credem că, după cum ne învață secole de istorie, integrarea problematică nu poate fi atribuită doar țărilor gazdă și că răspunderea pentru lipsa actuală de integrare ar trebui atribuită cel puțin ambelor părți.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Doresc de asemenea să-mi ofer susținerea, în special, pentru dna Lívía Járóka, deputat în Parlamentul European, care a muncit fără întrerupere asupra acestui subiect sensibil și important. Dle președinte, după cum a spus colegul meu deputat, situația populației roma din Europa este una care nu preocupă doar un număr limitat de țări. Este o situație care preocupă întreaga Uniune Europeană deoarece comunitatea romă este cea mai mare minoritate etnică din Europa. În această lumină, este necesar să evaluăm ce face în prezent Uniunea Europeană în scopul de a vedea cum putem face lucrurile mai bine. Am fost încântat să o aud pe vicepreședinta Comisiei Europene, dna Viviane Reding, oferindu-ne explicații complete asupra acestei teme. Este un moment propice pentru aceasta în perspectiva summitului privind situația populației de origine romă care va avea loc luna viitoare la Córdoba. Este sigur că nu putem lăsa situația neschimbată pentru că nu se va rezolva de la sine și dacă nu întreprindem demersurile necesare acești oameni vor rămâne marginalizați și prinși în capcana sărăciei. Va trebui de aceea să adoptăm o politică de integrare care să conducă la accesul real al comunității roma la oportunitățile disponibile celorlalți. Acestor oameni va trebui să li se acorde în special posibilitatea de a munci, de a-și valorifica capacitățile, de a trăi o viață demnă și de a avea succes. În acest mod, ei vor putea nu doar să se susțină singuri, ci și să contribuie la societățile în care trăiesc. Cu toate acestea, în scopul de a realiza acest lucru, va trebui să întreprindem demersurile necesare pentru a îndepărta obstacolele existente. Sper că mesajul nostru în această Cameră, în

acest Parlament, mesajul nostru de solidaritate cu populația romă, este recepționat din perspectiva summitului de luna viitoare.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dle președinte, dacă ar fi un stat, cele 10 milioane de romi din Europa ar constitui un stat membru de mărime mijlocie al Uniunii Europene. Ei nu constituie însă un stat. Romii au pus întotdeauna europeismul lor în fața oricărei granițe. De fapt, ei sunt ca și cetățeni de mână a doua datorită discriminării la care au fost supuși în decursul istoriei, nu doar în domeniul educației, sănătății și locuințelor, dar și ca nomazi, ceea ce constituie esența lor.

Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei a spus că în anumite țări din Uniunea Europeană nomazii romi nu sunt tratați în același mod ca și ceilalți emigranți europeni, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a dreptului lor la libertatea de mișcare.

Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European militează pentru construirea unei Europe în care minoritățile etnice și culturale sunt recunoscute și în care progresăm spre o cetățenie europeană atotcuprinzătoare și o zonă de egalitate, libertate și coexistență în diversitate. Din acest motiv, salutăm directiva privind nediscriminarea în toate domeniile – o directivă care nu a fost întotdeauna susținută de către toate grupurile politice din acest Parlament.

Salutăm, de asemenea, programul în acest domeniu al Președinției spaniole: credem că acesta este necesar deoarece nu se mai poate întârzia când este vorba de a consacra inițiativele europene care recunosc și susțin populația de origine romă.

Summitul de la Córdoba care va fi organizat sub Președinția spaniolă constituie o ocazie majoră pentru instituirea unui plan cuprinzător pentru populația romă, care de ani de zile trăiește sub spectrul tăcerii și rasismului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Dle președinte, au mai rămas doar foarte puține de adăugat – doar un apel. După cum s-a spus, nu trebuie să uităm că summitul privind situația populației de origine romă a fost o inițiativă depusă în timpul Președinției slovene, care era menită să întrunească guvernele UE pentru a conlucra în problema romilor.

Acesta constituie un alt motiv pentru acest Parlament de a fi activ în această problemă. Verzii sunt diferiți, dar oricum, nu am fi mândri dacă nu ar admite toate statele membre că putem face mai mult în problema romilor. Probleme ca aceasta trebuie să constituie parte a unui apel pentru o strategie europeană comună privind incluziunea romilor. Avem nevoie de această strategie; avem nevoie de această strategie deoarece și Uniunea Europeană pierde din credibilitate la nivel internațional. Multe țări ne izolează din cauza acestei probleme. Este de asemenea importantă deoarece, chiar și în trecut, am înțeles că aceasta este ceva legat de drepturile omului și incluziunea socială.

Înțelegem de asemenea că este o chestiune de politică. Se situează în cadrul de dezbateră politică faptul că trebuie să înțelegem că trebuie găsită o soluție necesară.

Elena Băsescu (PPE). - Constituind una dintre cele mai mari, dar și mai vulnerabile minorități din Europa, romii trebuie să constituie un subiect și mai activ pe agenda europeană. Șomajul, sărăcia, abuzul, discriminarea și, nu în ultimul rând, accesul scăzut la educație reprezintă probleme cu care minoritatea romă se confruntă frecvent, acestea ducând într-un final la excluziune socială. Consider că este nevoie de un program integrat la nivel european, care să corespundă culturii și valorilor lor, având în vedere libera circulație a acestora.

Copiii reprezintă 46 % din populația romă, datorită efectului compus de natalitate ridicată și, din păcate, de speranță de viață scăzută. O șansă reală pentru ei ar fi accesul la educație. Cu toate că accesul și dreptul la educație este garantat de normele europene, majoritatea copiilor aparținând comunităților sărace de etnie romă nu frecventează școala deloc sau o abandonează. Un pas concret ar fi includerea acestor copii și tineri în sistemul de învățământ obligatoriu complet, prevenind astfel abandonul școlar. În anul școlar 2009-2010, Ministerul Educației din România a alocat 7 483 de locuri speciale în liceele din țară, pentru acestea înscriindu-se doar 2 460 de elevi, din care au fost admiși 2 246.

Efortul trebuie să fie însă de ambele părți. Pentru a-și îmbunătăți nivelul de trai, minoritatea romă trebuie să acționeze responsabil. Lipsa educației exclude participarea activă la viața socială, economică sau politică a țării în care locuiesc romii. Uniunea Europeană sprijină integrarea romilor în societate prin diferite programe de finanțare, cum ar fi: Fondul Social European, Fondul European de Dezvoltare Regională, programele PROGRESS și „Tineret în acțiune”.

Vă mulțumesc.

Emine Bozkurt (S&D). – Dle președinte, romii, cea mai mare minoritate europeană, sunt supuși unei discriminări instituționale, antițigănistul, unor nivele extreme de sărăcie și excludere socială, un sistem segregacionist în domeniul locuințelor, educației și asistenței sociale. Soluțiile pe termen scurt nu constituie un răspuns la problemele larg răspândite și adânc înrădăcinate ale romilor. Trebuie să evaluăm bunele practici existente precum și efectele negative ale politicilor existente pentru populația romă.

Un exemplu, dar nu singurul, este luarea copiilor romi de la familiile lor și ducerea lor în școli cu internate separate. Aceste măsuri nu soluționează problemele: ele conduc mai degrabă la o mai mare segregare și au un impact profund și negativ asupra vieții familiilor de romi. Europa are nevoie de o strategie eficientă pe termen lung pentru romi. Acest summit ne oferă o nouă posibilitate de acțiune pozitivă, fiind diferit de primul summit privind situația populației de origine romă, care nu a inclus angajamente politice reale în UE. UE trebuie să înceapă prin a da un bun exemplu oferind mai multe posturi romilor și incluzând în strategie romii și societatea civilă.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle președinte, summitul de la Córdoba va fi un test pentru noi toți, instituțiile europene și statele membre. Ea va trebui să demonstreze clar angajamentul european în vederea luării în considerare a unei strategii politice și operaționale pe deplin mature în abordarea problemei romilor, care să treacă dincolo de perspectivele evidente ale drepturilor omului, deși acestea sunt fundamentele, către o incluziune economică și socială reală.

Avem nevoie de o politică strategică integrată și de un plan de acțiune care să intersecteze toate domeniile relevante pentru bunurile economice și sociale. S-a făcut și s-a realizat mult, dar fără nicio îndoială, mai avem încă un drum lung în fața noastră. Este necesară conclucrarea Comisiei, Parlamentului, statelor membre și de asemenea, după cum a spus dl López Garrido, a autorităților locale și regionale.

Așteptăm din partea Comisiei o alocare clară a responsabilităților pentru această problemă și o coordonare eficientă între serviciile relevante. Sperăm că proiectul pilot de 5 milioane de euro care este implementat în prezent de către Comisie va netezi drumul unor soluții eficiente și reale în domeniile de cea mai mare importanță: educația din fragedă copilărie și incluziunea economică și asigurarea progresului politicii de învățare și evaluare.

Apreciem eforturile Comisiei, în special pe cele ale DG Politică Regională și încurajăm Comisia să extindă în continuare implicarea locală și regională în acțiunea practică de consolidare a incluziunii economice a societății romilor.

În Parlament, trecând dincolo de grupurile politice, mulți colegi și-au demonstrat deja implicarea, dar datoria noastră este de a investi această problemă cu și mai multă putere politică.

Incluziunea romilor ne va oferi șansa de a avansa către o piață europeană a muncii cu adevărat atotcuprinzătoare. Ne va oferi șansa de a avansa în abordarea provocărilor demografice europene.

Voi încheia spunând că trebuie să considerăm summitul de la Córdoba ca un ultim apel pentru incluziunea romilor.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) În calitate de dezvoltator al primului program guvernamental pe termen mediu pentru Europa pe problema romilor și raportor în cadrul raportului din 2002 al Consiliului Europei pe tema romilor, sunt de acord cu cei care declară că acesta constituie una dintre cele mai complexe probleme ale Europei de astăzi. Nu invidiez poziția dnei comisar Reding deoarece acesta constituie în prezent cea mai complexă problemă din Europa. În mod evident, romii nu sunt pur și simplu o minoritate etnică și națională, ci sunt totodată și o minoritate socială multiplu dezavantajată. Pe de altă parte, nu este evidentă distribuția responsabilității între majoritate și minoritate. Răspunderea socială este distribuită în mod asimetric între majoritate și minoritate, deoarece majoritatea are pe departe mult mai multă răspundere, dar minoritatea, în acest caz romii, își are de asemenea propria ei răspundere. Cel de al patrulea punct și care are o importanță specială este că noi avem nevoie de integrare fără asimilare.

În sfârșit, aceasta nu constituie pur și simplu o problemă bugetară și nu depinde doar de resurse. Aceasta este o chestiune de disponibilitate a oamenilor și mecanismelor atât în societatea majoritară, cât și între romi. În calitate de fost secretar de stat trebuie să spun că s-au obținut rezultate în acele regiuni în care liderii majorității locale au militat pentru această chestiune și au existat lideri credibili ai minorității locale care au fost capabili să motiveze minoritatea și au fost susținuți de către ONG-uri. Nu este o chestiune de finanțare.

Avem nevoie de un nivel european, dar succesul trebuie obținut la nivelul statelor membre și nivel local. Din acest motiv, susțin strategia Uniunii.

Elena Oana Antonescu (PPE). - Dezvoltarea economică și socială a grupului minorității rome reprezintă una dintre cele mai delicate și controversate probleme cu care statele Europei Centrale și de Est se confruntă. Nu avem estimări exacte cu privire la numărul real al romilor în UE, însă ceea ce știm este că minoritatea romă este cea mai numeroasă și mai săracă minoritate etnică transnațională.

Uniunea Europeană are nevoie de o abordare coerentă pe termen lung, pentru că politicile naționale nu sunt suficiente pentru a schimba situația romilor. Responsabilitatea pentru ameliorarea condițiilor de viață a populației rome este proprie fiecărui stat, însă reușita acestui proces rezidă în mare parte în abordarea fenomenului în globalitatea sa, prin acțiuni coordonate.

Lipsa de perspectivă a tinerii generații este, în opinia mea, una dintre problemele cele mai mari cu care ne confruntăm. Populația romă este o populație tânără, cu o proporție însemnată sub vârsta de 20 de ani. În societatea bazată pe cunoaștere și inovare pe care Europa dorește să o dezvolte, dacă nu luăm măsuri imediate, discrepanțele dintre tinerii de etnie romă și restul populației se vor accentua. Copiii și tinerii sunt incluși în puține politici și strategii actuale, deși numărul mare de copii și tineri la nivelul populației rome le permite să joace rolul generației schimbării. Procesul de dezvoltare durabilă trebuie să pornească de la o generație de copii care are acces la educație, asistență medicală și la toate oportunitățile de care se bucură copiii din populația majoritară.

De aceea doresc să atrag atenția că propunerea Comisiei privind strategia UE 2020 nu conține obiective cu privire la rezolvarea problemelor comunității rome. Dacă nu vom lua măsuri concrete, dacă nu vom avea schimbări majore de abordare, milioanele de tineri romi se vor confrunta în continuare cu excluderea socială și marginalizarea pe parcursul întregii vieți. Lipsa de speranță va face din aceste comunități zone de insecuritate pentru locuitorii lor și pentru restul populației. Trebuie să oferim comunității rome o șansă reală de a schimba perspectivele. În centrul proiectului european, se regăsește ca valoare fundamentală solidaritatea, de aceea trebuie să trecem de la voința politică de a lua măsuri la implementarea concretă a acestora.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Doamnelor și domnilor, conform unui recent sondaj de opinie publică, 76 % dintre cetățenii cehi nu vor să aibă vecini de etnie romă. În ultimii 10 ani, m-am confruntat în viața mea politică cotidiană în calitate de primar cu problemele de coexistență și relațiile de vecinătate dintre cetățenii de etnie romă și ceilalți cetățeni din orașul meu natal. În consecință, sunt convinsă că soluțiile financiare nu reprezintă răspunsul potrivit, lucru care reiese în mod clar oricum din rezultatele generale puțin impresionante ale proiectelor cu finanțare comunitară până în prezent care au ca scop îmbunătățirea situației socio-economice a cetățenilor de etnie romă.

După părerea mea, soluția se găsește numai în coeziunea comunităților locale din orașe și sate, care trebuie să accepte cetățenii de etnie romă în calitate de cetățeni veritabili la bine și la rău. Totuși, situația este valabilă și invers. Cetățenii romi trebuie, de asemenea, să aibă un simț de apartenență față de comunitate și să accepte regulile și standardele acesteia. Propriile lor exemple pozitive și modele sunt extrem de importante în relațiile cu comunitatea majoritară și pentru funcționarea eficientă a comunității rome. Totuși, este fundamentală existența unei lupte consecvente și intransigente împotriva xenofobiei și a rasismului în întreaga societate. Haideți să clarificăm, prin toate mijloacele posibile, acțiuni și poziții concrete, faptul că aceste lucruri sunt total inacceptabile pentru noi. Pe viitor, trebuie să facem un efort comun în acest sens.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - Doresc de la bun început să îmi exprim speranța că Summitul pentru romi de la Cordoba va reprezenta momentul decisiv pentru asumarea unei strategii comune consacrate incluziunii romilor.

Condițiile de trai ale acestei comunități rămân improprii și discriminarea ei se adâncește, în ciuda faptului că sumele alocate în ultimii ani pentru proiectele dedicate îmbunătățirii situației se apropie de jumătate de miliard de euro. Cred că este momentul să trecem de la bune intenții la fapte.

Din păcate, Comisia Europeană încă nu a dovedit că are voința necesară coordonării acțiunilor pentru îmbunătățirea nivelului de trai și de integrare socială a romilor, precum și pentru combaterea acțiunilor rasiste îndreptate împotriva lor. Consider că este necesar ca problema romilor să se constituie într-o sarcină

specială, bine definită pentru comisarul pentru afaceri sociale, iar printre experții Comisiei însărcinați cu această problematică ar fi foarte util să se numere și specialiști de etnie romă.

Cred, de asemenea, că avem nevoie de o abordare atât socială, cât și culturală, pentru a nu adânci inegalitățile deja existente atât în privința gradului de alfabetizare, cât și a celui de ocupare a forței de muncă. În acest sens, solicit Comisiei să încurajeze programele de acces pe piața muncii a romilor migranți, cooperarea dintre autoritățile locale și comunitățile de romi și să aibă în vedere o colaborare mai strânsă cu organizațiile non-guvernamentale.

Milan Zver (PPE). – (SL) Dle președinte, dle comisar, dle Lopey Garrido, mai întâi aș dori să felicit Spania pentru faptul că a adăugat acest summit pe lista de priorități. În același timp, permiteți-mi, de asemenea, să felicit Comisia pentru decizia de a pregăti un raport complet privind situația romilor în Europa. Acesta este încă o dovadă a faptului că suntem conștienți de actualitatea acestei probleme. Totuși, acesta a devenit de actualitate în ultimii ani, datorită extinderii Uniunii Europene.

De asemenea, sunt încântat să văd că practic toate grupurile parlamentare, sau aproape toate, au abordat în mod serios rezolvarea acestei probleme. Tratatul de la Lisabona ne-a furnizat o bază legală adițională, care să ne permită abordarea mai aprofundată a dezvoltării unei strategii complete și puternice pentru rezolvarea problemei romilor, în cadrul a ceea ce numim în termeni comuni „măsuri juridice fără caracter obligatoriu”.

Este clar faptul că nu ne aflăm în situația de a dezvolta o politică comună pentru romi la nivel UE, deoarece competența principală în această privință revine statelor membre. Putem, totuși, dezvolta anumiți indicatori și o bază de date comună; putem efectua schimburi de bune practici și în acest caz statele membre își pot fi de mare ajutor

Sunt originar din Slovenia unde, de exemplu, am instituit rolul de „asistent de clasă pentru romi”, al cărui rol este de a acționa drept mediator între școală și părinți și care joacă un rol foarte important în introducerea copiilor romi în sistemul educațional.

Corina Crețu (S&D). – Într-adevăr, primul summit al Uniunii Europene privind romii a marcat recunoașterea eșecului individual al statelor europene de a asigura drepturile și integrarea romilor și a reprezentat un prim pas spre asumarea unei strategii comune și pe termen lung la nivelul Uniunii.

Din păcate, se menține o discrepanță masivă între planuri și studii și transpunerea acestora în realitate, pentru a îmbunătăți vizibil viața comunității romi, care rămâne grupul etnic cel mai vulnerabil din Europa, în condițiile în care se confruntă cu nivelul cel mai ridicat al sărăciei și al excluderii sociale. Iar perspectivele nu sunt deloc îmbucurătoare, dacă avem în vedere că aproximativ jumătate din populația romă este alcătuită din minori, datorită natalității crescute și speranței mici de viață.

Cred că primul pas într-o strategie coerentă de incluziune trebuie să asigure accesul nediscriminatoriu la educație al tinerei generații de romi, singura care poate juca rolul decisiv de agent al schimbării, pentru integrarea pe piața muncii și pentru depășirea cercului vicios al excluderii sociale

Iosif Matula (PPE). - Romii constituie o comunitate etno-culturală transfrontalieră de peste 10 milioane de oameni la nivelul Europei. Problematika socială a romilor necesită o acțiune concertată, pe termen lung, cu implicarea Uniunii Europene și a statelor membre.

Au fost demarate inițiative importante în domeniu, dar cred că este nevoie să mergem mai departe. Trebuie să adoptăm o veritabilă strategie europeană pentru romi, cu acțiuni bine orientate și cu evaluarea periodică a impactului.

Vin dintr-o țară cu o importantă comunitate romă și salut faptul că astăzi recunoaștem problema romilor ca pe o problemă a întregii Europe. În România se aplică încă din perioada de preaderare o strategie pentru îmbunătățirea situației romilor. În universitățile publice li se asigură gratuit locuri speciale, ceea ce contribuie substanțial la creșterea nivelului de educație și cultură în rândurile acestei comunități. Autoritățile publice naționale și locale depun eforturi pentru incluziunea socială a romilor și integrarea lor pe piața muncii, pentru combaterea sărăciei extreme și acces la serviciile sanitare. Dar este nevoie de sprijinul financiar european consistent pentru a obține rezultatele dorite.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pentru copiii țigani, copiii romi, singura modalitate de a scăpa din situația lor este de a merge la școală în mod regulat. Din nefericire, auzim de multe ori, drept manifestare a corectitudinii politice, scuze bazate pe diferite motive pentru părinții care nu își încurajează sau își împiedică copiii să meargă la școală. Din acest punct de vedere, fetele, fetele de etnie romă, sunt în special victime supuse

discriminării, deoarece părinții lor iresponsabili le împovărează să aibă grijă de numeroșii lor frați și surori și cu munci casnice în loc să meargă la școală. Unica abordare în conformitate cu standardele internaționale în materie de drepturile omului este ca guvernul să își asume obligația de a interveni în astfel de cazuri și să apere drepturile copilului prin penalizări, sancțiuni sau, dacă este necesar, prin încetarea beneficiilor sau a altor forme de asistență pentru a-i face pe părinți să respecte drepturile copilului.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Cel mai sărac grup de persoane din Uniunea Europeană sunt cu siguranță romii. De aceea, sunt în favoarea utilizării tuturor mijloacelor pentru a integra romii în activități sociale și economice. Mai presus de toate, consider că soluția este educarea copiilor și a tinerilor.

De asemenea, sunt de acord cu necesitatea de a elimina discriminarea ascunsă și clară a romilor. Sunt, totuși, în favoarea recunoașterii deschise a faptului că drepturile copiilor romi sunt reprimite de propriii lor părinți. Toți avem dreptul la o viață demnă. Copiii romi, în majoritate, nu au acest lucru. În cadrul următorului summit, trebuie să discutăm despre metodele prin care înșiși romii trebuie să acționeze pentru a-și rezolva problemele; mai întâi, în ceea ce privește educația copiilor lor, dar și despre implicarea lor personală în procesul de îmbunătățire a propriilor lor condiții de viață. Și, din moment ce pe viitor nu doresc să fiu comisar, doresc să spun aici, în această sală, că în cadrul următorului summit trebuie să discutăm, de asemenea, despre metodele de sprijin pentru romii care sunt abuzați de alți romi.

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului – (ES) Dle președinte, dezbateră care tocmai a avut loc în ceea ce privește populația romă și viitorul summit de la Córdoba dovedește încă o dată în mod clar faptul că integrarea socială și economică a romilor reprezintă o problemă la nivel european și, în consecință, necesită o strategie europeană. În continuarea progresului insuficient care s-a realizat, este exact ceea ce dorim să realizăm în cadrul summitului de la Córdoba menționat de numeroase ori.

Avem nevoie de o strategie bazată pe un plan de acțiune pe care Consiliul intenționează să-l urmeze, ținând cont de programul general stabilit de cele trei președinții; deoarece este un program ambițios, un plan de acțiune funcțional care ar trebui, fără îndoială, să aibă ca unul dintre instrumentele principale fondurile structurale – acesta fiind cel mai puternic instrument european pentru coeziunea socială – și care trebuie pus în aplicare prin acțiuni specifice.

Consider că unele dintre aceste acțiuni trebuie să se concentreze asupra problemelor specifice cu care se confruntă romii: discriminarea la care sunt supuși în calitate de romi, precum dificultățile întâmpinate în accesarea serviciilor publice și încadrarea în muncă. Trebuie, de asemenea, să luăm în considerare femeile rome, care se confruntă cu probleme speciale în ceea ce privește sărăcia, accesul la locuințe, discriminare și violență; de asemenea, problema tinerilor romi, datorită lipsei acestora de calificări, fapt pentru care accesul lor la încadrarea în muncă devine și mai dificil în aceste momente de criză economică. Există de asemenea problema copiilor romi; Se spune că speranța acestora de viață este cu 10 ani mai redusă decât cea a unui copil mediu european.

În același timp, trebuie totuși să întreprindem acțiuni generale în beneficiul populației rome ca entitate; este una dintre comunitățile care suferă de cea mai rea discriminare, astfel orice politică antidiscriminare îi va ajuta. De asemenea, același lucru se aplică în cazul acțiunilor întreprinse împotriva violenței sexuale, motiv pentru care este foarte importantă realizarea cât mai rapidă a directivei privind ordinul de protecție care va combate violența sexuală, de care vor beneficia în special femeile rome; astfel se întâmplă și în cazul directivei privind nediscriminarea, care va fi benefică în special populației rome.

Nu trebuie să adoptăm o abordare paternalistă în toate aceste cazuri deoarece, mai presus de toate, trebuie să respectăm identitate și caracteristicile culturale ale populației rome.

Viviane Reding, vicepreședinte al Comisiei. - Dle președinte, aș dori să vă mulțumesc pentru numeroasele sugestii și propuneri aduse. Acestea vor fi luate în considerare de comisarul Andor și de mine la momentul prezentării comunicării noastre înainte de reuniunea la nivel înalt. În această comunicare vom clarifica, de asemenea, faptul că discriminarea romilor și excluderea lor din societatea noastră datorită etnicității acestora nu poate și nu va fi acceptată de Comisie.

Acum avem într-adevăr instrumente; și politici. Întrebare este cum le vom folosi? Cum vom integra chestiunea și problemele romilor în aceste instrumente și politici? Consider că nu sunt necesare Directiva privind romii sau un fond al romilor. Ceea ce trebuie să facem este să luăm în considerare în întregime problemele romilor când punem în aplicare legislația și fondurile UE. Soluția este – și a fost menționată de mulți dintre dumneavoastră – parteneriatul și cooperarea dintre toți actorii principali. Comisia urmărește această abordare în cadrul unei platforme europene pentru includerea romilor și în cadrul procedurilor sale interne.

Dar aş dori, de asemenea, să subliniez foarte clar că, în timp ce excluderea romilor este legată într-o mare măsură, bineînțeles, de drepturile fundamentale, este în majoritate legată de problemele sociale și economice. De exemplu, aş dori să citez studiul Băncii Mondiale privind costurile economice ale excluderii romilor și observ că acesta este o dovadă foarte importantă care arată faptul că trebuie să găsim soluții de dragul societății noastre în general. În concluzie, pentru a pune în aplicare instrumentele pe care le deținem în maniera cea mai eficientă avem, bineînțeles, nevoie de o abordare strategică - integrarea, cum au menționat unii dintre dumneavoastră. Această abordare se bazează pe cooperare, mobilizarea resurselor necesare și pe o strategie care să tragă învățăminte atât din succese cât și din eșecuri.

Trebuie să evităm crearea unei noi strategii care există numai pe hârtie. Este nevoie de rezultate; rezultate care să ducă la integrarea romilor în școlile obișnuite, V-am auzit pe mulți dintre dumneavoastră vorbind despre școlarizare. Aștept cu nerăbdare să văd detaliile acțiunilor noastre în ceea ce privește preșcolarizarea, care este evoluția acesteia. Principala piață a muncii; în acest caz colegul meu, dl Andor, va căuta obiective precise care trebuie realizate, și societatea în ansamblu care este responsabilitatea tuturor politicilor noastre.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dle președinte, ne confruntăm cu o problemă tehnică. Tocmai am observat că am fost clonat de computer, deoarece numele meu, numele Tabajdi apărea pentru colegii mei care aveau introduse cardurile. Am observat acest lucru în cazul dlui Gomez, precum și în alte cazuri. Deci trebuie să existe o problemă cu computerul. Unui alt membru, Dnei Kinga Göncz, îi apare de asemenea numele Tabajdi înscris pe card. Vă rog să verificați deoarece nu doresc să am atât de multe clone în Parlamentul European. Vă rog să informați serviciul tehnic. Vă mulțumesc. Zoli, și ție și se întâmplă același lucru?

Președinte. – Vă mulțumesc. Serviciul tehnic va lua notă de aceasta.

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc în următoarea mini-sesiune.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Aș dori să subliniez faptul că prin împărtășirea responsabilităților pentru prevenirea discriminării romilor și favorizarea integrării acestora în societate, problema romilor a devenit o parte din politica europeană privind drepturile omului. De aceea, pe măsură ce ne apropiem de al doilea summit de la Córdoba, trebuie să discutăm probleme sociale cu care se confruntă romii și metodele de soluționare a acestor probleme. Sunt bucuros că Președinția spaniolă va fi gazda acestui summit, deoarece trebuie să ridicăm și să recunoaștem problemele romilor. Aș dori să subliniez că într-o societate democratică și liberă este inacceptabil ca un grup de persoane să fie izolate de societate și că drepturile și libertățile fundamentale ale omului să fie violate în mod deschis. Membrii comunității rome se confruntă cu atacuri rasiste, inegalitate în ceea ce privește accesul la serviciile publice și o segregare excesivă în ceea ce privește viața și educația. În plus, trebuie să atragem atenția asupra faptului că romii se confruntă atât cu discriminarea directă, cât și în mod implicit cu discriminarea indirectă, de exemplu, neangajarea romilor și, în același timp, neintegrarea lor în viața socială. De aceea, consider că trebuie să invităm Comisia Europeană să încurajeze guvernele statelor membre și autoritățile regionale și locale să pună în aplicare proiectele UE în ceea ce privește romii într-un mod mai eficient. De asemenea, invit Comisia să întreprindă acțiuni concrete și inițiative pentru a combate în mod direct și indirect discriminarea romilor în Europa.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. - Statisticile arată ca, din nefericire, romii sunt cea mai detestată și discriminată minoritate etnică din Europa. Am observat dificultățile întâmpinate de numeroase state membre, inclusiv al meu, în ceea ce privește integrarea socială a romilor. Acest lucru demonstrează în mod clar că este o problemă europeană mai amplă pe care trebuie să o tratăm împreună. Un acces mai bun la educație și la încadrarea în muncă sunt cruciale pentru evitarea tendinței romilor de a alege metode mai ușoare, dar mai dăunătoare de a face bani. Trebuie să punem în aplicare în totalitate legislația anti-discriminare pentru romi și să adoptăm și alte inițiative pentru a-i integra în societatea noastră. Până în prezent nu am avut nicio strategie coerentă. Doresc ca cel de al doilea summit privind romii să aducă o strategie UE reală pentru romi. Fondurile structurale și de preaderare trebuie să fie utilizate în mod mai eficient pentru a finanța astfel de inițiative. Aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că această strategie trebuie să fie un instrument de coordonare și un impuls pentru statele membre. Trebuie să întreprindem inițiative la nivel local și să beneficiem de experiența ONG-urilor locale și a romilor înșiși care cunosc principalele dificultăți pentru ca această strategie să răspundă nevoilor romilor.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Romii continuă să fie una dintre cele mai dezavantajate minorități din întreaga Europă, supusă unei discriminări răspândite în toate domeniile vieții.

În ultimul deceniu, Uniunea Europeană și statele sale membre au acordat atenție și resurse îmbunătățirii situației romilor. În cooperare cu Mișcarea pentru drepturile romilor, unele state membre au inițiat punerea în aplicare a politicilor care au ca obiectiv asigurarea accesului egal la educație de înaltă calitate pentru copiii romi. Continuarea eforturilor în acest domeniu trebuie să rămână principala prioritate în anii care urmează.

Politicile trebuie să fie complete pentru a realiza un impact sistemic maxim în reducerea diferenței dintre romi și ceilalți cetățeni în toate domeniile: educație, ocuparea forței de muncă, imobiliar și sănătate. Uniunea Europeană și statele membre trebuie să continue evaluarea politicilor lor relative la romi până în prezent și să caute metode pentru a elimina orice abordare paternalistă a problemei romilor, care îi tratează pe aceștia drept beneficiari dependenți și pasivi ai politicilor.

Trebuie înființat un program de burse pentru ca tinerii romi să își dezvolte experiența profesională prin intermediul unor programe în cadrul departamentelor Comisiei și instituțiilor guvernamentale adecvate.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – (RO) Ne aflăm la jumătatea perioadei de zece ani (2005-2015) dedicată integrării romilor. Putem observa că se fac multe observații în legătură cu minoritatea romă, se creează numeroase programe și platforme, dar rezultatele sunt limitate. Problema asociată cu educația, ocuparea forței de muncă, dezvoltarea regională, etc. persistă și se înrăutățesc în anumite state membre. Cel de al doilea reuniune summit privind romii care are loc în acest an la Córdoba are ca scop modernizarea aspectelor europene și găsirea unor noi măsuri. Sunt de acord cu necesitatea perfecționării principiilor, dar consider că trebuie să dezvoltăm, de asemenea, o strategie transversală, orizontală care să combată problemele acestei minorități printr-o metodă integrată, dar nu exclusivă. Cel mai important aspect este acela ca fondurile de preaderare și a Fondurile structurale să fie folosite în mod corect și să producă rezultate care să ne placă în calitate de factori de decizie politică și în special societății civile și mai ales romilor.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris.* – (RO) Primul summit privind romii a avut cel puțin un rezultat pozitiv: concluzia la care s-a ajuns la nivel comunitar conform căreia primul pas spre integrarea romilor din punct de vedere social este necesitatea educației. În acest sens, salut, de asemenea, a doua reuniune a Platformei europene pentru incluziunea romilor dedicată în mod exclusiv problemei educației romilor în Europa. Procesul reformei educaționale necesită atât implicarea instituțiilor de stat, cât și a organizațiilor non-guvernamentale care nu mai trebuie să aibă ca obiectiv principal identificarea actelor de discriminare, ci educarea grupurilor etnice. Reducerea analfabetismului, asigurarea terminării studiilor de către copii și necesitatea formării profesionale și oportunități de formare pentru accesarea pieței de muncă precum și mijloace de integrare socială. Este clar faptul că avem urgent nevoie de o dezvoltare pozitivă în cadrul acestei minorități, dar atât autoritățile, cât și romii sunt responsabili de acest lucru. Cel de al doilea summit privind romii trebuie să motiveze Comisia Europeană suficient pentru a veni cu propuneri legislative care să aibă ca scop realizarea unor rezultate tangibile în acest domeniu. Comisia Europeană trebuie să revizuiască, de asemenea, fondul social și să propună o creștere a fondurilor pentru proiectele al căror scop este îmbunătățirea situației socio-economice a celei mai mari minorități din Uniunea Europeană.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Summitul privind romii de la Córdoba este destinată a fi o oportunitate de a discuta în mod simplu despre societățile paralele din Europa și trebuie să se bazeze pe integrarea eficientă la toate nivelele. Aceasta trebuie promovată atât la nivel național, cât și european. Nu trebuie să uităm totuși un lucru în această privință, și anume faptul că, pentru o integrare eficientă ambele părți trebuie să lucreze împreună. Romii trebuie, de asemenea, să își îndeplinească sarcina lor pentru integrare și să lucreze din interior pentru a preveni crearea societăților paralele. În această privință, sunt în special îngrijorat pentru educația școlară a copiilor, mai ales a fetelor. În mijlocul Europei, nu trebuie să existe copii care să fie foarte puțin sau deloc integrați în sistemul școlar existent și care să renunțe la școlarizare înainte de vreme în cantități importante. Datorită acestui lucru, viitoarea lor poziție pe piața de muncă este pusă în pericol în mod considerabil și apoi se refugiază la marginea societății într-o și mai mare măsură, izolându-se astfel pe ei înșiși. Problemele legate de securitatea socială și de condițiile lor de viață sunt astfel predeterminate și cercul vicios este complet. În consecință, este esențial să facem apel la romii din Europa pentru a-și schimba atitudinea arhaică în ceea ce privește educația școlară și drepturile femeii, să lupte în mod activ pentru a combate propria lor excludere, și să muncească pentru a se integra în societate și în special în piața de muncă.

Csaba Sógor (PPE), *în scris.* – (HU) Deși statele membre au cheltuit deja semnificative resurse UE și naționale pentru crearea de locuri de muncă pentru romii șomeri de lungă durată, nu a fost găsită o soluție coerentă la nivel european: statele membre se confruntă cu această situație în diferite moduri și la diferite grade. Consider importantă elaborarea unei strategii coerente și eficiente pentru rezolvarea problemei romilor, care a rămas nerezolvată până în prezent și reprezintă o problemă comună a Uniunii Europene în calitate de entitate juridică și a statelor membre. Cea mai importantă problemă a summitului european privind romii

care urmează să aibă loc pe data de 8 aprilie la Córdoba trebuie să constituie formularea principiilor strategiei la nivel european, pentru a preveni orice altă „migrare” a problemei romilor și pentru a ajuta toate statele membre să găsească o soluție bazată pe strategia europeană comună. Sunt convins că principalul instrument în combaterea acesteia este educația. Consider necesară dezvoltarea unui pachet de programe complet care să promoveze și să încurajeze întoarcerea tinerilor intelectuali romi în comunitate și munca lor în cadrul comunității și pentru comunitate. Construirea unui parteneriat strâns între diferite organizații de apărare a anumitor interese ale romilor, instituții de stat responsabile, societatea civilă și instituțiile UE cooperante ar putea sprijini foarte mult această întoarcere. Un rol mai semnificativ trebuie acordat metodelor de garantare a microcreditelor subvenționate sau a ratelor de dobândă de către stat. Accesul comunităților rome la condițiile necesare pentru a-și câștiga existența trebuie să fie un obiectiv important în cadrul conceptului de subvenții agricole. Situația este mai serioasă decât am putea crede: rata șomajului de termen lung a crescut în mod semnificativ printre romi, și din ce în ce mai mulți dintre ei sunt marginalizați.

13. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președinte. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0017/2010). 13 - Acesta va fi mai scurt în seara aceasta decât ar trebui să fie deoarece dezbaterile precedente a depășit timpul cu 25 de minute datorită întârzierilor precedente. 13 - Îmi pare rău. 13 - Vom termina în jur de ora 19.30. 13 - Intenționez să fiu foarte strict în ceea ce privește timpul. 13 - Vorbitorii de pe rândul de jos au 30 secunde.

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Partea întâi

Întrebarea nr. 28 adresată de **Vilija Blinkevičiute** (H-0063/10)

Subiect: Reglementarea fondurilor de pensii private

În ultimii ani valoarea activelor fondului de pensii private a scăzut foarte mult. Grupul la nivel înalt pentru supraveghere financiară, prezidat de Jacques de Larosière, a subliniat necesitatea unei reglementări mai stricte a sectorului fondurilor de pensii private.

Criza financiară a pus în evidență vulnerabilitatea statelor membre în fața unei largi game de riscuri. Aceste riscuri reprezintă o preocupare directă pentru investitorii în aceste fonduri, precum și pentru stabilitatea și integritatea piețelor financiare europene, afectând în mod serios participanții la piața financiară. În această perioadă instabilă pentru economie, mulți cetățeni europeni și-au pierdut încrederea în reglementarea sistemului de fonduri de pensii private.

Nu consideră Comisia ca ar fi necesar să propună o măsură legislativă cuprinzătoare în care să se formuleze standarde de monitorizare cu scopul de a reglementa fondurile de pensii private.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dna Blinkevičiūtė a adresat o întrebare foarte importantă privind reforma pensiilor, care este o problemă cheie în anii care urmează, având în vedere provocările pe care trebuie să le înfruntăm împreună: 13 - îmbătrânirea populației, viabilitatea finanțelor publice și mobilitatea angajaților în special. 13 - În plus, fondurile de pensii sunt investitori instituționali importanți.

Criza financiară a arătat punctele slabe în organizarea anumitor scheme de pensii și, doamnelor și domnilor, în continuarea raportului Larosière, vom întreprinde anumite inițiative. 13 - Președintele Barroso a anunțat Parlamentului European anumite orientări politice generale în această privință.

În 2010, vom prezenta o carte verde privind pensiile care ar trebui să încurajeze discuții riguroase referitor la reglementarea fondurilor private de pensii. 13 - În acest context, ar putea fi prevăzută o revizie a activităților și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale. 13 - Comisia își menține angajamentul față de consolidarea pieței interne în domeniul pensiilor private. 13 - Revizuirea acestei directive ar putea include, de asemenea, norme de solvabilitate pentru fondurile de pensii. 13 - În plus, dle președinte, acest lucru răspunde cererii făcute de Parlamentul European în cadrul negocierilor privind Directiva Solvabilitate II.

Pentru a evita orice ambiguitate referitoare la această problemă importantă care afectează cetățenii, aș dori să adaug că, în numele subsidiarității, Comisia va fi foarte atentă în respectarea alegerilor făcute în numeroase state membre în ceea ce privește schema de pensii de tip redistributiv.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Vă mulțumesc, dle comisar, pentru răspunsul dumneavoastră și cu siguranță sperăm în depunerea cât mai rapidă a cărții verzi privind pensiile de către Comisia Europeană deoarece, în majoritatea statelor membre, este o chestiune extrem de urgentă. 13 - În unele state membre, precum țara mea Lituania, pensiile mici au fost reduse și mai mult, aceasta fiind realitatea actuală a situației economice și financiare. 13 - Cu toate acestea, dle comisar, aș dori, de asemenea, să vă întreb dacă ne puteți spune din ce motiv, în cadrul strategiei UE 2020, Comisia Europeană a acordat atât de puțină atenție siguranței și stabilității pensiilor și pensiilor garantate, din moment ce trebuie să luăm în considerare situația actuală a pieței de muncă, situația demografică actuală și, aceasta este într-adevăr cea mai importantă problemă, ce fel de pensii vor primi cetățenii peste 10 ani. 13 -

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dnă Blinkevičiūtė, este evident faptul că documentul privind strategia 2020, care este un document pentru creșterea ecologică, inteligentă, echitabilă și favorabilă incluziunii, nu poate menționa toate aceste probleme. 13 - Din acest motiv avem alte instrumente, alte ocazii și alte cadre prin intermediul cărora ne putem face datoria să rezolvăm probleme fundamentale precum pensiile și dependența cetățenilor Europei.

Tocmai am spus, dnă Blinkevičiūtė, că fondurile de pensii sunt investitori instituționali importanți. 13 - Diferitele tipuri scheme de pensii care funcționează pe baza finanțării statutare, fie ea ocupațională sau voluntară, joacă în prezent, în numeroase state membre, un rol din ce în ce mai important în schemele generale de pensii.

Repet, vom lucra respectând, în numele subsidiarității, angajamentul și sprijinul a numeroase state – și cunosc unele dintre acestea – schemele de pensii de tip redistributiv și, bazându-ne pe aceasta, vom elabora această carte verde, care va fi gata cel târziu în următoarele săptămâni sau luni. 13 - Aș fi bucuros să avem o dezbatere cât mai amplă cu puțință cu dumneavoastră și alți membri interesați de acest subiect.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, țara mea de origine, Austria, reduce oferta de pensii private cu cel mult 210 EUR pe an, deși s-a arătat că specularea pensiilor a fost unul dintre factorii care au provocat criza financiară în Statele Unite.

Consider că este necesar ca Comisia să își pună întrebarea dacă oferta de pensii nu este în realitate o sarcină esențială a statului și dacă trebuie să ținem în frâu speculațiile financiare suspecte în această privință. 13 - Există, de asemenea, întrebarea dacă, în opinia Comisiei, dacă furnizarea de subvenții de stat pentru oferta de pensii private fără standarde de calitate nu este un lucru lipsit de perspectivă sau chiar neglijent dacă există riscul ca, după aceste pierderi enorme, beneficiarii acestor pensii să aibă și mai multă nevoie de sprijin din partea statului.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Cu puțin timp în urmă, Dl Barroso a avut ocazia în această sală de a răspunde la câteva întrebări privind probleme majore relative la mișcările financiare.

Ați menționat specularea, dle Obermayr. 13 - În calitate de Comisar pentru piața internă și servicii, responsabil de regulamente și supraveghere, pot spune că niciun produs, nicio piață și niciun teritoriu nu va fi exclus sau scutit de supraveghere inteligentă și regulament eficiente.

În consecință, toți cei care se află pe aceste piețe, cu produsele lor variate, vor fi afectați de munca pe care o vom întreprinde, deja începută sub forma unui pachet de supraveghere care se discută deja în prezent, și prin revizuirea anumitor directive, în special Directiva IORP privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, vom stabili norme stricte privind investițiile.

Pot să confirm că nu vom exclude nici unul dintre aceste produse sau piețe din cererile pentru transparența supravegheată și pentru norme inteligente și eficiente.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Consider că e necesar să existe o gândire strategică pe termen lung privind reforma sistemelor de pensii, atât în cazul celor private, cât și în cazul celor publice. Mă refer aici la faptul că în anii '70 rata natalității a crescut foarte mult. Aceste persoane, în treizeci de ani, vor ieși la pensie, iar astăzi rata natalității este foarte mică. Cei care sunt astăzi născuți, în treizeci de ani vor fi piața forței de muncă și nu vor putea asigura resursele pentru fondurile de pensii la acea dată.

De aceea, vă întreb: care sunt măsurile pe care le luați pentru reforma adevărată a sistemelor de pensii pe termen lung în beneficiul cetățenilor europeni, în mod sustenabil?

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dnă Țicău, în prima parte a discursului meu care tocmai a avut loc și care a fost destul de scurt conform normelor, am menționat personal una dintre cele mai importante

provocări, în afară de mobilitate, și anume demografia. 13 - În plus, deși problema politicii familiale sau demografice nu se numără printre principalele domenii de competență europene, consider că toți am beneficia, într-adevăr, în urma unei dezbateri și a unor comparații privind acest subiect, care privește, într-o mai mare sau mai mică măsură, toate statele europene. 13 - Continentul nostru este probabil unul dintre puținele continente a cărui populație va scădea în comparație cu alte state dacă rata natalității nu își revine.

Dnă Țicău, în ciuda acestui context extrem de serios și trecând peste problema pensionării în sine, trebuie să lucrăm referitor la problema pensiilor și cea a asumării responsabilității în ceea ce privește dependența. 13 - De aceea, consider că această carte verde este un instrument util care vine la momentul oportun. 13 - Nu veți aștepta prea mult. 13 - În prezent lucrăm la această problemă și vom face ultimele retușuri pentru a pune toate aceste întrebări, în timp ce luăm în considerare în mod serios lucrurile care sunt de competența națională privind sistemele de pensii și ce putem realiza la nivel european, relativ la aceste fonduri de pensii private și la proliferarea acestora pe piețele europene.

În orice caz, toate aceste probleme - nici una nu va fi exclusă - vor face parte din întrebările pe care le vom lua în considerare în propunerea anumitor măsuri sau orientări în cartea verde menționată, care va fi publicată peste câteva luni.

Președinte. – Întrebarea nr. 29 adresată de **Seán Kelly** (H-0068/10)

Subiect: Sistemele de asigurări împotriva inundațiilor în UE

Recent Inundațiile recente din Irlanda au produs daune în valoare de aproximativ 500 milioane de euro atât infrastructurii private, cât și celei publice. Guvernul irlandez a depus o solicitare pentru a beneficia de Fondul de solidaritate al UE cu scopul de a acoperi o parte din daunele produse infrastructurii publice.

Cu toate acestea, din cauza costurilor prohibitive ale asigurărilor private împotriva inundațiilor, în multe dintre cazuri nu există cale de reparare a locuințelor și întreprinderilor. Merită menționat faptul că una din cauzele fortuite ale inundațiilor fără precedent a fost planificarea necoordonată a dezvoltării, inclusiv în ceea ce privește câmpiile inundabile, în unele cazuri, și că unele societăți de asigurare refuză să asigure anumite locuințe sau întreprinderi.

Având în vedere cele menționate mai sus, ar putea Comisia să descrie, în cazul în care acestea există, intențiile de a elabora propuneri legislative în vederea armonizării dispozițiilor privind asigurările împotriva inundațiilor în UE, având în vedere faptul că piața nu oferă o acoperire adecvată în unele state membre? În absența acestora, ar putea Comisia să ofere informații cu privire la programele dezvoltate pentru a asigura schimbul de bune practici în acest domeniu între statele membre?

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dl Kellz adresează o întrebare relativă la un eveniment tragic recent, un eveniment care a lovit Madeira și coasta Atlanticului, și în special țara mea, cauzând zeci de morți. 13 - Din moment ce vorbim despre acest subiect, aș dori firește să îmi exprim încă o dată solidaritatea față de victime, iar colegul meu, comisarul Hahn, a fost la locul tragediei în ambele zone menționate mai sus.

Și în acest caz, trebuie să ne confruntăm cu provocarea mondială generată de schimbările climatice și vom observa o creștere în număr a catastrofelor naturale, precum și a dezastrelor care nu sunt naturale și care ar putea avea consecințe grave asupra vieții umane, naturii și economiei. 13 - Mă gândesc, de exemplu, la dezastrele industriale, incendiile și dezastrele maritime.

M-am implicat personal în această problemă de foarte multă vreme. 13 - Chiar aici, în anul 1999, în calitate de comisar pentru politica regională desemnat recent, a trebuit să răspund membrilor greci îngrijorați de consecințele cutremurelor care tocmai se produsese în țara lor.

La acel moment, am propus, în primul rând, crearea unui fond de solidaritate și, în al doilea rând, crearea unei forțe de protecție civilă europeană. 13 - A trebuit să așteptăm până în anul 2002 și inundațiile majore care au afectat Germania, Austria și Slovacia până ce Comisia a avut posibilitatea să creeze, în trei luni de zile, cu sprijinul Parlamentului și al Consiliului, Fondul de Solidaritate care va interveni în Madeira și pe coasta Atlanticului, așa cum a intervenit și în alte dezastre majore în 2002.

Colega mea, Dna Georgieva, lucrează cu Baroneasa Ashton privind introducerea forței europene de protecție civilă, și sper că nu va trebui să așteptăm un nou dezastru pentru a ne grupa răspunsurile și acordarea de asistență sub un steag european unic în cazul dezastrelor precum cel din Haiti sau tsunami.

Întrebarea pusă se referă la asigurări, deoarece nu totul se referă la proprietăți publice care nu pot fi asigurate care pot fi acoperite de Fondul de solidaritate. 13 - Consider că se mai pot face progrese privind riscurile care pot fi acoperite de polițele de asigurare.

Cartea albă din 2009 privind adaptarea la schimbările climatice sugerează existența sistemelor de asigurare finanțate din fonduri publice în cazul inexistenței asigurărilor. 13 - În continuarea acestei Cărți albe, doresc să examinez rolul pe care l-ar putea juca produsele de asigurare în suplimentarea acestor măsuri. 13 - Intenționez să încep cu un exercițiu de comparare: 13 - Am cerut serviciilor noastre să examineze care sunt acestea în numeroase state membre. 13 - În situații în care ar putea exista un impact transfrontalier, ar putea fi adecvată mai degrabă promovarea schemelor de asigurare europene decât a celor naționale.

Dle Kellz, sunt extrem de conștient de complexitatea acestei probleme. 13 - Voi efectua această lucrare în cooperare cu toate părțile interesate, cu companiile de asigurare, cu statele membre și experții pentru a face schimb de cele mai bune practici și pentru a stabili prioritățile la nivelul corespunzător. 13 - Sunt convins că putem îmbunătăți protecția cetățenilor Europei în fața numărului crescând de catastrofe naturale. 13 - De aceea, doresc să întreprind această sarcină extrem de practică de a analiza, clasifica numeroasele sisteme de asigurare existente pentru catastrofe naturale în cele 27 de state membre.

Seán Kelly (PPE). - Bineînțeles, suntem cu toții foarte îngrijorați în privința Madeirei și a Franței. 13 - Din fericire, în țara mea nu au existat victime, dar problema asigurării s-a manifestat foarte rapid. 13 - Numeroase locuințe nu sunt acoperite de asigurare în prezent și în orașul Clonmel, unde au fost inundații cu câțiva ani în urmă, prețul asigurării a crescut de șase ori. 13 - În mod cert, aceasta este o problemă gravă și îl felicit pe comisar pentru examinarea ei.

Aș dori, de asemenea, să îi pun o întrebare în ceea ce privește statele și guvernele care nu pun în aplicare Directiva privind inundațiile. 13 - Există posibilitatea unor sancțiuni de anume natură și pentru acestea?

Michel Barnier, membru al Comisiei. - (FR) Directiva privind inundațiile datează din anul 2007, 13 - În 2009 a existat, de asemenea, o comunicare a Comisiei privind catastrofele naturale sau provocate de om în general.

Dle Kelly, ați menționat directive relativ recente dar același lucru se aplică și în cazul celorlalte directive, de îndată ce devin operaționale: 13 - Comisia trebuie și va verifica metodele prin care statele membre pun sau nu în aplicare aceste directive. 13 - Când vorbim de inundații, precum am observat în Franța și în țara dumneavoastră, sunt evidente consecințele asupra gestionării terenurilor privind incapacitatea de a lua precauții și construirea în zone inundabile. 13 - Comisia va acționa în acest domeniu, precum și în toate celelalte, analizând acțiunile statelor membre și luând măsuri, pentru a asigura punerea în aplicare a acestor directive, inclusiv în ceea ce privește încălcarea acestora.

Jim Higgins (PPE). - În legătură cu problema ridicată de dl Kelly, și anume punerea în aplicare a Directivei privind inundațiile: 13 - precum știți, aceasta a fost transpusă în legislația națională a tuturor statelor membre anul acesta, 2010. 13 - Solicit Comisiei să supravegheze autoritățile naționale în ceea ce privește punerea acestora în aplicare. 13 - În 1995, ocupam funcția de ministru responsabil cu inundațiile în Irlanda. 13 - În acel moment, am publicat un raport care interzicea construirea unor noi locuințe în zonele inundabile. 13 - Și totuși, numeroase case care au cerut compensații au fost construite după aceea.

În consecință, este necesară punerea în aplicare foarte strictă a Directivei privind inundațiile și impunerea unor penalități guvernului irlandez, autorităților locale și oricărei persoane care încalcă condițiile acestei directive.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Dle Barnier, aș dori să vă pun o întrebare în legătură cu un alt subiect. 13 - Discutăm despre asigurări, dar consider că în cazul catastrofelor sunt necesare două măsuri de altă natură. 13 - În legătură cu acest subiect, aș dori să vă pun o întrebare în legătură cu următoarea problemă - nu ar trebui instituit mai curând un centru de reacție rapid în Europa? 13 - Nu avem niciun centru care ar putea reacționa în situații de dezastru. 13 - În al doilea rând, nu ar trebui să depunem eforturi mai multe în stabilirea unor capacități civile? 13 - De exemplu, nu dispunem de avioane de transport. 13 - Cu alte cuvinte, în afară de asigurări, este necesar un centru și capacități mai mari de a furniza ajutor. 13 -

Michel Barnier, membru al Comisiei. - (FR) Au fost adresate două întrebări diferite. 13 - Mai întâi, dle Kelly, în ceea ce privește problema inundațiilor, am venit în calitate de comisar pentru piața internă și servicii pentru a răspunde la o întrebare anume: 13 - care este cea mai eficientă metodă de a utiliza polițele de asigurare, în special pentru a compensa persoanele a căror proprietate privată a fost afectată? 13 - Voi lucra la această statistică privind numeroasele scheme de asigurare privată mai mult sau mai puțin sofisticate, conform căreia

anumite state nu au aproape niciun fel de asigurări de acest tip sau altfel de asigurări, precum Franța, au o schemă care plătește 100 % compensație în caz de catastrofe naturale.

Inundațiile, dle Kelly, nu sunt un domeniu care ține de responsabilitatea mea. 13 - Îl voi ruga pe dl Potočník, colegul meu responsabil cu mediul, să vă dea un răspuns în scris care să vă informeze în ceea ce privește metoda prin care directiva privind inundațiile este sau nu pusă în aplicare. 13 - Aveți totuși dreptate, problema cheie se află în competențele naționale, chiar și regionale și locale din zonele de construcție sau adecvate pentru construcție. 13 - Nu putem cere totul de la Bruxelles, deși regula generală este evidentă: 13 - există zone în care nu trebuie să se construiască sau să se mai construiască. 13 - În țara mea s-a votat o lege conform căreia casele și fabricile situate în zone afectate în mod normal de inundații trebuie mutate. 13 - În 1995 am votat o lege și oamenii sunt compensați pentru a pleca înainte de producerea altui dezastru.

Acestea sunt ideile pe care aș dori să le aduc împreună înainte de a veni cu propuneri privind problema polițelor de asigurare.

Aș dori să mai menționez un lucru privind problema protecției civile, deși această problemă se încadrează în domeniul de competență a altor colegi. 13 - După cum știți, aceasta este o problemă la care am lucrat și care a fost sprijinită de Parlamentul European în 2006 la cererea Președintelui Barroso. 13 - Această lucrare m-a făcut să propun crearea unei forțe europene pentru protecție civilă asigurată de statele membre în mod voluntar. 13 - Am putea introduce cooperarea consolidată, începând de jos în sus, pentru a ne obișnui să ne pregătim reacțiile. 13 - În cazul unui tsunami sau unei tragedii în Haiti, nu ne lipsește voința, ci coordonarea. 13 - Dacă voluntarii europeni s-ar pregăti să reacționeze la numeroasele categorii de dezastru am salva vieți omenești, am economisi timp și bani și în același timp ar exista și o vizibilitate sporită.

Bineînțeles, reacția nu poate fi aceeași în cazul dezastrurilor industriale, precum în cazul unui dezastru precum *Erika*, inundațiile din Germania și Franța, incendiile din Grecia, tsunami, pandemii majore sau chiar un atac terorist precum 11 septembrie, care, din nefericire, ar mai putea avea loc în Europa.

Scopul acestei idei la care lucrează colegii mei - vom reveni cu propuneri concrete - este de a pregăti o reacție planificată comună. 13 - În orice caz, rămân foarte convins de ideea la care am lucrat multă vreme cu sprijinul Parlamentului European.

Președinte.. – – Întrebarea nr. 30, adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0109/10)

Subiect: Măsuri europene pentru combaterea sărăciei

Conform Eurostat, în 2008, aproximativ 85 de milioane de cetățeni europeni, 20 % dintre copii și 19 % dintre cetățenii europeni cu vârsta peste 65 de ani erau expuși riscului sărăciei. La nivelul UE, 8 % din populația activă și 44 % dintre șomerii aveau un venit sub pragul de sărăcie, deținerea unui loc de muncă nefiind suficientă pentru a asigura un nivel de trai decent. Măsurile de protecție socială din statele membre au diminuat cu 32 % riscul sărăciei la care era expusă populația UE. Criza economică a determinat creșterea ratei șomajului până la aproximativ 10 %, adâncind astfel decalajele sociale.

Aș dori să întreb Comisia care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru crearea și păstrarea locurilor de muncă în UE și pentru garantarea unui trai decent pentru toți cetățenii UE printr-un sistem adecvat și corect de protecție socială?

László Andor, membru al Comisiei. – Împărtășesc întru totul îngrijorarea exprimată de această întrebare privind bunăstarea și sănătatea cetățenilor europeni, întrebările privind ocuparea forței de muncă, protecția socială și lupta împotriva sărăciei.

După cum știți, anul 2010 este Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, pentru a sensibiliza interesul privind problemele sociale. 13 - Să sperăm că acest an va fi benefic atât discuțiilor privind sărăcia, cât și angajamentului nostru de a lupta împotriva acesteia și de a reinnoi acest angajament politic la nivel european și printre statele membre.

Pentru a acorda oportunitatea de a reinnoi acest angajament, Comisia Europeană a inclus în noua strategie UE 2020 un obiectiv principal privind reducerea sărăciei, care reflectă îngrijorarea noastră și lecțiile învățate de-a lungul ultimelor decenii. 13 - Obiectivul acum este de a reduce sărăcia cu un sfert până în anul 2020,

Combaterea sărăciei necesită prosperitate, locuri de muncă de calitate superioară pentru persoanele active și care se susțin singuri, și solidaritate pentru persoanele defavorizate. 13 - Toate aceste elemente există în strategia UE 2020. 13 - Realizarea obiectivului principal privind sărăcia va fi susținută de o inițiativă emblematică dedicată numită Platforma europeană de combatere a sărăciei. 13 - Există instrumente concrete

pentru menținerea și crearea de locuri de muncă la nivel european prin intermediul Fondului social european, Fondul european de ajustare la globalizare și, de asemenea, recenta inițiativă europeană de promovare a microcreditelor.

Acțiunile întreprinse de statele membre sunt în special importante. 13 - Totuși, sunt necesare mai multe acțiuni pentru a ne asigura că toate persoanele au acces la locuri de muncă de calitate superioară, dar reducerea sărăciei trebuie să meargă mai departe de problema locurilor de muncă. 13 - După cum s-a recunoscut în Comunicarea UE pentru 2020, este indispensabilă existența unei protecții sociale bine concepute pentru a preveni și contracara sărăcia și excluderea.

Statele membre sunt responsabile de finanțarea și organizarea sistemelor de protecție socială, cu sprijinul Comisiei. 13 - În calitate de partener cheie în cadrul metodei deschise de coordonare socială, Comisia ajută la identificarea și promovarea priorităților politicilor clare, furnizează un cadru de monitorizare și facilitează învățarea reciprocă. 13 - Până în prezent, un bun exemplu include cadrul incluziunii active, exercițiul de comparare privind sărăcia infantilă și monitorizarea impactului social al crizei.

În acest an vom lucra foarte strâns cu cele două președinții: 13 - Președinția spaniolă și Președinția belgiană. 13 - Ambele au inițiativă importante: 13 - prima etapă a summitului privind romii, care a fost dezbătută acum câteva minute și care are un impact foarte puternic asupra reducerii sărăciei, în timp ce împreună cu Președinția belgiană pregătim o inițiativă privind reducerea sărăciei infantile.

Dar trebuie să lucrăm, de asemenea, cu ONG-urile, nu numai cu guvernele. 13 - Fără ONG-uri nu putem realiza programe reușite pe deplin. 13 - Susținem ONG-urile care tratează sărăcia și protecția socială în general prin intermediul Fondului pentru progres.

Acestea sunt principalele probleme care acoperă numeroase direcții în care Comisia acționează pentru a reduce sărăcia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Mulțumesc pentru răspuns, dar aș fi dorit să discutăm puțin și despre procesul de dezindustrializare, care este prezent în multe din statele membre și care este una din cauzele crizei economice și sociale în care ne aflăm.

O politică industrială europeană inteligentă și ambițioasă va întări atât competitivitatea Uniunii Europene, dar, mai ales, va genera noi locuri de muncă. Care sunt deci măsurile privind politica industrială europeană care vor fi incluse în programul de lucru al actualei Comisii și care vor putea crește atât competitivitatea Uniunii Europene, dar mai ales vor putea genera noi locuri de muncă, putând asigura astfel un trai decent pentru cetățenii europeni?

Mulțumesc.

László Andor, membru al Comisiei. - Într-adevăr, crearea locurilor de muncă de mai bună calitate este, de asemenea, inclusă în strategia UE 2020. 13 - Vreau să vă atrag atenția asupra altor două inițiativă emblematică. 13 - Am menționat deja inițiativa care se concentrează asupra sărăciei, dar în ceea ce privește cantitatea și calitatea locurilor de muncă din Europa avem inițiativa emblematică „noi competențe pentru locuri de muncă”; 13 - și în cadrul pilonului sustenabilității al Europei 2020, există o inițiativă emblematică privind politica industrială.

Consider că acesta este un punct crucial în contextul acestei întrebări, deoarece nu s-a recunoscut faptul că instrumentele europene nu trebuie să aibă ca obiectiv numai impactul companiilor care părăsesc Europa, precum Fondul european de ajustare la globalizare. 13 - Acesta joacă un rol foarte important în combaterea sărăciei, prevenind pierderea de venituri și de competențe atunci când corporațiile decid să se mute în afara Europei; 13 - și acum, pentru prima dată într-o perioadă lungă de timp, va exista o inițiativă emblematică privind politica industrială pentru o economie durabilă.

Consider că aceasta va aborda numeroase probleme ale dezvoltării industriale și problema localizării. 13 - Sunt într-un totuș de acord cu aluzia din această întrebare, și anume că fără existența unei politici economice și de ocupare a forței de muncă complete, nu putem avea succes în combaterea sărăciei.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Pe durata crizei economice, pericolul de fraudă a sistemului de securitate socială este deosebit de mare. 13 - Este conștientă Comisia de faptul că, în Europa Centrală, există o fraudă a sistemului de securitate socială la scară largă în statele cu decalaje sociale ridicate? 13 - De exemplu, plățile compensatorii pentru pensiile minime au fost solicitate în mod fraudulos de cetățeni europeni din nouă state membre, depășind în mod clar pensiile reale cu ajutorul acestor plăți compensatorii.

Întrebarea mea este următoarea: 13 - intenționează Comisia să furnizeze statelor membre instrumente utile în prevenirea unei astfel de fraudă a sistemului de securitate socială la scară largă?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, dle comisar, în Grecia peste 20 % din populație trăiește sub pragul de sărăcie. 13 - Dintre aceștia, 34 % din persoanele care trăiesc în sărăcie sunt șomeri și 14 % sunt lucrători săraci.

Problema sărăciei menționată în întrebarea colegei mele în legătură cu Europa și statisticile prezentate de mine în legătură cu Grecia se datorează, în opinia mea, eșecului modelului economic neoliberal promovat de Tratatul de la Lisabona și inclus în textul strategiei 2020.

Aș dori să vă întreb: 13 - este posibil să combatem proporția în creștere a persoanelor care trăiesc în sărăcie prin politici fragmentate cu elemente de caritate, sau avem nevoie de o politică economică diferită, care să grăveze în jurul angajării cu normă întreagă, însemnând că este necesară o revizuire a strategiei UE 2020?

László Andor, membru al Comisiei. – Dacă nu vă deranjează, voi începe cu a doua întrebare, este, într-adevăr foarte importantă existența unui mediu macroeconomic mai stabil.

În răspunsul anterior, am făcut referință la importanța unei politici economice complete pentru crearea unui mediu mai stabil, iar „tendința neoliberală” din ultimele decenii la care s-a făcut referire trebuie într-adevăr revizuită. 13 - În Europa 2020 există un număr de inițiative, și aș dori să menționez în special capitolul privind regulamentul financiar. 13 - Aceasta este o schimbare substanțială în comparație cu regimul anterior și vine din intenția de a stabili mediul macro-economic care ar reduce presiunea asupra sistemelor fiscale menite să susțină sistemele de protecție socială și politicile de ocupare a forței de muncă.

În ceea ce privește abuzul și eficiența sistemelor de protecție socială, în această privință criza este într-adevăr o încercare. 13 - Ceea ce poate face Comisia este să folosească metoda de coordonare deschisă și capacitate analitică și de a stabili raporturi disponibile pentru a sprijini statele membre să se concentreze mai bine asupra măsurilor de protecție socială.

Provocarea în aceste timpuri de criză menționată în întrebare, dar și din perioada ce urmează, în care numeroase state membre se vor confrunta cu nevoia de consolidare fiscală, va fi un adevărat test, și nu este ușor să găsim mai multe resurse pentru a combate sărăcia. 13 - De aceea trebuie să împărtășim experiențe în ceea ce privește utilizarea instrumentelor pe care le avem într-un mod mai eficient și metode de orientare mai bune spre grupurile vulnerabile.

Președinte. – Întrebarea nr. 31 adresată de **Georgios Papanikolaou (H-0089/10)**

Subiect: Evaluarea programului ”Cultura 2007 - 2013”

Printre eforturile de a promova și de a face cunoscută cultura europeană, Uniunea Europeană a adoptat în 2007 Programul Cultura, care se va desfășura până în 2013. Acesta beneficiază de un buget total de aproximativ 400 de milioane de euro.

Printre obiectivele acestui program se află sensibilizarea cu privire la aspectele legate de cultură care sunt importante pentru Europa și promovarea mobilității transfrontaliere a persoanelor care lucrează în domeniul culturii.

Cum evaluează Comisia progresele înregistrate până în prezent în ceea ce privește atingerea acestor două obiective?

Sunt statele membre interesate de Programul Cultura și iau parte la acesta sau Comisia consideră că ar trebui să lanseze noi inițiative, mai dinamice, pentru a-și atinge obiectivele până în 2013?

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – (EL) Dle președinte, precum a spus dl Papanikolaou, obiectivul Programului Cultura este de a îmbogăți experiența culturală a cetățenilor europeni promovând moștenirea culturală comună. 13 - Comisia promovează cooperarea culturală între autori, persoane care își desfășoară activitatea în sectorul cultural, și instituțiile din statele participante la program, cu scopul de a încuraja crearea unei naționalități europene.

Programul Cultura are ca obiectiv, în special, promovarea mobilității transfrontaliere a persoanelor care își desfășoară activitatea în sectorul cultural, încurajarea circulației transfrontaliere a lucrărilor și produselor artistice și culturale și sprijinul dialogului transfrontalier. 13 - De exemplu, în cadrul Programului Cultura

din 2009, au fost depuse 749 de aplicații și au fost selectate 256 de planuri de finanțare, principalul obiectiv a 127 dintre acestea fiind circulația persoanelor care își desfășoară activitatea în sectorul cultural.

Conform temeiului juridic, este necesară evaluarea externă și independentă a programelor. 13 - În iulie 2009, Comisia a invitat un contractor independent să evalueze aplicațiile din primii trei ani ai Programului Cultura 2007-2009 și, mai mult, consecvența obiectivelor, rezultatele inițiale și impactul inițial al programului.

Contractorul a efectuat evaluarea pe baza datelor rezultate din planuri, evaluări individuale recente, cercetări și interviuri cu beneficiarii planurilor și persoanele interesate care își desfășoară activitatea în sectorul cultural. 13 - Raportul său final va fi depus în cea de-a doua jumătate a anului. 13 - Pe această bază, Comisia va elabora un raport privind aplicarea programului și îl va prezenta Parlamentului European cel târziu până la 31 decembrie 2010.

Vă atragem atenția că programul nu are în vedere în primul rând autoritățile naționale, 13 - ci persoanele care își desfășoară activitatea în sectorul cultural. 13 - Participarea persoanelor care își desfășoară activitatea în sectorul cultural în aceste planuri este distribuită relativ egal în toate statele membre. 13 - Autoritățile naționale participă în grupuri de experți la nivel european pentru a formula politica privind elaborarea de programe.

Ca urmare a celor două runde de studii pilot privind mobilitate artiștilor inaugurate de Parlamentul European pentru 2008 și 2009, și luând în considerare tratativele duse în cadrul metodei deschise de coordonare, Comisia evaluează în prezent progresul până în prezent al metodelor de îmbunătățire a aplicațiilor programului curent.

Mai târziu, înainte de sfârșitul anului, Comisia va iniția o procedură de consultanță publică cu scopul de a pregăti drumul noului Program Cultura începând cu 2014.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă comisar, vă mulțumesc pentru răspuns. 13 - Cred că este prima dată când vă aflați aici în timpul acestei proceduri. 13 - Vă doresc mult succes în activitatea dumneavoastră și *bon courage*.

Este, într-adevăr, vital să sensibilizăm interesul cetățenilor europeni în ceea ce privește elementele culturale importante pentru Europa care constituie puncte de referință pentru cultura noastră europeană și valori comune. 13 - Cred că acest subiect a devenit extrem de important și pentru Grecia în ultimii ani – ca să ducem puțin mai departe această dezbatere – în special sub presiunea folosirii monumentelor culturale în scopuri fără legătură cu cultura, pentru a-mi batjocori țara. 13 - Mă refer la un articol din revista germană Focus cu o poză falsificată a lui Venus din Milo; 13 - mă refer la articole de pe internet care descriu Acropole ca ruină.

Mă tem că acest obicei nu mai este o excepție și de aceea vă rog, dnă comisar, dacă ați condamnat aceste obiceiuri și dacă, în cadrul programului pe care îl dezbaterem, Comisia intenționează să adopte o politică mai decisivă, dacă pot spune mai agresivă, pentru promovarea culturii...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – (EL) Dacă nu vă deranjează, nu doresc să comentez în acest moment articole din diferite publicații, deoarece nu cred că vom ajunge nicăieri reacționând astfel la aceste articole.

Ce doresc să spun este că monumentele culturale, precum Acropole și alte monumente din Grecia și alte state membre, sunt o sursă de inspirației interculturale și chiar astăzi, Comisia Europeană a adoptat un nou sistem de etichetare a principalelor monumente culturale din Uniunea Europeană, inclusiv Acropole.

Consider că aceasta exprimă de la sine opinia Europei în ceea ce privește aceste monumente.

Președinte. – – Întrebarea nr. 32, adresată de **Liam Aylward** (H-0090/10)

Subiect: Consolidarea și finanțarea organizațiilor sportive de masă din UE

Organizațiile sportive de masă contribuie substanțial la societatea și cultura europene, precum și la sănătatea cetățenilor europeni. Cu toate acestea, în contextul economic actual, o serie de organizații sportive de masă se confruntă cu dificultăți financiare. Ce măsuri poate lua Comisia în vederea consolidării sportului de masă și a promovării dezvoltării acestuia în statele membre?

Comisia a încheiat recent procedura de consultare publică privind finanțarea sportului de masă. Poate Comisia să ofere informații suplimentare cu privire la obiectivele consultării publice și la momentul în care vor fi disponibile mai multe detalii referitoare la rezultatul acestei proceduri?

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Comisia recunoaște în totalitate importanța sportului la nivel local în societatea europeană.

Cartea albă privind sportul din 2007 s-a concentrat, în consecință, asupra aspectelor sociale ale sportului și a propus un număr de acțiuni, inclusiv promovarea activităților fizice menite să îmbunătățească sănătatea sau rolul educațional al sportului, al incluziunii sociale prin intermediul sportului și voluntariatul în sport, care au fost sau sunt puse în aplicare în prezent.

În mod similar, competențele UE în domeniul sportului consacrate la articolul nr.165 subliniază natura specifică a acestui sector, rolul său social și educațional, și structurile sale bazate pe activități voluntare.

Prin aceasta asigură cadrul viitoarelor acțiuni UE și orientează promovarea sportului în UE și dezvoltarea dimensiunii europene în sport.

În decursul acestui an Comisia intenționează să propună inițiative pentru punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona în domeniul sportului. 13 - Aceasta va lua în considerare nevoia de a îmbunătăți sectorul sporturilor la nivel local.

Onorabilul deputat subliniază, de asemenea, faptul că organizațiile de sport la nivel local se confruntă cu provocări în actualul climat economic. 13 - Studiul european în curs de desfășurare privind barierele pieței interne pentru finanțarea sportului, care a fost prezentat în Cartea albă și care se concentrează asupra finanțării sportului la nivel local, abordează astfel de provocări. 13 - Studiul are ca obiectiv descrierea surselor de finanțare cheie, identificarea modelelor din diferite state membre și pentru diferite discipline sportive și analiza mediului de reglementare și a politicilor naționale care au impact asupra finanțării sporturilor.

În final, studiul trebuie să sublinieze modelele economice eficiente capabile să răspundă viitoarelor provocări, precum impactul crizei economice asupra bugetelor sectoarelor publice sau asupra patronajului, și să identifice metodele de consolidare a dezvoltării sporturilor la nivel local în întreaga Uniune Europeană.

Consultațiile privind finanțarea sporturilor la nivel local la care onorabilul deputat a făcut referire au fost efectuate în cadrul acestui studiu. 13 - Rezultatele inițiale ale acestor consultații au fost prezentate părților interesate în cadrul conferinței privind modelele sustenabile de finanțare pentru sporturile la nivel local de pe piața internă, organizată de contractorul de realizare a studiilor la Bruxelles la 16 februarie.

Rezultatele conferinței vor fi publicate în curând pe site-ul web al Direcției Generale Piață Internă și Servicii.

Liam Aylward (ALDE). – Aș dori să îi mulțumesc dnei comisar pentru răspunsul său. 13 - Salut angajamentul său, după cum a fost subliniat, în ceea ce privește dezvoltarea sportului la nivel local.

Datorită ratificării Tratatului de la Lisabona, salut faptul că Uniunea Europeană are acum competențe în domeniul sportului printr-un buget de sprijin. 13 - Poate Comisia să sublinieze, în primul rând, metoda prin care intenționează să formuleze programul european destinat sportului, și în al doilea rând, să specifice când va prezenta prima comunicare din partea Comisiei privind această problemă?

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Intenționăm, într-adevăr, să promovăm comunicarea privind sportul în această vară. 13 - În concluzie, comunicarea va fi gata înainte de vacanța parlamentară de vară. 13 - Aceasta trebuie să furnizeze cadrul pentru o cooperare consolidată, o nouă agendă pentru sport la nivel UE și, de asemenea, un proiect de decizie pentru un program european destinat sportului pe o perioadă de doi ani pentru 2012 și 2013.

Bineînțeles, între timp, după cum știți, există acțiunile sportive în curs de desfășurare în 2009, 2010 și 2011, care se concentrează asupra sportului la nivel local și aspectul social al sportului. 13 - Acțiunile pentru 2009 au fost deja aprobate și vor fi puse în aplicare în decursul acestui an. 13 - Suntem pe cale să aprobăm acțiunea pentru 2010, care va fi, de asemenea, gata în câteva luni.

Bineînțeles, după cum știți foarte bine, bugetul pentru 2010 a fost din păcate redus de la 6 milioane de euro la 3 milioane de euro. 13 - Conform propunerii acestui grup, bugetul pentru 2010 va asigura o nouă rubrică bugetară pentru acțiune în industria textilă și de încălțăminte și pentru crearea unui program comunitar pentru acest sector.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, dnă Vassiliou, aș dori să vă mulțumesc extrem de mult pentru declarația privind stabilirea unei noi agende, dar aș dori, de asemenea, să prezint o anumită idee în legătură cu aceasta despre care vorbește Comisia pentru cultură și educație. 13 - Aceasta se referă la noile competențe cheie, la care se pot adăuga astăzi abilitățile în sport, cunoștințele culturale și despre Uniunea Europeană. 13 - Dnă Vassiliou, anticipați că veți lua parte la discuția privind noul aspect foarte important privind competențele cheie pentru tinerii din Uniunea Europeană, pentru ca problema sportului, a cunoștințelor despre Uniunea Europeană și cunoștințele culturale, atât de importante în construirea identității europene să fie, de asemenea, subliniate și accentuate? 13 -

Androulla Vassiliou, membră al Comisiei. – Cu siguranță, când mă refer la rolul social al sportului, problemele în materie de educație și formare sunt foarte importante, și consider că educația este chiar mai importantă pentru identitatea noastră europeană comună. 13 - Acest lucru va fi cu siguranță luat în considerare la momentul dezvoltării programului nostru permanent privind sportul. 13 -

Președinte. – Întrebarea nr. 33 adresată de **Jim Higgins (H-0072/10)**

Subiect: Accidentele rutiere mortale

Ar putea Comisia să ofere informații privind modalitatea în care intenționează să combată cele trei cauze principale ale deceselor cauzate de accidentele rutiere: viteza, conducerea în stare de ebrietate sau sub influența drogurilor și infrastructura rutieră necorespunzătoare?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – În cadrul celui de-al treilea program european de acțiune privind siguranța rutieră până în 2010, un număr de acțiuni au fost puse în aplicare pentru a combate excesele de viteză, conducerea sub influența drogurilor și a alcoolului, precum și pentru a îmbunătăți infrastructura rutieră. 13 - Numeroase dintre aceste acțiuni au implicat Parlamentul European în cadrul procedurii de codecizie. 13 - Dar, bineînțeles, sunt necesare eforturi suplimentare.

Comisia lucrează în prezent la Strategia europeană privind siguranța rutieră pentru următorul deceniu. 13 - Aceasta va sublinia importanța unei aplicări adecvate și a unor sancțiuni pentru conduită periculoasă, în special conducerea sub influența alcoolului și excesele de viteză. 13 - Cetățenii statelor membre nu pot înțelege motivul pentru care cetățenii UE nu sunt sancționați când încalcă legea. 13 - Din acest motiv, consideră prioritară reluarea discuțiilor privind propunerile pentru o directivă privind aplicarea transfrontalieră, care a primit sprijinul complet din partea Parlamentului European, dar a fost blocată de Consiliu. 13 - Comisia este hotărâtă să avanseze această propunere.

Pe lângă control și sancțiuni, educația și sensibilizarea sunt domenii pe care Comisia va pune un accent puternic. 13 - Trebuie propuse acțiuni specifice în ceea ce privește alcoolul și viteza, precum dispozitivele pentru alcool în anumite vehicule sau condiții mai stricte pentru șoferii începători. 13 - Conducerea sub influența drogurilor este o problemă în creștere. 13 - Comisia așteaptă proiectul de cercetare în desfășurare DRUID pentru a furniza idei pentru acțiuni concrete. 13 - În ceea ce privește infrastructura, Parlamentul European și Consiliul au adoptat legislația privind gestionarea în siguranță și cerințele privind siguranța drumurilor și tunelurilor pentru rețeaua trans-europeană.

Comisia va urmări, bineînțeles, cu atenție punerea corectă în aplicare a acestora de statele membre. 13 - Dar siguranța infrastructurii rutiere nu este limitată la drumurile principale ale rețelei transeuropene de transport; 13 - 56 % dintre accidentele rutiere mortale au loc pe drumuri rurale. 13 - În consecință, Comisia va examina extinderea legislației în vigoare privind gestionarea în siguranță a rețelelor de drumuri secundare din statele membre. 13 - În final, Comisia va verifica, de asemenea, ca proiectele de infrastructură care beneficiază de finanțare sau împrumuturi UE iau în considerare cerințele privind siguranța rutieră.

Trebuie, de asemenea, să subliniez faptul că siguranța rutieră este o responsabilitate împărțită între instituțiile UE, statele membre, organismele locale și regionale, asociațiile și, bineînțeles, cetățeni. 13 - Pentru a atinge o eficiență maximă, soluțiile trebuie să răspundă la probleme concrete de pe teren. 13 - Următoarea Strategie europeană privind siguranța rutieră va propune un număr de acțiuni bazate pe acest principiu. 13 - Obiectivul principal al acesteia este stabilirea unei zone de siguranță rutieră europeană comună care să facă parte dintr-o zonă de transport europeană unică în care toți cetățenii europeni vor beneficia de același nivel de siguranță în întreaga Europă.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Dle președinte, aș dori să-mi exprim și eu mulțumirile dlui comisar. 13 - Ascultându-l pe dl comisar, este clar faptul că s-a lucrat foarte mult în ceea ce privește implicarea vitezei și a alcoolului în accidentele rutiere. 13 - Totuși, este clar faptul că nu cercetăm efectul drogurilor în aceste

cazuri. 13 - Conducerea sub influența alcoolului și a drogurilor este cauza principală a aproape 25 % dintre accidentele rutiere din Uniunea Europeană care au loc în fiecare an. 10 000 de oameni mor în fiecare an datorită acestor accidente.

Totuși, trebuie să luăm mai multe măsuri în ceea ce privește drogurile, deoarece este clar faptul că acestea constituie cauza principală a accidentelor și a deceselor rutiere. 13 - Propun comisariatului să luăm mai multe măsuri.

Salut cercetarea, dar trebuie să luăm mai multe măsuri pentru a o face mai eficientă.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. - Împărtășesc, bineînțeles, îngrijorarea dumneavoastră. 13 - Precum știți foarte bine, problema drogurilor este că, deși beneficiem de o tehnologie relativ dezvoltată pentru a găsi șoferii sub influența alcoolului, este mult mai dificil să detectăm influența drogurilor. 13 - Trebuie, într-adevăr, să ducem cercetări pentru a găsi tehnologia necesară, deoarece în prezent, este doar o observare vizibilă a poliției, care apoi trimite persoanele pentru a fi testate, și abia atunci este clar că există o problemă. 13 - Bineînțeles, avem nevoie de mai mult. 13 -

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Vă mulțumesc pentru propunerile prezentate pentru a soluționa această problemă. 13 - Aș dori să vă întreb dacă sunteți de acord cu studiile care arată faptul că utilizarea unui telefon mobil în timpul conducerii poate cauza reducerea timpului de reacție al șoferului în aceeași măsură precum influența alcoolului sau a drogurilor. 13 - Cealaltă întrebare privește vehiculele grele de marfă. 13 - Acesta este un obiect cu risc crescut, în special în timpul perioadelor de întuneric și, precum știți foarte bine, vehiculele grele de marfă afectează, de asemenea, condiția drumurilor, un alt factor care contribuie la numărul de accidente. 13 - Considerați că trebuie să creștem și să maximizăm politicile pentru a transfera marfa de pe drumuri pe căile ferate. 13 -

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Dle comisar, problema pe care o discutăm menționată de colegul meu în întrebarea sa este foarte serioasă. 13 - Ceea ce numim „accidente rutiere” sunt, în opinia mea, coliziuni datorate numeroaselor cauze și motive reale ale numeroaselor fatalități din Europa.

Aș dori, de aceea, să adresez două întrebări exacte:

În primul rând, deoarece majoritatea acestor coliziuni au loc în orașe și majoritatea victimelor sunt pietoni sau bicicliști, ce inițiative considerați că trebuie dezvoltate pentru a respecta o politică de „viziune zero”, majoritatea cu alte cuvinte, fără victime în orașe, atenție deosebită acordată școlilor, pistelor pentru bicicliști, și așa mai departe.

Cea de-a doua întrebare este următoarea: 13 - ce intenționați să faceți pentru ca dreptatea să fie împărțită în beneficiul victimelor și rudele acestora din cadrul acestei viziuni, pentru a putea utiliza această viziune pentru a realiza prevenirea accidentelor?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. - Bineînțeles, schimbarea de modalitate, așa cum este numită, de a avea o preferință pentru transportul mărfurilor pe căile ferate, este și o preferință clară a Comisiei, însă este o dorință de decenii. 13 - În prezent, trebuie să găsim și să eradicăm ambuteiajele care ne împiedică să profităm pe deplin de căile ferate. 13 - Trebuie întreprinse numeroase acțiuni și consider că, pe durata exercițiului acestei Comisii, putem avansa puțin în ceea ce privește acest subiect.

În opinia noastră utilizarea telefonului mobil în timpul conducerii este interzisă, cel puțin în anumite state, precum și în țara mea.

În ceea ce privește acțiunile pentru a rezolva problemele vătămărilor și victimelor din accidentele rutiere, această Comisie a avut, în cadrul acestui plan de acțiune, obiectivul ambițios de a reduce numărul de victime la 50 %. 13 - Acesta nu a fost atins, dar reducerea numărului victimelor a fost substanțial.

Acesta s-a datorat, bineînțeles, datorită eforturilor comune ale instituțiilor europene dar, mai presus de toate, a statelor membre. 13 - În țara mea, de exemplu, reducerea numărului de victime a fost chiar mai remarcabil în acest deceniu - aproape triplu. 13 - Avem rezerve și, în ciuda faptului că nu vom ajunge niciodată la zero accidente, putem face multe pentru a reduce numărul de vătămări. 13 - Bineînțeles, această problemă este foarte complexă care include renunțarea la alcool, drumuri mai bune, condiții mai bune, educație, formare - toate aceste lucruri.

Președinte. – Întrucât tratează același subiect, următoarele întrebări vor fi adresate împreună: Întrebarea nr. 34 adresată de **Ivo Belet** (H-0077/10)

Subiect: Accidentul feroviar din Buizingen și sistemul electronic de siguranță

Accidentul feroviar grav din 15 februarie 2010, care a avut loc în Buizingen, Belgia, este pus pe seama lipsei unui sistem electronic de siguranță care activează în mod automat frânele trenului în cazul trecerii pe culoarea roșie a semaforului.

Lucrările de a introduce ERTMS (Sistemul european de gestionare a traficului feroviar) în Europa, complementar sistemelor naționale de protecție automată a trenurilor (ATP), care există de câțiva ani în unele state membre, avansează rapid.

În ce măsură și de cât timp își echipează statele membre căile ferate și trenurile cu sisteme naționale ATP?

Care este situația actuală privind introducerea ERTMS în statele membre, atât în cazul trenurilor, cât și al căilor ferate?

În cazul statelor membre care nu utilizează încă sisteme de protecție a trenurilor, mai este necesar să se investească în acestea, având în vedere introducerea în curs de desfășurare a ERTMS și investițiile majore aferente acesteia?

Cum poate fi evitată situația periculoasă în care infrastructura feroviară ar fi echipată cu ERTMS, dar trenurile nu, sau viceversa?

Există această problemă în prezent, de exemplu în ceea ce privește traficul feroviar interurban pe ruta Liège-Aachen?

Ce putem învăța din experiența acestei situații, având în vedere liberalizarea căilor ferate din Europa?

Întrebarea nr. 51 adresată de **Frieda Brepoels** (H-0091/10)

Subiect: Cauzele accidentului feroviar teribil produs luni, 15 februarie, în Buizingen

Poate Comisia să explice dacă liberalizarea transporturilor pe calea ferată a afectat siguranța feroviară?

În iunie 2008, Comisia a trimis Belgiei un aviz motivat prin care critica în mod oficial structura tripartită complexă a Căilor Ferate Belgiene. De atunci, au fost luate măsurile necesare ca răspuns la obiecțiile ridicate de Comisie? În ce mod?

De când este disponibil sistemul european ERTMS? Au apărut întârzieri față de data programată de introducere a sistemului? Dacă da, care au fost cauzele acestei întârzieri și ce acțiuni de remediere a întreprins Comisia?

Dezbateră privind sistemul european a împiedicat căile ferate să introducă un sistem propriu de garantare a siguranței pe rutele interne? De când sunt disponibile specificațiile privind un astfel de sistem național? În câte dintre statele UE-27 există deja un sistem național și de când există acesta? Care țări au înregistrat cele mai bune rezultate?

Care este poziția Belgiei în ceea ce privește siguranța rețelelor de cale ferată în UE-27?

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – Accidentul feroviar de la Buizingen de luni, 16 februarie a fost o tragedie șocantă și, ca urmare a acestui accident grav, pot fi puse numeroase întrebări tehnice și politice privind siguranța feroviară.

Cauzele accidentului nu se cunosc încă în întregime și investigația tehnică a fost începută conform previziunilor Directivei europene privind siguranța. 13 - Organismul de investigare belgian este responsabil cu desfășurarea acesteia. 13 - Doi anchetatori din partea Agenției Europene a Căilor Ferate s-au alăturat echipei belgiene responsabilă de investigație la câteva ore de la accident.

Aș dori să subliniez faptul că, atâta timp cât cauzele accidentului nu au fost stabilite, nu este cazul să tragem concluzii.

Se întâmplă adesea în cazul accidentelor feroviare să se facă remarci care susțin legătura dintre normele sau regulamentele europene și acele accidente. 13 - Aș dori mai întâi să fiu clar în ceea ce privește deschiderea pieței. 13 - Pe lângă deschiderea concurenței a sectorului transportului feroviar de marfă și stabilirea cerințelor pentru separarea activităților administratorilor de infrastructură și ale întreprinderilor feroviare, a fost introdus

un cadru de reglementare strict care acoperă siguranța feroviară și interoperabilitatea. 13 - Am monitorizat cu atenție această deschidere a sectorului feroviar competiției pentru a ne asigura de absența unui impact negativ privind siguranța feroviară, iar indicatorii arată că nu există un astfel de impact.

De asemenea, nu văd nicio legătură între accident și avizul motivat trimis Belgiei în 2008 privind lipsa de independență dintre administratorii de infrastructură și ale întreprinderilor feroviare.

Orice propunere care leagă siguranța feroviară de deschiderea pieței este, în opinia mea, doar o scuză pentru a îndepărta dezbaterile de adevăratele cauze ale accidentului.

Întrebarea coexistenței sistemelor de comandă a trenurilor naționale și europene poate fi formulată în acești termeni. 13 - Pentru a asigura circulația trenurilor în siguranță, în prezent sunt folosite în Europa peste 20 de sisteme naționale diferite. 13 - Incompatibilitatea dintre diferitele sisteme naționale reprezintă o problemă majoră pentru trenurile internaționale deoarece locomotivele fie trebuie să fie schimbate la fiecare frontieră, fie trebuie să fie dotate cu diferite sisteme de bord.

Din acest motiv, a fost elaborat și dezvoltat un sistem unic utilizat la nivel european care este instalat în prezent pe principalele linii și trenuri internaționale din Europa. 13 - Acest sistem este cunoscut sub numele de ERTMS, Sistemul european de management al traficului feroviar.

În ceea ce privește sincronizarea, majoritatea sistemelor naționale au fost elaborate la începutul anilor '80, dar desfășurarea acestora este un proces lung și costisitor. 13 - În majoritatea statelor unde există aceste sisteme, numai o parte din rețelele și locomotivele naționale au fost echipate până în prezent, iar această instalare parțială a echipamentului a luat aproximativ 20 de ani.

Specificațiile ERTMS sunt disponibile din anul 2000. 13 - Un număr de proiecte pilot au fost realizate între 2000 și 2005. 13 - Începând cu 2005, numeroase linii echipate cu ERTMS au fost date în funcțiune.

În prezent, 10 state membre beneficiază de linii dotate cu ERTMS și există proiecte în desfășurare în aproape toate statele membre. 13 - În Belgia, de exemplu, linia între Aachen și Liège este echipată și trenurile intercitiy care funcționează pe această linie sunt de asemenea echipate.

În consecință, ERTMS va coexista, probabil, cu sistemele naționale pe o perioadă de 20 de ani. 13 - Unele state membre vor beneficia de sistemul european mai devreme decât altele. 13 - Putem observa, de exemplu, că rețelele de mare viteză italiană și spaniolă sunt aproape complet echipate, că rețeaua convențională a Luxemburgului este aproape complet echipată, în timp ce în 15 state membre există doar linii pilot și proiecte.

Trebuie, de asemenea, să atragem atenți asupra faptului că sistemele automate de control al vitezei sunt doar un element care contribuie la siguranța rețelei. 13 - Formarea corespunzătoare, întreținerea corectă și o mai bună protecție a trecerilor la nivel sunt alte componente importante pentru siguranță.

Dacă luăm în considerare o gamă mai largă de indicatori de siguranță, datele generale arată că standardele de siguranță feroviară în Europa sunt în general foarte ridicate.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Dle președinte, dle comisar, învățăminte care trebuie trase din această tragedie sunt într-adevăr o problemă pentru serviciile belgiene: 13 - guvernul belgian. 13 - Într-adevăr, o comisie pentru investigații speciale va începe să acționeze în parlamentul belgian.

Mai am încă o întrebare pentru dumneavoastră, dle comisar. 13 - Care este opinia dumneavoastră în ceea ce privește aspectul social, și anume volumul de muncă al personalului de tren, al mecanicilor de locomotivă în general? 13 - Considerați că ar trebui să ne ocupăm și de această problemă, și este posibil ca normele europene sunt necesare, în special datorită faptului că în următorii ani concurența din transportul de pasageri urmează chiar să crească?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Aș dori să adresez calde mulțumiri comisarului pentru răspunsurile sale la un număr foarte specific de întrebări. 13 - La una dintre întrebările nu a răspuns însă, care făcea referire la avizul motivat trimis Belgiei de dl comisar în 2008. 13 - În 2009, o lipsă de independență din partea gestionarului belgian de infrastructură feroviară (Infabel) de la Societatea Națională de Căi Ferate Belgiene (SNCB) și societatea holding a fost stabilită din nou. 13 - Aș dori să știu cât timp va mai acorda Comisia SNCB pentru a realiza într-adevăr operațiunile de restructurare necesare? 13 -

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Mai întâi, în ceea ce privește operatorii și problemele sociale. 13 - Putem aprofunda și analiza situația, deoarece dacă există o competiție mai mare și un trafic mai intens, trebuie, bineînțeles, să abordăm și aceste aspecte sociale într-un mod foarte serios. 13 - Există numeroase

regulamente deja în vigoare în ceea ce privește, de exemplu, piloții din aviație. 13 - Cunoașteți Directiva privind timpul de conducere din transportul rutier, și trebuie pus în aplicare un control similar al timpului de conducere în ceea ce privește toți șoferii, inclusiv mecanicii de locomotivă.

Așadar, cred că trebuie să aprofundăm această problemă cu multă seriozitate. 13 - Există întotdeauna și legislația națională, și acestea sunt întrebări în primul rând pentru legislația națională, dar aceasta este o problemă care trebuie în mod cert aprofundată.

Am menționat că în 2008, Comisia a comunicat Belgiei un aviz motivat privind lipsa măsurilor de protecție pentru a garanta independența dintre administratorii de infrastructură din toate întreprinderile feroviare în exercitarea funcțiilor esențiale, alocarea de linii și facturare. 13 - Autoritățile belgiene au replicat la acest aviz și serviciile Comisiei analizează acest răspuns pentru a propune o continuare a discuției.

Dar, revenind la accidentul feroviar, acesta este un eveniment tragic care ar fi trebuit evitat, dar nicăieri în lume nu vor exista absolut zero accidente. 13 - Această întrebare este foarte complexă. 13 - Bănuiesc că investigația ne va furniza răspunsuri concrete privind cauzele accidentului și, în numeroase cazuri, acestea sunt o combinație de diferiți factori, inclusiv factori umani. 13 - Începând din secolul XIX, existența unei lumini roșii a însemnat clar un semnal de oprire. 13 - În consecință, nu putem găsi un răspuns foarte simplu privind cauza acestui accident.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle Kallas, consider că trebuie să tragem concluzii din acest accident. 13 - Bineînțeles, o procedură foarte detaliată va explica dacă factorul uman a fost responsabil, sau dacă, poate a fost o problemă cu echipamentul sau lipsa unui sistem. 13 - În opinia dumneavoastră, cât timp este necesar ca ERTMS să intre în funcțiune și nu considerați că, datorită liberalizării atât a transportului feroviar de pasageri și de marfă, a sistemului de verificare foarte clară a calității serviciului cât și a echipamentului, acesta ar trebui să fie separat de sistemele naționale? 13 -

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Planul este desfășurarea sistemului ERTMS în principalele rețele feroviare europene înainte 2015, atunci există o dată la care considerăm că acest plan de desfășurare va fi pus în aplicare, dar aceasta nu înseamnă că fiecare linie, în special cele regionale, vor fi echipate cu un astfel de echipament la nivel înalt, deci trebuie întotdeauna să existe și alte sisteme. 13 - Acest plan de desfășurare există, dar este o operațiune costisitoare și o investiție mare.

Sistemul european de măsurare a calității este o idee bună. 13 - Când menționez ideea de dezvoltare a transportului în totalitate ca entitate pentru Europa cu posibilul nume de zonă unică de transport europeană, atunci înseamnă, bineînțeles, că trebuie să armonizăm calitatea cerințelor și calității serviciilor trebuie menținută la un nivel foarte ridicat.

Președinte. – Întrebarea nr. 36, adresată de **Jacek Wlosowicz** (H-0103/10)

Subiect: Schimbarea orei vara și iarna

Ar putea Comisia să indice dacă există studii în curs de elaborare care justifică schimbarea orei de două ori pe an, fapt care produce mari perturbații în viața cotidiană a locuitorilor din Uniunea Europeană?

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Bineînțeles, din ianuarie 2001 am avut o directivă, în care Consiliul și Parlamentul au adoptat directiva actuală privind dispozițiile referitoare la orarul de vară în Uniunea Europeană. 13 - Această directivă armonizează calendarul aplicării orarului de vară în UE. 13 - Aceasta este a noua directivă privind această problemă din 1980 când a fost adoptată prima Directivă privind dispozițiile referitoare la orarul de vară.

Conform directivei sus menționate, Comisia a prezentat în 2007 un raport privind impactul actualului regim al orarului de vară. 13 - Raportul a conchis că, pe baza informațiilor puse la dispoziția Comisiei, regimul orarului de vară nu are un impact negativ și generează anumite economii de energie. 13 - Aranjamentele actuale nu constituie un motiv de îngrijorare în statele membre ale Uniunii Europene. 13 - Niciun stat membru nu a cerut vreodată, de la publicarea raportului, modificarea aranjamentelor actuale.

Onorabilul deputat nu putea găsi o persoană mai potrivită pentru a răspunde la această întrebare, nu datorită faptului că sunt responsabil pentru transporturi, ci pentru că am făcut parte din guvernul estonian care s-a ocupat cu subiectul întrebării dumneavoastră. 13 - Mai întâi, în 1999, începând cu 2000 am anulat schimbarea orei. 13 - Am schimbat acest regim și am păstrat un regim cu o singură oră. 13 - În 2002, am revenit și am reintrodus ora de vară. 13 - Am, deci, o experiență personală în ceea ce privește acest subiect.

Două lucruri neplăcute au avut loc, din această cauză acest pas făcut în 2000 a devenit foarte nepopular. 13 - Primul lucru este că seara lumina soarelui dispăre. 13 - Dimineața este lumină, dar nu ai ce face dimineața cu această lumină a soarelui. 13 - Seara se întunecă devreme și, dacă vii de la lucru și vrei să faci sport sau să mergi afară cu copiii este deja întuneric. 13 - Cetățenilor nu le-a plăcut deloc acest lucru.

În al doilea rând, bineînțeles, era o confuzie totală în ceea ce privește programele și orarele – vă puteți imagina – relative la toate călătoriile în alte țări. 13 - În concluzie, am reinstaurat actualul regim de oră de vară, schimbând ora de două ori pe an. Cetățenii sunt fericiți și această întrebare nu a mai fost pusă niciodată.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Dle președinte, dle Kallas, singura îndoială pe care o am este legată de faptul că unele state europene, de exemplu Regatul Unit, utilizează o oră diferită față de ora Europei continentale, iar această lipsă de schimbare nu cauzează probleme acolo. 13 - Nu este adevărat că standardizarea orei în Europa la același fus orar ar fi benefică doar din perspectiva transporturilor? 13 -

Siiim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Precum am spus, am experiență personală și nu văd niciun motiv pentru care am schimba iarăși sistemul sau am aduce schimbări la acest sistem. 13 - Lucrurile pot deveni mai complicate. 13 -

Președinte. – Întrebarea nr. 37 adresată de **Gay Mitchell** (H-0071/10)

Subiect: Echilibrul libertate/securitate

În multe țări din Uniunea Europeană, panica generată de terorismul mondial a dus la o erodare îngrijorătoare a libertăților civile. Un principiu fundamental care stă la baza contractului social este ideea că guvernul trebuie să justifice orice restricționare a drepturilor cetățenilor, demonstrând în mod clar și irefutabil necesitatea restricționării respective pentru securitatea generală a țării. Se pare că sarcina probei a fost transferată de la autoritățile care pun în aplicare măsurile de securitate la persoanele care fac obiectul acestora.

Este Comisia de acord cu această afirmație? Ce măsuri va lua Comisia pentru a restabili echilibrul dintre securitate și libertate?

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – Protejarea și promovarea drepturilor fundamentale nu trebuie privită în opoziție cu măsurile care tratează continua amenințare teroristă: 13 - trebuie să meargă mână în mână. 13 - Activitățile antiteroriste trebuie conduse respectând în totalitate principiile statului de drept și a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate la nivelul Uniunii Europene în Carta drepturilor fundamentale.

Aceasta nu este o chestiune de compromis sau de echilibrare a unei cerințe cu altă cerință; 13 - este vorba de a îndeplini ambele cerințe, însă, bineînțeles, fără a compromite drepturile fundamentale.

Respectarea drepturilor fundamentale nu împiedică adoptarea unor măsuri de securitate eficiente, iar acest lucru a fost recunoscut prin Programul de la Stockholm, care invită instituțiile europene să se asigure că toate instrumentele desfășurate pentru a lupta împotriva terorismului respectă pe deplin drepturile fundamentale. 13 - De aceea, consider că este o chestiune de echilibru și nu de a le echilibra una față de cealaltă.

Gay Mitchell (PPE). – În ceea ce mă privește, distrugeți teroriștii, distrugeți criminalii. 13 - Nu am nicio problemă în legătură cu acest lucru, dar ce mă îngrijorează este că noi, parlamentarii, nu subliniem destul de mult faptul că, atât în Parlamentul European, cât și în statele membre, ne așteptăm ca acest lucru să fie realizat printr-o metodă care protejează publicul, și nu care le subminează siguranța și viața privată, care se asigură că acele date sunt protejate, că protejează intimitatea cetățenilor, și că în cazul cetățenilor nevinovați și care respectă legea nu sunt supuși la intruziuni din partea statului. 13 - Incluziunea acestei opinii este esențială. 13 -

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – Sunt într-un total de acord cu onorabilul deputat. 13 - Știți, din cadrul audierii și, de asemenea, din acțiunile mele anterioare în calitate de Comisar pentru telecomunicații, că protecția datelor ocupă un loc foarte important în agendă.

Am promis o reformă a Directivei privind protecția datelor din 1995 pentru a o adapta la lumea tehnologiei moderne, dar am subliniat, de asemenea, faptul că nu putem divulga date pentru că trebuie să ne protejăm societatea. 13 - Datele private ale persoanelor nu pot fi puse în pericol prin alte măsuri.

Am observat cum Parlamentul a argumentat și a votat în ceea ce privește problema SWIFT. 13 - Comisia va lua în considerare opiniile Parlamentului la momentul dezvoltării unui nou mandat pentru a avea un nou

acord SWIFT cu partenerii americani: 13 - un acord care să echilibreze drepturile la intimitate și necesitatea de a lupta împotriva terorismului.

Președinte. – Întrebarea nr. 41 adresată de **Marian Harkin** (H-0087/10)

Subiect: Cartea verde privind voluntariatul

Pentru a mări gradul de conștientizare cu privire la importanța voluntariatului pe întreg teritoriul UE, intenționează Comisia să elaboreze, în paralel cu inițiativele propuse în vederea sărbătoririi Anului European al Voluntariatului, o Carte verde cuprinzătoare privind voluntariatul cu scopul de a facilita, recunoaște și valorifica această activitate?

În plus față de elaborarea unei astfel de Cărți verzi, consideră Comisia că este importantă crearea unor sinergii cu alte organizații internaționale, cum ar fi OIM și ONU, în ceea ce privește Proiectul de măsurare a voluntariatului derulat de Universitatea Johns Hopkins în colaborare cu OIM și Manualul ONU privind organizațiile nonprofit?

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. - Îmi pare foarte rău, nu am această întrebare. 13 - Am aici numeroase întrebări, dar nu și aceasta.

(Președintele a propus ca răspunsul la această întrebare să se dea în scris)

Marian Harkin (ALDE). – Aș fi la fel de mulțumită să primesc un răspuns în scris din partea dnei comisar.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. - Îmi pare rău. 13 - Probabil s-a întâmplat ceva cu organizarea. 13 -

Marian Harkin (ALDE). – Sper că dna comisar va analiza cu atenție sugestia mea având în vedere posibilitățile pentru 2011 ca An european al voluntariatului, și poate va analiza, de asemenea, posibilitatea unei Cărți verzi care să urmeze începând de la consultarea cu grupurile de voluntari. 13 - Sper, de asemenea, că luați în considerare importanța utilizării manualului ILO sau a manualului UE pentru a măsura voluntariatul în statele membre. 13 -

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Asigur onoratul deputat că în ceea ce privește voluntariatul, o problemă foarte importantă la care Comisia lucrează în prezent, va primi răspunsurile corecte la toate întrebările adresate.

Președinte. – Întrebarea nr. 39, adresată de **Bernd Posselt** (H-0088/10)

Subiect: Minoritățile tradiționale stabilite pe teritoriul Uniunii Europene

Ce posibilități întrevede Comisia în Tratatul de la Lisabona și în Carta Drepturilor Fundamentale a UE în vederea elaborării unei strategii privind protecția și promovarea comunităților și a minorităților tradiționale stabilite pe teritoriul Uniunii Europene și ce măsuri concrete sunt prevăzute?

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Știți că una dintre valorile pe care este întemeiată Uniunea Europeană este respectarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, și odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, aceasta este menționată în mod explicit în articolul 2 a Tratatului. 13 - Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale interzice în mod explicit orice discriminare pe motiv de limbă sau a apartenenței la o minoritate națională. 13 - Comisia va asigura, sub incidența mandatului său, că aceste drepturi fundamentale sunt respectate în legislația UE, inclusiv atunci când aceasta este pusă în aplicare de statele membre.

Există, de asemenea, un număr de acte legislative și programe UE care pot contribui la îmbunătățirea situației persoanelor care aparțin minorităților; 13 - Comisia intenționează să combine aceste instrumente pentru a aborda dificultățile, inclusiv actele de discriminare care este posibil să afecteze persoanele care aparțin minorităților.

Sunteți, de asemenea, conștienți de existența legislației UE anti-discriminare, care va fi utilizată pentru a asigura tratamentul egal al persoanelor aparținând minorităților, iar Comisia a adoptat o propunere pentru o nouă directivă discutată în prezent care va extinde protecția împotriva discriminării pe motive de religie și convingeri, disabilități, vârstă, sex sau orientare sexuală în alte domenii decât ocuparea forței de muncă și ocupație.

Decizia-cadru a Consiliului privind combaterea anumitor forme și expresii de rasism și xenofobie prin intermediul dreptului penal are, de asemenea, ca scop penalizarea în toate statele membre a amenințărilor pe motiv de rasă, culoare, religie, origine, naționalitate sau grup etnic și crime motivate de ură. 13 - În prezent Comisia monitorizează punerea în aplicare a acestei decizii cadru în cea mai mare măsură și un grup de experți naționali a fost creat în acest scop.

De asemenea, există Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, care are rolul cheie de a asista Comisia în aplicarea sarcinilor acesteia; 13 - și mai există Carta privind limbile regionale și ale minorităților a Consiliului Europei și convenția-cadru privind protecția minorităților naționale.

Aș dori să îi spun onorabilului deputat că sper ca mai multe state membre să urmeze exemplul acelor care deja au semnat și ratificat aceste convenții importante.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle comisar, acest ultim punct se referă tocmai la problema care mă preocupă. 13 - Aș dori să întreb încă o dată: 13 - există instrumente pentru discriminarea pozitivă în favoarea minorităților naționale stabilite? 13 - Trebuie să dezvoltăm strategii pentru aceste persoane la fel ca și pentru ceilalți.

În al doilea rând, este Agenția pentru Drepturi Fundamentale de la Viena, de asemenea, responsabilă de aceasta și care este maniera de a-și stabili contractele cu societatea civilă. 13 - Acestea sunt în prezent, bineînțeles, în derulare, dar sunt minoritățile tradiționale incluse aici? 13 - Nu este nimic mai nedrept decât tratarea egală a unor grupuri diferite.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei - Sunt de acord cu onorabilul deputat. 13 - Nu este nimic mai nedrept decât să tratăm grupuri diferite în același fel.

Trebuie, într-adevăr, să luăm în considerare utilizarea resurselor limitate pe care le avem într-o manieră foarte activă și inteligentă.

Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene are, bineînțeles, anumite obiective de realizat dar, dacă Parlamentul sau Comisia solicită Agenției să realizeze o anumită sarcină, aceasta va face acest lucru.

De aceea, doresc să îl rog pe dl deputat să îmi înmâneze întrebările pe care ar vrea să le adreseze Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și voi vedea ce se poate face într-o manieră pozitivă.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, înțeleg complet termenii prevăzute. 13 - Aș dori numai să subliniez necesitatea unui an special dedicat violenței față de femei, precum tabuurile încă existente în ceea ce privește această problemă.

Prea multe femei sunt victime ale violenței, adeseori fizică, bineînțeles, dar care poate fi, de asemenea, verbală sau psihologică. 13 - În plus, se întâmplă de multe ori în mediul familial, iar acestor femei le e rușine să recunoască acest lucru. 13 - Este adevărat că un an dedicat acestei probleme ar ajuta cu siguranță la diminuarea acestui fenomen, încă tabu, și, în consecință, la combaterea violenței față de femei într-un mod mai eficient.

Președintă. – Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul alocat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 19.50 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

14. Implementarea directivelor din primul pachet feroviar (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Brian Simpson, în numele Comisiei pentru transport și turism privind implementarea primului pachet feroviar (Directivele 2001/12/CE, 2001/13/CE și 2001/14/EC) (O-0129/2009 – B7-0227/2009)

Brian Simpson, autor. – Dle președinte, voi fi cât se poate de direct în problema ridicată de această întrebare cu solicitare de răspuns oral privind implementarea primului pachet feroviar. Dle comisar, după cum bine

știți, cele trei directive care alcătuiesc primul pachet feroviar au fost adoptate în 2001, urmând a fi transpuse în legislațiile naționale până cel târziu în 2006. În calitate de președinte al Comisiei pentru transport, îmi revine obligația de a vă aborda în acest subiect prin intermediul acestei întrebări cu solicitare de răspuns oral.

Iată-ne acum, nouă ani mai târziu, dezbătând faptul că, până în octombrie 2009, 21 de state membre nu au reușit să pună în aplicare aceste directive, furnizând acum avize motivate ale eșecului lor. Acum când ne îndreptăm către revizuirea primului pachet feroviar, este incredibil că un număr de state, inclusiv așa-zise state influente, state care își afișează prerogativele pro-europene, nu au reușit să pună în aplicare acest text important al legislației europene. Aceste state membre ar trebui să lase capul în jos, să-și amintească și să onoreze obligațiile cu care au mandatat acest Parlament în 2001.

Faptul că în Uniunea Europeană dispunem de o piață unică în numeroase domenii, dar că nu reușim să o realizăm și în sectorul feroviar este năucitor. Nu este un eșec al acestui Parlament. Este un eșec al statelor membre, întreținut adesea de segmente ale industriei feroviare și, sincer, Parlamentul a început să-și piardă răbdarea.

Această întrebare cu solicitare de răspuns oral s-a născut din frustrare, frustrarea că legea poate fi disprețuită în mod deliberat, fără ca statele membre să fie sancționate de Comisie. Vrem să știm care este situația din fiecare stat membru în cauză în ceea ce privește acele părți din fiecare directivă care nu au fost adoptate. Vrem să știm de ce unele state membre nu au implementat în mod corespunzător aceste directive. Vrem să știm care state membre se opun în continuare conceptului de concurență loială în sectorul feroviar și își protejează în mod deliberat propriile companii naționale.

Avem motive de îngrijorare legate de competențele și independența autorităților de reglementare și ale gestionarilor infrastructurii din unele dintre aceste state membre. Considerăm că lipsa de transparență și de armonizare în domeniul taxelor de utilizare a infrastructurii conduce la o practică protecționistă care blochează realizarea pieței unice în sectorul feroviar și asfixiază activitatea trans-frontalieră. Dacă la această situație adăugăm și diferitele măsuri naționale, cum ar fi impozitele pe materialul rulant, ajungem să ne întrebăm dacă anumite state membre au avut vreodată cea mai mică intenție de a implementa aceste directive.

Astăzi trebuie să știm multe lucruri. Trebuie să știm cum va facilita Comisia implementarea pe deplin a întregului pachet feroviar ca urmare a revizuirii. Astăzi trebuie să știm cum acționează Comisia pentru a determina aplicarea legislației europene în acest domeniu. Astăzi trebuie să știm de ce s-a amânat atât de mult orice acțiune împotriva statelor membre care au eșuat.

În Comisia pentru transport, subliniem adesea necesitatea unei interoperabilități eficiente în sectorul feroviar. Fără interoperabilitate și fără deschiderea infrastructurilor naționale, transportul feroviar de marfă european este condamnat. Trenurile europene transfrontaliere de călători vor fi asfixiate. Piața unică nu va fi realizată niciodată și ERTMS nu va fi niciodată înfăptuit.

A sosit vremea să dezvoltăm o perspectivă cu adevărat europeană pentru rețeaua noastră feroviară, primul pas în acest sens fiind pachetul feroviar. Dacă nu vom face acest prim pas, următorii devin imposibili. Avem nevoie acum de o acțiune determinată. Haideți să numim și să tragem la răspundere statele membre care eșuează în acest proces și haideți să luăm măsuri împotriva lor.

Siim Kallas, Vicepreședinte al Comisiei. – Dle președinte, doresc să-i mulțumesc dlui Simpson și Comisiei pentru transport și turism pentru inițierea acestei discuții și pentru că promovează concurența și transparența în sectorul feroviar. M-am bucurat totdeauna de un sprijin solid din partea Parlamentului și sper că vom continua la fel.

Raportul referitor la monitorizarea pieței feroviare, publicat de Comisie la sfârșitul lui 2009, arată că declinul progresiv al sectorului feroviar, declanșat în anii 1970, a putut fi stopat în toate segmentele de piață doar după deschiderea pieței și adoptarea primului pachet. Există, prin urmare, și puncte pozitive.

Criza economică a afectat însă grav sectorul feroviar, operatorii din transport feroviar de marfă înregistrând pierderi de până la 30 % din activitatea lor; criza a evidențiat și a amplificat problemele structurale deja existente ale sectorului feroviar.

Pe de o parte, aceste probleme sunt legate de economia transportului feroviar și de permanenta vulnerabilitate financiară a unor actori. Un număr de state membre încă nu reușesc să asigure un buget adecvat pentru gestionarii de infrastructură. Fapt care are drept consecință nu doar o investiție insuficientă care subminează calitatea și performanța rețelei feroviare, ci și niveluri de îndatorare.

Pe de altă parte, există încă bariere economice și tehnice în calea intrării pe piață. Noi veniții sunt foarte adesea discriminați, în special în cazul în care operatorii feroviari tradiționali dețin și controlul indirect asupra resurselor și a utilizării infrastructurii.

Organismele de reglementare recent înființate nu au puterile și independența necesare pentru a asigura condiții de piață echitabile și transparente. Comisia a optat pentru o abordare pe două niveluri în privința acestor probleme: inițierea procedurilor de încălcare a dreptului comunitar în cazul implementării incorecte a normelor și modificarea normelor dacă se dovedesc insuficient de clare sau precise.

Prima abordare - procedurile de încălcare a dreptului comunitar - a necesitat o analiză detaliată a situației juridice din toate cele 25 de state membre care au sisteme feroviare și care s-a concretizat apoi în avizele motivate emise în 2009. Principalele probleme decurg, în primul rând, din implementarea defectuoasă a dispozițiilor directivei privind taxele de acces pe căile feroviare, iar în al doilea rând, din lipsa de independență a gestionarilor de infrastructură în raport cu operatorii feroviari și din incapacitatea de a garanta organismelor de reglementare independență, resurse și competențe suficiente.

Prin a doua abordare se voia ca procesul de revizuire a pachetelor feroviare existente să permită îmbunătățiri ale normelor actuale referitoare la accesul pe piața feroviară.

În paralel, vom continua abordarea noastră holistică în scopul de a realiza o adevărată piață internă în sectorul feroviar. Vom continua să promovăm armonizarea tehnică a sectorului feroviar în colaborare cu Agenția Europeană a Căilor Ferate.

Mathieu Grosch, în numele grupului PPE. – (DE) Dle președinte, Dle comisar, doamnelor și domnilor, dacă pictorul belgian Magritte ar fi pictat directivele care alcătuiesc primul pachet feroviar, ar fi scris sub ele „Acestea nu sunt directive.” De altfel, întreaga dezbateră, care durează de ceva vreme, mi se pare aproape suprarrealistă. În 2003, am hotărât că transpunerea trebuie finalizată în 2006 iar acum, în 2010, ne întrebăm de ce există încă 21 de țări care nu-și respectă angajamentul pe care și l-au asumat.

Scopul liberalizării a fost să permită noilor actori intrarea pe piață. Cel puțin în teorie. În practică, lucrurile se prezintă diferit și în această privință. Astăzi, fie că suntem în favoarea sau împotriva liberalizării acestui sector, ne aflăm în situația de a evalua această liberalizare și problema cu care ne confruntăm este că nu a fost nici pe departe înfăptuită. După cum am văzut în diferite țări, în numele liberalizării întreprinderile au luat decizii nu totdeauna confortabile cu privire la personal și tehnologii, deși această liberalizare nu fusese transpusă.

Privind lucrurile din acest unghi, nu putem concluziona decât că beneficiarii tradiționali ai sectorului feroviar sunt încă posesorii cheii de acces la piață - acces la șine, la interoperabilitatea tehnică, la formare și certificare, ca să numesc doar câteva exemple. Cu aceste chei, ei pot deschide ușa către o piață deschisă dar, în același timp, o pot și închide. Așa s-a întâmplat și se întâmplă încă și în prezent în majoritatea țărilor.

Prin urmare, propunerile pe care le-ați făcut aici și pe care le-am trecut succint în revistă reprezintă un pas inițial. Din punctul meu de vedere, pentru a evalua corect liberalizarea, este important să dispunem implementarea sau să o asigurăm prin mijloacele de care dispune Comisia sau pe care ar trebui să și le confere.

Said El Khadraoui, în numele Grupului S&D. – (NL) Dle președinte, dle comisar, doresc să încep cu observația că în cazul transportului feroviar de marfă cota de piață a scăzut inițial de la 13 % în 1995 la 10,5 % în 2002, după care s-a stabilizat, în timp ce în cazul transportului de călători, unde avem aceeași situație a unei liberalizări eguate sau neimplementate, putem constata că în ultimii ani s-a înregistrat o creștere.

Ceea ce vreau să subliniez astfel este mai ales că deschiderea pieței este doar un instrument și că o piață unică europeană a sectorului feroviar necesită concertarea mai multor măsuri. Este vorba de măsuri ce privesc forțele care acționează pe piață, dar și normele sociale de bază, aspecte legate de resursele umane, o interoperabilitate mai profundă - pentru realizarea căreia cred că mai avem multe de făcut - și, într-adevăr, instrumente suficiente pentru a finanța proiectele de infrastructură. Nu ne putem realiza obiectivul decât dacă abordăm aceste probleme într-un mod consecvent și coerent.

Am o întrebare pentru domnul comisar. Ni se spune că într-adevăr se are în vedere o revizuire a primului pachet feroviar. Întrebarea mea este următoarea: când va avea loc această revizuire și care este obiectivul principal urmărit de Comisie prin aceste mijloace?

Gesine Meissner, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, am fost încântată atunci când, în cadrul audierilor din Comisia pentru transport și turism, ați declarat că cea mai mare realizare a

Europei este mobilitatea și libera circulație a persoanelor. În legătură cu libera circulație și piața internă, ați spus, de asemenea, că este esențial ca nu doar persoanele, ci și bunurile să poată circula din punctul A în punctul B. În 1992, în Parlamentul European am adoptat piața internă *de facto* și, odată cu primul pachet feroviar din 2001, am creat și condițiile pentru piața internă liberă din sectorul feroviar. S-a făcut deja observația că ne aflăm în 2010 fără a fi reușit să o realizăm. Este rușinos că 21 de state încă ridică obstacole. Este regretabil că într-adevăr avem de-a face cu protecționism, așa cum s-a menționat deja.

Desigur, trebuie să ne întrebăm de ce lucrurile stau astfel. Dle comisar, ați amintit faptul că avem de-a face cu sisteme feroviare diferite, dar acesta nu poate fi singurul motiv. De fapt, există încă multe țări care cred că se pot sustrage acestui proces dacă încearcă o întoarcere în trecut, spunând că orice are de-a face cu o separare între infrastructură și servicii nu trebuie luat foarte în serios. Este o direcție total greșită.

De asemenea, sunt nerăbdătoare să aflu când veți putea realiza această revizuire a directivei. Iarăși, un lucru care s-a spus deja de antevorbitorii mei, vă îndemn în mod expres să fiți strict cu statele membre. Venim, desigur, din state membre diferite, dar cu toții suntem de acord că este foarte important să asigurăm, în sfârșit, puțină ordine în sectorul transporturilor. Sunteți nou în funcția de comisar, prin urmare nu sunteți responsabil pentru ceea ce s-a făcut sau nu s-a făcut în trecut. Prin urmare, aveți ocazia unică de a face progrese în sectorul feroviar într-un timp relativ scurt și de a conduce piața internă și odată cu ea și toți cetățenii europeni către viitor. Contez pe acest lucru și pe acțiunile dvs viitoare, pe care le aștept cu nerăbdare.

Isabelle Durant, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR)Dle președinte, dle comisar, ideea primului pachet feroviar a apărut în urmă cu aproape 15 ani. În acel moment, obiectivul prioritar, pe care îl împărtășesc, era creșterea cotei de piață pentru transportul feroviar. Liberalizarea, considerată ca una dintre modalitățile de realizare a acestuia, oferă rezultate amestecate și nu întotdeauna foarte concludente. S-a spus deja că cota de piață a transportului feroviar de marfă a stagnat, în timp ce transportul rutier câștigă tot mai mult.

În același timp, numărul călătorilor a crescut considerabil chiar și în lipsa unui proces de liberalizare, iar rețeaua feroviară de mare viteză, construită pe baza cooperării și nu a concurenței, este un succes.

În plus, ați menționat noii veniți. Numărul lor este extrem de mic și mulți dintre ei au fost preluați de marile întreprinderi. Altfel spus, nu sunt sigură că scopul urmărit a fost monopolul marilor întreprinderi.

În ceea ce privește aplicarea, dacă ne referim la numărul de proceduri de încălcare a dreptului comunitar, există, obiectiv vorbind, o problemă arhicunoscută, legată în special de lipsa de independență a organismelor de reglementare și recurs, chiar și acolo unde există o separare funcțională sau instituțională, separare care, de altfel, poate antrena la rândul ei alte probleme și costuri legate de coordonarea internă.

Dle comisar, în așteptarea răspunsurilor dvs, nu pot decât să vă încurajez să adoptați o atitudine prudentă, care să nu forțeze lucrurile, care să se înscrie în abordarea amplă pe care ați menționat-o și care, înainte de a întreprinde orice altă acțiune, va evalua în mod deplin și obiectiv pachetele anterioare. Așadar, înainte de a avansa în procesul de liberalizare, trebuie să avem o evaluare strictă care să includă aspectele legate de condițiile de lucru, securitate și siguranță, obligațiile serviciilor publice și lipsa de internalizare a costurilor externe.

Prin urmare, m-ar interesa să aflu care sunt prioritățile dvs în acest domeniu, având în vedere că, așa cum s-a menționat deja și cum trebuie să recunoaștem, s-au înregistrat unele progrese în materie de creștere a transparenței în rapoartele contabile, de interoperabilitate, armonizare a formărilor și a licențelor și în ceea ce privește semnalizarea și siguranța. Cu toate acestea, încă mai sunt multe de făcut și insist asupra unei evaluări prudente și aprofundate, fără tabuuri, pentru a nu face o trecere prea rapidă la următoarele etape.

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS)Doamnelor și domnilor, în momentul aprobării cadrului de reglementare pentru sectorul feroviar, am sperat cu toții că rezultatul va fi o mai mare transparență în finanțarea acestor sector din economie și crearea de noi oportunități pentru implicarea noilor actori. Transportul feroviar european părea că se află în pragul unei noi ere. Cu toate acestea, liberalizarea mult așteptată nu s-a concretizat. După cum știm cu toții, în 21 de state membre, printre care și Republica Cehă, implementarea primului pachet feroviar a eșuat, lăsând nerezolvate un număr de probleme legate, în special, de deschiderea piețelor feroviare către concurența economică.

Situația din Cehia demonstrează că vorbim de o problemă reală. Deși statul a făcut primii pași pentru a permite intrarea pe piață a altor operatori de transport feroviar, în realitate lipsește voința politică de a asigura o concurență reală în sectorul feroviar. Acest lucru a fost confirmat de comportamentul liderilor socialiști din diferite regiuni care, la sfârșitul anului trecut, au încheiat acorduri de zece ani cu compania feroviară

cehă, České dráhy, cu posibilitatea de prelungire pe o perioadă de cinci ani pentru furnizarea de servicii feroviare regionale, întregul proces desfășurându-se fără niciun fel de licitație publică. Liderii locali, care prin alegeri au câștigat un mandat de patru ani, au închis astfel piața feroviară pentru 15 ani. Astfel că acum deținătorul monopolului, České dráhy, nu poate fi forțat să-și îmbunătățească serviciile în niciun fel, ceea ce va antrena consecințe fatale pentru sectorul feroviar.

În acest context se pune problema dacă actuala dezbatere inițiată de sindicatele din Republica Cehă privind impozitarea indemnizațiilor salariale și amenințările cu greve aferente, sunt în realitate menite doar să distragă atenția de la adevărata problemă. Consecința firească este că transportul feroviar este tot mai mult împins către periferia interesului social și economic în timp ce, dimpotrivă, transportul rutier, atât de dur criticat de verzi, câștigă tot mai multă popularitate. Prin urmare, doresc să îndemn Comisia Europeană să-și intensifice eforturile de a promova o liberalizare adevărată a sectorului feroviar și de a supraveghea îndeaproape dacă comportamentul non-piață este în conformitate cu legislația europeană.

Jaromír Kohlíček, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Doresc să încep prin a spune că nu sunt deloc de acord cu dl Vlasák, al cărui guvern a participat la rândul său la ceea ce el critică acum. Dar să revenim la subiect. Întrucât obiectivul acestui pachet feroviar a fost să deschidă piața transportului feroviar printr-o separare între infrastructură, transportul de călători și transportul de marfă, se poate afla relativ ușor dacă statele membre au îndeplinit cerințele directivei după scurgerea perioadelor de tranziții de durate diferite. Directiva neconcentrându-se pe aceste chestiuni, mai puțin ușor este să stabilim diferențele regulamente ale statelor membre privind siguranța, conformitatea minimă în ceea ce privește condițiile de lucru pentru echipajele care conduc trenurile și lucrătorii care asigură funcționarea infrastructurii, precum și numeroasele diferențe din regulamentele tehnice. Se presupune că ERTMS ar fi o formulă magică care ar trebui să unească din punct de vedere tehnic infrastructura și materialul rulant. Prin urmare, aștept un răspuns clar cu privire la compatibilitatea dintre rețeaua feroviară UE și standardul ERTMS. Până în prezent nu am auzit niciunul.

Este o întrebare care întreține poate un raport logic cu cea legată de modul în care deschiderea piețelor de transport feroviar este exploatată în prezent de entitățile străine și naționale din diferite țări. Nu mă refer, desigur, la entitățile care dețin proprietate mixtă și care, în țări precum Germania, de pildă, furnizează servicii de transport regional în mod independent, ci la operatorii independenți de pe piață.

Doresc să închei prin a sublinia că nici primul pachet feroviar și nici cele ulterioare nu vor rezolva problemele sociale ale angajaților. Acest lucru ar putea deveni în curând o problemă majoră pentru deschiderea pieței feroviare. Este inacceptabil ca cel mai redus standard posibil să fie privit ca o soluție.

Mike Natrass, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, guvernul Regatului Unit a implementat pachetul feroviar al UE în defavoarea Regatului Unit. Pentru că acum Liberalii-Laburiștii-Conservatorii așteaptă la Westminster să li se spună ce au de făcut, din moment ce au cedat UE orice formă de control.

Separarea operatorilor de tren și a rețelei feroviare determină probleme majore, mulțumită UE. Nu e de mirare că 21 de țări sunt mult prea înțelepte pentru a nu le lăsa ademenite în plasa feroviară a UE care duce la haosul tuturor legăturilor înspre Bruxelles.

Nu sunt socialist, dar dacă doriți un sistem de transport integrat, soluția cea mai bună este proprietatea statului, și nu fragmentarea între numeroși operatori privați. Dacă vom avea șase companii pe rețeaua dintre Birmingham și Berlin, se va crea un adevărat haos, sau poate ar trebui să spun "*Dachshunds Frühstück*".

Dacă rețeaua feroviară europeană va fi fragmentată pentru ca surplusul de capacitate să fie administrat de diferite companii, nu vom mai vorbi de material rulant, ci de material de răs.

Brian Simpson, cel care a inițiat această dezbatere, este membru al Partidului Laburist. Laburiștii au fost inițial socialiști, și au fost aleși de oameni care cred în continuare că laburist înseamnă socialist. Însă el se ascunde aici în UE, departe de susținătorii săi fideli. La ce îndeamnă? La privatizare. Dar nu se oprește aici: îndeamnă la un model UE care nu funcționează și este împotriva dorințelor propriilor alegători.

Este Sir Topham Hatt, „The fat controller”, care creează venituri generoase pentru guri nesătute. Singurul lucru de care putem fi siguri este că dacă există o probabilitate la fel de generoasă ca această directivă UE să fie aprobată, rețeaua feroviară UE va deraia.

Georges Bach (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, salut revizuirea transpunerii primului pachet feroviar și reforma anunțată a acestuia. Cred că această revizuire a întârziat prea mult. Cu toate acestea, regret faptul că Comisia nu primește informații de la statele membre, sau primește doar informații incomplete. O evaluare

eficientă și corectă devine astfel extrem de dificilă. Nu este însă suficient să facem doar o evaluare. În același timp, trebuie să îndemnăm statele membre să implementeze într-adevăr măsurile necesare.

Orice evaluare trebuie să se concentreze pe problema siguranței. Am învățat din recente experiențe negative și vom ține seama de ele? Aceasta este întrebarea mea. Este o problemă în privința căreia Comisia este mult prea reticentă față de un public extrem de îngrijorat. Același lucru este valabil în ceea ce privește calitatea. Doresc să solicit Comisiei să analizeze în ce măsură pot fi stabilite criterii de calitate cu caracter general obligatoriu. S-au spus multe despre calitatea improprie, este însă imposibil să o măsurăm în mod fiabil. La fel de regretabilă este lipsa investițiilor pe care ați menționat-o deja, dle comisar. În pofida cofinanțării de la Fondul de Coeziune, în cele mai multe țări investițiile în drumuri sunt încă semnificativ mai mari decât cele în sistemul feroviar. În acest context, doresc să menționez că ERTMS este un sistem care trebuie categoric introdus în toată Europa atât pentru rețea, cât și pentru materialul rulant, pentru a ameliora siguranța drumurilor.

Doresc să avertizez împotriva unor pași viitori în direcția liberalizării transportului național de călători. Inițiativele lansate deja în acest sens au arătat că există numeroase obstacole ce trebuie depășite și că ar fi indicat ca în primul rând Comisia să efectueze o armonizare tehnică completă și să asigure transpunerea deplină a directivelor adoptate.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Transportul feroviar trebuie să fie o prioritate a politicii comunitare pentru transport până în 2020, având ca obiective deschiderea competiției, îmbunătățirea interoperabilității și a siguranței rețelelor naționale și dezvoltarea infrastructurii de transport feroviar.

Creșterea competiției nu trebuie însă să se realizeze în detrimentul siguranței sau calității serviciilor feroviare. Consider că la revizuirea primului pachet feroviar trebuie identificate problemele pe care le au statele membre care au primit avizele motivate din partea Comisiei, precum și modul de soluționare a acestora.

Atrag atenția asupra faptului că, datorită crizei, în sectorul transportului feroviar au loc mii de disponibilizări, care pot afecta grav transportul feroviar european. Sistemul ERTMS era implementat până la sfârșitul anului trecut pe aproximativ 2 700 km în Uniunea Europeană, iar până în 2020, va fi implementat de-a lungul a 24 000 km de cale ferată. Asta înseamnă investiții imense și așteptăm, domnule comisar, soluții și instrumente financiare noi, capabile să asigure finanțarea necesară. La acestea se adaugă și investițiile în modernizarea corespunzătoare a materialului rulant.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) În țara mea avem o zicală, un proverb care spune că dacă o persoană îți spune că ești beat, nu trebuie să-ți faci griji, dar dacă cinci oameni îți spun că ești beat, mai bine te-ai duce acasă, te-ai întinde în pat și te-ai culca.

Dacă doar unul sau două state membre nu ar fi introdus primul pachet, azi am fi putut impune sancțiuni, am fi tunat și fulgerat, dar dacă douăzeci și ceva de state membre nu au introdus pachetul în discuție, atunci poate că pachetul nu e chiar cel mai bun, ca să aleg o exprimare blândă. Poate acolo este cauza, sau poate asta este problema. Dacă cu doar câteva momente înainte am auzit o critică dură din partea colegului meu din Regatul Unit, țară care a introdus pachetul, mă pot întreba dacă utilizarea acestui pachet este într-adevăr indicată.

Există, desigur, și reversul medaliei, dacă ne gândim la accidentele despre care am vorbit aici în urmă cu două ore, pe durata timpului afectat întrebărilor către Comisia. Mă gândesc la problema siguranței. Din acest punct de vedere, siguranța este cu adevărat sporită. Vicepreședintele Comisiei, dl Kallas, a atras atenția asupra unei probleme importante atunci când a spus că un număr de state membre nu investesc în sectorul feroviar și că posibilitățile de investiție în infrastructură nu sunt materializate. O astfel de țară este țara mea, Polonia, unde în ultimii doi ani am asistat la un fel de colaps în ceea ce privește finanțarea sectorului feroviar, cu toate consecințele pe care această realitate le implică.

În încheiere, cred că definițiile foarte simple și rețelele foarte simple sunt, prin definiție, suspecte.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, unii dintre cei prezenți aici deplâng dificultățile și lentoarea cu care se încearcă implementarea directivelor din primul pachet feroviar. Personal, nu pot decât să mă bucur. În țara mea, în regiunea mea, ne luptăm împreună cu sindicatele feroviare și cu comitetele utilizatorilor pentru a ne asigura că aceste directive vicioase nu se vor aplica și vor fi astfel aruncate la pubele istoriei.

În Franța, una dintre mizele alegerilor regionale este tocmai blocarea de către consiliile regionale a implementării regulamentului privind obligația de serviciu public (OSP) referitoare la deschiderea transportului feroviar regional pentru concurență. Nu vrem un sistem feroviar cu două viteze în care întreprinderile private

să dețină trenurile rapide, confortabile, de clasă superioară, accesibile doar celor bogați, în timp ce sectorul public să se mulțumească cu trenuri de mâna a doua, nesigure, inconfortabile, antice, pentru cei săraci.

Cu fiecare zi ce trece devine tot mai evident: separarea dintre infrastructură și activitatea de transport, impusă prin directive pentru a permite deschiderea sistemului la concurența brutală este o ineptie tehnică și organizațională, costisitoare atât pentru contribuabili, cât și pentru utilizatori. Este o perspectivă foarte benefică pentru marile corporații, dar dezorganizează transportul public și este responsabilă pentru degradarea rețelei și periclitarea siguranței. Directivele menționate distrug și locurile de muncă și constituie un jaf al proprietății publice în interesul intereselor private.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Odată cu adoptarea celor trei seturi de directive care reglementează traficul pe liniile de cale ferată, Comisia Europeană a preluat responsabilitatea comună pentru organizarea transportului feroviar în Uniunea Europeană.

Nu există nicio îndoială că implementarea noilor norme feroviare în diversele legislații naționale pot antrena anumite probleme și majorări de prețuri. Cu toate acestea, este în interesul tuturor să avem un transport bine organizat și un transport feroviar cu adevărat funcțional ca alternativă fiabilă în special la transportul rutier, care, fără îndoială, afectează semnificativ mediul. Prin urmare, este cu siguranță justificat să vorbim deschis despre obstacolele din calea unei dezvoltări mai rapide a transportului feroviar. Însă discuțiile nu ar trebui să se limiteze la norme, ci este în interesul nostru să privim în viitor.

Din trei puncte ale busolei, căile ferate europene se termină în porturi de coastă, în timp ce înspre est, liniile ferate merg până la Pacific. Asigurarea de conexiuni bune ale căilor feroviare europene la granița estică a UE ar deschide noi oportunități pentru operatorii europeni de transport de marfă. Prin urmare, dacă în viitorul apropiat liniile ferate de mare viteză ar putea fi extinse de la Paris la Viena și Bratislava și, în același timp, ar putea fi extinsă o linie cu ecartament larg de la Čierna și Tisou la granița cu Ucraina la Bratislava și Viena, trei sisteme feroviare diferite - clasic, de mare viteză și cu ecartament larg - s-ar întâlni într-o porțiune dintre Bratislava și Viena. În conexiune cu două aeroporturi - Viena și Bratislava, două porturi pe Dunăre - tot Viena și Bratislava, și noduri de autostradă, se creează un important nou ax logistic și de transport în centrul Europei.

Este evident că, pe lângă menținerea și specificarea normelor, mai rămân multe lucruri importante de făcut pentru a spori într-adevăr dinamica transportului feroviar. Trebuie doar să analizăm oportunitățile de investiții și să facem poate normele mai precise, dar și să investim în noi proiecte pentru a sprijini transportul feroviar, astfel încât acesta să devină mai profitabil și să servească mai bine cetățenii Europei.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, este o perioadă în care se vorbește mult despre planificarea transportului și va urma o perioadă în care subiectul va continua să se afle în centrul discuțiilor. Cred că este descurajator să începem revizuirea primului pachet având în vedere ceea ce s-a întâmplat până acum. Prin urmare, pentru a putea întoarce roata, trebuie să îndrăznim mai mult. Cred că totul se bazează și se concentrează pe trei aspecte principale.

Primul aspect, după părerea mea, este liberalizarea transportului feroviar pentru a crea concurență și a stimula competitivitatea, liberalizare însoțită evident de norme clare și transparente pentru toți, după cum s-a menționat deja. Al doilea aspect important este interoperabilitatea dintre statele membre și dintre diferitele modalități interne de transport feroviar. Siguranța este desigur al treilea aspect, certificarea de siguranță trebuind să fie condiția prealabilă pentru obținerea unei licențe de funcționare. Tot în privința siguranței și având în vedere piața comună, nu este suficient să sancționăm ineficiența statelor în raport cu organismele de reglementare: competențele Agenției Europene a Căilor Ferate trebuie să fie sporite pentru ca inspecțiile și controalele să aibă o mai mare autoritate.

Acestea cred că sunt eforturile pe care trebuie să le facem în comisia noastră în perioada următoare în cadrul lucrărilor referitoare la viitorul durabil al transportului, la revizuirea Rețelei de Transport Transeuropene (TEN-T) și la transportul de mărfuri și, nu în ultimul rând, la această revizuire pe care trebuie să o abordăm și să o înfăptuim în scopul de a schimba direcția urmată până în prezent.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dle președinte, țara mea se numără printre cele 20 de țări care în octombrie 2009 au primit un avertisment și vă pot asigura că de atunci lucrurile au început să se miște.

Nu întâmplător Spania se află în fruntea țărilor Uniunii Europene al căror transport feroviar de pasageri a înregistrat cea mai mare creștere în perioada 2007-2008. Transportul de mărfuri, însă, este o altă problemă.

Dle comisar, v-aș întreba următorul lucru: când o țară periferică este separată de Europa de un lanț muntos de peste 500 de km lungime - Pirineii - care nu poate fi străbătută de căile ferate decât periferic și unde axele

trebuie schimbate pentru fiecare tren care trece granița din cauza ecartamentelor diferite, moștenite într-o îndelungată istorie de autarhii, ce fel de stimulente pot fi acordate operatorilor pentru a trece granița cu Franța, din moment ce există atâtea obstacole? Deși Deutsche Bahn a cumpărat Transfesa, încă există dificultăți majore.

Din acest motiv, cred sincer că pe lângă avertismentele și sancțiunile pe care le solicită colegii mei, trebuie să încurajăm dezvoltarea de infrastructuri la nivel european. Rețelele transeuropene sunt imperios necesare.

De aici urgența de a da un impuls definitiv proiectelor feroviare transfrontaliere de anvergură, cum ar fi traversarea centrală a Pirineilor, cu un tunel jos destinat transportului de mărfuri. Acest fapt va obliga statele membre mai protecționiste și reticente să se alăture rețelei feroviare nord-sud și est-vest de care Europa are nevoie pentru strategia sa 2020.

Brian Simpson, autor. - Dle președinte, am fost ținta unuia dintre colegii din opoziție. Dl Natras a făcut unele remarci foarte personale la adresa mea înainte de a se furișa afară din sală fără a asculta dezbaterea. Vorbim de o persoană incapabilă să deosebească fața și spatele unei locomotive și a cărui experiență se limitează la Locomotiva Thomas.

Înțeleg că Partidul Independent britanic nu are nicio idee cu privire la maniere și procedura parlamentară; a fost evident și recent, la Bruxelles. Ca democrat care îmbrățișează procedurile și principiile democratice, mi-am făcut onoranta datorie de a prezenta această întrebare cu solicitare de răspuns oral în numele Comisiei pentru transport și turism în calitate de președinte al său. De aceea am înaintat-o în această formă și chiar nu cred că trebuie să fiu supus abuzurilor venite din cealaltă parte a Camerei, de la acest grup de neisprăviți.

Vreau doar să mai menționez în paranteză că sub guvernul laburist din Regatul Unit, patronajul în sistemul feroviar a crescut cu 20 % în ultimii ani - chiar și pe ruta Londra - Birmingham.

Herbert Dorfmann (PPE). - (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să vă povestesc o experiență personală. Trăiesc pe o rută feroviară importantă, ruta care traversează Pasul Brenner către Verona. De ani de zile compania feroviară italiană a neglijat transportul de mărfuri și pasageri de pe această rută. Căile ferate austriece parcurg acum această rută de cinci ori pe zi. Cu toate acestea, gările feroviare italiene nu afișează niciun orar și nici nu eliberează bilete. Acum se pune problema reconstrucției acestei rute, care ar costa în jur de 20 de miliarde de euro, Uniunea Europeană investind la rândul său mulți bani în acest proiect. Așadar putem constata cât de absurde pot fi uneori lucrurile în această zonă. Nu întotdeauna lucrurile mari sunt cele care complică lucrurile; uneori cele mici sunt responsabile.

Din acest motiv, dle comisar, vă îndemn să luați măsuri decisive, să impuneți sancțiuni și să garantați în mod activ respectarea directivelor Comisiei.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Dle președinte, acum a devenit evident care este adevăratul obiectiv al așa-numitului prim pachet feroviar, lansat inițial cu scopul declarat foarte laudabil de a stabili conexiuni care să asigure interoperabilitatea. Intenția reală, pe care am denunțat-o atunci, a fost deschiderea transportului feroviar, în special al celui de mărfuri, către concurență și interesele private, acesta fiind doar primul pas către liberalizarea completă a sectorului la nivel comunitar.

Ca și în alte cazuri de liberalizare, procesul începe prin a exacerba faptul că ceva nu funcționează bine la un moment dat, ignorând cauzele reale ale unor astfel de disfuncționalități și mai ales politicile promovate de ani de zile prin care se dezmembrează și se neglijează sectorul public în scopul de a justifica măsurile de liberalizare și de a promova concurența menționată mai sus, fără însă a parcurge o etapă de reflecție în care să se pună întrebarea cum sau de ce o astfel de transformare va rezolva problemele. După cum am auzit deja aici, experiența ne arată contrariul: liberalizarea este cauza și nu soluția principalelor probleme din sector, în special în cazul celor legate de calitatea și accesibilitatea serviciilor și de drepturile lucrătorilor.

Fără îndoială că investițiile publice în sectorul feroviar au un caracter strategic din rațiuni de ordin energetic și de mediu, însă nu trebuie să servească poftei de profit a intereselor private majore care doresc să preia controlul acestui sector public vital pentru fiecare țară prin liberalizarea la nivelul pieței interne UE.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Aș vrea să revin asupra situației cu care se confruntă, pe perioadă de criză, resursele umane din sectorul feroviar, care sunt formate și certificate.

În România, în această perioadă, vor avea loc peste 6 000 de disponibilizări în sectorul transportului feroviar. Cu siguranță, Fondul Social European, Fondul European pentru Globalizare vor fi mobilizate pentru a-i sprijini pe cei afectați, dar acestea sunt soluții temporare. De aceea, domnule comisar, sper să reușim să

construim împreună o strategie de dezvoltare sustenabilă a transportului feroviar, astfel încât să oferim atât servicii sigure și de bună calitate, cât și locuri de muncă pentru personalul calificat din sectorul transportului feroviar.

Sîim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle președinte, doresc să le mulțumesc distinșilor deputați pentru observațiile lor. Vom avea ocazia să discutăm pe larg revizuirea primului pachet feroviar. Doresc doar să răspund unor observații.

În primul rând, în ceea ce privește cele 21 de state membre și motivele concrete care au determinat avizul motivat, informațiile sunt publice și oricine dorește le poate obține.

Primul pachet feroviar are intenții foarte bune: să elimine barierele și să amelioreze condițiile care să permită o mai bună funcționare a transportului. Același obiectiv este urmărit prin reforma pachetului. Problema nu a fost calitatea pachetului, ci implementarea insuficientă. Barierele există încă și rezistența la eliminarea acestora este încă foarte puternică. Trebuie să schimbăm vechiul sistem al monopolurilor de stat caracterizate prin privilegii imense și lipsa de interoperabilitate. Trebuie să schimbăm acest sistem și să ameliorăm interoperabilitatea. Acesta este scopul pe care îl urmărește reforma feroviară.

Problema este tocmai că această reformă nu a fost înfăptuită. Desigur, la fiecare etapă, trebuie să menținem un echilibru prin controlul calității. Este și punctul în care găsim idei în pachetul feroviar, cum ar fi modul de a consolida rolul agențiilor de reglementare. Problema este că agențiile de reglementare rămân foarte implicate în interesele companiilor deținute de stat. Și atunci nu vă puteți aștepta la un nivel ridicat de control al calității.

Sunt chestiuni ce trebuie abordate în procesul de reformă a pachetului feroviar și poate și în alte documente strategice. Finanțarea adecvată rămâne o problemă foarte mare și trebuie să găsim modalități inovatoare pentru a finanța blocajele. Mulți deputați au menționat nevoia de investiții. Trebuie să îmbinăm toate instrumentele posibile și să găsim noi instrumente pentru a identifica resursele de investiții în sectorul feroviar, inclusiv sistemele moderne de management al traficului, sistemele de rezervare pentru cumpărarea biletelor într-un mod similar cu transportul aerian și, de asemenea, o legătură mai bună între estul și vestul Europei, care reprezintă o altă problemă importantă.

Lista detaliată a tuturor elementelor implicate în procesul de pregătire a reformei acestui pachet feroviar este foarte lungă. În momentul în care vom avea documentele legislative concrete aș fi bucuros să revin în fața dvs cu propuneri concrete.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ádám Kósa (PPE), *în scris*. – (HU) Salut faptul că prin anunțarea primului pachet feroviar, Comisia Europeană a inițiat un proces care poate fi considerat ca primul pas în armonizarea serviciilor feroviare din Europa. Cu toate acestea, faptul că transpunerea celor trei directive incluse în pachet a cauzat probleme grave în cazul a 21 de state membre a creat o dificultate majoră care ar putea împiedica transpunerea adecvată a oricărui alte pachete. Am atras atenția Comisiei Europene asupra unei contradicții între, pe de o parte, nivelul înalt al cerințelor economice și de eficiență prevăzute în legătură cu sistemele feroviare din Europa și, pe de altă parte, efectul pozitiv al sectorului feroviar asupra mediului, a dezvoltării regionale, a mobilității populațiilor rurale și a persoanelor cu handicapuri. Cred că Comisia ar trebui să rezolve această contradicție identificând un echilibru și un compromis adecvat, ținând cont de clarificarea principiului de repartizare a costurilor între statele membre și Uniunea Europeană și de importanța instituirii unui transport armonizat în cadrul UE. Ar trebui dezvoltată o concurență sănătoasă care să implice toți participanții din industrie și care să aibă loc mai curând între transportul public și individual decât între diferitele moduri de transport public.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) Incorecta finanțare a sistemului feroviar sau, cu alte cuvinte, lipsa de resurse suficiente pentru a întreține infrastructura feroviară se numără printre problemele care împiedică funcționarea corespunzătoare a pieței feroviare în noile state membre și reprezintă un factor care restricționează liberalizarea piețelor. Acest lucru determină prețuri foarte mari, consecința fiind limitarea competitivității acestei ramuri din industria transporturilor din cauza costurilor de transport foarte mari. O altă problemă este subfinanțarea serviciilor, care sunt servicii publice, fapt care are drept urmări datoriile companiilor care operează în sectorul transportului pentru călători. La rândul său, acest lucru limitează posibilitățile de investiții în noi materiale rulante, de pildă. În contextul încercării de a reglementa în mod adecvat piața feroviară europeană, este esențial să se consolideze organismele naționale de reglementare a

pieței. Prin consolidare înțeleg sporirea independenței și a eficienței acestora, personal mai competent, etc. În acest context, poate fi legitim să stabilim un organism european de reglementare a pieței, care să monitorizeze performanțele sarcinilor atribuite organismelor de reglementare naționale și care să raporteze direct Comisiei Europene orice nereguli constatate.

15. Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este dezbateri privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Carl Schlyter, în numele Grupului Verts/ALE, de Daniel Caspary, în numele grupului PPE, de Kader Arif, în numele Grupului S&D, de Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE, de Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL și de Syed Kamall, în numele Grupului ECR, privind transparența și stadiul negocierilor ACTA (Acordul comercial împotriva contrafacerii) (O-0026/2010 - B7-0020/2010)

Carl Schlyter, autor. – (SV) Dle președinte, fiecare instituție trebuie să-și apere rolul. Parlamentul este vocea cetățenilor UE și trebuie să susțină interesele cetățenilor săi. Comisia își spune gardian al tratatelor dar în acest caz trebuie să apere principiul transparenței, al drepturilor omului și al drepturilor parlamentare. Dacă nu ni se acordă accesul la documente, niciuna dintre instituțiile UE nu își poate îndeplini rolul și nu poate răspunde așteptărilor cetățenilor noștri.

Unii dintre comisari au subliniat în cadrul audierilor faptul că Parlamentul trebuie să aibă acces la documente în aceleași condiții ca Consiliul de Miniștri și Parlamentul așteaptă din partea Comisiei să își respecte promisiunile. Mulți dintre cetățenii noștri sunt îngrijorați de faptul că sunt privați de libertățile și drepturile lor prin avalanșa de legislație invazivă, cum ar fi legislația privind conservarea datelor, Ipred 1, Ipred 2, SWIFT și așa mai departe. UE nu poate continua să negocieze ACTA decât dacă li se oferă cetățenilor posibilitatea de a fi implicați în proces.

Azi principala problemă este transparența deși, bineînțeles, conținutul este la fel de sensibil. UE trebuie să indice în mod clar că participarea noastră la procesul ACTA este condiționată de transparență și de protecția drepturilor și a libertăților omului. Numai odată stabilite drepturile inalienabile care există într-o societate liberă și deschisă și numai în contextul acestora, putem combate infracțiunile și dezbate forma diferitelor acorduri ce trebuie încheiate.

Este total absurd și inacceptabil să trebuiască să întrebăm Comisia aflată în spatele ușilor închise despre conținutul acordurilor cu privire la care trebuie să luăm decizii. Cetățenii noștri vor garanții că dispozitivele lor electronice nu vor fi controlate la granițe, că au dreptul să fie conectați și că sancțiunile penale nu vor fi introduse împotriva voinței lor. Vrem ca azi să ne promiteți participarea deplină la ACTA; în caz contrar va trebui să închei cu un răspuns clasic: ne vedem la tribunal.

Daniel Caspary, autor. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, contrafacerea, contrabanda și violarea drepturilor de proprietate intelectuală reprezintă fără îndoială o problemă majoră, în primul rând pentru Uniunea Europeană ca întreg dar și pentru multe state membre. Faptul că tot mai multe produse contrafăcute sunt introduse și pe piața internă europeană este o problemă pentru antreprenori, lucrători și consumatori. În prezent estimăm că valoarea bunurilor contrafăcute care invadează piața noastră se ridică la aproximativ 250 de miliarde de euro. În cel mai optimist scenariu, dacă un medicament ca o pilulă contraceptivă este contrafăcut și nu funcționează, așa cum s-a spus recent la o conferință, nu se întâmplă decât că o femeie va fi însărcinată. În cel mai pesimist scenariu, însă, dacă medicamentul nu funcționează, poate fi o chestiune de viață și de moarte, fapt care nu poate fi în interesul nostru.

Trebuie să facem urgent ceva pentru a combate încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, contrabanda și contrafacerea. Este inacceptabil că în 2008 la frontierele noastre au fost confiscate 178 de milioane de produse contrafăcute, dintre care 20 de milioane erau periculoase, peste 50 % din aceste produse provenind din China. Prin urmare, trebuie să acționăm în această direcție. Problema e clară: Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare la 1 decembrie. Negocierile cu privire la ACTA durează de trei ani și noi, ca Parlament European, nu eram nici pe departe atât de implicați în acestea cum va trebui să fim în viitor.

Prin urmare, sper ca în săptămânile și lunile viitoare să obținem neapărat mai multă transparență în această privință. Avem nevoie de acces la informații care să ne spună clar în ce stadiu se află negocierile acum și care este poziția adoptată de Comisia Europeană. Negocierile trebuie să continue. Avem nevoie de o încheiere reușită a unui acord adecvat. Criticile venind din partea diferitelor grupuri sunt destul de bine cunoscute în acest Parlament. În interesul lucrătorilor, al angajatorilor, al industriei și al consumatorilor sper că vom

ajunge la o concluzie plină de sens care să țină cont în cadrul negocierilor de actualul *acquis communautaire* și care să nu depășească cadrul acestuia.

Bernd Lange, *supleant al autorului*. – (DE) Dle președinte, dle comisar, mă frământă trei întrebări. Prima este de ce lipsește încă transparența dacă Tratatul de la Lisabona este în vigoare de la 1 decembrie și de la 10 februarie avem un acord interinstituțional cu Comisia? Nu reușesc să înțeleg de ce în continuare Consiliul asistă la negocieri în calitate de observator, Parlamentul nu este implicat deloc iar documentele nu sunt publice. De ce stau lucrurile astfel, dle comisar?

A doua întrebare care mă preocupă este următoarea: cine negociază de fapt acordul ACTA? Nu este negociat ca un fel de completare a acordului TRIPS în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Se negociază doar de state individuale și, după cum auzim din Statele Unite, de interese economice puternice. Mă întreb dacă nu cumva sunt stabilite standarde care în final se vor aplica pentru toată lumea deși nu toată lumea este prezentă la masa negocierilor.

A treia întrebare care mă preocupă, dle comisar, este: care este conținutul negocierilor? La audierea dvs mi-ați răspuns la întrebare și m-ați asigurat că *acquis-ul* comunitar este în siguranță. Din nefericire însă, când mă uit la documentele individuale care s-au scurs, încep să am îndoieli. Înțeleg că se poartă negocieri, că sunt posibile blocări ale accesului la internet, că furnizorii sunt folosiți ca un fel de ajutor de poliție pentru interesele economice, că uneori pot fi impuse restricții pentru cercetare și știință și că unele persoane încearcă chiar să introducă sisteme de supraveghere generală. Și atunci mă întreb: unde este *acquis-ul* comunitar în povestea asta?

Există, de asemenea, problema despăgubirilor. Faptul că se negociază includerea profitului pierdut în despăgubiri nu este în acord cu politica noastră.

A treia mea întrebare, dle comisar, se referă la relația dintre online și offline. Când citesc că lumea digitală este reprezentată atât prin starea online, cât și offline, mă întreb dacă în principiu asta înseamnă că la frontiere vor exista restricții și percheziții și pentru calculatoare portabile, iPod-uri și playerele MP3? V-aș ruga să-mi oferiți răspunsuri la aceste trei întrebări.

Niccolò Rinaldi, *autor*. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, cred că subiectul pe care îl dezbaterem în această seară este marcat de un păcat originar, și anume secretomania care a învăluit până acum aceste negocieri. Este foarte posibil ca acest caracter secret să fi fost exacerbant de un dezechilibru, dacă este adevărat că, spre deosebire de publicul și instituțiile europene, Statele Unite au avut acces la o serie de surse de informații pe baza unui pact de confidențialitate. Lipsa de transparență a negocierilor este o problemă cu care ne confruntăm și în alte cazuri și despre care am mai discutat în contextul acordului cu Coreea, problemă care însă trebuie să înceteze odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Am senzația că acest păcat originar este și consecința unui abuz: acela de a folosi lupta împotriva contrafacerii ca pretext pentru a purta alte bătălii, ca și cum ar fi un cuvânt de ordine în numele căruia orice este permis. În plus, vorbim de o luptă extrem de importantă pentru o putere comercială de talia Uniunii Europene. Dle comisar, eu sunt din Veneția, un oraș pe care îl cunoașteți foarte bine și unde normele în ceea ce privește produsele contrafăcute, și mă gândesc, de pildă, la sticla de Murano, erau foarte stricte (mergeau chiar până la pedeapsa cu moartea). Prin urmare, ne confruntăm categoric cu o problemă care trebuie tratată cu toată seriozitatea în contextul unei economii tot mai globale, cum este economia noastră.

Însă acest acord dă naștere la o serie de amenințări grave, care alarmează opinia publică și Comisia ar trebui să fie conștientă de acest lucru. De fapt, această problemă ține tot mai puțin de Comisia pentru comerț internațional, deși ar trebui să fie doar de competența acesteia, aceeași comisie preluând, în schimb, tot mai mult, activitatea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Ne îngrijorează chestiunile legate de libertatea de informație și de expresie pe internet, de dreptul la intimitate și de posibilele consecințe civile și penale pe care le-ar putea suporta furnizorii de servicii de internet. Există un fel de linie roșie care nu ar trebui încălcată și invit Comisia să acționeze cu multă prudență.

Din punct de vedere strict comercial, solicit Comisiei să ne dea asigurarea că Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) nu va putea fi folosit pentru a împiedica vânzarea de medicamente la prețuri mai competitive; mă refer la medicamentele generice sigure, care nu încalcă drepturile de autor și a căror unică vină este că sunt produse în țări emergente ca India și Brazilia și că pot atenta la industriile farmaceutice occidentale.

Helmut Scholz, autor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle comisar De Gucht, dacă vă întâlniți cu reprezentanți ai zece guverne într-un grup restrâns într-o cameră dosnică pentru a încheia un acord privind un sistem de supraveghere globală care conține titluri de capitate atât de sensibile, cum ar fi "aplicarea legii" și "măsuri penale în cazurile civile în contextul controlului la frontiere și pe internet", nu trebuie să vă mirați dacă încep să circule zvonuri și dacă apar întrebări la care pe bună dreptate cetățenii așteaptă răspunsuri.

Sunt într-un tot al de acord cu criticile aduse de colegii mei. Trebuie însă să fiți conștient de îngrijorările care justifică întrebările din partea Comisiei pentru comerț internațional și care se bucură de sprijinul tuturor grupurilor, determinate de faptul că un acord care inițial trebuia să se axeze pe protecția realizărilor tehnologice și brevete pătrunde adânc în zona drepturilor civile, a libertății de comunicare, a potențialului descentralizat pentru inovație și dezvoltare culturală și a protecției datelor cu caracter personal. Cu toate acestea, nu vom înceta să vă amintim că articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale guvernează și negocierile dvs.

Un astfel de acord va afecta întreaga lume. Cu toate acestea, economiile emergente și țările în curs de dezvoltare, precum și organizațiile societății civile, sindicatele și parlamentele naționale sunt excluse de la negocieri; mai simplu spus, excludeți de la negocieri publicul larg în al cărui serviciu și sub al cărui control se presupune că ați acționa. Negociați fără un mandat din partea Parlamentului European. Continuați să ne băgați pe gât rezumate de două pagini ale rezultatelor tuturor rundelor de negociere. Refuzați să respectați noua legislație și să ne puneți la dispoziție aceleași documente pe care ele primesc statele membre în legătură cu aceste negocieri. Dacă spuneți că îngrijorările grupului meu sunt nefondate, dovediți-o. Puneți acum pe masă documentele negocierilor. Dacă visați măcar ca acest Parlament să aprobe vreodată rezultatul negocierilor dvs, ar fi bine să învățați din experiența deciziei democratice luate împotriva acordului SWIFT. Tot ce vă pot spune este: bine ați venit în sânul democrației. Acest Parlament nu va mai permite dezbateri și decizii luate în spatele ușilor închise.

Syed Kamall, autor. – Dle președinte, cred că dl comisar vede puterea sentimentului unanim, manifestat de toate grupurile din acest Parlament, cred că înțelege că, indiferent de diferențele care ne despart în privința diferitelor aspecte ale ACTA și ale comerțului cu bunuri contrafăcute, precum și ale drepturilor de proprietate intelectuală, cu toții suntem de părere că este nevoie de mai multă transparență. Cred că este un lucru evident.

Dle comisar, când purtați negocieri lipsite de transparență suntem cu toții îngrijorați, pentru că nu cunoaștem principiile care stau la baza acestor negocieri și nici care este poziția noastră de negociere, în schimb creați un gol și, atunci când creați un gol, acesta începe să se umple cu zvonuri. Informații scurse se prezintă ca documente oficiale. Nu avem cum să știm dacă sunt într-adevăr documente oficiale sau dacă sunt fabricate dar demonstrează ce se întâmplă atunci când nu există suficientă transparență și blocați accesul la informații.

Cred că unii dintre noi pot înțelege și că uneori este nevoie de puțină confidențialitate. Atunci când negociem, bineînțeles că nu dorim să ne divulgăm toate pozițiile de negociere; nu dorim să divulgăm toate hățișurile.

Dar ceea ce solicităm noi este o transparență decentă. De ce nu putem avea acces la aceste documente? De ce nu putem avea acces la texte? În cazul în care considerați că din motive de transparență și negocieri nu ne puteți oferi aceste documente, dați-ne cel puțin rezumatele pozițiilor și spuneți-ne care sunt principiile fundamentale după care ne ghidăm în aceste negocieri.

Vom sprijini, de exemplu, propuneri care se pare că se află pe masa negocierilor și care, potrivit informațiilor care circulă în blogosferă, prevăd că playerele MP3 și laptopurile pot fi confiscate la granițe? Există sancțiuni penale? UE sprijină această propunere? Cred că avem dreptul să știm și cred că faptul că am reușit să ajungem la un compromis amplu și să convenim asupra unui text comun în acest Parlament arată că ne preocupă aceleași probleme deși ne separă mici diferențe și nuanțe.

Așadar, dle comisar, depinde de dvs să dați dovadă de transparență și să dovediți că recunoașteți principiul răspunderii democratice pe care îl solicităm.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dle președinte, înțeleg îngrijorarea deputaților cu privire la negocierile ACTA.

Permiteți-mi să vă amintesc în primul rând că negociem acest acord în scopul de a ameliora protecția inovațiilor "fabricate în Europa" în toate domeniile în care drepturile de proprietate intelectuală pot fi încălcate. Dacă dorim să rămânem o economie competitivă, trebuie să ne bazăm pe inovație, creativitate și exclusivitate de marcă. Este unul dintre principalele noastre avantaje care ne asigură competitivitatea pe piața mondială. Pentru a garanta însă că acest avantaj competitiv este protejat în mod corespunzător pe principalele noastre piețe de export, avem nevoie de instrumentele adecvate.

De ani de zile încercăm să punem în discuție această problemă în cadrul organizațiilor internaționale ca OMC sau Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale. Acele încercări au fost în mod sistematic blocate de alte țări. Astfel că, în ciuda preferinței noastre pentru o soluție cu adevărat globală, nu am avut altă alternativă decât să ne alăturăm unei coaliții a celor dispuși la un astfel de acord.

Acordul final va fi obligatoriu doar pentru țările care l-au semnat deși ne-am bucura, bineînțeles, dacă ulterior s-ar alătura și mai multe țări și mai ales economiile emergente.

După cum am spus în timpul audierilor, aceste negocieri internaționale sunt confidențiale. Nu este ceva neobișnuit. Negocierile înseamnă încercarea de a ajunge la un rezultat de compromis și necesită un minimum de confidențialitate pentru ca fiecare parte să nu aibă rețineri în a face concesii și/sau în a încerca diferite alternative înainte de a ajunge în final la un acord.

Pe de altă parte, sunt de acord că Parlamentul trebuie să fie informat în mod adecvat cu privire la evoluția negocierilor. Facem tot ce ne stă în putință în două aspecte: acela de a informa Parlamentul, și de a ne convinge partenerii de negociere să permită o mai mare transparență. În primul rând, în ceea ce privește informarea Parlamentului, v-am furnizat orientările negocierilor, rapoarte complete privind rundele de negociere și, în general, toate documentele relevante provenite de la DG Comerț și care au fost transmise statelor membre prin Comitetul pentru politică comercială. Am acționat în conformitate cu acordul cadru. De asemenea, în ultimii trei ani ACTA a fost discutat de mai multe ori în cadrul Comisiei pentru comerț internațional.

În plus, în iunie 2008 și aprilie 2009, Comisia a organizat două conferințe ale părților interesate cu privire la ACTA, conferințe deschise tuturor cetățenilor, industriei, ONG-urilor și media. O altă conferință publică va fi organizată la 22 martie la Bruxelles.

Îmi dau seama că puteți considera că toate acestea nu reprezintă elemente suficiente pentru a vă putea forma o imagine clară asupra stadiului în care se află aceste negocieri. Mi-am însărcinat serviciile să organizeze ședințe informale cu deputații interesați cu privire la toate aspectele legate de negocieri. Vor sta la dispoziția dvs pentru discuții înainte și după fiecare rundă de negocieri.

În al doilea rând, îmi dau seama că cea mai bună modalitate de a înțelege exact ce se întâmplă la aceste negocieri ar fi să citiți textul proiectului de negociere. Acest lucru v-ar oferi o imagine clară a stadiului în care ne aflăm în aceste negocieri. După cum probabil știți, există însă un pact între părțile ACTA ca textul de negociere să nu fie făcut public decât cu acordul tuturor părților. Comisia pledează pentru accesul cât mai rapid la documentele de negociere. Cu toate acestea, câteva părți la negocierea ACTA se opun în continuare. Sunt în total dezacord cu abordarea lor, dar nu pot încălca unilateral un angajament de confidențialitate. În joc este credibilitatea mea de negociator.

Cu toate acestea, la următoarea rundă de negocieri din aprilie, voi face tot posibilul pentru a determina toți partenerii de negociere să convină asupra publicității textelor și voi ridica în discuție îngrijorările Parlamentului în discuții bilaterale cu părțile ACTA, precum SUA, cu care am programată o întâlnire înainte de negocieri. Este în interesul tuturor ca toată lumea să înțeleagă exact despre ce este vorba în aceste negocieri și mai ales despre ce nu este vorba.

În cele din urmă, în ceea ce privește îngrijorările dvs legate de conținut, doresc să reamintesc principiile esențiale care justifică prezența Comisiei la aceste negocieri.

În primul rând, obiectivul este de a combate încălcările la scară largă ale drepturilor de proprietate intelectuală care au un impact semnificativ asupra comerțului. Acest lucru nu va avea ca efect limitarea libertăților civile sau hărțuirea consumatorilor.

În al doilea rând, ACTA se referă doar la protejarea drepturilor de proprietate intelectuală. Nu va include dispoziții pentru modificarea în fond a legislației privind proprietatea intelectuală, cum ar fi crearea de noi drepturi sau schimbări legate de aria sau durata protecției. Cu toate acestea, va stabili norme minime privind modul în care inovatorii își pot apăra drepturile în justiție, la frontiere sau pe internet. De exemplu, un creator de modă european se poate asigura că drepturile sale sunt protejate adecvat în străinătate în cazul în care se confruntă cu contrafacerea creațiilor sale în afara Europei.

În al treilea rând, ACTA trebuie să respecte și va respecta *acquis-ul* comunitar, inclusiv actualul nivel de armonizare a aplicării DPI, Directiva privind comerțul electronic, cadrul de reglementare a telecomunicațiilor și, nu mai puțin important, legislația UE aplicabilă în materie de protecție a datelor cu caracter personal și piraterie. Nu se va face nicio armonizare sau modificare a legislației UE pe la spate.

În acest sens, ACTA nu va avea niciun impact asupra cetățenilor europeni, din moment ce nu va crea noi obligații pentru UE și nu va fi nevoie de nicio implementare a legislației. În schimb, le va oferi inovatorilor noștri o mai mare protecție pe piețele de peste mări.

Sunt conștient de îngrijorările exprimate de unii dintre dvs cu privire la introducerea unei norme obligatorii "three strike", care prevede aplicarea de sancțiuni după trei încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală sau a răspunsului gradual, prin care utilizatorilor li se poate bloca accesul la internet ca măsuri în lupta împotriva încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală și a pirateriei pe internet. Voi fi foarte clar în această privință ca să nu existe niciun fel de ambiguități. Cele două sisteme, răspunsul gradual și cele „trei încălcări”, nu sunt obligatorii în Europa. Diferitele țări UE au abordări diferite și noi dorim să păstrăm această flexibilitate respectând în același timp drepturile fundamentale și libertățile civile. UE nu va sprijini și nu va accepta ca ACTA să creeze obligația de a deconecta oamenii de la internet din cauza descărcărilor ilegale.

La fel, ne vom asigura că ACTA nu va împiedica accesul la medicamentele generice. Știu că au existat unele controverse legate de impactul politicii vamale a UE asupra comerțului cu medicamente generice. Așa cum v-am spus deja la audieri, această problemă va fi abordată în cadrul viitoarei revizuirii a legislației noastre vamale.

Ați ridicat, de asemenea, problema unei evaluări de impact privind ACTA. Având în vedere că în aceste negocieri Comisia nu va depăși cadrul *acquis-ului* comunitar, baza de la care am pornit au fost studiile realizate pentru directiva din 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și pentru propunerea de directivă din 2005 privind măsurile penale vizând să asigure respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (care nu a mai fost adoptată).

Am analizat, de asemenea, concluziile studiului OCDE din 2008 privind impactul economic al contrafacerii și al pirateriei. Acest studiu estimează valoarea economică a bunurilor contrafăcute comercializate la nivel internațional la 250 de miliarde de dolari, adică mai mult decât PIB-ul individual al 150 de țări. Studiul conține, de asemenea, o analiză exhaustivă a pirateriei cu conținuturi digitale.

Pe scurt, am luat act de îngrijorările dvs și mă voi strădui să țin seama de ele. Încrederea și sprijinul dvs mă vor ajuta să duc la bun sfârșit această sarcină importantă.

Tokia Saïfi, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona dispunem de noi puteri care dorim să ne fie respectate de acum înainte. V-am ascultat și vă cerem să introduceți o procedură de consultări continuă și transparentă cu privire la ACTA, să garantați că Parlamentul European și cetățenii reprezentați de acesta sunt informați pe deplin și cu regularitate cu privire la evoluția negocierilor, respectând în același timp clauzele de confidențialitate pe care le presupune acest acord, după cum ați menționat. Pentru a putea fi pe deplin implicați în procesul legislativ, vă solicităm azi accesul la texte și la rezumatul negocierilor.

În plus, alături de grupul meu, vă încurajez să continuați negocierile pentru a obține un tratat multilateral care să îmbunătățească standardele de aplicare și de respectare a drepturilor de proprietate intelectuală, la care ar putea adera în cele urmări și economiile emergente cum este China. Contrafacerea este un flagel, o activitate ilegală, un factor de concurență neloială, un pericol nu doar pentru trup, societate și economie, dar și pentru minte.

Dacă autorii și întreprinderile care au investit ani de zile în cercetare și dezvoltare sunt privați de roadele muncii lor, acest fapt îi va descuraja și pe alții să depună eforturi pentru a inova și a crea. Însă știm foarte bine că aici este inima competitivității Uniunii Europene.

În cele din urmă, cred că odată cu dezvoltarea mediului digital, nu putem nega că contrafacerea a devenit imaterială. Prin urmare, sunt convinsă că utilizatorii de internet și în special cei care încalcă drepturile de proprietate intelectuală pot fi trași la răspundere fără a aduce atingere respectului pentru drepturile fundamentale și libertățile civile. Haideți să găsim împreună echilibrul între drepturi și obligații.

David Martin, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, doresc să-i mulțumesc dlui comisar pentru discursul său. Dle comisar, în finalul discursului dvs ați spus că ați luat act de îngrijorările noastre și că veți acționa în consecință. Cum se spune, vă cred "până la un punct". Nu sunt convins că ați înțeles pe deplin toate îngrijorările noastre legate de negocierile ACTA. Este adevărat că avem o bază comună în ceea ce privește faptul că deținătorii drepturilor de proprietate intelectuală merită un profit corect din aceste drepturi, dar bunurile contrafăcute reprezintă uneori o amenințare la sănătatea umană.

Prin urmare, la fel ca dvs, nu ne opunem cooperării internaționale pentru a combate pirateria, contrafacerea și pentru a lupta împotriva altor abuzuri asupra drepturilor de proprietate intelectuală. Dar, repetăm, orice acțiune trebuie să se întemeieze pe actualul *acquis communautaire*. Dacă ne dați o asigurare absolută în această privință, o voi accepta, în schimb ați spus că nu o veți face pe la spate - adică nu excludeți posibilitatea de a o face pe față - dacă însă ne veți spune că *acquis-ul* comunitar va rămâne intact, atunci voi avea încredere în promisiunea dvs.

La fel, ați spus că nu veți incrimina persoane individuale pentru descărcări de pe internet, dar apoi ați vorbit despre frontierele externe ale Comunității și ce s-ar putea întâmpla cu cei care pleacă din UE și nu cu cei care intră în UE; repet, nu vrem ca ACTA să permită în vreun fel incriminarea nimănui pentru utilizare individuală. Ne putem încrunta, însă nimeni nu ar trebui să fie incriminat pentru utilizarea personală a un material protejat de drepturile de autor.

Desigur, orice acțiune în virtutea ACTA trebuie să fie direct proporțională cu scopurile. Nu este un cec în alb pentru deținătorii drepturilor de proprietate intelectuală. Așa cum au spus și alți colegi, problema este că nu cunoaștem situația din cauza misterului care învăluie aceste negocieri.

Salut faptul că v-ați angajat ferm să obțineți acordul ca textul propunerilor de negociere să devină public și că veți exercita presiune asupra celorlalte părți. Însă cred că va trebui să spuneți celorlalte părți că astfel nu vă veți consolida poziția de negociator: dimpotrivă, dacă nu obțineți publicitatea textului, veți fi un negociator mai slab pentru că, așa cum s-a spus foarte clar în această seara, nu veți avea sprijinul acestei instituții dacă nu vom putea vedea proiectul de text la care lucrați.

În final, ca să închei într-o notă pozitivă, salut comentariile dvs legate de medicamentele generice și aștept cu nerăbdare revizuirea Regulamentului vamal.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, pregătindu-mă pentru această dezbatere despre drepturile de autor, drepturile de proprietate intelectuală și despre dorința noastră de a proteja eforturile creatoare și intelectuale ale cetățenilor noștri, mi-a venit în minte jaful de acum câțiva ani a tirului care transporta noile volume Harry Potter, doar cu câteva zile înainte de lansarea lor. Dar astăzi hoțul nu s-ar mai deranja să fure un tir; pur și simplu ar descărca ilegal cărțile pe laptopul sau playerul său MP3 și l-ar transporta peste graniță.

Salut angajamentul pentru transparență al Comisiei dar, potrivit notei informative furnizată cu amabilitate de serviciile dvs, afirmația că negociatorii au trebuit să semneze un acord de păstrare a confidențialității este incorectă. Tocmai ați spus că dvs sau predecesorul dvs a semnat un astfel de acord și că prin urmare sunteți ținut de el. Aș vrea să știu care dintre afirmații este cea corectă. Dacă nu există o astfel de clauză de păstrare a confidențialității, toate documentele relevante trebuie să fie făcute publice imediat.

Dacă însă există o astfel de clauză, vrem să știm ce face dl comisar pentru a asigura transparența totală și informarea publicului, nu doar a acestui Parlament, pentru că accesul limitat al deputaților sub rezerva confidențialității nu este suficient. Cetățenii europeni au dreptul să cunoască deciziile care le afectează profund drepturile și libertățile. Oricum ar fi, astfel de clauze de confidențialitate trebuie să devină istorie. În viitor, UE ar trebui să insiste pentru aplicarea standardelor europene de transparență.

Legitimitatea democratică a acestor negocieri este fragilă. Nu a existat nicio dezbatere pentru a stabili obiectivele și principiile UE. Nu există nicio aprobare parlamentară pentru acest mandat. Ați putea argumenta că nu există niciun temei legal pentru un astfel de mandat, dar este irelevant, pentru că dacă 27 de persoane - miniștri naționali - consideră că pot negocia în secret drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor europeni, singura concluzie logică pe care o pot trage este că democrația în accepția lor diferă fundamental de a mea.

Parlamentul înseamnă seriozitate. Fără sancțiuni de tipul „three strikes”; fără percheziții în lipsa mandatului și fără confiscări ale laptopurilor sau telefoanelor mobile. Parlamentul trebuie să aibă garanții ferme că astfel de clauze nu vor fi introduse pe ușa din spate a unui acord internațional.

În cele din urmă, doresc să vă urez o călătorie minunată în Noua Zeelandă luna viitoare și vă rog să aveți grijă ca iPodul dvs să nu conțină niciun material descărcat ilegal!

Christian Engström, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, în primul rând doresc să felicit Comisia pentru a fi realizat ceea ce liderii UE discută de zeci de ani. Au reușit în sfârșit să trezească interesul cetățenilor obișnuți cu privire la politicile UE.

ACTA interesează toți utilizatorii de internet. Acestea fiind spuse, consider că trebuie totuși să critic Comisia pentru metoda folosită. Motivul pentru care atâția cetățeni urmăresc subiectul ACTA este că sunt furioși. Sunt furioși că există propuneri care vizează limitarea libertății lor și le invadează intimitatea doar pentru că așa doresc câteva mari companii.

Sunt furioși pentru că văd cum libertățile lor civile fundamentale sunt puse în balanță cu interesele industriale și nu se știe în ce parte va înclina aceasta. Sunt furioși din cauza lipsei totale de transparență. Așa ceva nu ar trebui să se întâmple într-o democrație.

Măine vom vota asupra unei rezoluții care solicită Comisiei să respecte tratatul și să facă publice toate documentele ACTA. Sper că rezoluția va fi adoptată cu o majoritate covârșitoare. Dreptul la viața privată, la libertatea informației și la un proces corect și echitabil sunt temelia unei societăți libere și deschise.

Măine vom arăta că suntem un Parlament care apără aceste drepturi în era informației. Vom solicita informațiile la care avem dreptul și care ni se cuvin în calitate de reprezentanți aleși și vom reaminti cu tot respectul Comisiei că acesta este un Parlament, nu un preș.

Edvard Kožušník, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, inițial am vrut să-i mulțumesc dlui comisar Karl de Gucht pentru că s-a distanțat de abordarea predecesorului său care ignora Parlamentul European ca singura instituție europeană aleasă în mod direct și nu furniza informații legate de procesul de negociere a acestui acord, însă acum mă simt mai curând jenat, pentru că am fost educat în respectul personalităților importante și faptul că dl De Gucht își ștergea ostentativ ochelarii în timp ce colegul meu dl Kamall vorbea de aici m-a bulversat. Voi reveni însă la subiect.

Personal, mă bucur că acest acord prinde contur, pentru că proprietatea intelectuală merită o protecție mai bună. Cu toate acestea, mă preocupă faptul că printre semnatarii acordului nu se numără și Rusia și China, principalele surse de încălcări ale drepturilor de autor. Mă preocupă, de asemenea, eficiența practică a acestui acord. Pentru că în continuare conținutul acordului este învăluit într-un fel de ceață, cum au menționat deja mulși colegi, doresc să solicit Comisiei, care negociază acordul în numele statelor membre, să garanteze că acesta nu servește ca instrument pentru a exporta ghilotina franceză în alte state și, în același timp, că nu va deveni un importator al patentelor de software în Uniunea Europeană.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dle președinte, dle comisar, sunt uimită și profund îngrijorată de faptul că Comisia apără recursul la negocieri confidențiale atunci când este vorba de o legislație privind libertățile, drepturile fundamentale, dreptul la viața privată. etc. ale cetățenilor noștri. Faptul că informații legate de negocieri sunt ascunse de cetățeni nu poate fi apărât sub nicio formă.

Solicit întreruperea imediată a negocierilor. Putem relua negocierile când părțile la ACTA vor fi de acord ca acestea să se poarte în mod transparent și democratic. Doresc toate documentele pe masă acum, și accesul cetățenilor la ele. Transparența și accesul la informații se numără printre principiile fundamentale ale democrației, în special în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. Solicităm, așadar, ca toate documentele să fie puse acum la dispoziția tuturor cetățenilor pentru că asta presupune o democrație.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Dle președinte, când se întocmesc dosare în spatele ușilor închise, în grupul meu încep să sune clopotele de alarmă. Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) este un astfel de dosar. Mulți oameni din țara mea s-au întrebat de ce Partidul olandez pentru libertate (PVV) a trebuit să fie ales în Parlamentul European și iată de ce. Pentru a ne putea opune bucătăriei UE, gata să pregătească tot soiul de fierturi dezgustătoare în spatele ușilor închise, fără ca publicul să aibă vreun cuvânt de spus.

De data aceasta nici măcar nu știm la ce să ne așteptăm de la bucătăria UE; și acum Parlamentul European ar trebui să exprime un aviz cu privire la ceea ce este încă ținut secret. Poate fi ceva mai ridicol? Este o atitudine plină de dispreț față de Parlament și de public. Informațiile legate de ACTA care au ieșit la lumină până în prezent sunt foarte descurajatoare. Victima va fi consumatorul, va exista posibilitatea ca cetățenilor să li se blocheze accesul la internet: este o problemă foarte gravă.

Europa a fost mereu continentul în care libertatea de cunoaștere a oamenilor a fost prețuită. Această libertate este amenințată acum și nu putem permite așa ceva. În plus, asistăm la o încălcare a principiului subsidiarității. Statele membre nu au absolut nimic de spus în acest dosar. Grupul meu este pentru o transparență totală și se opune vehement incriminării cetățenilor. ACTA dezvoltă o cultură de supraveghere sufocantă și imputare; statul vă supraveghează; ACTA ignoră toate organismele internaționale existente, cum ar fi Organizația Mondială a Comerțului (OMC).

Ce pune la cale Comisia în această bucătărie secretă? De ce la consultări iau parte aproape exclusiv numai companii americane; ce fac acolo? Se află acolo ca să-și protejeze interesele comerciale? Dar cum rămâne cu interesele cetățenilor europeni? Să fie ei mai puțin importanți? Este punctul în care importanța PVV devine clară. Luptăm pentru interesele cetățenilor oriunde există secretomanie și politici făcute în spatele ușilor închise.

Doresc să precizez că PVV se opune contrafacerii medicamentelor și a produselor. Dar nu despre asta este vorba, ci despre faptul că deputații din acest Parlament sunt incapabili să adopte o poziție clară în acest dosar pur și simplu pentru că a fost ținut secret și pentru că nu îi cunoaștem conținutul. Nu cred că se poate imagina o încălcare mai flagrantă a mandatului parlamentar. În ceea ce ne privește, întreaga bucătărie secretă și murdară ar trebui închisă și pe ușă ar trebui pusă o plăcuță pe care să scrie "Închis din cauza încălcării normelor".

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor știm că globalizarea și mai ales aderarea Chinei la OMC au creat o problemă imensă. Europa este invadată de bunuri contrafăcute tot mai periculoase pentru sănătatea oamenilor și care determină pierderi majore pentru întreprinderi. Cetățenii și întreprinderile sunt foarte nemulțumiți că mecanismele de control ale statelor membre sunt total insuficiente și solicită pe bună dreptate măsuri mai eficiente la nivel european, inclusiv amenzi mari pentru contrafacere. Acest acord ar trebui să amelioreze substanțial cooperarea internațională în materie de depistare a contrafacerii, dar nu cred că scopul nostru trebuie să fie urmărirea în justiție a liceenilor care descarcă jocuri de pe internet. Conținutul acordului care se negociază de doi ani este secret, astfel încât informațiile referitoare la articolele controversate care ar putea afecta actualele drepturi ale europenilor, intimitatea lor și datele personale, nu fac decât să transpire din când în când. Nu am acordat Comisiei un mandat pentru așa ceva.

Prin urmare, mă tem că Parlamentul European nu va ratifica acest acord extrem de important, așa cum s-a întâmplat și cu acordul SWIFT, decât în condițiile în care Comisia va informa Parlamentul în mod regulat cu privire la structura și limitele acordului negociat. Nu vreau să fim puși iarăși în fața faptului împlinit, adică a unui act pe care trebuie să îl aprobăm sau să îl respingem fără a putea discuta conținutul acestuia în detaliu pentru a risipi preocupările cetățenilor.

De asemenea, faptul că cea mai mare sursă a contrafacerii, China, nu a fost invitată la negocierile acestui acord, este o eroare strategică. Prin urmare, dle comisar, doresc să ne explicați care sunt strategiile implicate și dacă purtați discuții cu China pentru semnarea acordului la o dată ulterioară. Credeți că se va întâmpla acest lucru?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ambiția Europei de a rămâne cea mai puternică economie a lumii trebuie să fie mai puternic corelată cu revigorarea competitivității sale, cu calitatea sistemului său de producție și cu abilitatea sa de a cuceri noi piețe.

Lupta împotriva contrafacerii și a fraudei comerciale joacă un rol esențial în acest context. Cu toate acestea, protecția mărcilor, a brevetelor și a proprietății intelectuale nu este doar un instrument nefinanciar care asigură competitivitatea sistemului, ci reprezintă și un exemplu tangibil de aplicare la economia industrială a principiilor unei culturi juridice democratice fondată pe respectul pentru norme, pentru acele norme care în ultimii ani au fost încălcate sub presiune speculei financiare internaționale.

Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) este un instrument fundamental de combatere a contrafacerii, fenomen care aduce profituri anuale incredibile de 500 de miliarde de dolari, care are legături cu crima organizată și care afectează sau mai corect spus amenință drepturile fundamentale ale omului cum ar fi sănătatea, dacă ne gândim doar la medicamentele contrafăcute. Atunci când evaluăm necesitatea ACTA, trebuie să ținem cont de acest context internațional.

Pe de altă parte, trebuie să solicităm ca acest acord să respecte unele principii fundamentale elementare ale conviețuirii, inspirate de respectul normelor. Nu putem ascunde faptul că ne îngrijorează temeiul legal al tratatului, precum și negocierea mandatului și transparența. Cei care reprezintă 500 de milioane de cetățeni, cum este cazul acestui Parlament, trebuie să fie informați în mod oficial, nu confidențial. Negociatorii Comisiei trebuie să informeze această instituție cu privire la evoluția negocierilor și trebuie să asigure accesul acesteia la documente și informații pentru a permite, astfel, exprimarea unui aviz detaliat.

Cooperarea dificilă dar fructuoasă dintre Parlament și Comisie poate contribui la exploatarea potențialului Uniunii Europene în cel mai bun mod posibil. Rezoluția se înscrie în această perspectivă și merită votul nostru.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Dle președinte, dle comisar De Gucht, ați primit o moștenire grea și dacă subiectul nu ar fi atât de grav, cred că avalanșa de speculații declanșată de ACTA m-ar face să zâmbesc. Există însă două motive care mă împiedică să schițez și cel mai discret zâmbet. În primul rând, contrafacerea și încălcarea legislației în materie de drepturi de autor și mărci periclitează atât integritatea economiei, cât și sănătatea oamenilor.

Pierderile pe care economia globală le-a înregistrat numai în 2007 ca urmare a contrafacerii și a încălcărilor drepturilor de autor și a mărcilor au fost estimate la 185 de miliarde de dolari. Este o sumă considerabil mai mare decât bugetul Uniunii Europene. Este un fenomen care pune în pericol întreprinderile noastre, încurajează criminalitatea și distruge locuri de muncă. Cu siguranță nu este în interesul nostru.

În plus, medicamentele contrafăcute pun în pericol viața oamenilor care le iau fără știe că sunt contrafăcute. Este un risc inacceptabil.

De asemenea, se înțelege de la sine că este în interesul nostru să acționăm. În al doilea rând, trebuie să fie foarte clar că mandatul de negociere al Comisiei Europene trebuie să se limiteze strict la cadrul *acquis-ului* comunitar, pentru a se garanta astfel că în viitor ACTA nu se va dovedi „un alt tratat nebun”.

După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Comisia trebuie să furnizeze Parlamentului European informații cuprinzătoare și ad-hoc cu privire la stadiul negocierilor privind acordul. Până la urmă, ni se va solicita să ne dăm acordul. Cu alte cuvinte, Parlamentul European solicită o transparență totală și publicarea documentelor de negociere și a altor acte relevante. Dacă Comisia dorește să evite alte zvonuri și supoziții cu privire la ACTA, nu văd altă soluție decât să ofere publicului interesat informații detaliate.

Am trei întrebări importante în această privință. Deși ați abordat deja această problemă, doresc să vă întreb în primul rând dacă Comisia poate garanta faptul că nu se vor introduce sancțiuni de tipul „trei încălcări și ești exclus”? Astfel de măsuri ar contraveni noii Directive cadru privind serviciile de comunicații electronice.

În al doilea rând, poate garanta Comisia că nu se va introduce răspunderea părților terțe în cazul furnizorilor de servicii de internet pentru conținutul pe care îl transmit? Ar fi o măsură care, la rândul ei, ar contraveni Directivei privind comerțul electronic.

În al treilea rând, poate Comisia da asigurări că în cadrul ACTA nu vor fi introduse măsuri penale care nu intră în competența Uniunii Europene și sunt conștient de faptul că statele membre își vor asuma răspunderea în această privință. Pornesc însă de la premisa că, în calitate de gardian al tratatelor, veți acționa în conformitate cu îndatoririle dvs.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dle De Gucht, în urmă cu mai mult de un an, Parlamentul European a cerut Comisiei în mod foarte clar ca în viitor negocierile pentru acordul ACTA să devină transparente și să implice în negocieri opinia publică și parlamentele. De asemenea, v-am solicitat ca negocierile să se limiteze la lupta împotriva contrafacerii, astfel cum este indicat în titlul acordului. Ce ați făcut de atunci? Nimic, absolut nimic. Dimpotrivă, împreună cu așa-numita dvs. coaliție nelegitimă binevoitorilor, formată mai ales din națiuni puternic industrializate, recurgeți la o diplomatie secretă, total nedemocratică și chiar ilegală pentru a negocia un acord care, în multe domenii, depășește cu mult cadrul actualelor reglementări în materie de aplicare a legislației privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală în Europa. Bineînțeles însă că nu știm dacă totul e adevărat sau sunt doar speculații, pentru că nu primim nicio informație de la dvs.

Adevăratul scandal abia urmează însă. De la 1 decembrie anul trecut, există multe domenii în care nu ne mai puteți ignora pentru a elabora împreună cu Consiliul politici secrete în spatele ușilor închise și asta pentru că cetățenii, reprezentati de Parlamentul lor, au pus capăt pe bună dreptate acestui comportament votând pentru Tratatul de la Lisabona. Mă întreb așadar, ce faceți în această privință? Comisia este gardianul tratatelor. Prin urmare, aveți responsabilitatea de a garanta că Tratatul UE, foarte clar formulat de altfel, este într-adevăr respectat. Dacă nu sunteți capabili să garantați respectarea deplină a tratatului, veți primi încă o dată un „nu” de la această instituție. Dacă însă considerați că nu puteți garanta respectarea tratatelor în aceste negocieri, atunci vă rog întrerupeți negocierile până când veți fi capabili să oferiți această garanție. Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană vă transmite, așadar: acționați acum. *Act on ACTA!*

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, cu toții suntem împotriva contrafacerii și a pirateriei. Dar, dle comisar, tocmai ne-ți povestit un basm pentru a justifica faptul că negociați un acord internațional pe la spatele cetățenilor și al reprezentanților lor.

Dle comisar, vă amintesc că articolul 218 din Tratatul de la Lisabona stipulează, și citez: „Parlamentul European este informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii” în cadrul negocierilor sau încheierii acordurilor internaționale. Acordul comercial de luptă împotriva contrafacerii (ACTA) intră exact sub incidența acestui articol, prin urmare onorați-vă promisiunea și respectați propriul tratat. Ne îngrijorează problema libertăților fundamentale. Într-adevăr, se pare că, în viitor, interpretarea și sancționarea delictului de piraterie nu vor mai fi delegate unei autorități juridice, ci furnizorilor de servicii de internet.

În plus, se pare că în viitor serviciile vamale din țările semnatare ale acordului vor avea dreptul de a percheziționa telefoanele, laptopurile și playerele MP3 sub pretextul de a combate pirateria, la fel ca în cazul Acordului privind Societatea pentru Telecomunicații Financiare Interbancare Mondiale (SWIFT) care ar fi trebuit să fie destinat combaterii terorismului. Dar amintiți-vă, dle comisar: Parlamentul v-a învins în privința SWIFT și nu va ezita să o facă și în cazul ACTA, dacă va fi nevoie.

Se dorește astfel să se amestece lupta împotriva contrafacerii și a pirateriei, violarea vieții private, încălcările drepturilor de proprietate intelectuală și, în cazul medicamentelor, chiar încălcarea dreptului la sănătate. Dle comisar, puneți acordul pe masă imediat.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) este esențial pentru armonizarea deplină a măsurilor de protejare a comerțului european împotriva contrafacerii și a pirateriei. Negocierile ACTA implică aspecte legislative europene sensibile, cum ar fi garantarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, transmiterea și protecția datelor cu caracter personal, motiv pentru care solicităm încă o dată o mai mare transparență.

Comisia trebuie să se implice pe deplin, în conformitate cu gradul de confidențialitate. Actualele texte de negociere trebuie să fie puse la dispoziția Parlamentului, pentru a i se da posibilitatea de a monitoriza acordurile și, eventual, de a face sugestii participanților la ACTA. Cuvintele dlui comisar din această seară ne dau speranță, dar vrem ca aceste cuvinte să devină fapte.

Parlamentul a luptat mereu pentru a proteja consumatorii și producătorii împotriva contrafacerii și a măsurilor care încalcă dreptul la intimitate pe internet. De aceea este foarte important ca Comisia să continue să joace un rol activ în negocierile actuale, încercând să atragă un număr mai mare de participanți; din păcate, în prezent, numărul lor este doar de douăsprezece. Sperăm că un număr tot mai mare de țări, deopotrivă emergente și în curs de dezvoltare, vor opta pentru participarea la negocieri și semnarea acordului final, chestiunile vizate putând fi astfel abordate dintr-o perspectivă mai amplă.

Țările trebuie să rămână fidele obligațiilor pe care și le-au asumat în comun și trebuie să le respecte pentru a combate mai eficient contrafacerea și pirateria. Acest flagel economic distruge multe sectoare de producție care funcționează cu respectarea normelor. De aceea, trebuie prevăzute norme clare pentru consumatorii care sunt expuși la riscuri considerabile, inclusiv în ceea ce privește sănătatea lor, pentru că, dle comisar, în absența unor norme clare și bine aplicate, inclusiv pentru utilizarea internetului, acesta nu mai poate reprezenta un beneficiu; va avea mai curând un efect de bumerang. Trebuie să ne asumăm cu toții un angajament de a stopa acest fenomen, pentru că nu este o problemă care se limitează la viața privată individuală, ci care afectează securitatea țărilor noastre.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Dle președinte, dle comisar, cetățenii europeni nu merită și nu-și doresc un acord încheiat în spatele ușilor închise. În prezent, Uniunea Europeană negociază încă o dată în spatele ușilor închise un important acord comercial, Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA). Parlamentele naționale și Parlamentul European nu au avut nici cea mai mică posibilitate de a exercita un control democratic asupra conținutului sau a cuprinderii negocierilor, părțile implicate în negocieri convenind asupra unei clauze de confidențialitate.

Parlamentul și publicul european sunt astfel din nou marginalizați, fapt care antrenează încă o dată pierderea încrederii publicului în Europa. De această dată, miza nu mai este lupta împotriva terorismului, ci interesele comerciale. Nu mă înțelegi greșit; economia europeană trebuie stimulată, proprietatea intelectuală reprezentând un aspect important în acest context. Însă nesiguranța creată de confidențialitatea care învăluie documentele de negociere a dat naștere la numeroase zvonuri.

Aș dori să întreb cum funcționează în această privință comunicarea dintre comisarul pentru comerț și comisarul pentru drepturi fundamentale. Își va informa dl comisar De Gucht colegii cu privire la conținutul negocierilor în fiecare etapă a acestora? Intenționează comisarul Reding să-i solicite transparență colegului ei, comisarului pentru comerț? Parlamentul European solicită o astfel de transparență și este momentul să o primească, înainte de a fi pus în situația de a aproba acest acord comercial.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, în cadrul audierilor noilor comisari, transparența a fost unul dintre cele mai vehiculate cuvinte. Azi ați repetat că totul este deja transparent și deschis. Trebuie să vă spun cu toată sinceritatea că aveți o definiție a transparenței pe care personal nu o pot îmbrățișa. Este o părere împărtășită în mod evident de un mare număr de colegi din această instituție. Transparența înseamnă mai mult decât a arunca câteva informații și a spune „Ei bine, îmi pare rău, dar nu putem divulga restul pentru că am promis cuiva că va fi confidențial”.

Am intrat într-o nouă eră. Nu mai este posibil să recurgeți la tratate internaționale pentru a încheia acorduri oarbe cu parteneri comerciali, acorduri care afectează în viitor legislația europeană. Tratatul de la Lisabona nu mai permite astfel de practici. Ceea ce înseamnă că acordurile oarbe, secretomania și lipsa de transparență trebuie abandonate la ușile Parlamentului European. Pentru a proteja inovația pe care o invocați aici ca justificare supremă, avem nevoie de credibilitate. Nu veți câștiga însă credibilitate dacă negociați totul în spatele ușilor închise pentru a spune apoi oamenilor că până la urmă nu va fi chiar așa rău. Dle comisar, este o direcție total greșită.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, haideți să fim clari: modul în care se desfășoară negocierile privind Acordul comercial împotriva contrafacerii este inacceptabil pentru Parlamentul European.

Conferindu-ne statutul de colegislator în acest domeniu, Tratatul de la Lisabona ne garantează dreptul la o informare deplină și simultană cu cea pe care o primește Consiliul. Documentele care s-au „scurs” până în prezent ne-au demonstrat că nu a fost respectată deloc forma acestui acord.

Ce se poate spune despre conținut? Înțelegerea nesocotită care li s-a oferit furnizorilor de servicii de internet este următoarea: dacă acceptă să coopereze în monitorizarea sistematică a conținutului care tranzitează rețelele lor, vor beneficia în continuare de neimputarea responsabilității. Altfel, s-ar expune acțiunilor în justiție ale titularilor drepturilor și ar fi sancționați în mod sistematic.

Consider că o astfel de răsturnare este foarte periculoasă, pentru că ar pune în discuție *acquis-ul* comunitar nu doar în ceea ce privește principiul simplei transmiteri, - denumit în franceză *simple transport* - și cuprins în Directiva privind comerțul electronic, ci și în raport cu protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, fapt invocat recent în dezbaterile noastre referitoare la pachetul privind telecomunicațiile.

Închei amintindu-vă că Adunarea noastră și-a demonstrat deja atașamentul pentru aceste principii respingând Acordul SWIFT Societatea pentru Telecomunicații Financiare Interbancare Mondiale. Nu mă îndoiesc nicio clipă că o va face din nou. Țin, de asemenea, să subliniez importanța rezoluției pe care o dezbatem în această seară. Salut activitatea coordonatorului nostru, dl Arif, și a tuturor negociatorilor din Comisia pentru comerț internațional, care au făcut astfel încât semnalul pe care îl va transmite mâine Parlamentul European să fie încărcat de simbolism, pentru că este unanim.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle președinte, bunurile contrafăcute nu afectează doar competitivitatea întreprinderilor europene, ci amenință și sănătatea umană. Soluția este protejarea drepturilor de proprietate intelectuală la nivel global.

Trebuie să atragem cât mai mulți parteneri comerciali în acordul multilateral în discuție. Acordul în curs de negociere trebuie să fie în deplină conformitate cu *acquis-ul* comunitar relevant, trebuie să respecte libertățile fundamentale și protecția datelor cu caracter personal, trebuie să garanteze libera circulație a informației și nu trebuie să împovăreze în mod nejustificat comerțul legal.

În cele din urmă, în toate etapele negocierii, Parlamentul trebuie să primească informații complete și substanțiale, cu respectarea unei confidențialități rezonabile.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, din procesul obscur condus de Comisia Europeană reiese relativ clar un aspect, și anume intenția de a lărgi aria de aplicare și costurile drepturilor de proprietate intelectuală, sporind astfel și mai mult profiturile marilor corporații.

Pentru a realiza acest obiectiv, acolo unde a fost cazul au fost ignorate norme elementare în materie de proceduri democratice și transparente, informațiile fiind ascunse și procesul nefiind supus controlului democratic. Pentru a realiza acest obiectiv, acolo unde a fost cazul s-a restricționat accesul la unele bunuri, cum ar fi medicamentele sigure, inclusiv cele generice, și au fost încălcate drepturile la viața privată și la confidențialitatea corespondenței, precum și protecția informațiilor personale.

Omniprezența pieței și apărarea intereselor economice care au ca scop realizarea propriilor obiective în interiorul sectoarelor lor nu sunt compatibile cu apărarea și protejarea bunului comun. Rezultatele acestei politici se pot vedea cu ochiul liber.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, ascultând discursurile care au urmat intervenției mele, mă întreb dacă mulți dintre voi au ascultat cu atenție ce am spus, pentru că am afirmat foarte clar că vom respecta *acquis-ul* comunitar, că voi face tot ce-mi stă în putință pentru a convinge celelalte părți la acord să dea undă verde publicării textului în curs de negociere; am afirmat foarte clar că acest acord se aplică doar încălcărilor comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, și lista poate continua. Așadar nu voi răspunde din nou la toate aceste întrebări pentru că, sincer consider că am făcut-o deja în primul meu discurs.

David Martin a întrebat ce se întâmplă atunci când cineva nu părăsește doar Uniunea Europeană ci o țară semnatară a Acordului ACTA? Este o întrebare interesantă pentru că răspunsul depinde, firește, de destinația acelei persoane. Dacă merge într-o țară care nu este parte la ACTA, totul depinde de vameșii și poliția din țara respectivă, noi neavând nicio competență. În măsura în care intră în competența noastră, ne vom asigura că nu se va întâmpla nimic, dar nu putem vorbi în numele altora.

Nu sunt întru totul de acord cu raționamentul dnei 't Veld referitor la aprobarea și controlul parlamentar, dar permiteți-mi să exprim foarte clar cum văd eu că stau lucrurile în virtutea Tratatului de la Lisabona: Consiliul acordă Comisiei un mandat și Comisia negociază, mandatul Consiliului fiind acordat pe baza unor decizii luate în conformitate cu regulamentele lor de procedură. Dacă un ministru din Consiliul de Miniștri are nevoie de aprobarea parlamentului său național înainte, este o problemă ce ține de dreptul național, care diferă de la o țară la alta, și nu de legislația europeană. Știu că în țara dvs, de exemplu, pentru multe astfel de cazuri miniștri au nevoie de aprobarea prealabilă a parlamentului, înțeleg foarte bine, dar există alte țări unde situația stă altfel. Nu cred că ar trebui să judecăm modul în care Consiliul adoptă o decizie. În măsură în care Consiliul respectă tratatul și propriile regulamente de procedură, cred că este o chestiune care îi privește pe ei, și nu în mod direct pe noi.

Într-o oarecare măsură ați încercat chiar să mă protejați avertizându-mă să am grijă să nu-mi controleze iPod-ul. Nu am niciun iPod, deci nu există niciun motiv de îngrijorare. De fapt chiar de ieri am unul, dar încă nu l-am folosit și nici nu plec în Noua Zeelandă. E puțin cam prea departe. Dar cred că sunt funcționari care au ceva mai mult timp pentru o călătorie acolo.

membru al Comisiei. – (NL) Voi lăsa pentru dna Stassen toată discuția despre bucătărie...

membru al Comisiei. – Interesantă întrebarea, cum rămâne cu China? Ei bine, după cum știți, dnă Roithová, China nu este parte la actualele negocieri. China este o problemă gravă pentru că, așa cum ați afirmat pe bună dreptate, este principala sursă de contrafacere.

În prezent purtăm cu ei diferite negocieri și discuții, inclusiv dialogul economic la nivel înalt. În mod repetat am pus accentul pe drepturile de proprietate intelectuală, care constituie una dintre principalele probleme, nu doar în comerțul pe internet, ci și în multe alte activități. După finalizarea ACTA, toate țările vor fi libere să îl semneze și sper că și China va ajunge la concluzia că o mai bună protecție a drepturilor de proprietate intelectuală ar fi benefică și pentru industria sa, și cred că, mai devreme sau mai târziu, China ni se va alătura. Luați exemplul altor țări care în trecut au avut aceeași poziție: acum sunt mult mai interesate de protejarea drepturilor de proprietate intelectuală.

Nu sunt de acord cu interpretarea pe care dl Le Hyaric și dna Trautmann o dau articolului 218. Articolul 218 stipulează că Parlamentul trebuie să fie informat în toate etapele procedurii; ei bine, sunteți informați, și chiar mai mult. Ceea ce oferim noi cu titlu de informare depășește cu mult ceea ce este prevăzut în articolul 218, cu foarte mult, dar nu am nimic împotriva. Am afirmat foarte clar în declarația mea introductivă că voi insista ca și celelalte părți să își dea acordul pentru a face public actualul proiect de text, dar este incorect să spuneți că nu respectăm articolul 218.

De altfel, dnă 't Veld, v-am trimis anexa 16 la declarația convenită de toți participanții la ACTA cu privire la păstrarea confidențialității documentelor. V-a fost trimisă de directorul general, dl David O'Sullivan, la 21 ianuarie 2009. Acest lucru s-a întâmplat, desigur, în legislatura precedentă, dar este vorba de aceeași persoană. Vorbim de același dl O'Sullivan și de aceeași dnă 't Veld, prin urmare ați primit anexa. Este deci cam bizar să mă întrebați acum despre ce este vorba.

În cele din urmă, vreau să fie foarte clar că tot ce-am spus aici și tot ce-am afirmat în timpul audierilor trebuie luat foarte în serios. Voi face tot ce îmi stă în putință pentru a obține acordul părților contractante de a vă informa pe deplin. Atâta timp cât nu am acest acord, nu vă pot pune la dispoziție proiectul acordului pentru

că aș încălca confidențialitatea acestuia, consecințele unei astfel de încălcări nelimitându-se doar la negocierile privind ACTA, ci se vor răsfrânge și asupra altor multe negocieri pe care le purtăm cu țările în chestiune. Ar însemna să încălc confidențialitatea ca atare, fapt care ar face negocierile foarte dificile, dacă nu chiar imposibile, dar mă voi strădui să obțin documentele.

Președinte. – Am primit cinci propuneri de rezoluție⁽¹⁾ prezentate în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 10 martie 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Françoise Castex (S&D), în scris. – (FR) În condițiile în care de luni de zile Parlamentul cere accesul la texte, este inacceptabil că Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) continuă să fie negociat în cel mai mare secret, pe la spatele cetățenilor și ai reprezentanților lor. Nici Comisia nu se mai descurcă între atâtea inadvertențe. Ne spune că ne-a trimis deja documentele și, în același timp, că va cere Consiliului să publice totul: pe cine încearcă să păcălească?

Dincolo de problema transparenței, dorim să amintim Comisiei și Consiliului că la finalul negocierilor vor avea nevoie de avizul conform al Parlamentului. Din informațiile scurse care au ajuns la noi, se pare că avem de-a face cu un cal troian: sub pretextul unei lupte absolut legitime împotriva contrafacerii, statele membre, în frunte cu guvernul francez, doresc să voteze un text care ar submina accesul la medicamente, libertatea de expresie, neutralitatea internetului și responsabilitatea juridică a furnizorilor de servicii de internet.

Însă Parlamentul se va opune oricărei atingeri aduse *acquis-ului* comunitar. Dacă Comisia și Consiliul nu vor schimba strategia, vom proteja libertățile individuale ale cetățenilor noștri respingând ACTA, la fel cum am respins și Acordul SWIFT Societatea pentru Telecomunicații Financiare Interbancare Mondiale.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – (RO) Salut întrebarea adresată Comisiei pe tema transparenței și a situației actuale a negocierilor privind Acordul comercial de combatere a contrafacerii. Sunt de părere că trebuie luată o măsură urgentă de rezolvare a situației în care ne aflăm. Nu este admisibil ca Parlamentul European să fie dat la o parte de către Comisie din cadrul negocierilor pentru stabilirea ACTA, dat fiind faptul că noi trebuie să ne dăm acceptul pentru prevederile acestui tratat. Comisia, așa cum s-a mai spus, trebuie să facă publice cât mai curând toate negocierile ce au avut loc pentru ACTA, precum și perspectiva avută în vedere pentru întâlnirea din aprilie. Probleme precum constrângerea Providerilor de Internet de a supraveghea traficul și de a institui restricții în cadrul rețelelor lor pot avea un impact negativ asupra populației atât din punct de vedere al respectării dreptului la intimitate cât și datorită apariției unor costuri suplimentare pentru utilizatori. O astfel de problemă trebuie dezbătută deschis și trebuie consultată opinia publică. Poziția cetățenilor europeni precum și a industriei vis-a-vis de aceste măsuri trebuie cunoscută și respectată pentru a putea evita un comportament abuziv de natură anti-democratică.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, Acordul comercial împotriva contrafacerii care este negociat de Comisia Europeană nu respectă principiul proporționalității consacrat în legislația UE. În virtutea acestui principiu, acțiunile întreprinse de Uniune nu trebuie să depășească ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor tratatului. Capitolul referitor la internet în special este un motiv de îngrijorare. Se pare că acordul conține regulamente care ar limita libertatea de expresie pe internet, pe de o parte, și pe de altă parte activitatea comercială. Aceasta va fi consecința propunerii care se pare că a fost făcută în ceea ce privește posibilitatea de a incrimina furnizorii de internet pentru conținutul informațiilor transmise, precum și de a aplica sancțiuni penale pentru descărcarea de fișiere pentru uz privat. Sunt nevoită să spun „se pare”, pentru că informațiile referitoare la conținutul acordului nu provin din surse oficiale, ci doar din bârfe și scurgeri, Comisia neinformând Parlamentul cu privire la evoluția negocierilor. Cu toate acestea, Tratatul de Lisabona prevede, acum, o astfel de procedură. În plus, avizul conform al Parlamentului, exprimat cu o majoritate de voturi, este esențial pentru orice acord încheiat de Consiliu. Noul tratat ne conferă competențe și în domeniul proprietății intelectuale, acțiunile putând fi întreprinse cu drepturi egale de Parlament și Consiliu. Mă alătur, așadar, colegilor mei care solicită o mai mare transparență în negocierile actuale și cred că prin cooperarea interinstituțională în privința ACTA toate instituțiile ar demonstra că iau foarte în serios tratatul acum în vigoare. Acest lucru nu se întâmplă încă.

(1) A se consulta procesul-verbal

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Acordul comercial împotriva contrafacerii are un mandat vital pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală. Într-o perioadă post-criză, intelectualii și artiștii trebuie să fie stimulați să-și folosească creativitatea și să publice noi materiale online fără teamă. Trebuie să existe un echilibru între acest drept și dreptul individual la acces la informații și, în plus, sancțiunile trebuie îndreptate doar împotriva celor care exploatează în scopuri comerciale materialele protejate de dreptul de autor. Dar aceasta este o altă problemă. În acest moment mă îngrijorează mai mult gradul de informare al acestei instituții cu privire la negocieri. În conformitate cu Tratatul de la Lisabona, acordul va necesita aprobarea Parlamentului și având în vedere modul în care se negociază, am sentimentul că va fi primit cu foarte multă răceală de colegii mei. Comisia și Consiliul trebuie să-și demonstreze disponibilitatea de a purta negocieri mai deschise în privința ACTA, garantând accesul amplu al Parlamentului la documentele relevante.

Stavros Lambrinidis (S&D), *în scris*. – Sper că declarația scrisă privind ACTA pe care am înaintat-o cu două săptămâni în urmă împreună cu colegii mei Castey, Alvaro și Roithová, precum și dezbaterile de azi vor servi drept semnal de alarmă tardiv pentru Comisie și Consiliu. Parlamentul nu va sta cu mâinile în sân în timp ce în spatele ușilor închise se negociază drepturile fundamentale ale milioane de cetățeni. Ne opunem oricărei „spălări legislative” la nivel internațional a unor chestiuni care ar fi extrem de dificil să treacă prin majoritatea parlamentelor naționale, fără să mai vorbim de Parlamentul European. Aici mă refer, bineînțeles, la legile scandaloase prin care se impun sancțiuni de tipul ”three strikes”. Acest Parlament consideră că drepturile de proprietate intelectuală trebuie protejate cu fermitate, dar nu prin acordarea de drepturi ample întreprinderilor private de a monitoriza fără discriminare activitățile de pe internet ale fiecărui cetățean, drepturi pe care le refuzăm chiar și poliției în lupta contra terorismului, și cu siguranță nu prin sancțiuni disproporționate de a bloca accesul gospodăriilor la internet. Accesul la internet este un drept fundamental. Trebuie tratat și protejat ca atare.

Michael Theurer (ALDE), *în scris*. – (DE) Negocierile Comisiei Europene în Acordul comercial împotriva contrafacerii (ACTA) au ridicat câteva întrebări. Deși acordul abordează preocupări justificate, și anume combaterea contrafacerii și a contrabandei cu produse și mărci, trebuie să fie mai solid întemeiat pe principiile europene. Nu trebuie să conducă la armonizarea legislației din UE în materie de drepturi de autor, brevete sau mărci - dimpotrivă, principiul subsidiarității trebuie să rămână cel mai important principiu. Acordurile comerciale nu trebuie utilizate în mod abuziv pentru a limita drepturile și libertățile fundamentale ale indivizilor. Înainte ca Parlamentul să-și poată da aprobarea necesară în vederea ratificării acordului, este nevoie de modificări semnificative, care nu se limitează la conținut. Parlamentul trebuie implicat într-o mai mare măsură în negocieri și documentele de negociere trebuie puse la dispoziția tuturor.

16. Regulament privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este dezbaterile privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Daniel Caspary, în numele Grupului PPE, Kader Arif, în numele Grupului S&D, Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE, Yannik Jadot, în numele Grupului Verts/ALE, Joe Higgins, în numele Grupului GUE/NGL și Robert Sturdy, în numele grupului ECR referitoare la Regulamentul privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate (O-0022/2010 - B7-0018/2010)

Daniel Caspary, autor. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, prin sistemul de preferințe tarifare generalizate (SPG), Uniunea Europeană garantează în prezent accesul pe piață al 176 de țări în curs de dezvoltare prin taxe de import reduse. Sunt avantaje pe care Uniunea Europeană le oferă fără să aștepte nimic înapoi din partea partenerilor noștri. Există și SPG+ pentru anumite țări care se confruntă cu provocări speciale și pentru altele care îndeplinesc condiții speciale.

Care este poziția noastră de plecare? Începând de la 1 ianuarie 2012, vom avea nevoie de un nou regulament pentru că cel vechi va fi expirat. Avem nevoie de timp pentru o procedură adecvată care să ne dea posibilitatea de a avea două lecturi. În numele grupului meu, aștept din partea Comisiei să înainteze o nouă propunere cât mai repede posibil. Așadar, avem nevoie de timp suficient pentru o procedură cu două lecturi și ar fi inadmisibil ca Parlamentul European să fie pus în situația de a adopta decizii îndoielnice sub presiune. De asemenea, avem nevoie de o evaluare a actualului sistem. Sper că vom primi în curând fapte, cifre și date care să arate în ce măsură actualul sistem a avut succes în practică. A facilitat într-adevăr actualul sistem comerțul pentru statele beneficiare? Au crescut cifrele de export? Beneficiază de acest sistem țările care au într-adevăr nevoie de el? Adresez această întrebare tuturor: este totul în ordine cu acest sistem? De exemplu, dacă în sistemul SPG sunt incluse țări precum Qatar, al cărui venit pe cap de locuitor este mai mare decât cel din 25 de state membre, cred că revizuirea întregului sistem va trebui să se realizeze într-un mod foarte critic.

În legătură cu votul de mâine doresc să adresez o rugămintă colegilor mei: trebuie să menținem caracterul general al rezoluției, astfel cum am convenit în proiectul inițial. Le-aș fi recunoscător colegilor mei dacă nu am menționa în rezoluție cazurile specifice pe care le-am discutat.

David Martin, *supleant al autorului*. – Dle președinte, la fel ca dl Caspary, salut cele trei regimuri preferențiale din cadrul SPG - Totul în afară de arme, SPG și SPG+.

Este corect ca cele mai sărace 49 de țări ale lumii să aibă acces deschis la piețele noastre pentru orice cu excepția armelor lor. Este corect, așa cum a spus dl Caspary, ca 176 de țări în curs de dezvoltare să beneficieze de acces preferențial la piața noastră. Este, de asemenea, corect ca 16 țări să beneficieze de un acces și mai bun la piața noastră prin SPG+ în schimbul implementării a 27 de convenții internaționale specifice privind drepturile omului, standardele de muncă, dezvoltarea durabilă și buna guvernare.

La fel de corect este însă să ne așteptăm ca cele 16 țări beneficiare să aplice și să-și respecte angajamentele asumate în conformitate cu aceste convenții.

Dacă nu condiționăm aplicarea sistemului de asumarea de către aceste țări a angajamentelor și de respectarea legilor pe care le presupun aceste convenții, SPG+ își va pierde calitatea de stimulent. Și nu doar atât, căci astfel pedepsim de fapt celelalte țări SPG erodându-le preferințele și acordând astfel de stimulente către 16 țări care nu respectă drepturile.

De aceea salut faptul că Sri Lanka a fost anchetată de Comisie care, de altfel, a și propus acțiuni împotriva acesteia. Este și motivul pentru care am convingerea că Comisia ar trebui să lanseze o anchetă referitoare la respectarea convențiilor de către Columbia. Acest lucru nu înseamnă că am iniția acțiuni împotriva Columbiei. Înseamnă pur și simplu că am ancheta, la fel cum am procedat și cu El Salvador după care s-a hotărât că nu este necesară nicio acțiune.

Am trei întrebări pentru domnul comisar.

Acceptă Comisia ca în viitor să acorde Parlamentului dreptul de a solicita anchete în cadrul SPG+?

În al doilea rând, va prezenta între timp Comisia Parlamentului raportul solicitat privind stadiul ratificării și al implementării convențiilor de către actualii beneficiari SPG+?

În cele din urmă, când intenționează Comisia să transmită Parlamentului regulamentul revizuit pentru noua fază a SPG? Am vrea să îl primim până în iunie, așa cum ni s-a promis.

Niccolò Rinaldi, *autor*. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, la scurt timp după constituirea acestui Parlament, ne-am confruntat imediat cu problema suspendării Sistemului de preferințe generalizat (SPG+) în ceea ce privește aplicarea sau neaplicarea acestui mecanism în cazul Sri Lanka și Columbiei.

În primul caz am asistat la o serie de erori, unele dintre ele grave, comise de Sri Lanka, o țară care are ca circumstanțe atenuante ieșirea dintr-un război civil foarte lung împotriva unei organizații teroriste îngrozitoare. După părerea mea, Comisia a acționat cam pripit în acest caz, fapt care a generat imediat propunerea de a suspenda SPG+. Sri Lanka nu a avut însă „protectori” în Consiliu, dacă putem să-i numim așa, astfel încât decizia a fost adoptată. Parlamentul European nu a avut niciun cuvânt de spus, nimeni nu ne-a cerut părerea.

În al doilea caz, avem o țară care se confruntă cu un război de gherilă teribil și unde au avut loc încălcări flagrante ale drepturilor omului, inclusiv asasinarea frecventă a sindicaliștilor. Până în prezent, Comisia nu a exprimat nicio opinie cu privire la oportunitatea deschiderii unei anchete și a continuat în direcția acordului de liber schimb, cu care personal sunt de acord. Știm că în Consiliu există guverne care protejează activ interesele autorităților columbiene și, încă o dată, rolul Parlamentului a fost inexistent: nimeni nu a consultat Parlamentul, deși acesta trebuie să asculte părerile tuturor în fiecare zi.

În niciunul dintre cele două cazuri nu au existat studii de impact cu privire la consecințele economice și profesionale ale unei posibile suspendări. În toată incoerența dată există însă un element comun: rolul marginal al Parlamentului European. Aceste decizii sunt însă eminamente politice și nu tehnice, fapt pe care îl consider inacceptabil. Cred că aceste două exemple concrete demonstrează faptul că avem nevoie de un nou regulament, profitând de sfârșitul lui 2011 când actualul regulament va expira. Între timp este însă benefic să discutăm despre ceea ce s-a întâmplat în ultimele luni în aceste țări.

De exemplu, ar fi interesat de știut care este pragul care poate fi depășit din punctul de vedere al Comisiei în ceea ce privește drepturile omului înainte de a lansa o anchetă în cazul Columbiei sau al altei țări, și care sunt

pașii concreți pe care trebuie să îi urmeze guvernul din Sri Lanka pentru a evita suspendarea, de exemplu în ceea ce privește eliminarea legii marțiale.

Dle comisar, solicităm următoarele: o nouă propunere, dacă este posibil până în iulie; criterii clare cu privire la eligibilitatea țărilor beneficiare, ținând cont de faptul că SPG e un instrument de dezvoltare și că în lista țărilor beneficiare se regăsesc țări care sincer nu sunt țări în curs de dezvoltare; semnarea și aplicarea celor 27 convenții ale Organizației Internaționale a Muncii în țările beneficiare; transparența normelor privind conduita; un sistem de evaluare a impactului SPG; și o comunicare către Parlament. După cum a menționat și dl Martin, în eventualitatea suspendării, Parlamentul trebuie să joace un rol activ, din moment ce, repet, vorbim de o decizie exclusiv politică.

Nicole Kiil-Nielsen, *supleant al autorului*. – (FR) Dle președinte, dezbateră de azi este motivată de trei aspecte legate de sistemul de preferințe tarifare generalizate.

În primul rând, actualul regulament expiră la 31 decembrie 2011. Pentru ca Parlamentul European să-și poată exercita puterile pe care le are în virtutea Tratatului de la Lisabona, Comisia trebuie să înainteze o nouă propunere de regulament cel târziu până în iunie 2010.

În al doilea rând, modul de funcționare al Sistemului de preferințe generalizate+ (SPG+) este departe de a fi perfect. Cine decide lista țărilor beneficiare și pe baza căror criterii? Prin miracol! Cine monitorizează implementarea celor 27 de convenții internaționale referitoare la diferite aspecte sociale și de mediu, obligatorii pentru a beneficia de SPG+? Nu știm.

Ce rezultate a avut SPG+? A avut ca rezultat dezvoltarea durabilă, diversificarea producției și crearea de locuri de muncă decente sau a condus mai curând la proliferarea contractelor pe termen scurt, la creșterea numărului de ferme abandonate și la concentrarea marilor proprietari destinate exportului? Nu avem nici cea mai mică idee.

Prin urmare, este necesară o reformă profundă a regulamentului care să asigure controlul democratic și să garanteze că măsurile adoptate contribuie într-adevăr la realizarea obiectivelor propuse.

Dar adevăratul motiv al dezbaterii din această seară este cazul regretabil al Columbiei. Până azi, Comisia a refuzat să inițieze o anchetă cu privire la gravele încălcări ale drepturilor omului din această țară. O astfel de anchetă este însă prevăzută în regulament.

Având în vedere valorile predicte de Uniunea Europeană, este inadmisibil că UE abandonează condiționalitatea SPG și se aruncă, zilele astea, într-un acord de liber schimb cu Columbia într-o goană după profituri pentru propriile companii multinaționale din sectorul lactatelor, al automobilelor, produselor farmaceutice, telecomunicațiilor și din sectorul bancar. Este o lovitură fatală aplicată sindicatelor, micilor fermieri și consumatorilor, precum și producției industriale naționale din Columbia.

Joe Higgins, *autor*. – Dle președinte, sistemul prin care UE acordă tratament comercial preferențial unor țări funcționează din 1971. Menirea acestui mecanism ar trebui să fie rezolvarea dezechilibrelor comerciale dintre țările dezvoltate capitaliste și țările sărace ale lumii și încurajarea dezvoltării durabile.

Dle comisar, sunteți de acord că în această privință mecanismul menționat a eșuat lamentabil și că acordurile comerciale ale UE au adus beneficii în principal corporațiilor transnaționale din UE care își utilizează resursele superioare pentru a distruge micii producători locali din multe țări sărace, provocând astfel dislocări grave, inclusiv pierderea locurilor de muncă locale și distrugerea mediului? Nu este acesta adevăratul sens al documentului strategic al Comisiei Europene privind „O Europă competitivă într-o lume globală”, publicat în urmă cu 3 ani?

Și, dle comisar, ce speranțe pot avea lucrătorii din Africa, Asia și America Latină când doar în ultimele săptămâni, Comisia dvs a plecat capul cu lașitate în fața speculațiilor criminale ale piraților fondurilor speculative care aleargă după profituri masive rapide prin speculații scandaloase îndreptate în special împotriva monedei euro și a Greciei? Ați abandonat clasa muncitoare și săracii din Grecia la mila speculativă a acestor paraziți, sau mai bine spus criminali. În această situație ce pot spera săracii și lucrătorii din afara granițelor Europei?

Acum se pune întrebarea cum evaluează Comisia Europeană dacă statele care beneficiază de acordurile comerciale preferențiale cu UE protejează drepturile lucrătorilor și ale omului. Vă rog să ne spuneți.

Și cum puteți continua relațiile cu guvernul columbian în condițiile în care în mod evident agențiile controlate de guvern și în special armata se fac vinovate în prezent de cele mai atroce crime, după cum s-a dovedit recent prin descoperirea gropii comune în care s-au găsit cadavrele victimelor nevinovate ale acestor crime în La Macarena.

În cele din urmă, care este poziția actuală a Comisiei în ceea ce privește continuarea SPG+ cu Sri Lanka, având în vedere că după alegeri polițiile guvernului dlui Rajapaksa au continuat să acționeze împotriva drepturilor omului și ale lucrătorilor?

Syed Kamall, *supleant al autorului*. – Dle președinte, cred că este clar pentru toată lumea că unul dintre obiectivele sistemului SPG a fost integrarea celor mai sărace țări în sistemul comercial global. S-a considerat că acordarea de tratament preferențial este o modalitate pozitivă de a combate dezechilibrele comerciale dintre țările mai bogate și țările mai sărace.

Ca cineva cu mulți prieteni și rude în multe dintre aceste țări sărace, cred că e suficient să ne uităm la multe dintre guvernele acestor țări: probleme de guvernare defectuoasă; monopoluri de stat și guverne corupte care împiedică antreprenorii din aceste țări să creeze bunăstare; faptul că li se pare prea dificil să importe materialele de care au nevoie pentru a adăuga valoare și a crea bunăstare; faptul că multora dintre cetățenii acestor țări li se refuză accesul la bunuri și servicii la îndemna oricui aici în UE și în multe țări bogate.

Cred că trebuie să recunoaștem că cea mai bună cale de a ajuta oamenii să iasă din sărăcie este să sprijinim întreprinzătorii. Antreprenorii vor crea locuri de muncă, vor crea bunăstare și îi vor scoate pe oameni din sărăcie.

În cursul recentelor negocieri cu privire la acordurile de parteneriat economic, mulți deputați din tot spectrul politic s-au arătat îngrijorați de abordarea uniformă a Comisiei referitoare la APE.

În unul dintre cazurile care mă interesau, oficialul Comisiei a răspuns la întrebarea adresată în cadrul comisiei că APE nu se limitează doar la comerț, ci vizează și integrarea regională și exportarea modelului UE. Când am întrebat însă dacă unele țări APE cu probleme specifice ar putea beneficia de SPG+ ca alternativă, mi s-a spus că nu este posibil pentru că acele țări încalcă anumite convenții și prin urmare nu sunt eligibile.

Mergând mai departe, ar trebui cu siguranță să fim mai flexibili în aplicarea SPG+, poate ca alternativă la APE. Putem aborda această problemă în mai multe feluri. Fie impunem sancțiuni țărilor care nu respectă standardele, fie înțelegem că nici Roma și nici standardele înalte ale Europei nu au fost construite într-o zi și ne angajăm într-un dialog permanent pentru a garanta faptul că condițiile din aceste țări se vor ameliora. Este timpul să acționăm și să ajutăm întreprinzătorii din țările în curs de dezvoltare fără să politizăm excesiv chestiunea.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, actualul sistem SPG expiră la 31 decembrie 2011. Comisia lucrează deja la o actualizare și o revizuire substanțiale ale actualului sistem. Luna aceasta voi lansa o amplă consultare publică cu privire la posibilele îmbunătățiri și modificări, care va fi urmată de o reevaluare de impact cuprinzătoare. Ne putem aștepta așadar ca propunerea Comisiei pentru un nou regulament să fie gata în decursul primului trimestru al lui 2011. Propunerea va face desigur obiectul procedurii legislative ordinare, care se poate continua și după 31 decembrie 2011, data de expirare a actualului sistem.

Cred că sunteți de acord că trebuie să evităm situația în care beneficiarii SPG și-ar pierde toate avantajele la 1 ianuarie 2012. Prin urmare, vom înaintea o propunere de prelungire a actualului regulament, pentru a avea continuitate până la finalizarea noului sistem, propunere ce urmează a fi făcută în paralel cu lansarea activităților pregătitoare esențiale pentru un nou sistem SPG. Veți avea astfel suficient timp pentru a dezbate cu seriozitate sistemul ulterior, garantând în același timp faptul că beneficiarii SPG nu vor fi afectați. Veți primi acest document în aprilie.

Am luat act de toate preocupările dvs legate de modul în care Comisia monitorizează respectarea de către țările beneficiare a actualelor criterii pentru acordarea SPG+. Criteriile de bază pentru SPG+ sunt ratificarea și implementarea efectivă a 27 de convenții internaționale din domeniul drepturilor omului, al standardelor de muncă, al dezvoltării durabile și buneii guvernări. Sarcina Comisiei este să monitorizeze îndeaproape respectarea acestor criterii de către țările beneficiare.

Comisia este hotărâtă să asigure o funcționare corectă și obiectivă a SPG. În acest sens, ne bazăm monitorizarea și evaluarea implementării efective a regimului SPG+ esențial pe constatările și rapoartele organizațiilor internaționale, precum Națiunile Unite, OIM și alte agenții relevante, precum și pe mecanismele de monitorizare prevăzute chiar în convenții.

Asigurăm, astfel, un proces de monitorizare imparțial și clar. Monitorizarea se face și în cadrul dialogului bilateral al Comisiei cu țările SPG+ cu privire la problemele legate de implementare. Dacă din rapoarte reiese că criteriile SPG nu sunt respectate pe deplin, regulamentul SPG prevede posibilitatea declanșării unei anchete de către Comisie pentru a clarifica situația reală și a propune acțiuni corespunzătoare.

Ancheta este un instrument important la care trebuie să recurgem doar dacă situația o impune, lansarea unei anchete nefiind o măsură care trebuie luată cu ușurință deoarece poate afecta relațiile noastre cu țările partenere. Luați recentul exemplu al Sri Lanka.

Întrucât obiectivul SPG+ este stimularea țărilor să adere la standardele internaționale în materie de bună guvernare, țările SPG+ trebuie să aibă posibilitatea să-și demonstreze angajamentul pentru obiectivele SPG+, disponibilitatea de a coopera cu organisme de monitorizare internaționale și să abordeze deficiențele identificate.

Este o abordare care recunoaște progresele înregistrate deja de aceste țări și este în concordanță cu abordarea generală de acordare de stimulente pe care se întemeiază SPG+.

Sunt nerăbdător să mă angajez alături de dvs într-o dezbatere privind viitorul sistemului SPG și în special al SPG+. Probleme ridicate de Parlamentul European vor fi analizate cu atenție în pregătirea revizuirii actualului sistem, care se va axa și pe criteriile SPG+ și pe modalitățile de monitorizare a respectării acestora.

Revizuirea fiind supusă procedurii legislative ordinare, Parlamentul European se va bucura de o poziție egală cu Consiliul în determinarea formei finale a noului sistem SPG.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, pornind de la ceea ce a spus colegul nostru, dl Daniel Caspary, pe care îl susțin în totalitate, doresc să subliniez câteva aspecte. În primul rând, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona redefinește în multe feluri rolul Parlamentului în formularea politicii comerciale a UE. SPG este unul dintre domeniile în care Parlamentul va avea un cuvânt mai greu de spus și mai multe pârgții.

Dle comisar, vă invit, de asemenea, să priviți favorabil rolul sporit al Parlamentului în domeniul pe care îl administrați. Vă îndemn așadar să consultați Parlamentul în privința finalizării sau a revizuirii listei cu țările beneficiare SPG și SPG+.

În al treilea rând, Parlamentul ar trebui implicat și în procesul de monitorizare a respectării de către țările beneficiare SPG a cele 27 de convenții OIM și ONU și subliniez că vorbim nu doar de ratificare, ci și de implementarea efectivă a acestora. Comisia ar trebui măcar să consulte Parlamentul în această problemă și, desigur, datoria noastră în Parlament este să contribuim la această monitorizare prin dezvoltarea de mecanisme în interiorul organismelor și comisiilor noastre relevante. În final aș dori să reiterez solicitarea exprimată în propunerea de rezoluție pe care o vom vota mâine. Comisia trebuie să prezinte cât mai rapid posibil propunerea pentru noul regulament.

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, nu sunt de acord cu unii dintre colegii mei în privința Columbiei. Columbia este o țară care se confruntă cu aceleași probleme ca multe alte țări din regiune și nu putem ignora evoluțiile pozitive, realizările din domeniul drepturilor omului și în ceea ce privește situația militanților pentru drepturile omului din această țară. Nu trebuie să arătăm cu degetul această țară, rezoluția noastră concentrându-se pe noul regulament și pe nevoia de a avea un nou regulament.

Vital Moreira, în numele Grupului S&D. – (PT) Dle președinte, este îmbucurător că dl comisar De Gucht ne-a asigurat că în scurt timp Parlamentul va primi inițiativa legislativă prin care se urmărește revizuirea sistemului de preferințe generalizate, astfel că procesul legislativ se va putea desfășura în timp util, înainte de sfârșitul anului viitor, când este data de expirare a actualului sistem de preferințe generalizate.

Sistemul trebuie revizuit. Vorbim, în primul rând, de un instrument de ajutor pentru dezvoltare, care le oferă unor țări acces privilegiat la piața europeană fără a pretinde ceva în schimb. În al doilea rând, acest sistem este un instrument pentru promovarea drepturilor omului și a bunei guvernări în aceste țări, întrucât acordarea lui este condiționată de îndeplinirea unor criterii de către țările beneficiare.

Din aceste două motive, Uniunea Europeană trebuie să revizuiască acest instrument care plasează comerțul în slujba dezvoltării și a drepturilor omului. Chiar și așa, revizuirea trebuie să ia în considerare o evaluare a rezultatelor perioadei anterioare.

Pe de altă parte, noul regulament trebuie să țină cont de următoarele cerințe, verificate până acum în practică. În primul rând, sistemul de preferințe generalizate trebuie să rămână temporar, pentru a putea fi retras în momentul în care nu mai este necesar. În al doilea rând, aprofundarea și ameliorarea metodelor de diferențiere și selectare a țărilor beneficiare pe baza nivelului de dezvoltare individual și a competitivității externe. În al treilea și ultimul rând, îmbunătățirea mecanismelor de monitorizare a respectării condițiilor impuse de sistemul de preferințe generalizate, în special în ceea ce privește drepturile omului.

În cele din urmă, dle comisar, faptul că Parlamentul a fost implicat de la începutul procesului legislativ este un lucru benefic.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle președinte, tratamentul care decurge din sistemul de preferințe generalizate, ca excepție la principiul OMC al națiunii celei mai favorizate, trebuie focalizat; cu alte cuvinte, trebuie acceptat de țările în curs de dezvoltare, care au o mai mare nevoie de acesta. Noua listă a țărilor beneficiare trebuie să reflecte adevărata situație economică și a competitivității țărilor în curs de dezvoltare.

În plus, lipsa de diferențiere între țările în curs de dezvoltare este până la urmă în detrimentul țărilor celor mai puțin dezvoltate. Revizuirea prevăzută trebuie să fie precedată în mod logic de o evaluare a impactului pe care l-a avut sistemul asupra țărilor beneficiare în decursul perioadei anterioare de aplicare.

Politica comercială, în special condiționalitatea comercială poate contribui fără îndoială la o guvernare globală mai eficientă prin exercitarea unei puteri subtile. Prin oferirea de stimulente, poate contribui la promovarea dimensiunii sociale a globalizării în cel mai larg sens: muncă decentă, dezvoltare viabilă și răspundere democratică.

Parlamentului European trebuie să i se permită participarea activă la noul sistem revizuit și monitorizarea eficientă a aplicării contractelor de către țările beneficiare.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Dle președinte, Dle comisar, știm cu toții că SPG este un sistem bun și că SPG+ e un sistem și mai bun. Trebuie să îl prelungim și de aceea avem nevoie de propunerea dvs pentru a putea avea o dezbatere adecvată în Parlament. Așadar, dle comisar, vă rog să accelerați lucrările.

Poate va fi posibil să introducem câteva îmbunătățiri și la SPG+. În acest sens, doresc să aduc în discuție cinci aspecte legate de zonele în care am putea aduce îmbunătățiri. În primul rând, cine stabilește modul de implementare a celor 27 de standarde și nu mă refer doar la recunoașterea lor în practică, ci și la transpunerea lor formală. Este exclusiv sarcina OIM sau avem nevoie de o comisie de evaluare pentru a oferi sprijin specific în timpul implementării?

În al doilea rând, cum implicăm societatea civilă? Aș dori ca evaluarea implementării SPG+ să cuprindă coordonarea societății civile din țara în chestiune, astfel cum am convenit în acordul cu Coreea de Sud.

În al treilea rând, cine inițiază de fapt o anchetă în cazul în care se identifică probleme? Parlamentul trebuie implicat în acest demers, pentru că am sentimentul că în Consiliu intervin cu totul altfel de interese decât cele care ar trebui să determine o anchetă. Parlamentul ar trebui să inițieze o anchetă și în acest sens.

Cu siguranță avem, de asemenea, nevoie de structuri clare pentru următoarele etape, precum și de structuri clare pentru suspendare, însă probabil putem vorbi despre aceste lucruri mai în detaliu cu o altă ocazie.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Dle președinte, SPG acordă în primul rând privilegii comerciale țărilor în curs de dezvoltare și economiilor emergente. Acest tip modern de ajutor pentru dezvoltare care presupune reduceri tarifare și scutiri tarifare pe piețele națiunilor industrializate are numeroase realizări. Prin acordul special SPG+ se vizează implementarea standardelor sociale și de mediu. Este și motivul pentru care se semnează tot mai des convențiile ONU și OIM.

Cu toate acestea, dle comisar, cum controlează Comisia implementarea acestor criterii? Funcționează într-adevăr retragerea privilegiilor atunci când se constată că bunurile exportate au fost produse prin muncă forțată sau sclavie, când sunt descoperite practici comerciale înșelătoare și atunci când nu este garantat niciun control al produselor originare? În plus, ameliorarea situației drepturilor omului vizată prin SPG+ nu ar trebui să includă până la urmă și țări mai mari? Mă gândesc, de pildă, la China. Nici rezoluțiile noastre, nici demonstrațiile sau negocierile bilaterale dintre UE și China nu au adus nicio ameliorare a situației drepturilor omului. Ca urmare, sute de mii de oameni vor ieși mâine în stradă cu ocazia Zilei Internaționale a Tibetului și steagurile tibetane vor fi arborate în zeci de mii de orașe și comunități din Uniunea Europeană. Ne vom exprima solidaritatea cu poporul care luptă pentru autonomia sa culturală, lingvistică și religioasă.

Dle comisar, împărtășiți părerea conform căreia standardele privind drepturile omului, standardele sociale și de mediu trebuie eliminate din acordurile speciale și încorporate în lista criteriilor SPG? Cooperarea cu partenerii noștri comerciali nu trebuie să se limiteze la aspecte strict economice.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, este o ocazie foarte bună pentru a reafirma mai ales importanța Sistemului de preferințe generalizate. Atât sistemul de bază SPG, cât și SPG+, ambele corelate cu inițiativa „Totul în afară de arme”, contribuie la reducerea sărăciei în strictă conformitate cu obligația fundamentală de respectare a drepturilor omului. Încălcarea acestor principii elementare de conviețuire a determinat recent Uniunea Europeană să retragă Sri Lanka beneficiile tarifare preferențiale ca urmare a unei anchete detaliate a Comisiei.

Noul cadru instituțional trebuie să implice Parlamentul în procesul legislativ ce vizează modificarea legislației în vigoare. Sperăm, așadar, că acest proces va include o revizuire completă a regulamentului, în conformitate cu procedurile ordinare, având în vedere că actualul regulament are unele deficiențe, inclusiv în privința anchetelor. Următorul pas va fi rezoluția comună.

Eficiența regulamentului depinde de credibilitatea sa, de obiectivitatea criteriilor pe care se întemeiază și de strictețea cu care se aplică. Într-o Europă în care marea majoritate a cetățenilor nu sunt de acord nu exportul de democrație cu arma în mână, ajutorul comercial și legat de comerț este un instrument esențial pentru difuzarea principiilor conviețuirii, întemeiate pe respectul pentru drepturile fundamentale ale omului. Ar fi o greșeală să cădem în indiferență, dar în același timp trebuie să evităm să facem judecăți pripite cu privire la anumite părți, judecăți care sună ca sentințe irevocabile, cum se întâmplă în cazul Columbiei.

De aceea nu pot sprijini atitudini inflexibile aproape unilaterale față de o țară sau alta, dar susțin pe deplin o monitorizare consolidată a tuturor situațiilor problematice în spiritul legislației în vigoare și în conformitate cu principiile normelor pe care dorim să se întemeieze revizuirea legislativă pe care o solicităm.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Dle președinte, Sistemul de preferințe generalizate aflat azi în dezbateră este un instrument extrem de important și de bun pentru că facilitează exportul și comerțul cu Uniunea Europeană pentru poate cele mai săraci țări din lume. Multe dintre țările Europei și-au construit bogăția astfel, de aceea este important să extindem această metodă la alte țări.

În cadrul unei astfel de dezbateri și al viitoarelor lucrări în vederea revizuirii Sistemului de preferințe generalizate, trebuie să analizăm și să ne concentrăm pe sarcina principală și obiectivul fundamental al SPG, și anume combaterea sărăciei. Comerțul este fără discuție cel mai eficient mod de a combate sărăcia și a crea bunăstare, fapt pe care nu trebuie să îl pierdem din vedere.

SPG este bineînțeles și un mijloc adecvat de a exercita presiune asupra acestor țări pentru a le determina să respecte acordurile și convențiile internaționale, precum și angajamentele privind drepturile omului, etc. Însă nu trebuie să uităm că obiectivul este dezvoltarea. Bineînțeles că UE trebuie să aibă posibilitatea de a refuza sau de a retrage tratamentul preferențial în cazul țărilor care nu își respectă angajamentul, însă este important să ne amintim că pășim pe o un sol foarte fragil. O țară căreia îi sunt refuzate o mai mare libertate de a face comerț și noi oportunități de export nu își va îndeplini cu mai multă ușurință angajamentele și solicitările pe care i le pretindem.

Există o legătură: corupția, condițiile de lucru precare, respectul scăzut pentru drepturile omului contribuie la sărăcie, iar sărăcia, la rândul ei, face mult mai dificilă lupta împotriva corupției, a problemelor legate de drepturile omului și a condițiilor de muncă precare. Doresc să aflu părerea dlui comisar cu privire la alineatul 22; cu alte cuvinte, riscul ca prin retragerea preferințelor comerciale, țările vizate se vor confrunta cu dificultăți și mai mari în încercarea de a elimina aceste probleme, cum ar fi condițiile de muncă precare.

Doresc, de asemenea, să remarc faptul că solicităm ca un număr de țări să ratifice cele 27 de convenții ONU și OIM și să le implementeze pe deplin. Aș vrea să văd o analiză corectă care să arate dacă toate statele membre UE au ratificat și implementat pe deplin toate aceste convenții ONU și OIM. Cred că este puțin probabil ca toate să fi fost implementate pe deplin și este important să ținem cont de acest lucru atunci când ridicăm pretenția ca alții să o facă.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - O întrebare simplă pentru domnul comisar: potrivit Regulamentului (CE) nr. 732/2008, statele care doresc să obțină condițiile preferențiale în cadrul sistemului SGP+ au posibilitatea de a depune cereri până la sfârșitul lunii aprilie a acestui an. Având în vedere că termenul final se apropie, doresc să îl întreb pe domnul comisar, în măsura în care dispune de această informație, ce state au aplicat până în prezent, dacă este oportun să acordăm condiții preferențiale unor noi state când ne pregătim să

schimbăm criteriile necesare și, de asemenea, mă asociez colegilor care au subliniat că Parlamentul European ar trebui consultat în aplicarea Sistemului Generalizat de Preferințe.

Mulțumesc

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, s-au pus mai multe întrebări legate de Sri Lanka și Columbia și de ce într-un caz am hotărât să inițiem o anchetă și să luăm o decizie iar în celălalt caz, nu.

În cazul Sri Lanka, s-a atras atenția Comisiei asupra unor rapoarte și declarații aflate la dispoziția publicului ale Națiunilor Unite, precum și asupra altor surse relevante, inclusiv organizații non-guvernamentale în care se indica faptul că Sri Lanka nu implementa efectiv diferite convenții privind drepturile omului și în special Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, Convenția împotriva Torturii și a altor Tratamente sau Pedepse Crude, Inumane sau Degradante și Convenția privind Drepturile Copilului.

Spre deosebire de Columbia însă, abordarea generală a Sri Lanka a fost să nege existența problemelor și să refuze cooperarea cu Comisia în toate etapele anchetei.

În cazul Columbiei, rezultatele monitorizării efectuate de Națiunile Unite și OIM arată că există semne de întrebare legate de gradul de implementare efectivă a anumitor convenții ONU și OIM însă la fel de evident este că Columbia a colaborat îndeaproape cu organismele ONU și OIM și a operat modificări semnificative ale sistemului său juridic și că guvernul ia măsuri pentru a modifica legislația existentă și a ameliora implementarea practică a acesteia. Columbia poartă un dialog permanent cu Națiunile Unite și OIM.

În ceea ce privește întrebarea dlui Moreira, doresc să spun că în cadrul revizuirii regulamentului privind SPG dorim să găsim un echilibru între diferitele solicitări impuse de acesta. Vom face acest lucru cât mai rapid posibil, astfel cum ni s-a cerut. Ni s-a cerut să efectuăm o evaluare de impact, informațiile privind SPG 2009 ne vor parveni însă abia în iulie anul acesta, evaluarea va fi însă urmată, desigur, de consultări cu Parlamentul.

Doresc, de asemenea, să reamintesc angajamentul pe care mi l-am asumat în cadrul audierilor mele în fața Comisiei pentru comerț internațional și ulterior, de a pune la dispoziția acesteia un calendar al propunerilor noastre legislative în lunile care vor urma. După cum știți, mâine avem programată o întâlnire. Vom încerca să găsim o soluție pentru a-i oferi Parlamentului posibilitatea efectivă de a discuta cu toată deschiderea diferitele dosare, inclusiv noul regulament SPG și sistemul de rotație, care va urmează a fi introdus din aprilie.

Președinte. – Am primit două propuneri de rezoluție⁽²⁾ depuse în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 10 martie 2010.

17. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

18. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 23.40)

(2) A se consulta procesul-verbal